

కాఫీ రుచిని అధికంచేసే క్రొత్త తయారీ విధానము
కాఫీ తాజాతనాన్ని అధికంగా సంరక్షించే క్రొత్త ప్యాకేజీ

క్రొత్త బ్రూక్ బాండ్ గ్రీన్ లేబిల్

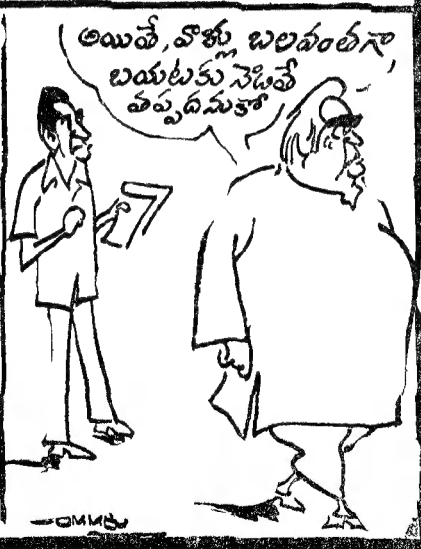
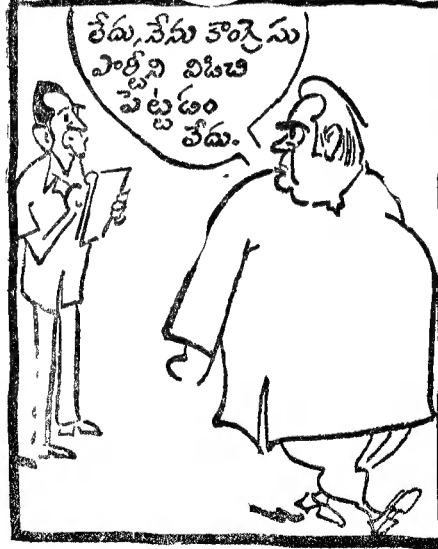
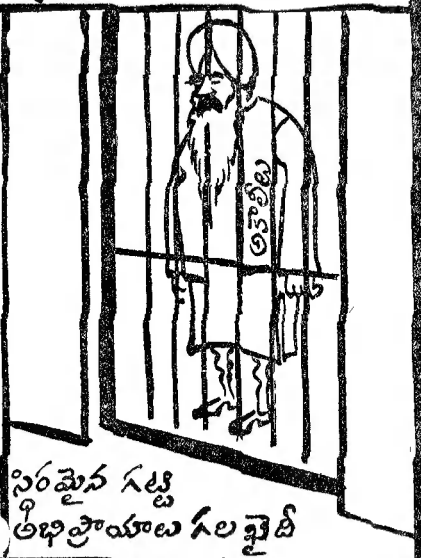
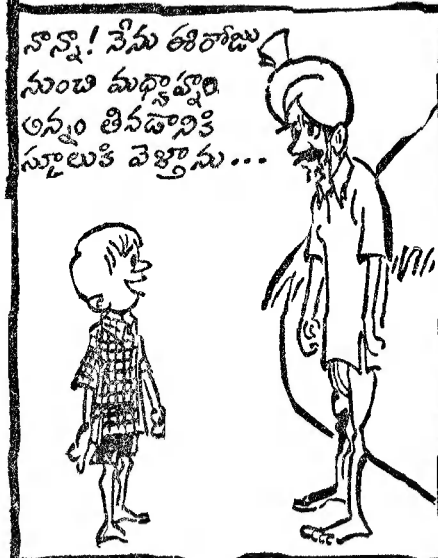
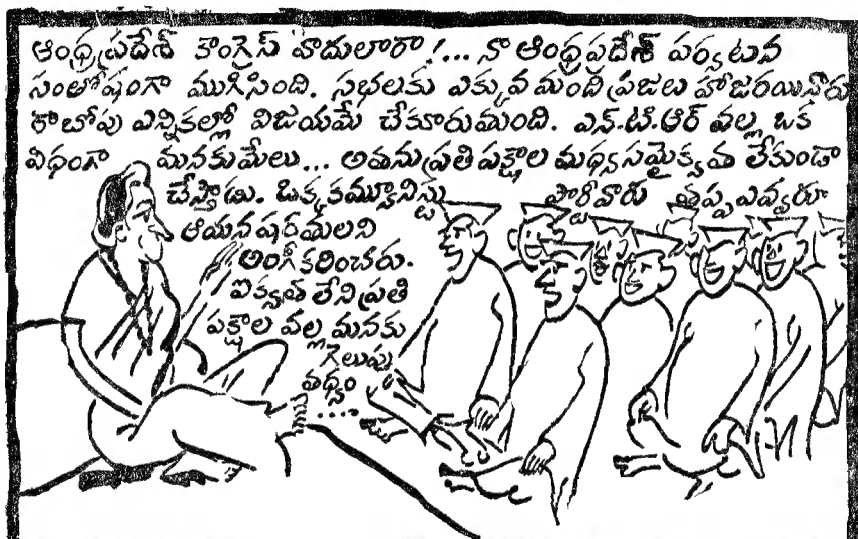

ఇప్పుడు బ్రూక్ బాండ్ వారు ఉపయోగిస్తున్న
క్రొత్తతయారీ విధానంవల్ల క్రొత్త గ్రీన్ లేబిల్ కాఫీ
రుచి ఇదివరకు కంటే చాలా అమోఘంగా వుంటుంది.
అంతేకాదు... బ్రూక్ బాండ్ వారిచే ప్రథమంగా
ప్రవేశపెట్టబడిన క్రొత్త 'టీవ్-ప్రెస్' ప్యాకేజీ
కాఫీపాడి అప్పుడే వేయించిన కాఫీపాడిలాగ
నెమ్మ ఎక్కుకుండా వారాలకొద్దీ ఎప్పటికప్పుడే
తాజాగా వుంటుంది.

క్రొత్త గ్రీన్ లేబిల్

అమోఘమైన రుచి నిశీష్టమైన తాజాతనము
(ఇది బ్రూక్ బాండ్ వారు మాత్రమే చేయగలరు)

ఎన్నిక చేసిన కొన్ని పట్టణములలో మాత్రం లభించును.

వ్యవస్థాపకులు
 వీరోధారణ కేశినాధుని
 రాగిశ్వరరావు పంతులుగారు
 స్థాపితం : 1908
 వివరాలకు శంభు పనాది
 నివాసము
 [1938 1972]
 శని కవాల 3-12 '82
 దుందుభివాసు సం కార్మిక బ తదియ
 రంపులయ్య 75 సంవత్సర 14
 నివాసము :
 శివలెంక రాధాకృష్ణ
 *
 ఆరు మాసాల చందా రు 42-90
 పోస్టల్ ఏడాది చందా రు 85 80
 విడి నతి నెల రు 1-50
 ఆంధ్రప్రదేశ్ కార్యాలయము
 గాంధీనగరం, విజయవాడ-520 002

విషయాన్ని కమణిక
 ముఖ్య విశ్రాంతి
 నటి జయప్రద
 (ఫోటో : జగ్గమోహన్)
 విహంగమతి పొందిన కథలు:
 పీఠరంశ గుండె 8
 మదర్స్... తాంబూలాది... 16
 హా సీ నా ... 60
 కథలు :
 వరద ... 31
 భేతాళుడు మరచిన... 54
 సీరియల్ నవలలు :
 రాగిశ్వరి ... 12
 వీరాకాశం ... 26
 జీవన్ మృతులు ... 46
 వ్యాసాల, శిర్షి కలు :
 లోకం పోకడ-4, మనలో మాట-5,
 న్యూఢిల్లీ లోక-6, విద్యార్థి లోకం
 ఆశయాలు-15, విద్యార్థి లోకం
 ఆశయాలు-23, వారసం-24,
 విద్యార్థి లోకం ఆశయాలు-30,
 నరకసురుడులో నాల్గవమూలం-36,
 సినిమా-38, హైదరాబాద్ నోట్-65,
 ఉత్తరాల-66.

మనలో మాట

దీనిని దీపావళి సంచికలో ప్రచురించిన ★ ఉప్పలేని కూడా ★ దీనిని దీని నీ గుండె తార్చిన కన్నీళ్ళు; ఈవారం వేసిన దీనిని దీని నీ గుండె ★ మదర్పిత....తాంబూలాది .... ★ హాపీవా ఉద్ధలత దీపావళి కథల పోటీలో రు. 600 లు బహుమతి పొందిన ఉద్ధల ప్రచురణ పూర్తి అయింది.

ఎప్పటికీ పాడినట్లునే ఈ సారి కూడా పాఠకుల కోసం దీపావళి కథలపై బాలట్ ని, వ్యాసరచన పోటీని నిర్వహిస్తున్నాము

సంపాదకుని చిహ్నంలో బహుమతి పొందిన ఈ ఆరు కథలలో అత్యుత్తమమైన కథ పేరుచి పాఠకులు ఈ కింద యిచ్చిన బాలట్ వ్రతంలో పేర్కొనబడినట్లుగా కోరుతున్నాము. అలాగే బహుమతి పొందిన ఈ ఆరు కథలని సమీక్షిస్తూ వేర్వేరు కథలకు మించకుండా ఒక సమీక్షించు రాసి, దానిలో పాటు పూర్తిచేసిన బాలట్ న తాన్ని జతపరిచి పంపాలి. ఈ పేజీలో యిచ్చిన బాలట్ వ్రతాన్నే ఉపయోగించాలి. వ్యాసం రాసిన దానిని కోరితూ బాలట్ వ్రతాన్ని పాఠకులందరూ పూర్తి చేసి పంపవచ్చు.

వ్యాసమీద, బాలట్ వ్రతంలో రాసిన వారి పూర్తి పేరు, చిరునామా వ్రాసేలాగా రాయాలి వ్యాసం పంపే కవరు మీద "దీపావళి కథలపై వ్యాసరచన పోటీకి" అని రాసి, పంపాదకుడు, ఆంధ్రపత్రిక వారపత్రిక, గాంధీ నగరం, విజయవాడ-520003 కి పంపాలి.

వ్యాసరచన పోటీలో మొదటి బహుమతి పొందిన వ్యాసానికి

రు. 250, రెండవ బహుమతి పొందిన వ్యాసానికి రు. 150, మూడవ బహుమతి పొందిన వ్యాసానికి రు. 100 లు అందజేస్తాము.

పాఠకుల తీర్పును అనుసరించి బాలట్ లో మొదటి, రెండవ, మూడవ స్థానాలలో వచ్చిన కథలకి వరుసగా రు. 650,

రు. 550, రు 450 లు అదనపు బహుమతులుగా అందజేస్తాము. మిగిలిన మూడుకథలకి ఒక్కొక్కదానికి రు. 250 చొప్పున కన్సోలేషన్ బహుమతి లభిస్తుంది.

బాలట్, వ్యాసరచన పోటీ ఫలితాలతో పాటు ఈ ఆరుగురు కథారచయిత(కు)ల పరిచయాలని సంకాంతి సంచికలో ప్రచురిస్తాము.

పాఠకులంతా ఉత్సాహంగా పాల్గొని బాలట్ వ్యాసరచన పోటీలని జయప్రదం చేస్తారని ఆశిస్తున్నాము.

న్యాయాధిపతి వల్ల ఈ వారం కొన్ని మామూలు శిరి కలని వెయ్యలేక పోతున్నాము

.....

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

బాలట్ పత్రం : ముగింపు తేది 4-12-1982

వాకు వచ్చిన దీపావళి కథ

కథ పేరు : "....."

పంపిన వారి పూర్తి పేరు : .....

చిరునామా : .....

||

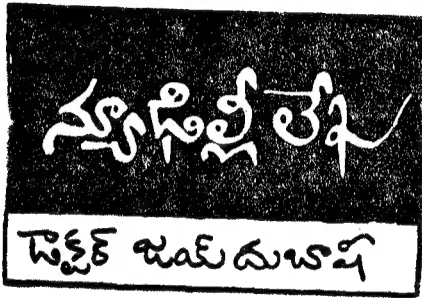
పాపం! రాజీవ్ గాంధీ!

పాపం రాజీవ్ గాంధీ! ఆయన భారత దేశానికి ప్రధానమంత్రి కాదు, కాలేరు - ఆయన తల్లిగారు ఎంత వయస్సుంచినారే! మనోలాగ చెప్పగలవు?" అంటారా? వేను జ్యోష్యుడిని కాదు, సామ్యుడికా న్నం వాకు రాదు. సంఖ్యాశాస్త్రం అంటారే అదీ రాదు నాకు అయినా చెప్పగలను.

అయితే, నేను ఈ మధ్యనే మోతీలాల్ నెహ్రూ తన కుమారుడికి రాసిన లేఖలో చదివాను. వీటిని నెహ్రూ స్మారక సంస్థ వారు వెలువరించారు. ఈ సంస్థ [నెహ్రూ మ్యూసియం]ని భరించేది ప్రజలు వారి డబ్బుతో ఈ పుస్తకాల్ని ఎందుకొ వెయ్యాలి? పోనీ చేశారు, మోతీలాల్ తండ్రి తాలూకూ సాహిత్యం ఏదైనా కూడా ప్రచురిస్తారా? ఈయన ఢిల్లీకి కొత్తగా వని చేశారని అంటారకాని దానికి సాక్ష్యం ఇవ్వలేదు మోతీలాల్ నెహ్రూ లేఖలని వేసిన వారు. ఇప్పుడు దాని సంగతి మనకి అనవసరం.

నేను చదివిన లేఖలు జవహర్ లాల్ ఇంగ్లాండులో చదువుకున్న కాలానికి సంబంధించినవి ఆగవ హోర్ (బడి)లో రెండేళ్లు కేంబ్రిడ్జ్ (విద్యార్థులకు)లో మూడేళ్లు, లండన్ లో "లా"ని చదువుతూ మూడేళ్లు గడిపారు ఆయన "ఐ పి ఎస్" పరీక్ష రాద్దామని కష్టపడారు కాని నెగ్గలేక పోయారు తన కుమారుడు "ఐ పి ఎస్"లో చేరాలని మోతీలాల్ చాలా ఆశపడ్డారు అదే గనుక జరిగి ఉంటే నెహ్రూ 1947 ప్రాంతంలో, బహుశ మ్యాథిల్స్ - పీడబ్ల్యు. డి శాఖకి, కార్యదర్శిగా రిటైరుయేవారేమో! లేకపోతే, ఆయన ఆహూదలో ఇన్ కన్స్ట్రక్షన్ కమిషనరు, ఎడమ విభాగం చేసి ఉండేవారు ఐ పి ఎస్. లో చేరలేక ఆయన భారతదేశానికి ప్రధానమంత్రి అయ్యారు.

మోతీలాల్ కార్యకర్తలకు ఆయన అంత వయకి వస్తే, అంతా తమ స్వంత శ్రమ వలననే ఆయన కష్టపడేవారు, ఇతరులచేత కష్టపడి పనులు చెయించేవారు తన భార్య ఆర్ గ్యూ బాగలేకపోయినా ఆమెని యూరోపు అంతా తిప్పారు. ఆమెచేత గౌనులు వగయిరా

వేయించారు అలహాబాదులో ఆయనకి కొందరు ఇంగ్లీషు స్నేహితులు ఉండేవాళ్లు వాళ్లు ఆయన తరువ విందులు చేసేవారు. వీల సాయంతో మోతీలాల్ తన కుమారుడిని ఇంగ్లాండుకి తీసుకువెళ్లి హోర్ (బడి)లో చేర్చారు. మోతీలాల్ ఇచ్చిన విందులని గురించి ఎన్నో కథలు; అవి మనకి అనవసరం. మనకి కావలసింది ఆయన తన కొడుకుని

సోవియట్ యూనియన్ అధ్యక్షుడు సోవియట్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ లియోనిడ్ ఇల్లిచ్ బ్రెజ్నెవ్ మాస్కోలో నవంబరు 10వ తేదీన అకస్మికంగా మృతిచెందారు.

గొప్పవాడిని చెప్పుటానికి వడినప్పటికీ ఆ కొడుకు ఆర్ గ్యూ అంత బాగా ఉండేది కాదు, తరుచు జలబులతో బాధపడేవాడు తన తండ్రి ఆశలు ఏమిటో అతనికి అర్థం అవ్వేదికాదు కాశ్మీరీ బాహ్యులులో ఒక వింత గడసరితనం ఉంటుంది జవహర్ లాల్ లో పెంకితనం వేరే ఉండేది ఇవి రెండూ కలిసి తండ్రి ఆశలు నెరవేరకుండా అడ్డుపడ్డాయి. [మోతీలాల్ ఆశల కమం ఇది: తన ఏకైక కుమారుడు మంచి విద్యార్థి కావాలి, ఐ పి ఎస్ అఫీసరు కావాలి, కేంబ్రిడ్జ్ లో "రాంగ్లర్" బిరుదు సంపాదించు కొనాలి, బారిస్టర్ కావాలి ఈ ఆశలలో ఏదోఒకటి నెరవేరగలదని ఆయన ఆశ. చివరికి ఏమయింది?

జవహర్ లాల్ చదువు అంత గొప్పగా సాగలేదు ఆయనకి లెక్కలు ఫిసిక్స్ లో తక్కువ మార్కులు వచ్చేవి; ఆయన లాయరుగా వెలిసోలేదు; సీతాకోక చిలుక లాగ ఒక శాస్త్రాన్ని వదిలి మరొక శాస్త్రానికి మారేవారు; ఇదంతా చూసి తండ్రి మోతీలాల్ కోపం తెచ్చుకుని "ఏదోఒకటి తేల్చుకో"మని హెచ్చరించేవారు. లండన్ లో "బార్" కి వచ్చువు తూ నెహ్రూ ఏమి చేశారు? ఆనవాయితీగా కొన్ని విందులు చేశారు, పీఠుల వెంబడి ప్లెయిర్లు వెళ్లేవారు. 1912లో భారతదేశానికి తిరిగి వచ్చినప్పుడు మోతీలాల్ కి ఎంత చిరాకు వేసిందంటే కుమారుడికి స్వాగతం చెప్పటానికి బొంబాయికి కూడా రాలేదు - అంతకంటే ఆయన కుటుంబం నవేతంగా ఇంగ్లాండు వచ్చి కొడుకుని వెంక్వి తీసుక రాగల మున్నాడు.]

నేను చదివిన ఒక లేఖలో మోతీలాల్ తన కుమారుడికి "ఇక్కడ నీకు భాళిలేదు" అని రాశారు అంటే, నీ సంగతి నువ్వుమానుకో - అనేకదా అర్థం?

నెహ్రూ స్మారక సంస్థవారి పుస్తకంలో మోతీలాల్ రాసిన లేఖలు కనబడుతున్నాయి కాని జవహర్ లాల్ ఏమాధానాలు ఉండవు అయినా, ఒక సంగతి బాగా తెలుస్తూనే ఉంటుంది; అదేమింటే, మోతీలాల్ కి తన

కొడుకు రాజకీయాలలో చేరటం ఇష్టంలేదు. రాజకీయాలంటే, భారతీయ రాజకీయాలు మాత్రమే కావచ్చు. జనపార్లమెంట్ బిల్స్ లో పాతకంలో పడినవాటిని వేటిలో గురించి తండ్రికి రాస్తారు. మోతీలాల్ కి ఇది ఏమాత్రం సవ్యక కుమారుడిని గట్టిగా మండలిస్తారు. తన తండ్రి చేసిన పనం గాలని జనపార్లమెంట్ పోగిడినా మోతీలాల్ కి ఇష్టం ఉండదు.

మోతీలాల్ నలహా ఏమిటో తెలుసా? తన కొడుకు లండన్ లో పెద్దవారిని కలవారి, వారి పిల్లలతో స్నేహం చేయ్యాలి, ఐ. సి. ఎస్ లో చేరినప్పుడు ఈ స్నేహాలు బాగా పనికివస్తాయి. జనపార్లమెంట్ లోని లండన్ లో 'జాక్' లేదా 'జాక్' అని పిలిచే వారిని తెలిసిన మోతీలాల్ అనంగానికి అంతు లేదు. ఒక అంహాబాదు జడ్జి మోతీలాల్ కి రాస్తాడు - "మీ అబ్బాయిని లండన్ లో కలిశాను, అతను చాలా బాధ్యతకలవాడు" - అని. మోతీలాల్ కి ఈ ఉత్తరం రాజముద వంటిది. దానిని ఎప్పుడూ జేబులో ఉంచు కునేవారు. దాని నకళ్లు తీయించి తన అన్నగారికి పంపారు. ఇక జనపార్లమెంట్ "జె నెహ్రూ ఎన్ క్లయిర్, ఎన్.ఎ (కాంట్రీ), ఐ. సి. ఎస్." అనక తప్పదు, ముందు రూస్ వీల్ జిల్లా మేజిస్ట్రేటు. ఆయన నివసించే మెట్టు ఎక్కడమే కదా? చివరికి గవర్నరు ఉద్యోగం భాయం. ఎందు చేతంటే, తండ్రికి వసరిని అక్రయించి ఏ పనులు చెయ్యమనకోవాలో బాగా తెలుసు. కానీ, ఇదంతా జరగటానికి ముందు తన కుమారుడిని అనలయిన సినలయిన ఇంగ్లీషు వాడిని చెయ్యాలి, అందుకనే హార్, కేంబ్రిడ్జిలు.

కుమారుడు ఇంత ఎత్తుకి చేరలేదు తన తండ్రికి చిరాకు పుట్టిస్తూనే తనకి కావలి పంది సాధించటం జనపార్లమెంట్ ప్రత్యేకత. అసలు అది ఒక నెహ్రూ - ప్రత్యేకత అనవచ్చు. ఒక సెకెండ్ క్లాస్ డిగ్రీ అంహాబాదుకి తిరిగి వస్తారు జనపార్లమెంట్ నెహ్రూ. తండ్రి తన భాంబర్ లో అలిగి కూర్చుంటారు. జనపార్లమెంట్ భవిష్యత్ ఏమిటి? ఏమో, అనిపించే కాలంలో ఆయన రాజకీయాలలోకి దిగారు. మోతీలాల్ కి జ్ఞానోదయం అయింది. ఆయన తన "ఆంగ్లేజీ" వదర్శనని మానుకుని,

విందులు - వినోదాలని కట్టిపెట్టి, దోవలి ధాంబి ఒక పెద్ద జాతీయ నాయకులుగా మారిపోయారు. తన కుమారుడి మీద పెట్టుకున్న ఆశల స్యూరం మాత్రం మారింది. జనపార్లమెంట్ కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడు చేస్తారు. అంతకి తక్కువ అయితే ఒప్పుకోరు.

ఇందిరాగాంధీ విషయంలో జరిగింది ఇంచుమించు ఇంతే. ఇందిర యూరోపులో చదివినా ఎక్కడా ఒక్క పరీక్ష పాస్ కాలేదు. వినోదాత్మకం అంది అంటిపెట్టుకుని ఉంటే చివరికి ఆయన ఆమెకి ఏదో పనిని ఇప్పించారు. ఇందిరా పెళ్లి చేసుకున్న ఫిరోస్ ఆమె కుటుంబానికి వచ్చిన వరుడు కాదు ఇదీ నెహ్రూ కుటుంబం లక్షణాలలో ఒకటి. వయస్కి వచ్చిన నెహ్రూ ఎవరూ తలిదండ్రుల మాట వినలేదు. సంజయ్ గాంధీ కూడా అంతే కదా? ఆయన మరీ దుడుకు వ్యక్తి, అంతే లేదా. సంజయ్ ని డెహ్రూలో ఒక పెద్ద బడికి పంపారు. ఇంకా ఎక్కడికో పంపారు చివరికి ఆయన ఒక కార్ మెకానిక్ అవగలిగారు. తన తల్లి చెప్పినట్లు చేసే అలవాటు ఆయనకి లేదు. ఇందిర ఏమో జనపార్లమెంట్ మాట వినేవారు కాదు, జనపార్లమెంట్ ఏమో మోతీలాల్ మాట వినేవారు కాదు. సంజయ్ ని నెహ్రూల కుటుంబ వ్యాపార మున రాజకీయాలలోకి దింపారు నెహ్రూ లందరూ చేసేది ఈ వ్యాపారమే అనుకుంటే -

- రాజీవ్ సంగతి వేరు అనిపిస్తుంది. ఆయన తన పెద్దలు ఏమి చెబితే అది చేస్తారు. ఆయన లో పెంకితనం లేదు. అందుకనే, అనుకుంటూ ఉంటారు : ఈయన నెహ్రూ కుటుంబం వారి వ్యాపారానికి పనికిరారు, ఆయన నడవలిగినదల్లా బోయింగ్ 737 విమానాలే అని. ★

మనవి
డాక్టర్ నలహాలు, ప్రశ్నావళి శిర్షికలకి ప్రశ్నలు పంపేవారు తాము పంపే శిర్షిక పేరు రాసి కేరాఫ్ సంపాదకుడు, ఆంధ్ర సచిత్ర వార్తపత్రిక, గాంధీనగర్, విజయవాడ - 520003 అన్న చిరునామాకి పంపాలి. రాసిన వారి పూర్తి పేరు, చిరునామా యివ్వడం ఎంతైనా అవసరం. -సం.

డా. పి. వి. కె. రావు, B.A.,
వైద్యవిద్య, వైద్యవార్త, పెక్స్ సెలెక్షన్స్,
వివాహము వాయిదా వేయ
నవనరము లేదు. పాప
ప్రయోగం, పరమం బం
హనతి, శి. మున్కించమాలకు
అయ్యుర్వేద విశిష్ట
సామ్యుద్యారా విశిష్ట కందు
రావుస్ కినిక్,
డి. డి. రోడ్, తెనాలి.
ఫోన్ : 700, 1010.

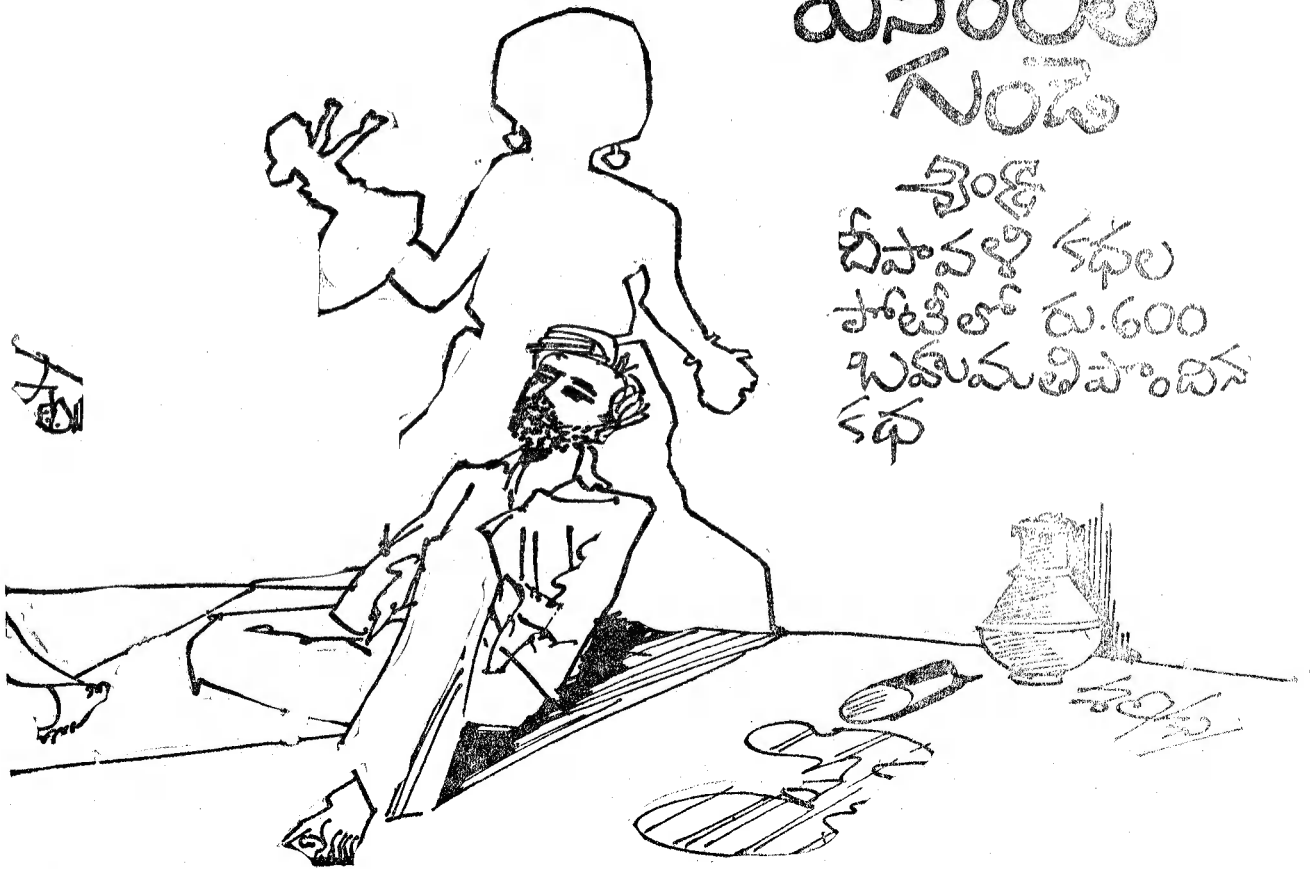
తాజా వార్తలకు !
ఆంధ్ర సచిత్ర దినపత్రిక
చదవండి !

మూలశంకకు
త్వరగా
సమ్మతమైన
హెడన్ సా
విలేపనముతో
చికిత్సను పొందండి
- శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!

కహించలేని వార ఉందా? క్రిమిగాదురక వందా? ముంబై నెత్తురు వరుకుందా? అమెరికన్ దేశపు పితమూత్రము కాలయాపన చేయవద్దు! ఉత్తర క్రిమిపై నవస్థితులకు వారి కిని శస్త్రచికిత్స తప్పక పరిచుండి. కళాలంలో హెడన్ సాలో ఉపశంకాన్ని పొందండి. ఇది నమ్మకమైన అర్హత మూలకం విలేపనము. 108 రోజులలో నెత్తురు అందరూ శోధించుచున్నాడు! హెడన్ సాలో ఉం! అమెరికన్ మందులు క్రిమిగా గుణాన్నిచ్చి వారకు దురదను క్రిమివశేస్తూ విలేపనము పితమూత్రము క్రిమినివించదు.
గమనించండి కళాలంలో హెడన్ సా విశిష్ట చేసుకుంటే ముమ్మందు శస్త్రచికిత్స అవసరముండదు!
7396 TG

పిసరం సెంసె

వైండ్
చీపావళి కథల
హాటిలో రు.600
గుమమలిపాందిన
కథ

“అంకు అంకుల్... ఈ బొమ్మ చూసేనా... ఎంతబావుందో...” కళ్ళనిండా అంతులేని ఆనందం నింపుకుని, బొమ్మని గుండెలను హత్తుకుని వచ్చిన పాప శంకరం ఆలోచనల్ని చెదరగొట్టింది.

“ఈ బావుంది పాపా, ఎక్కడిది?” ఆలోచనలు తేలి గాల్తో కలిసిపోయినా, అవి తెచ్చిన విషాదం ఉండ చుట్టుకుని గొంతులో అడ్డంపడడంతో మాట కూడా బరువుగా వచ్చింది.

“మరేం మా డాడీ నిన్న సాయంత్రం ఎగిరిపన్ని తీసేశ్శేరు కదా? అక్కడకొన్నారంకుల్....” గడ గడా చెప్పుకుపోతోంది పాప.

“అవును పాపా ఈ బొమ్మ కూడా నీలా దక్కావుంది” అని మాత్రం అన్నాడు. “బొమ్మ పికెలా ఆనందాన్నిస్తుందో నువ్వు నాకలా అప్యాయత వందిస్తున్నావమ్మా” అని లోలోన గొణుక్కున్నాడు.

“ఏవీటంకుల్ అంటున్నావు?”

“అబ్బే ఏంలేదు పాపా, జాగ్రత్తగా దాచుకో” అన్నాడు ఉత్సాహం తెచ్చిపెట్టుకుంటూ.

“నరేనంకుల్, మమ్మీ పీలు స్టోం ది వెళ్ళొస్తా” అంటూ చెంకు చెంగున వెళ్ళిపోయింది పాప.

పాప వెళ్ళిన దిక్కు కాస్తేవలా మామూలు ఉండిపోయేడు శంకరం.

పాప !

గుండలుగా చ కాల్సా కల, తివ్వనూ, టవ్వు టవ్వన రేం న బడలు చిల దున్న గల గల నవ్వేసాం చల కీనాటికి పిర్వవిసేసన్నావుంటుంది ‘అంకు అంకుల్’ అని నీలమ్మా పాపేగాని శనకు దగ్గర కాపాటా ఎవ్వడో తన జీవితం మరో మలుపు తిరిగి నేడే మో ! మేస్టారన్నయ్య ఇది తన పెంటమెంటా ?

“అదేంటి శంకరంగారూ ! మా పాప వల్ల మీ జీవితం మలుపు తిరిగిందనగుంటూ దాన్ని ముద్దు చేసుకోలేకాని ... అది కేవలం మీ పెంటమెంటండి.” అన్నారు మేస్టార్ రజా

“దానికి మీరు పెంటమెంటని పేరు పెడితే పెట్టండి కాని మేస్టారూ... నా జీవి

9

వీక్కింటి బాబాయిగారూ... విందుకేమిటని అడిగితే వచ్చే సమాధానంగా చెప్పాడు.

విందుకో శంకరానికి తెలుసు. మరి ఒత్తిడి చేస్తే...

“అప్యాయతలూ, అనుబంధాలూ అన్నం పెట్టవు. అత్తాభిమానాన్ని పెంచుతాయి గాని...” అని ఓ డైలాగు చెప్పగలడు గుంభనగా, గంభీరంగా. అంతేకాని... “నా కాలే కడుపుని వివర చల్లార్చగలరు; మ్యూన్సి పాలిటీ వంపు పిళ్ళ తప్ప,” అని ఆక్రోశించ లేడు.

దీప్యదై నా అతని ఆకలిబాధ కంపుకొడితే, వానన పసిగట్టి చేతనైన సాయం చేస్తారు వాల్చర్లరూ. నిరాశ వీరు కార్చేస్తూ పుంటే తమ పలుకుబడి ఉపయోగించి ఉద్యోగమో దిద్యోగమో ఇప్పించడానికి ప్రయత్నిస్తారు.

ఆ సాయం భోజన రూపంలో చేస్తే... అవురాపురని ఆకలి తీర్చుకోక వగం చచ్చి పోయిన అతని అత్తాభిమానం కాంపాండు లోని అడాళ్ళకి టిక్కులా కనిపించేది అతని ఉద్యోగం కోసం ప్రయత్నాల రూపంలో, చేస్తే చొరవా, చురుకుదనం చూపించక మునుగు వేసుకున్న అతని మొగమాటం పొగరు మోత్తనంతా కనిపించేది.

స్పందనలనీ, ఆప్యాయతలనీ, అత్తాభి మానననీ ఇదనీ అదని అతను పెంచుకున్న వన్నీ మధ్య రకం మనిషి తత్వమేగాని మరో హాటి కాదని శంకరం అర్థం చేసుకున్నాడు. ఈ గదిలోకి రాకముందు మొరలుగా, మొండిగా, బేఖాతరుగా అతిస బతుకే నయ

పిసరంత గుండె

మనిసిస్తోంది. అయితే ఇప్పుడు వెనక్కి వెళ్ళ లేడు మరి ముందుకే వెళ్ళదలిస్తే...

“పోస్ట్” అని కేకేస్తూ బాబాయి గారింట్లోకి ఓ ఉత్తరం విసిరేడు పోస్టుమేన్.

అప్పుడే సాయంకాలం డెలివరీ వచ్చేసింది! ఇప్పుడు కూడా తనకేం రాలేదు. అనుకున్నాడు శంకరం.

అవును ఏదీరాదు.

ఓ ఇంటర్వ్యూకార్డు... అబ్బే

ఓ అసాయింటుమెంటార్లరు... అబ్బేసి.

ఓ లవ్‌లెటర్... మొహా చూడు

ఓ ఉత్తరం... అంతోటి

అబ్బే.. తనకేం నస్తాయి?

“మమ్మీ... ఒచ్చేసా...” మేస్టారి పావ

కాన్వెంటు నుండి వచ్చేసినట్టుంది.

ఆకలి మళ్ళీ మళ్ళీ వేసున్నానని గుర్తుకు

తెస్తోంది

గత జీవితంలో ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో ఏ

కూలిపని చేస్తేనా ఆకలి మంటని అర్చేవాడు

శంకరం కాని ఇక్కడికి వచ్చేక కూలివాలి

చేసే తత్వంపోయింది మధ్య తరగతి

మెట్లెక్కెడు. మరంచేత మెహర్బాన్‌లతో

ఆకలికి మునుగేముడం అలవాటైంది.

నీళ్ళు చిలకరించి ఆకలి మంటని తాత్కాలికంగా

అరేడు.

“అంకుల్... ఏం చేసున్నారంకుల్...”

ఇంట్లోకి వెళ్ళకుండా వాళ్ళ గుమ్మంలో

నుంచునే గట్టిగా కేకేస్తోంది పావ.

“ఏం పాపా... విందుకూ...?” అంటూ కటికిలోంచి మాస్తూ అడిగేడు శంకరం.

‘ఇవాళ స్కూల్లో మాం ఛి పా తం డొప్పేరు...’

“ఏం పాతం...?”

“అబ్బా... ఆశ... నేనిప్పుడు చెప్పమా...”

రేపు - రేపొద్దున్నే రాసి చూపిస్తామా...”

అంటూ లోపలికి వెళ్ళిపోయింది

నతి విషయం తనకు చెప్పందే తప్పి

కలగదు కామోసు పాపకి... అదిగో... మళ్ళీ

అప్యాయత మనసుని లాగేస్తోంది.

ఆకలి కొరికేస్తోంది పేగుల్ని.

ఇవాళే ఆకలికి సమాధి కట్టేయాలి.

ఆకలి మంటల్ని మంట కలిపేయాలి.

గట్టిగా నిశ్చయించుకున్నాడు శంకరం.

కను నీటికి వడుతోంది నీటికి కళ్ళు

తెరుస్తూన్నట్టు అక్కడా అక్కడా ఒక్కటి

ఒకటి వెల్తురు కీటికిలు మెరుస్తూన్నాయి-

శంకరం చేసిన నిర్ణయం శంకరానిదే.

అంచేత తిరుగులేదు. అమలు చేయడం

మానడం అతని చేతుల్లోనే వుంది. ఎవరో

వస్తారనీ, ఏదో చేస్తారనీ, మరేదో జనుగు

తుందని అతను నమ్మడు గాక నమ్మడు-

జీవితం తెలుసును గనక.

వెల్తుర కీటికిల చీకట్లో కలుస్తున్నాయి.

శంకరం ఆకలి, శంకరం బాధ, శంకరం

జీవితం, శంకరం నిర్ణయం ఇవేవి పట్టు

నట్టుగా నిద్రపోతోంది కాంపాండంతా.

చకం తిరుగడం ఎంతసేపు?

“నా బతుకు నేను బతుకుతున్నానయ్యా..

మీకేదో ఒరగ బెట్టుడానికి నేను రావడం

లేదు...” అన్నట్టుగా సూర్యుడు లేస్తున్నాడు.

బండెడు పుస్తకాలతో, ఇంటి దగ్గర

కూడా బండెడు చాకిరీ చేస్తేగానీ ఎని

పైంటుమీ లేకుండా క్లాసులో అడుగు పెట్ట

గలడు కాన్వెంటు పావ. మరంచేత సూర్యుడి

తోనే లేచి శంకరం చేత హాంవర్కులోని

తప్పలు దిద్దించుకుంటుంది.

“ఏ లెటర్ బు యూ అంకుల్...”

అంటూ తిలపు తట్టింది పావ.

ఎక్కడి నుండి తనకు ఉత్తరం వచ్చే

అవకాశం లేదన్న సంగతి శంకరం తెలుసు

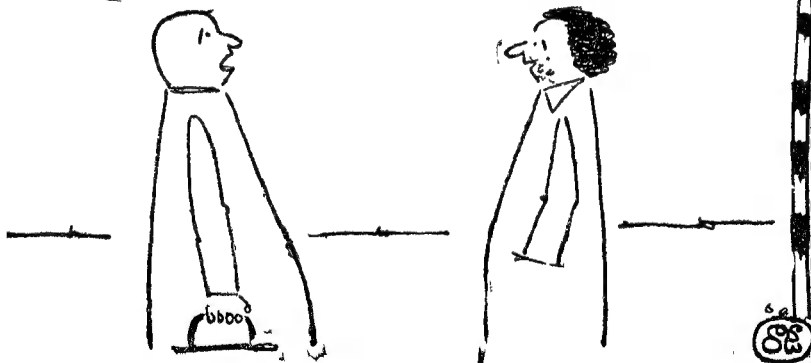
కున్నాడు. అయితే పావ చెప్పిన లెటరు తన

టీచరు ముందు రోజు చెప్పిన మాంచి సార

మని శంకరానికి తెలిసే అవకాశం లేదు.

మొకొడుకు తిద్దరికి
ఉళ్ళోగావ్వేను. అప్పుడే
పెళ్ళిళ్ళెండుకు చేసావె!

నేమిలా కారడక కిర్చు
కస్తంబిగెయి!
అండుకు

ప్రతి పయనంలోనూ మీకు తోడు.

అమ్మకీ, నాన్నకీ, పనివాళ్ళకీ, అమ్మమ్మకీ, తాతయ్యకీ. హార్లిక్స్ అందరికీ పంకో మంచిది.

హార్లిక్స్ అంటే కాశ్యంత అరోగ్యం.

అందువల్లనే కోట్లాది మంది 100కు పైగా సంవత్సరాల నుంచి

హార్లిక్స్ మంచి గుణాలను విశ్వసిస్తున్నారు.

ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఉన్న వాక్తరంతా అరోగ్య సంరక్షణకు హార్లిక్స్ అదర్శప్రాయమైనదని నిరూపించేకారు. అంటే అశ్చర్యం లేదు.

హార్లిక్స్ అన్న పద్యమైన హామక పదకొలను,

వాటిమంచి గుణాలను కాపాడే విధంగా, శరీరకా శిర్తమయే విధంగా

అద్భుతమైన పద్ధతిలో మిశ్రమంచేకారు.

హార్లిక్స్ మీ కుటుంబ జీవితంలో భాగంగా ఉండేట్టు చూచుకోండి.

మీ కుటుంబ సభ్యులందరికీ కావలసిన శక్తి నంతా సమకూరుస్తుంది.

మంచి పుష్ట్యరమైనది

సూర్యుడస్తమించాడు. అంతవరకు కళకళలాడుతున్న కమలం ఆపుడు కనపడటం లేదని నిస్సహితో తలవాల్సేసింది. సూర్యోదయంతో తిరిగి ప్రాణం పోసుకుని నిటారుగ నిల్చుంటుంది. రేపటి కోసం ఎదురుచూసే కమలంలా సాహిత్య - నిట్టూర్పుతూ - కంటికి కునుకు దూరమైతే మెత్తని పడక కూడా సహించనట్లు - మెదులు తూనే వుంది.

చల్లని తోటగారి, కీటికోసుంచి గుచ్చ గుచ్చమని వస్తున్న నైట్ క్వీల సువాసనలు - పాడ్యమి చంద్రుని వెన్నెలకూడ మనస్సుకు ఆనందం కలిగించటంలేదు. చిరాకుగా చింతను కలిగిస్తున్నాయి. ఏది రుచించటంలేదు. దేనిమీద మనస్సు పోదు - కాని ఏదో కావాలి! కావాలి! అంటూ శరీరం జబ్బు పడినట్లు నిస్పృహగా వుంది. పడకపైనుండి లేచివచ్చి కీటికి దగ్గర నిలుచుంది. రాత్రిలు సరిగ్గా నిద్ర లేకపోవటంతో కళ్ళ చుట్టూ నల్లని వలయాలు ఏర్పడ్డాయి. మునుపటి హుషారు, అల్లరి ఏమైంది?

నీలాల నింగిలో నక్షత్రాలు మిణుకు మిణుకు మంటూ చంద్రుడు తమ యింటికి ఎప్పుడు వస్తాడా అని ఎదురు చూస్తున్నట్లున్నాయి. అటుగా పోతున్న మేఘంతో తమ సందేశాన్ని విన్నవించు కుంటూ - రాయబారం నడుపమంటున్నాయి.

చంద్రుని చెంగలు అల్లంత దూరంలో తనంత అందగత్తె లేనట్లు మురిసిపోతున్న వీనస్ తార - ఎప్పడైనా చంద్రుని చేరుకుంటుందా? చంద్రుని చేరువగా వున్నందుకే మురిసిపోతూ త్వస్తిలో జీవిత మంతా ఆలా గడిపేస్తుందా! వీనస్ చూస్తుంటే అద్దంలో తన ప్రతిబింబం చూచుకుంటున్నట్లుగా ఉంది.

తనలో తనుపూ, వయస్సు సరాగలాడు తున్నాయి. ఇష్టమై నవాడు - ప్రేమించినవాడు కావాలనికోరుకునే సమయం. వెన్నెల చల్లగాలి తాపాన్ని కలుగజేస్తున్నాయి. ఒండొలలకు ప్రేమ పుంటే వారిద్దరిమధ్య ఏం నడుస్తుందో ఏకాంతంలో ఏం జరుగుతుందో తెలుసు. అనుభవం లేక పోయినా - అనుభూతులెన్నో! గవాక్షానికి ఆనుకుని నింగికి చూస్తూ; "ఈ చల్లనిరాత్రిలో రవిచంద్ర ఏం చేస్తుంటాడో - తనలాగే విరహాగ్నిలో కాలి

పోతుంటాడా? లేక భార్య వచ్చిన..'' ఇక ఆలోచించలేకపోయింది.

రవిచంద్ర కావాలన్న బలమైన కోరికతో శరీరం ఆరాలపడుతోంది. పౌడ్రయం ఆక్రమిస్తూ పుంటే, దుఃఖంతో గుండెలు ఎగపెగి పడుతుంటే - వచ్చి మంచాన్ని ఆశ్రయించింది సాహిత్య.

* * *

తూర్పు ఆకాశం ఎర్రరంగు పులుముకున్నది ఎర్రదనంలోనుంచి లేతలేత కిరణాలు పాడుచుకువచ్చి గవాక్షంలోనుండి వెచ్చగా - పడకపై వచ్చి పడుతున్న సాహిత్యకు లేచిందివలెదు. రాత్రి ఆలోచనలతో కన్నులు మూయవలెదు. సుకుమార శరీరం అలసిపోయింది. తాపంతో వళ్లంతా కాలినట్లు, జ్వరం వచ్చినట్లు నీరసం వుంది - లేచాలని - పనికి పోవాలని అనిపించలేదు. నిరాశ నిస్సహాయ కృంగ దీస్తుంటే పడకను అంటుకుపోయింది.

* * *

రవిచంద్ర ఎప్పటిలాగే ఆసీనులో అడుగు పెడుతూనే సాహిత్య సీటువైపు చూశాడు. ఆమె కనిపించలేదు. ఆరోజు తను ఆసీనుకు రావటం ఆలస్యమైంది. సాహిత్య వచ్చి ఎక్కడికైతే వా వెళ్లి వుండవచ్చు అనుకుంటూ తన గదిలోకి వెళ్లాడు.

క్లర్క్ తెచ్చిన చెకలమీద పంతకం చేశాడు ఆటెండర్ తెచ్చిన పోస్టులు చూశాడు. గోపి కథలు వట్టుకువచ్చాడు.

డెప్పుట్టి ఎడిటర్ వచ్చి నవలల పోటీ విషయం మాట్లాడారు. ఇందరు వచ్చి వెళ్లినా సాహిత్య

రాలేదు. అంతలో ఓ యువకుడు ఓ ఫైల్ పట్టుక వచ్చాడు. వస్తూనే "నమస్కారం సార్" అంటూ వినయంగా నమస్కరించాడు. కుర్చీలో కూర్చున్నాడు "వాట్ కాన్ ఐ డు ఫర్ యు" అన్నట్లుగా రవిచంద్ర చూశాడు. ఫైలు విప్పి రవిచంద్ర ముందుకు జరిపి అందులో వున్న కాయితాల ఒక్కొక్కటే తీసి రవిచంద్రకు చూపుతూ "సర్ నేను కార్పొనులు వేస్తాను... ఇవి ఎలా వున్నాయి?" అంటూ సగర్వంగా చూపించాడు.

"బొమ్మలు బాగున్నాయి... కాని. అంతకంటే బొమ్మలతో పలికించే మాటలు మరింకా బాగుంటాయి ఒక్క చిన్న మాటతోనే గాలిలా నవ్వును పైకి లాక్కురావాలి. ఒక సంఘటనను వివరించితే అది కథ. అలాగే జీవిత సత్యాన్ని హాస్య రూపంలో పలికించేది కార్పొను..." తన మనస్సులో మాట అతనికి అర్థమయ్యేలా చెప్పాడా? అతను అర్థం చేసుకున్నాడా? లేదా? అన్నట్లుగా చూశాడు అతను ఇబ్బందిగా ఆటు ఇటు కదలి, "సార్! నా బొమ్మలు బాగాలేవా? ఈమధ్య మీరు వేస్తున్న వాలికంటే లక్ష రెట్లు బాగున్నాయని మా ఫ్రెండ్స్ అన్నారు. మీరేమో ఇలా అంటున్నారు."

రవిచంద్ర ఓర్పుగా ఆ కాయితాల వైపు చూశాడు. "మీరు పత్రికకు పంపదలుచుకుంటే డ్రాయింగ్ పేపర్ మీద ఇండియన్ ఇంకోత్ వేయాలి... ఇలా పెన్సిల్ తో..."

"కొత్త వాళ్లంటే మలకన - సులభంగా పైకి రానిస్తారా?" పైల్లోవున్న కార్పొన్ను పాతవి ఏదో పైకి రాగి, కళ్ళముందు వూపుతూ "ఇందులో ఏముందని వేసుకున్నారు. మీరు చెప్పిన గాలం ఏదీ? ఎక్కడ గుచ్చుకోలేదే - నాకేకాదు నా ఫ్రెండ్స్ కి కూడా నవ్వు రాలేదు. ఇక్కడా రెకమండేషన్ కావాలా? లేక డబ్బిచ్చుకోవాలా? లేక బాలిత్స్ పట్టుకురావాలా?" గబగబ తన కాయితాలు సర్దుకుని తూర్పు గాలిలా వెళ్లిపోయాడు.

రవిచంద్ర గోపి వైపు చూసి భుజాలు ఎగుర వేశాడు. అన్ని పత్రికలకు పంపి వాళ్లు వేసుకోకపోతే విసుగెత్తి పోయాడు. వోర్పు నశించిందేమో అని జాలిపడ్డాడు గోపి.

గోపి వెళ్లక ఇంటర్ కమీ బటన్ నొక్కాడు. సాహిత్య స్వరం వినబడుతుంది అనుకుంటూ వుండగా -

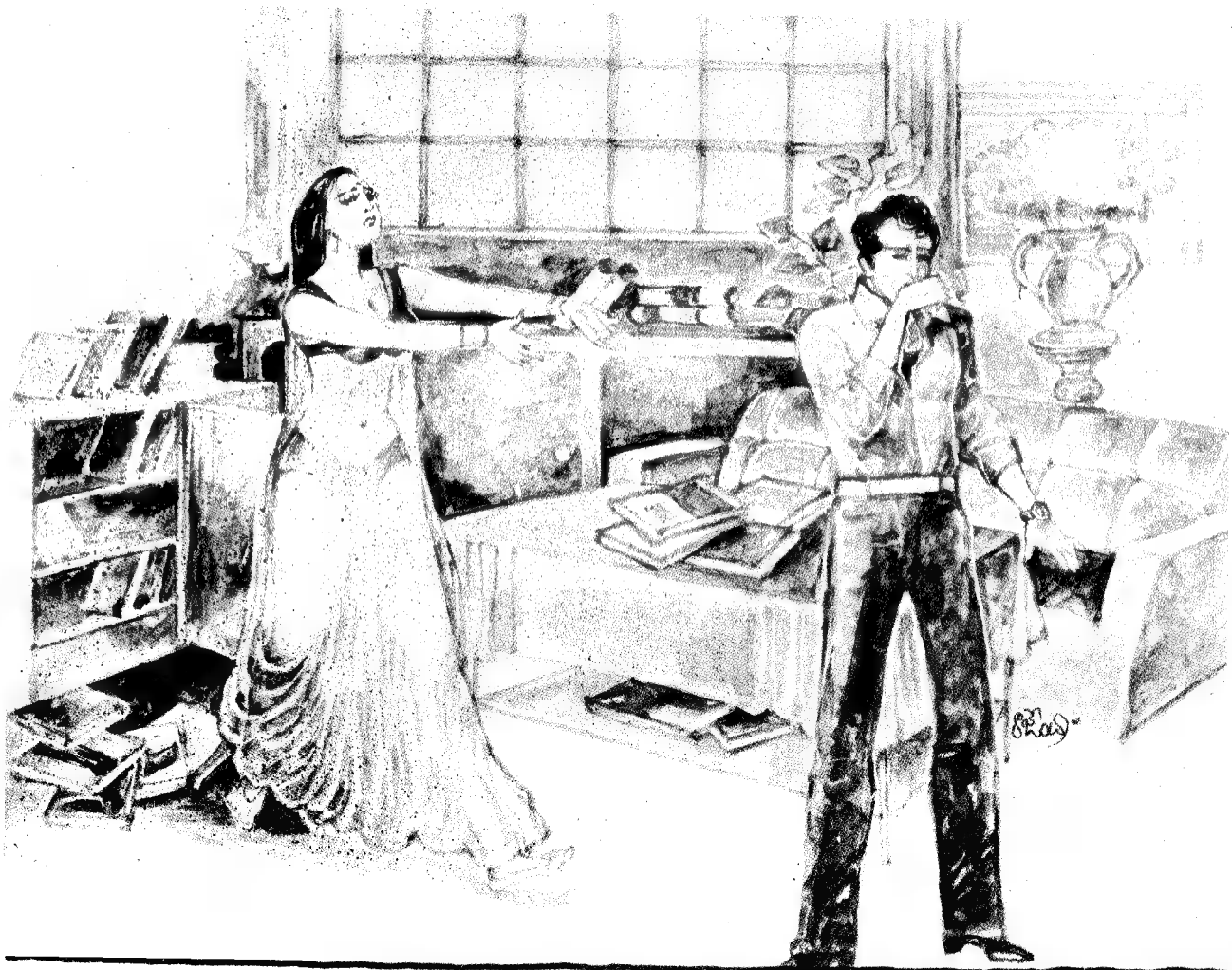
"సర్" అంటూ కమల గొంతు వినిపించింది. కమల శరీరం సుకుమారంగా మారు పై నల అమ్మాయిలా సిగ్గుపడటం తెలిసినా స్వరం బొంగురుగా వుంటుంది.

"కమలా! మీరా? సాహిత్య ఏమైంది?" "సాహిత్య రాలేదండి.. ఒంటల్లో బాగులేదని - రాళ్ళెదని పోన్ చేసింది..."

"....." "స్టర్" "ఒంటల్లో బాగోలేదా? ఏమిటి జబ్బు..." "తెలిదుసార్... వాల్చింట్లో ఎవరో పోన్ చేశారు."

"మీరు ఒకసారి రండి అని పోన్ పెట్టేశాడు" కమల పుస్తకం పెన్ పట్టుకువచ్చింది. అప్పటికి

జరిగిన కథ-5 : రవిచంద్ర 'రచన' వార మాస పత్రికలో మేనేజింగ్ ఎడిటర్ గా పనిచేస్తుంటాడు. అతను ప్రముఖ రచయిత కూడా. ఫోన్ లో ఎం. బి. ఎ. చేసివచ్చినా అతనికున్న సాహిత్యాభిమానంతో ఈ పని చేస్తుంటాడు. అతను సాహిత్య ఇచ్చిన కవరులోని సారాంశం చదివి ఆశ్చర్యపోతాడు. తనకు పి.ఎ.గా చేసిన సాహిత్య టెంప్లేషన్ నుండి తప్పించుకోడానికి, రచయితలను ఇంటర్వ్యూ చేయడానికి ఆమెను పంపాలనుకుంటాడు రవిచంద్ర. కమలను తోడుగా తీసుకొని రచయితలు ఎక్కడ వుంటే అక్కడికి వెళ్లి ఇంటర్వ్యూ చేసి రమ్మంటాడు సాహిత్యను రవిచంద్ర. చిల్లదర్దరికి తోడుగా గోపి కూడా వెళ్తాడు. అనుకోకుండా కలిసిన చిట్టారెడ్డిని ఇంటర్వ్యూ చేసి తనకు కావల్సిన సమాచారం రాబట్టు కొంటారు. తన అభిమాన రచయిత రవిచంద్రను ఎంతగానో ప్రేమించి ఆరాధిస్తున్న సాహిత్య అతనికి పెళ్లయిందని, ఓ కొడుక్కి తండ్రి అని అతని ద్వారానే తెలుసుకొని విలపించిపోతుంది. రవిచంద్ర భార్య లక్ష్మి, కొడుకు ధీరజ్ లతో సంసారాన్ని ఆనందంగానే సాగిస్తుంటాడు. తన గురించిన సమాచారం తెలిసిం తర్వాత ఇక డ్యూటీకి రాదనుకొన్న సాహిత్య ఎప్పటిలా ఆసీనుకు రావడం, ఇంకా నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాననడం రవిచంద్రకు ఆశ్చర్యాన్ని, ఆమెపై ప్రేమను కలిగిస్తాయి.

గుర్తుకువచ్చిన లెటర్ డిక్షేట్ చేస్తూ మధ్యలో సాహిత్య ఇల్లు ఎక్కడవుందో తెలుసుకున్నాడు.

మధ్యాహ్నం బోజనానికి ఇంటికి వెళ్లి-అక్కడ నుంచి తార్వాకాలోని కార్నావాకు వెళ్ళాడు. పనితో అక్కడ ఇక్కడ తిరిగినా సాహిత్యపై కే మనస్సు పోతుంది. ఎందుకు అసీనుకు రాలేదు. ఏం జబ్బు చేసివుంటుంది? అని ఒకమూల ఆలోచిస్తూనే వున్నాడు. సాహిత్య కనుపించకపోతే ఏదో వెలితిగా వుంది. చూడాలనిపించింది.

కమల చెప్పిన ఆడన్ను ప్రకారం వెళ్ళాడు లకడీకాపూల్ బాట ప్రక్కగా చూసుకుంటూ కారును మెల్లగా పోనిచ్చాడు.

డాక్టర్ సురేంద్ర ఇయన్ టి సైన్లస్ట్ బోర్డు వుంది. ఆ ప్రక్క సందులోకి నేరుగా వెళ్ళాడు. ఎదురుగా సిమెంట్ కలర్ రెండంతస్తుల భవనం వుంది. పెద్ద ఇనుపగేటు. గేటులోపల-క్రీమ్ కలర్ అంబోనీడల్ కారు బయటనేవుంది. ■ కారు ప్రక్కనే తన కారు అపి డోర్ లాక్ చేయకనే గేటు వరకు వచ్చాడు. సాహిత్య ఇంత పెద్ద ఇంటో వుంటుందా! నరైన ఆడనకు వచ్చానా? అని సందేహిస్తూ లోపలికి వచ్చాడు. అప్పుడు గుర్తుకు వచ్చింది ఆరోజు సాహిత్య ఆదిల్స్ నుంచి చిరాగ్ లీ రేవోకి వెళ్ళిందని.

అక్కడదాకా వచ్చి తటపటాయిస్తూ వెనక్కి తిరిగి పోతుండగా- లోపలినించి- నేపీబుల్ల సఫారి డ్రైవర్ పాడుగ్గా లావుగా, కాస్త బొజ్జ ■ వయస్సుకు తగినట్లు బాగానే వుందనిపించేట్లు వున్న వ్యద్దుడు- గంటరంగావున్నతను బయటకు వచ్చాడు అతన్ని చూడగానే హుషారుగా సంతోషంగా తీవరిం గడిపేవాడిలా వున్నాడు.

అతను నవ్వుతూ వస్తూంటే రవిచంద్ర నిలుచుండిపోయాడు. బాగా దగ్గర అయ్యేదాకా అతన్ని గుర్తించలేదు

"గుడ్ ఈవినింగ్, సర్" అన్నాడు గోపాల్ రావు గార్ని చూసి. ఆయన రచన దిన వారపత్రిక సంస్థ యొక్క యజమాని-ప్రాసెయిటర్ అని గుర్తించి చిరునవ్వుతో-

"రివిచంద్ర" అంటూ కరచాలనం చేస్తూ స్వట్టుగా అప్యాయంగం చెయ్యి అందుకుని వూపాడు. అంతలో పనిమనిషికి ఏదో చెప్పతూ- తొందర తొందరగా. అయింటి గృహిణి బయటికి వస్తూ మెట్లపై నే నిలుచుండిపోయింది. ఎవరో అతిథి వచ్చాడు. లోపలకు వెళ్ళాలా, ముందుకు వెళ్ళాలా అన్నట్లుగా నిలుచుంది.

రవిచంద్రను లోపలికి తీసుకువెళ్ళి ప్రయత్నంలో ఆయన వుండగా "మీరు ఎక్కడికో వెళ్తున్న

ట్టున్నాడు."

"పరవాలేదు. మీతో మాట్లాడే వెళ్తాం..."

లోపలకు దారితిశాడు.

"ఏమిలేదు. మన అసీనులో పనిచేసే క్లర్కు ఇల్లు ఇక్కడే వుందని చెప్పారు... ఈరోజు రాలేదు వంటి బాగోలేదంటే ఇటు వెళ్తా వచ్చాను..."

■ విషయానికి ప్రాముఖ్యత ఇవ్వనట్లు చెప్పాడు.

ఆయన భార్యవైపు చూపి-

"వా భార్య... రవిచంద్ర.. మన పత్రిక ఎడిటర్" అంటూ పరిచయం చేశాడు.

నమస్కారాలు జరుగుతుండగా-

"ఏం పేరు... అదే ■ క్లర్క్ పేరు?"

"సాహిత్య!" మామూలుగా చెప్పాడు.

ఆయన, ఆమె ఒండ్రులను చూసుకున్నారు ఆయన అతిహాసం చేశాడు. ఆమె ముసిముసిగా నవ్వుతూ లోపలికి వెళ్ళి పనిమనిషితో-

"దానిని రమ్మను..." అని చెప్పింది.

ఆయన ఇంకా నవ్వుతూంటే ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

■ జోక్ ఏమిటో తెలియక తికమకపడుతుంటే

"సాహిత్య ఎవ్వరో కాదు - మా చిన్నమ్మాయి..."

అన్నాడు నవ్వుతూ.

3-12-82 ==ఆంధ్రపత్రికారచిత్ర==13

“మీకు తెలియదు కదూ సాహిత్య! దారి మా అమ్మాయని .”

అడ్డంగా తల వూపాడు రవిచంద్ర.

“మన ఆఫీసులో చేరాక అది బాగుపడింది — నిలకడగా — కుదురుగా వుండటం నేర్చుకుంది. ఇదివరకటి అల్లరితనం — మొండితనం పోయాయి. మారిపోయింది.” ఆ తల్లి సంతోషంగా చెప్పింది.

“పుద్గోగం చేస్తాను అంటే — ఆఫీసులో ఏం గొడవ పడుతుందోనని నాకు ఆ విషయాలు ఏమి తెలియవు అని చెప్పాను. యం. డి. గారిని పట్టుకుని పుద్గోగం వేయించుకుంది...”

వాళ్ళిద్దరు రవిచంద్రను పాగడుతున్నారు. “దానికి కథల పిచ్చి ఎక్కువ — ఈమధ్య సీరియస్ గా ఏదో కథ వ్రాస్తూంది. నిజంగానే ఇంట్లోనే వున్నట్లుంది. లేకపోతే ఇన్ని రోజులు నిలకడగా నిల్చేదు. జర్నలిజం చేయించమంటారా...?”

వాళ్ళు చెప్పేది ఒక్కటి ఎక్కువలేదు రవిచంద్రకు. సాహిత్య తను పనిచేసే ప్రతిక సంస్థ యజమాని కూతురు. తనదగ్గర పనిచేస్తూంది. తను ఎన్నోసార్లు వినుకున్నాడు — కోపం ప్రదర్శించాడు. సాహిత్యను తనకు తెలియకనే ఎన్నోసార్లు నొప్పించాడు. అవమానించాడు — అలాగైన తన దారి నుండి తొలగిపోతుందనుకున్నాడు. ఆ టెంప్ టేషన్ నుండి తప్పకలేని బలహీనతకు తనపై తనకు కోపం వచ్చి — ఆ కోపం సాహిత్యపై చూపేవాడు. ఎంతో అధికారం చెలాయించాడు. గొప్పగా, మురిపెంగా, ముండిగా పెరిగిన సాహిత్య ఎందుకు తన దగ్గర అబలగ, బేలగా, తలవంచుకుని నిద్రించి. ఈ ఇంటిలో దొరకని సుఖం — సంతోషం ఆఫీసులో దొరికేందా? .. ఆలోచిస్తూనే ఎదుటి వాళ్ళు చెపుతున్నాది వింటున్నట్లుగా తలవూపుతూ... అటు చూశాడు. వాకిలి తెర పట్టుకుని కళ్ళు విప్పారించి చూస్తూంది.

రవిచంద్ర అటు చూస్తూంటే ఆ వైపు చూసి “దారి! అక్కడే నిలబడిపోయావే? రా..” అని అమ్మగారు పిలిస్తే,

“మీ బాస్ నిన్ను వెతుక్కుంటూ వచ్చాడు” అని ఆయన పెద్దగా నవ్వుతూ పైకి లేచాడు. రవిచంద్ర కూడ లేచాడు.

“కూర్చోండి కాఫీ త్రాగి వెళుదురు... షుభిస్తే మేము వెళతాం... న మ యా ని కి వెళ్ళకపోతే మా ఆవిడ రెస్ట్ లెస్ అయిపోతుంది. కదలక మెదలక సినిమాలో మూడు గంటలసేపు కూర్చోవాలంటే బోర్...”

“పేకాలలో ఇరవై నాలుగు గంటలు కూర్చో గలరు” అని దెప్పి పోడిచింది ఆమె.

సాహిత్య మెత్తగా వచ్చి ఎదురు సోఫాలో కూర్చుంది. “పిల్లలా వుంది మీ ముందు... పిల్లి కాదు... పులి” అని సాహిత్యను పుడికెస్తూ చెయ్యి పూసి భార్య వెనకాతల వెళ్ళారు గోపాలరావుగారు.

ఆయన మాటలు — ఆకారం — స్వర్గీయ సినిమా యాక్టర్ రంగారావును గుర్తు తెస్తున్నాయి.

ఆమె ప్రాథమిక దాటినా వృద్ధురాలిలా లేదు. నల్లని జుట్టు — పెద్దముడి వేసింది వెంకటగిరి చీరలో హిందూగా వుంది. (ఈ మధ్య అంపరి

రాగాన్ని

జుట్టు నల్లగా వుంటోంది.) వయస్సుతోపాటు శరీరాన్ని కృంగిదీయగ, నాగరికంగా, అలంకరించు కోవడంతో వయస్సు కనబడినా వృద్ధాప్యం దరిచేర విస్వలం లేదు. తిండికి బట్టకు కొడవలేనివారిమాట వేరే చెప్పనక్కరలేదు. వారిని మానసికంగా ఇంకా యవ్వనంగా వుంచటానికి ఈ శతాబ్దంలో సినిమాలు, పత్రికలు — ముఖ్య కారణం అని చెప్పవచ్చు. వ్యక్తిత్వాన్ని నిలుపుకోవటమేకాక — మానసికంగా ఎంతో పెరిగారు.

పనిపిల్ల కాఫీ తెచ్చి రవిచంద్రకు ఇచ్చింది. కాఫీ కప్పు అందుకుని — సాహిత్యపై చూశాడు. ఎర్ర రంగు టెరికాటన్ మాక్స్ లో — చిన్న పిల్లలా మృదువుగా వున్న సాహిత్యను చూసి,

“సా... రీ...” అన్నాడు.

పెదవి చివర విడదంతో వంపు తిరిగింది.

“ఎందుకు సారీ... అదొక్కటే మీకు నచ్చు”

సాహిత్య కంటి కొనుకులోన్ ఎరుపు చూశాడు

“మీకు తెలియనిది ఎంతో వుంది రండి”

అంటూ పైన తన గదికి తీసుకువెళ్ళింది.

అందంగా అలంకరించినపు పి. సి. గదిలో సాహిత్యను చూస్తూంటే ఒంటిపొంభపు మేడలో రాజసుమారి గుర్తుకు వచ్చింది. బాల్యం గుర్తు చేస్తూ అలమారలో బొమ్మలు వున్నాయి. కార్టెల్ వరచిన నేలపై గబగబ వెళ్ళి ఒక రాక్ లో వున్న పుస్తకాలు తీసి బల్లమీదకు వేస్తూ,

“నాకు “వతి” కథలు అంటే ఇష్టం — మీ నవలలు వదిలి అంతులేని అభిమానాన్ని పెంచు కున్నాను — శైలిబట్టి, కథలవైపు విధానం బట్టి, పాత్రలు నడిపే విధానంబట్టి — రచయిత వ్యక్తిత్వం తెలుసుకోవచ్చు మీరు స్పష్టించే పాత్రలు పిరికిచి కావు. ఎంతో పురాతనంగా వుంటాయి — ప్రేమ, మమతలు నిజంగా వుంటాయి. మీ హీరో అందంగా మనసున్న మనిషిగా ఎవ్వడూ పాఠకులకు ప్రత్యక్ష మవుతుంటాడు. వ్రతి కన్నె మనస్సులో అలాటి ప్రేమికుడు నిలిచిపోతాడు. విధంగా మిమ్మల్ని ఆరాధిస్తూ వచ్చాను మీకు సన్మానం జరుగు తుండగా మిమ్మల్ని చూశాను. నవలా నాయకుడిలా వున్న మీరు నా మనస్సులా నిండిపోయారు. మీపైన నా ప్రేమ, అభిమానం పుక్కిరి బిక్కిరి చేస్తుంటే అందరిలా మీ దగ్గరకు వచ్చి మాటాడలేక పోయాను. చివరికి ఆటోగ్రాఫ్ తీసుకోడానికి కూడ శక్తి లేకపోయింది

ఆ రోజు నుంచి — ఇష్టం, అభిమానం, ఆరాధన, ప్రేమలోకి మారాయి. ముందు వెనుకలు ఆలోచించలేదు. పిచ్చిగా ప్రేమించాను. నేను ప్రేమించినట్లు మీరు నన్ను ప్రేమించాలన్న ఆశతో మీ దగ్గర పనికి చేరాను. ఎన్నో ఆశలు పెంచు కున్నాను. మీకు పెళ్ళి అయ్యిందని తెలిసినప్పుడు నా చుట్టూ చీకటి తప్ప ఏమి కనుపించలేదు. సిమీడ కోపం వచ్చింది. నీ అంత దుర్మార్గుడు లేడని అసహ్యించుకోవాలనుకున్నాను కాని తెల్లారితే చీకటి విడిపోయినట్లు — కోవలాపాలు తొందరలోనే తగ్గి పోయాయి. నిన్ను చూడకుండా నేను పుండలేక పోయాను. నా ప్రేమ శాశ్వతం కాదని తెలిసినా —

మీకు దగ్గరగా వుండాలనే బలవత్తరమైన కోరికకు లొంగిపోయాను కాని... కాని” కంఠం జీరపోగా దుఃఖం దాచుకోటానికి ముఖం వక్కుకు తిప్పకుంది

రవిచంద్ర ఒక అంకితో సాహిత్యను చేరి ముఖాన్ని పట్టి తనవైపుకు తిప్పకున్నాడు. సాహిత్య కమ్మలు నగం విచ్చుకున్నాయి అధరాలు కంపిస్తున్నాయి. చక్షుస్థలం బరువుగా కడులుతున్నది సాహిత్య రూపు అతని హృదయంపై చెరగనిముద్ర వేసింది. ఆమె ప్రేమ అతనిని వివసున్ని చేసింది గాథంగా హృదయానికి హతుతున్నాడు.

ఎంత ఆధునిక భావాలున్నా స్త్రీ స్త్రీయే దేనికైనా పురుషుడే ముందడుగు వేయాలి. వారి సుధ్య ప్రేమ పొంగి పొర్లింది — అతని మెడచుట్టూ చేతులువేసి అతలా పెనవేసుకుపోయింది.

సూర్యకిరణాల స్పర్శతో విచ్చుకున్న తామర పువ్వులా వున్న సాహిత్య ముఖాన్ని సుతారంగ దోసిల వుంచుకుని — ముక్కు చివర — సుతారంగా ముద్దు పెట్టుకుని — అక్కడ నుంచి ఆవయత్నంగానే అధరాలపై చుంబించాడు — స్పర్శకే సాహిత్య చిగురటాకులా వణికిపోయింది మరింత మరింతగా దగ్గరకు చేరుకున్నాడు స్పర్శానుభూతిలో పూగిపోయాడు — ఇంకా, ఇంకా — కావాలి — ఎన్ని ఎన్ని రోజులుగనో హృదయాంతరాలలో దాగివున్న కోర్కె సగర్వంగా తలెత్తింది తొమ్మేడ పూపులోని సుకరందం కొరకు ఇంకా ఇంకా లోపలికి తొలుస్తూ పోయినట్లు, సాహిత్య భరిణ వంటి నోటిని వదలక, కలువ మొగ్గలలాంటి రొమ్ములపై సుతారంగ చెయ్యి వేసి మెత్తగా వత్తాడు — పువ్వు అందాన్ని పీక్చూ — స్పర్శిస్తూ, ఆహూనిస్తూ, గ్రోలుతున్నట్లుగా సాహిత్యను అన్నివిధాల ఆనందించుకుంటే ఆమె పరవసించిపోతోంది. అతని ముద్దు పూసిరి సలప నివ్వలంలేదు అతను రగిలించిన రాగంలో శరీరం దూదిపింజల తేలిపోతూంటే — పరవశంతో — రవి, రవి, అని పిలవలంగాని, తన కన్నులు — వర్షిస్తున్నాయనికూడ గుర్తించలేదు సాహిత్య.

కన్నీటి బిందు వొకటి రవిచంద్ర చెంపకు తడిగా తగలగా, కళ్ళు విప్పి చూశాడు — తనేమి చేస్తున్నాడో అప్పుడు గుర్తించాడు. ఇప్పటికే తనంత హాని చేశాడో గ్రహించాడు

పువ్వులా వున్న సాహిత్యను, తను సరిపెన్ను న్నాడు. తన అరచేతికి — చిక్కని చక్కని చనుమొన గుచ్చుకోవటంతో తెలుస్తూంది, సాహిత్యను తనంతగా పుడకపరిచాడో — తనంతగా కోరుకుంటోందో గ్రహించి హృదయం సిగ్గుతో ముడుచుకుపోయింది. ప్రేమకు వాపు బ్రతుకుల తేడా తెలియదు. అందుకే తను కన్నె మనసునేకాదు — కన్నె శరీరాన్ని దోచేస్తున్నా అడ్డు చెప్పలేదు ప్రాణం కంటే విలువైన మానాన్ని పెళ్ళి అయినవాడికి అర్పించేస్తు అత్తార్పణం చేసు కుంటున్న సాహిత్యను చూస్తూంటే హృదయం మూలిగింది. ఉదేకం తగ్గింది తనను తాను సంబాళించుకుంటూ తామరాకుపై నీటి బిందువులా జారిపోయినట్లు — సాహిత్య బిగి కాగిరి నుండి — మెల్లగా విడిపోతూ “సారీ : సిగ్గుపడతున్నాను... సాహిత్య, నీ ప్రేమ మైకంలో ఏమి చేస్తున్నావో తెలియట్లేదు...”

(ఇంకా వుంది)

విద్యార్థి లోకం వ్యాస రచన పోటీలో ప్రత్యేక బహుమతి

రూ. 150/-లు పొందిన వ్యాసం

మా విద్యార్థిలోకం ప్రత్యేక

ఈ ఇరువదవ శతాబ్దంలో ప్రపంచం అన్ని రంగాలలోనూ అభివృద్ధి పొందుచున్న దనుటలో అతిశయోక్తి లేదేమో! ఈ పరిస్థితులలో దేశంలో కీలకపాత్ర నిర్వహించే విద్యార్థుల సమస్యలు అన్నీ ఇన్నీ అని చెప్పలేము. విద్యార్థులు దేశానికి వెన్నెముక లాంటివారు. “నేటి విద్యార్థులే రేపటి భవిష్యతులు” గదా! విద్యార్థుల, విద్యార్థినుల ఆశయాలు, ఆ ఆశయాలకి అవరోధాలుగా నిలిచే సమస్యలు, ఆ సమస్యల పరిష్కారానికి మార్గాలును పరిశీలించుదాం.

విద్యార్థిని విద్యార్థులకు, ఉపాధ్యాయులకు మధ్య అవినాభావ సంబంధం ఉండాలి. ఇది వారి ఆశయాలలో మొదటిది. దీనివల్ల ఎటువంటి సమస్యలు వారి మధ్య చెలరేగవు. కాని ఇది సాధ్యపడుటలేదు. దీనికి విద్యార్థులు మరియు ఉపాధ్యాయులు కూడా కారణమే. ఇది పరిష్కారం కావాలంటే, విద్యార్థిని విద్యార్థులు మరియు ఉపాధ్యాయులు లేదా అధ్యాపకులు ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకుంటూ, అధ్యాపకులు విద్యార్థుల యెడ ఆప్యాయతను చూపుతూ, విద్యార్థులు అధ్యాపకుల యెడ విధేయత చూపుతూ ప్రవర్తించాలి.

విద్యార్థిని విద్యార్థులలో ఉన్నత స్థాయికి ఎదగాలనే ఉద్దేశం ఉండటం సహజం. కాని చాలామందిలో ఈ అభిప్రాయం ఖీణించి పోతున్నది. దీనికి కారణం అధ్యాపకులు, కళాశాలలు అని చెప్పక తప్పదు ఆయా కళాశాలల వాతావరణం, అధ్యాపకుల తీరు ఆ విద్యార్థిని పూర్తిగా పెడత్రోవ తోక్కిస్తుంది. దీనికి ఉపాధ్యాయులు లేదా అధ్యాపకులు, కొంత వరకు ప్రభుత్వము కూడా తోడ్పడే వారు ఉన్నత స్థాయికి ఎదగడానికి అవకాశం కల్పించాలి.

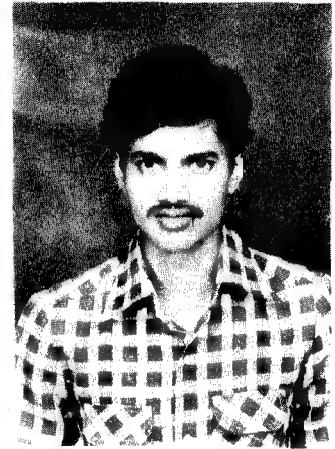
విద్యార్థిని విద్యార్థులలో ఎన్నో ఆదర్శ అభిప్రాయాలు, - అవగాహనలు చూపు ఇవ్వాలనేది విద్యార్థిని విద్యార్థులలో ఉన్న మరొక ముఖ్య ఆశయం. దీనికి సహవిద్య ఎంతో అవసరం. సహవిద్య ఉన్నప్పుడు విద్యార్థిని విద్యార్థులలో సదవగాహనలు ఏర్పడుతాయి. కులాలను, మతాలను మరిచిపోయి అంతా ఒక్కటే అనే అభిప్రాయము ఏర్పడుతుంది. జాతీయ సమ్మెకృతా జరుగుతుంది. వర్గాంతర, మతాంతర వివాహాలకు అవకాశం ఏర్పడుతుంది. వరకట్న రాక్షసి అణగారేక్కబడుతుంది. కాని దీనికి మొట్టమొదటి అడ్డుగోడ ప్రభుత్వమే. రెండవది తల్లిదండ్రులు. దీనిని పరిష్కరించా

లంటే తల్లిదండ్రుల ప్రోత్సాహం అవసరం ప్రభుత్వము సహవిద్యను ఏర్పాటుచేయాలి. విద్యార్థిని విద్యార్థులు కూడా తమ కెదురయ్యే సమస్యలను గుండె దైర్ఘ్యంతో ఎదుర్కోవాలి.

విద్యార్థిని విద్యార్థులలో ఉన్న మరియొక ముఖ్య ఆశయం “అందరు సమానమే” అనేది. దీనికి మార్పుకావాలి. “మార్పు అనేది సృష్టికి మూల రహస్యం” గదా! అన్ని మతాలు, కులాలు ఒక్కటే అని చాటిచెప్పాలి. కాని ఈనాడు దీనిని చిన్నాభిన్నం చేస్తూ మతాల పేరిట, సంస్థలు, పార్టీలు ఏర్పడుతున్నాయి, ఏర్పడినవి కూడాను. దీనికి రాజకీయ నాయకులు కూడా కారణమే. కళాశాలలో కొందరు అధ్యాపకులు కూడా కులమతాలను ప్రేరేపిస్తుంటారు. దీనికి పరిష్కారమార్గం కావాలంటే, మతాల, కులాలపేరిట ఉన్న సంస్థలను తొలగించి అందరు ఒక్కటే, అందరిలోని రక్తము ఒక్కటే అని చాటిచెప్పాలి. అధ్యాపకులు తమలోని తుచ్ఛ భావాలను తొలగించి సమానతకు పునాది వేయాలి

విద్యార్థులలో ఉన్న మరొక ముఖ్య ఆశయం, తమ దేశాన్ని ప్రగతిపథంలో నడిపించాలని, మంచిపేరు తెచ్చాలని, ప్రజాంతత నెలకొల్పాలని. దీనికి రాజకీయ నాయకులు, పాలకులు అవరోధాలుగా నిలుస్తారు. విద్యార్థులు కూడా ఎన్. సి. సి., ఎన్. యన్. యన్. వంటి పార్టీల్లో పాల్గొని తమ దేశభక్తిని రేకెత్తించాలి. నిరుపేదలకు సహాయం చేయాలి. మారుమూల గ్రామాలకు రోడ్డు వసతి కల్పించాలి. వారికి విద్యయొక్క ప్రయోజనము తెలిపి నిరక్షరాస్యతను రూపుమాపడానికి కంకణము కట్టుకోవాలి. ప్రతి ఒక్కడు ఒక్కొక్కనికి బోధించిన ఈ దేశంలోని రక్షరాస్యత మాసిపోతుంది. దీనికోసం ప్రభుత్వము కూడా కొన్ని సదుపాయాలను కల్పించాలి. విద్యార్థులను ప్రోత్సహించాలి. వారిలో దేశభక్తి రగులుగొల్పేటట్లు కార్యక్రమాలను చేపట్టాలి. మరియు విద్యార్థులలో తెలివితేటలను పెంపొందించడానికి జాతీయ విద్యా పరిశోధనా శిక్షణామండలి (ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి.) వంటి వధికాలను ప్రవేశపెట్టాలి.

విద్యార్థిని విద్యార్థుల ఆశయాలు నెరవేరి, ఆ ఆశయాలకి అవరోధంగా నిలిచే సమస్యలుకు పరిష్కారమార్గాలు అభించినప్పుడు దేశము “మూడు పువ్వులు ఆరు కాయలు”గా దేదీప్యమానం అవుతే వెలుగుతుందనడంలో అతిశయోక్తి లేదు. ★

రచయిత పరిచయం

“పుట్టిన ఊరు కు (గ్రామ మై న శ్రీరాంనగర్ (కడపజిల్లా). 1964లో జన్మించాను. మా తండ్రిగారు టీచరు. పేరు ఎ.సి. చంగయ్య. మా తల్లి పేరు పార్వతమ్మ. ఏడవ తరగతి వరకు స్కూల్ పరెడ్డి స్కూల్లో, ఆ తర్వాత 10వ తరగతి వరకు మధవరంలో చదివించి. 10వ తరగతి డిస్టింక్షన్ తో పాసయ్యాను. మొదటిసారిగా వ్యాసరచనలో పాల్గొనడం 9వ తరగతిలో జరిగినది

కాలేజీ చదువులను రాంచోటిలో కొనసాగించితిని. మా కాలేజీలోను, బయట (లయన్స్ క్లబ్ మొదలైనవి) పెక్కుసార్లు నిర్వహించిన వ్యాసరచన పోటీలలో నాకు ప్రథమస్థానమే దక్కేది. ఒకసారి యూనివర్సిటీ తరుపున ఇంటర్ నుండి డిగ్రీవరకు చదువుతున్న విద్యార్థులకు “పాపులర్ సైన్స్” మీద జరిగిన వ్యాసరచన, వక్రత్వ పోటీలలో నాకే ప్రథమస్థానము రెండింటిలోనూ లభించివేసి.

ఇంటర్మీడియట్లో కాలేజీ ప్రథమముగా వచ్చాను. ఇంజనీరింగ్లో సెలెక్ట్ అయ్యాను. నేను అనంతపురంలోని జవహర్ లాల్ నెహ్రూ టెక్నాలజికల్ యూనివర్సిటీ కాలేజ్ ఆఫ్ ఇంజనీరింగ్, సీఎల్ బ్రాంచ్ లో, ఇంజనీరింగ్ రెండవ సంవత్సరం చదువుతున్నాను. నాకు వ్యాసరచనలన్నా, చిన్న చిన్న కథలు ప్రాయానన్నా చాలా ఇష్టం.

నాకు వ్యాసరచన పోటీలలో ప్రత్యేక బహుమతి ఇచ్చి నన్ను మరింత ప్రోత్సహిస్తున్న “ఆంధ్ర సచిత్రవార పత్రిక”కు ఎల్లప్పుడు కృతజ్ఞుడనే.”

— ఎ. బాలసుబ్రహ్మణ్యము

మదర్నిత...
...తొంబూలొది

దీపావళి
కథలపాఠిక
రూ. 600/40 ముద్ర
శాందినకథ

‘ఎద్ద మావయ్యగారి అమ్మాయి పెళ్ళండీ! -

సుజాత పండక్కి వైజాగ్ వెళ్ళి మళ్ళీ హైదరాబాద్ కి తిరిగి వస్తూనే చెప్పిందీ వార్త. కొంచెం ఇబ్బంది పడ్డాన్నేను.

‘మనం హైదరాబాద్ కి బ్రాన్స్ ఫర్ వచ్చిన పంగళే తెలియదట అత్తయ్యకి, పానం ఎంతో నొచ్చుకుంది. ఎదవారో తారీఖున వాళ్ళింట్లో పెళ్ళి. అవాలుగుర్జాలూ వాళ్ళింట్లోనే ఉండాలి మనం అవి కాసించింది.

ఊళ్ళొక్కొచ్చాం .... బాగుండదు అత్తయ్య వాళ్ళింటికి తీసికెళ్ళండి బాబూ అంటూ పోరుతూనే ఉన్నానా, తీసికెళ్ళేరు కాదు. వైజాగ్ లో పెళ్ళి పిలుపులకి అమ్మా వాళ్ళింటికి వచ్చి నన్ను పలకరించేసరికి సగం ప్రాణం చచ్చిపోయింది నాకు.’

‘అదికాదు సుజాత ...’

‘ఇంకేం చెప్పకండి. మీ చొరవలేని తనము ... మడికట్టుక్కుర్చునేతల్లమావల్ల...మావాళ్ళందరికీ దూరమై పోతున్నాను. మీకో సరదా ఉండదూ ... కాలకేవలమూ ఉండదు.’

‘అయితే నువ్వే చెప్పు ... నేను మీ చుట్టూ లిక్క తీసికెళ్ళలేదా ఇన్నాళ్ళూ ... ?

16—అంధవనితవనిత— 3—12—82

‘తీసికెళ్ళకేం తీసికెళ్ళారు. మనం బందర్లో ఉన్నప్పుడూ ... గుడివాడలో ఉన్నప్పుడూ తీసికెళ్ళేరు. మరి మనం హైదరాబాద్ లో రెండు నెలలైంది కదా ... కనీసం ఒక్కసారి నా అత్తయ్య వాళ్ళింటికి తీసికెళ్ళరా ... అహ, తీసికెళ్ళరా ... ?’

‘ఒక్కకుంటున్నాను. తీసికెళ్ళలేదు. కానీ ఎందుకు తీసికెళ్ళలేదో నీకు తెలీదా ?’

‘ఎందుకు ... ?’

‘భరద్వాజగారు ... అదే మీ పెద్దమావయ్య గారు మా అసీసుకి జనల్ మేనేజరు.’

‘అయితే ...’

‘అయితే ఏమిటి వెంటమొహం నువ్వూ ! నేను గుమాస్తాగా పనిచేసే అసీసుకి ఆయన జనల్ మేనేజరు - నాలోగాదు ఆయన బంగళా చుట్టు ప్రక్కల్లో నిల్చున్నా నేరమే తెలుసా ?’

‘అదే, అ ఇప్పటియారిటీ కాంపెక్స్ మీమ్మల్ని..

మీలోపాలు నన్ను ముంచుతోంది. మావయ్యంత కలుపుకోరుగా ఉంటాడో ... అత్తయ్యంత ఆస్థాయంగా చూస్తుందో ఎన్నిసార్లు చెప్పేను మీకు ? మీరూ మీ ఆసీసు ... ఆసీసులో జనల్ మేనేజరూ ... అన్నీ ఆసీసులోనే వదిలెయ్యండి. ఇంటి దగ్గర ఆయన నాకు మావయ్య ... మీకు బాబాయ్, అర్థమైందా !’

‘అర్థమౌతోంది ... !’

‘కాబట్టి మనం ఎదవారో తారీఖున మావయ్య వాళ్ళింటికి వెళ్ళికి వద్దామని తారీఖునే వెళ్ళున్నాము. నాలుగురోజులంది అత్తయ్య. కానీ మూడోరోజునే సరిపెదదామనుకుంటున్నాను.’

‘కాదు... ఒక్కరోజు !’

‘కాదు... మూడోరోజు !’

‘కాదు... సుజాత... !’

‘కాదు...కాదు...కాదు...మూడోరోజు !’

అంటూ వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోయిన సుజాత ని చూస్తుంటే ఆసీసులో బూసే జ్ఞాపకం వచ్చాను... ఉన్నట్టుండి.

‘వెదన ఆసీసు... వెదనవనీ... ఎన్నడూ ఉండేవో ! టీ. ఎమ్. గారి బంధువు. ఆయనంట్లో

పెళ్ళి జరుగుతుంటే... నువ్వుక్కడ కూర్చుని గాడిద చాకిరీ చేస్తున్నావని తెలిస్తే...నీకు శిలవివ్వక రాసిరంపిన పెడుతున్నానని నామీద కోపం రావచ్చు ఆయనకి. నాకెందుకు నాయనా ఆ మాట? వెళ్ళు... వెళ్ళు... రెండోజులు. కాదు కాదు, నాలుగు రోజులు ముందుగానే వెళ్ళు!' అంటూ నన్ను బుజ్జగించడం..., 'బాబూ సీట్లో పని చాలా ఉండిపోయింది ఒక్కరోజు తెలిపు చాలు సార్' అని నే బ్రతిమాలడం .. దానికి ఆయన 'విల్లెదు... నాలుగు రోజులు వెళ్ళి తీరాల్సిందే' అని శాసించడం దీనంతటికీ కారణంగా ఆ రోజు పొన్నులో మా బానీకీ నాకూ కూడా భరద్వాజగారి దగ్గర్నుంచి శుభలేఖలు రావడం .. నా కార్డు ఆయన చేతుల మీదుగా ఏదో ప్రైజ్ తీసుకున్నట్టు నేను తీసుకోవడం. ., ఆఫీసులో మిగతా జవాబు దీని గురించే ప్రత్యక్షంగా, పరోక్షంగా మాట్లాడుకోవడం... జీ. ఎవ్ అప్పుడిగా నా మొహానో ముద్ర పడిపోవడం... అంతా ప్లాష్ బ్యాక్ లో జరిగిన చిన్న కథ కళ్ళముందు మెదిలింది.

* * *

'బద్దేశ్యకీతం మన పెళ్ళిరోజుల్లోనే ఏ రోజు పెళ్ళంటే ■ రోజే దిగేవారు జవాబు. ఇప్పుడు రోజులు ఇంకా మారిపోయాయి సుజాతా. మరి రెండోజులు ముందునుంచి వాళ్ళింట్లో తిష్ట వేస్తే...నాకు చచ్చేంత మొహమాటంగా ఉంటుంది. కావాలంటే నువ్వు వెళ్ళు రెండోజులు ముందుగా .. నేను పెళ్ళినాడు వస్తాను'- అని చిన్న ట్రైలు వేసి చూశాను.

నిజానికి మామూలుగా అయితే సుజాత ససేమిరా ఒప్పుకునేది కాదు .. ఏ ముహూర్తాన అన్నానో కాస్త జేరానికొచ్చింది

'సరే నేను రెండోజులు ముందు వెళ్తాను. మీరు మాత్రం ■ రోజు ముందు రావాలి! సరేనా!'

'అదికాదు సుజాతా... !'

'ఇంక లాభంలేదు మరి...!'

'సరేలే... అలాగే !'

* * *

కొంగు నడంకి బిగించికట్ట వడ్డనలో బిజిగా ఉంది సుజాత నే వెళ్ళినరీకి. అలస్యంగా వెళ్ళి నందుకు నన్ను నేనే తిట్టుకుంటుండగా.. సుజాత నా గురించే కా బోలు ఆ మధ్యవయస్కురాలికి చెప్పింది. రాకెట్లా వచ్చేసిందానిద నా మీద కి. 'పరాయి ఇల్లా నాయనా... మొహమాట పడుతూ పరంధాలో ఉండిపోయావు. పద.. పద కాళ్ళు కడుక్కో' అని మాట పూర్తి చెయ్యలేదు...సుజాత అరుపు అక్కడ్నుంచి 'మా అత్తయ్యండీ' అని. 'నమస్కారమండీ' అన్నాను సభ్యతకి. 'మనలోమనకి నమస్కారాలేవిటి నాయనా ముందు భోజనానికి కూర్చో!' అరక్షణంలో కాళ్ళు కడుక్కుని సెటిల్ చేశాను విస్తరిముందు.

చుట్టూ చూశాను. మా ఆవిడా . నా ఎదురు పంక్తిలో చిరర కూర్చున్న మా జీ. ఎవ్ భరద్వాజ గారూ తప్పించి మరో మొహం తెలీదు నాకు.

మారు కావాలా, మొహమాట పడకండి, మరో లడ్డూ వేసుకోండి. విస్తరిలో ఏదీ పారెయ్యడానికి

—12—82 —అంధ్రపత్రికావరక—17

ఏల్లెదు లాంటి అరుపుల్లో... కేకల్లో... గోలగోలగా ఉంది. ఎవరికివాళ్ళు కబుర్లు చెప్పుకుంటూ తినేస్తున్నారు. కబుర్లు చెప్పడానికి కంపెనీ లేదు కాబట్టి తిండి ధ్యాసలోనే పడ్డన్నేను.

'అమ్మాయ్ సుజాతా, కానీని మంచినీళ్ళు పొయ్యమ్మా!' భరద్వాజగారి గొంతుక వినేసరికి గుర్పాటు కలిగింది నాకు.

'వన్ మినిట్ పెద్ద మావయ్యా!' అంటూ వడ్డిస్తున్న గిన్నెస్ పక్కనపెట్టి మంచినీళ్ళు తెచ్చి పోస్తూ... నా గురించి ఎత్తింది కాబోలు.. 'ఎక్కడమ్మా మీ ఆయన? కనపడలేం... నిజంగా వచ్చారా' అని ఆయన అనడం... నేను కంగారుగా అంట్లు చేత్తోనే నమస్కారం పెట్టడం ఒకక్షణంలో బరిగిపోయాయి.

'హవ్వయ్యా మూర్తిగారూ.. వెరిగుడ్, అలస్యంగానైనా వచ్చేరు - ఐ యావ్ వెరి హ్యాపీ' అన్నాడు.

నోట మాట పడిపోయి చిన్నగా నవ్వేను. నిజానికి ఆయనో మాట్లాడ్డం కాదు; చూసే అవకాశమే రాదు నాకు. అదే ఆలోచనల్లోపడ్డ నాకు దాదాపు మతి చెలించింది.

'మాడు సుజాతా. నాకు ఒడ్డించడానికి మీ అత్తయ్యండీ... నువ్వు ముందెళ్ళి అబ్బాయికేం కావాలో కనుక్కో... మొహమాట పడకూడదండోయ్ మూర్తిగారూ, ఇది మనిల్లా?' అని ఆయన అనేసరికి -

'అలాగే సార్ ' అని నే ముసిముసిగా నవ్వే రోపం.

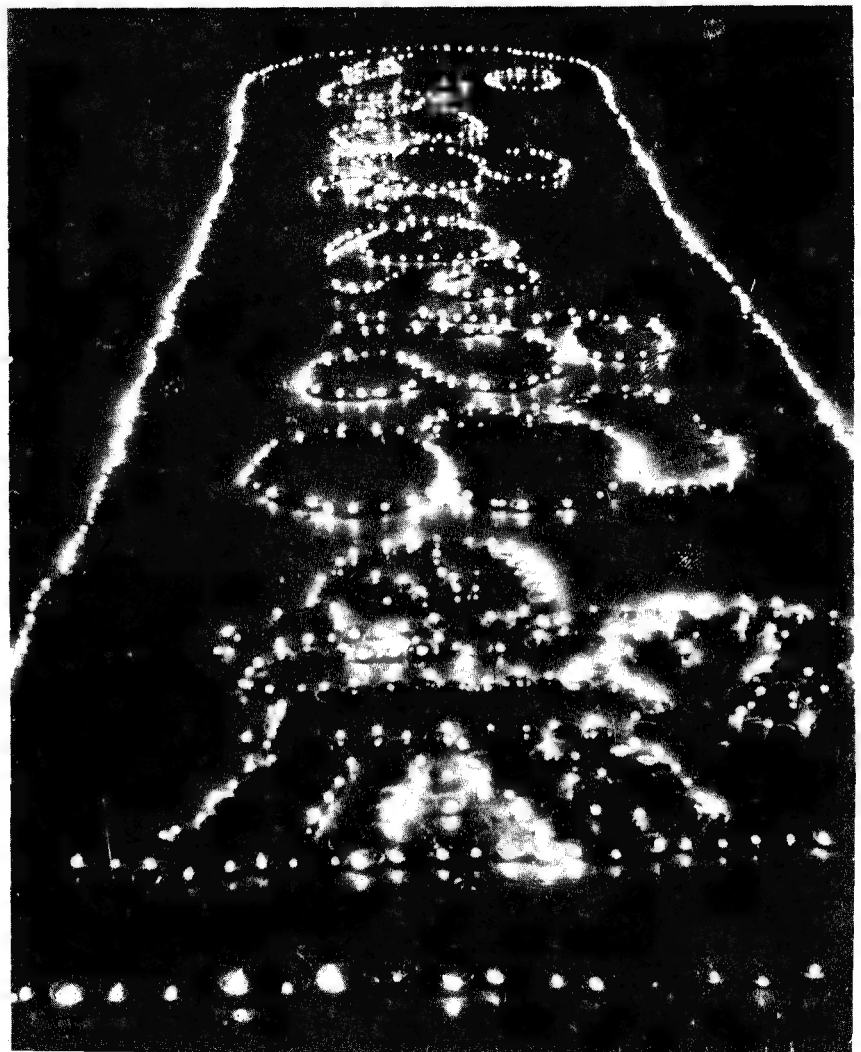
'సరి సరి సుజాతా! నువ్వలా పెద్ద మావయ్య చెప్పినట్టు మీ ఆయన్నే పట్టుకున్నామంటే ఏదీ అందక ఆకల్తో మేము గిలగిల తన్నుకుపోవాలి -' అంటూ చలోక్కి విసిరాడు నావైపు చిరునవ్వుతో ఓ అజానుబాహోడు.

'ఓకే చిన్నమావయ్యా, అలాంటి బెంగలేం పడకు. నీ కన్నీ వడ్డించిన తర్వాతే మా ఆయన సంగతి చూస్తాను. సరేనా ?' తిప్పికొట్టింది సుజాత.

'జష్ట్ జోకండోయ్ మూర్తిగారూ .. నిజంగా అనుకునేరు! కోడలుపిల్ల ఏమంటుందా అని జోక్ చేశాను...' అంటూ నంజాయిషీగా నావైపు తిరిగి దాయన. 'చిన్నమావయ్యా!' అని మా ఆవిడ సంబోధించింది కాబట్టి ఆయన్ని భరద్వాజగారి

“కా ర్తీ క దీ పాలు”

(హిట్ - ఏలేశ్వరపు నరసింహారావు)

తప్పుడిగా గుర్తించడం అంత కష్టం కాలేదు నాకు. సమాధానంగానో... అవ్వక మైన నా ఆవేదన గానో... ఎలా సరిపెట్టుకున్నాడో ఆయన నాకు తెలియగానీ... 'గో ఎ హెడ్ సార్' అనేశాను. పూర్తిగా అంటూ కనుబొమ లెగరేశాడాయన.

'సుజాతా ఈ వద్దన కార్యక్రమం నే చూపి గానీ... సాయంత్రం టైమేనా కానీ సంగతి ఏం వెలగబెట్టుకున్నాడో వంటవాళ్ళు మనోసారి చూసి రామ్మా!'

'అలాగే అత్తయ్య! -' క్షణంలో మాయమైంది సుజాత!

నాకు బాగా పరిచయం ఉన్న ఒక్క మొహం ఉన్నట్టుండి కనుమరగవగానే కాస్త ఇబ్బంది ఫీలయ్యేను - బుజ్జ వంతుకుని తిండిమీద సోనిచ్చాను దృష్టి.

పులిహార రాసి రాసిలా వడ్డించిందో మహాతల్లి. 'వడ్డిండి. వడ్డిండి' అని మొరపెట్టుకోబోయాను.

'అల్లాడీ సరిగ్గా చూడలేదని మా అమ్మాయి అలిగిందంటే... మా దుంప తెగిపోతుంది నాయనా, మొహమాటపడకు. నెమ్మదిగా తిను.' అంటూ మరో గరిటెడు పులిహార వడ్డించేసిందావిడ.

ఇంతలో హడావిడిగా వచ్చేసిందో వడ్డెనిమిదేళ్ళ అమ్మాయి. 'పిప్పీ... పిప్పీ... మ ర్లే పూలు వాడొచ్చాడు. ఎన్ని మూరలు తీసుకోమంటావు? పెళ్ళి దండ రెన్నింటికీ తీసుకురావాలని ఆడుగు తున్నాడు.'

'మర్లే పూలా...? ఆ రెక్కలన్నీ సుజాతకే తెలుసు. వెళ్ళు, పెరట్లో ఉందది!'

ఆ వచ్చిన అమ్మాయికి నేను దొరకలేదు కాబట్టి బ్రతికిపోయాను. లేకపోతే తనింకేం వడ్డించేదో?

కొంగుతో చెమట తుడుచుకుంటూ రొప్పుతూ వచ్చింది సుజాత. భరద్వాజగారి భార్య ఆదుర్దాగా చూసింది సుజాతవైపు.

'కాస్త డోసిచ్చాను. నాలుగింటికల్లా అంతా రేడి చేసేస్తారు. అత్తయ్య! డోంట్ వర్రీ -'

'ఏమోనమ్మా! ఈ శుభకార్యం కాస్తా పూర్తయి గెట్టెక్కేదాకా అంతా ప్లరీయేనమ్మ నాకు. కాకపోతే సువ్వుండి చూసుకుంటున్నావు కాబట్టి కాస్త డైర్యమమ్మా - లేకపోతే ఇంత ఒప్పుకుని నే తిరగ్గల్గొ అనలు? వెళ్ళు, అబ్బాయి కేం కావాలో చూడు' అంటూ కూలబడిపోయింది.

సుజాత పై నల్ రోండు బలవంతంగా వేసింది లడ్డూలు అందరికీ. నాకు ఇంకో రెండు వెయ్యమని ఏక కంఠంతో అరిచేరు భరద్వాజ గారూ... అయ్యమ్మమ్మమ్మా! ఏకదాకా తినేదాకా వదిలిపెట్ట లేదు.

భోజనాలయ్యాయి - లేచి గబిల్లా పారిపోదా మనుక్కున్నాను. నా ప్రయత్నం గమనించినట్టుంది సుజాత - అర్జెంటుగా వచ్చి బ్రేకేసింది.

'మా పెద్దబావా... చిన్నబావా మీ గురించి ఒకటే అడగడం... ఏకారైతే 'అన్నయ్యని చూపించవే... అన్నయ్యని చూపించవే' అని వేపుకి తినేస్తోంది. వాళ్ళ ముగ్గురూ బైటికెళ్ళేరు,

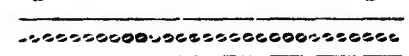
మందర్శిత... తాంటాలాది...

పిలుపులకీ, రిస్ పెన్స్ ఎరేంజ్మెంట్లకీ. కాసేపు అలా సోఫాలో రెస్టు తీసుకోండి. పైకే మినిట్స్లో వచ్చేస్తా - నలుగురం కలిశాం కాబట్టి కాస్త సరదాగా కాలక్షేపం చెయ్యమన్న ముందు కూర్చోండి!

'హాయిగా రాత్రి తాతలో తినేసి రేపిద్దున్నే వస్తానుగానీ... నన్నదిలేదు!' అందానుకున్నాను. సుజాత నాకా వానివ్వలేదు. పైగా చెయ్యి వుప్పుకుని లాక్సెల్నివేయింది భుక్తాయానం తీర్చుకుంటున్న ట్టూలకాయుడి దగ్గరకి. నన్ను చూడగానే... లేచి నిర్భయంగాదాచున. 'పరవాలేదు బాబాయ్!' అంటూ బుజం పట్టుకుని కూర్చోపెట్టేసింది సుజాత -

'రండి... రండి, ఇయావో రాజారావ్ ప్రం ఎ ఎల్లి డి గుంటూర్ -' అంటూ పేక్షహ్వయిస్తాడు. 'వెరీ నైస్... ఇయావో మూర్తి నర్, అన్నావ్వును.

'సుజాత పెరిగి పెద్దదై ఇంతదైపోయిందంటే చాలా ఆశ్చర్యంగా ఉంటుంది నాకు. గొడ్లెమ్మకుని తిరుగుతూ... 'బాబాయ్... బాబాయ్' అనే చిన్నపిల్లలానే అనిపిస్తుంది నాకు. వెధవని ఎప్పుడూ తీరు బాటుందండి... ఎప్పుడూ

అందమైన బుజ్జాయి

అమ్మ అందవందల్ని నాన్న మేధాయని పుణికి పుచ్చుకొన్న అబ్బాయికడు పుట్టాడు

అందమైన బుజ్జాయిగ అలరించాడందరినీ ఎదురుబడ్డ ప్రతివారి భుజాలెక్కిపోయాడు

యవ్వనంలో ఆడుగుబెట్టి అందంగా తిరిగాడు కన్నెనిల్లం యెడలో కనీకనిగా మెదిలాడు

అపొంకార మదంతో అదే పనిగా తిరిగాడు ఆ పరిసర ప్రాంతాలకు అతడొబోతయ్యాడు

శవాదా అందగాడు ఊరి బయటే స్వతంత్ర ఒంటరిగా వున్నాడు ఏడుమా పున్నాడు

గతంలో అందమైన అతగాడి చేతితల్లి కన్నీరు తుడవలేవు కారణం - ఇప్పుడది లేవు

— టి. ఎస్. ఎస్. రంగవార్ధి

కాంపులూ... పని ఒత్తిడి! పేరుకి అయినా భృమని గానీ... ఎప్పుడో ఇలా ఒకటి ఆరా పెట్టితేలో కలుపుకునే అవకాశం తప్పించి విడిగా మిస్సుయిపోతున్నా బంధువులంతా!

ఏమ్మా సుజాతా... నువ్వేనా చెప్పొచ్చుగా మూర్తిగారికి- యూ ఆర్ మోస్ట్ వెలకవో టూ గుంటూర్ సార్- మీరావాలి! అదే చెప్పేను అమ్మాయికి నిన్న-

'ధ్యాంక్యూ! తప్పకుండా వస్తాం సార్!'

'పై నాట్ నవ్' పెళ్ళిపోగానే నాలో వచ్చేయండి- నాలుగు రోజులు ఉండి వెళ్ళుతుంది'

'ధ్యాంక్యూ...ధాంక్యూవర్యువర్ ఇన్విటేషన్- వెంటనే రావడానికి చిన్న చిన్న ఇబ్బందులు. మరోసారి వస్తాంగా...!'

'ప్రామిస్...!'

'ప్రామిస్ నర్!'

'చూశావుగా సుజాతా మీ ఆయన ప్రామిస్ చేశారు. ఆదాయన నిలబెట్టుకునేట్టు చూసే బాధ్యత నీది- ట్టే!'

'ఓ కే బాబాయ్!'

భుక్తాయాసానికి సోఫాలో చేరవద్దాను. చిన్న కుసుకులా పట్టింది. 'ఏవండీ... చిన్న మానయ్య వచ్చాడు మీ కోసం' అంటూ సుజాత హడావిడిగా వచ్చేసరికి తుళ్ళిపడి లేచాను.

'మూర్తిగారూ... మిమ్మల్ని చూడగానే అనుకున్నాను మీరు బ్రహ్మాండంగా ఘన్ను ఆడగలరని- యామై కరెక్ట్? ఏమ్మా మీ ఆయన ఘన్ను ఆడారుకదా అని అడిగేను సుజాతని. 'హంపియన్ మానయ్య' అంది- అంతే వచ్చేశాను! రండి ట్ట ఎత్తు వేసుకుందాం...

'మీరు పెళ్ళి హడావిడిలో ఉండగా...'

'ఓ... డోంట్ వర్రీ- పెళ్ళంటే ఆడవాళ్ళ వ్యవహారమండీ. అందులోనూ సుజాత మన తరుపున అన్నీ చూసుకుంటుంటే పనికి రెస్ట్ కదా- వాడ్డాయూ నే సుజాతా!'

'అడండి... పాపం మానయ్యకి వస్తంటే భలే సరదా!'

'ఓకే డెస్!'

'దబ్బ గుడ్; సుజాతా... మేము మేడమీద గదిలో కూర్చుని ఆడుకుంటూ ఉంటాం గానీ ఆరా ఆరా టే పంపించమ్మా..., లేకపోతే గిరిగిరి తన్నుకు పస్తా!'

'ఏనిట్ ఎక్కిడికో ప్రయాణం చేయించేస్తున్నావు మూర్తిగార్ని, వాంఛద్రాయణమా?' భరద్వాజ గారు నవ్వుతూ వచ్చారు తాంటాలం వేళుకుంటూ!

'కాదు. మూర్తిగారు ఘన్నులో ఎక్స్‌వర్స్‌ట. ట్ట ఎత్తు వేద్దాం అని ప్రయత్నిం.'

'వేరిగుడ్!'

'వేరిగుడ్ కాదు; నువ్వుక్కడెక్కడైనా సోఫాలో ఎడ్జ్‌పైపు. మేడమీద నీ రూములోనే మా అట. తెల్పిందా?'

'అన్యాయంరా, రెండ్రోజుల్నుండి నిద్రరలేదు. మళ్ళీ రాతంతా కూడా నిదుండదు. ట్ట అరిగంట నడుం వాల్చిసింది నన్ను. ఆ తర్వాత మీ ఇష్టం.'

ఈ రోజు
మంచి రోజునే
భావనలో
మధుర స్వప్నాలవేవో

మఫ్తలాల్
బట్టలతో
అనుక్షణం
తీరేను తీయగ
కోరికలవేవో

సరదాగా, సున్నితంగా హాయిని గొ
ట్టలు—పాలియెస్టర్, పాలియెస్టర్
ఫైబర్లలోనే గాత కూటన్ లో కూడా
క్షణక్షణం, అనుక్షణం, రోజూ, ప్రతి
మిమ్మల్ని మరింత అందంగా రూపొం
గల రంగుల్లో, నేతలలో, డిజైన్లలో

మఫ్తలాల్
ఫ్యాబ్రిక్స్

'వారిని రెస్టు తీసుకోండి సార్! ఇక్కడ కూర్చుంటామనం!'

'అలా కుదర్చు... మీకు తెలియ మూర్తిగారూ... ఆలా విత్తేడు.'

'నామాటా...మీ ఆయన మాటా వినటన్నేడు చిన్న మావయ్య, నువ్వైనా చెప్పవే నుజాతా!'

'పోనీ చిన్నమావయ్య ... (ద్రాయింగ్ రూమ్ లో ఆడుకోండి!'

'చదరంగం ఎ.సీ. రూములోనే ఆదారి. అది రూబా! అదీగాక ... నిద్రకైనా డిస్ట్రబెన్సు కలగచ్చుగానీ ఘస్సుకి కలక్కాడదు. అండర్ స్ట్రెండ్, ఆయన దారి ఆయన్ని చూస్తానీ .. పదండి మూర్తిగారూ ఆలస్యమై పోతోంది -'

నిస్సహాయంగా మిగిలిన భరద్వాజగార్ని చూస్తే జాలేసింది.

'పద పెద్ద మావయ్యా ... నీకు బ్రహ్మాండ మైన చోటు చూపిస్తా రెస్టు తీసుకోడానికి. అరగంట కాదు, గంటన్నర పడుకోవచ్చు హాయిగా!'

'మాతల్లే ... ఓ తలగదా ఇచ్చి ... ప్యాసున్న గదిలో నన్ను పడేసి ... తలుపు తాళం వేసేసి ... ఆ తాళాలు నీ దగ్గరే భద్రంగా ఉంచుకుని ఓ గంటాగి వచ్చి తియ్యమూ ... నీ పేరు చెప్పుకుని కాస్త నడుం వాలుస్తాను.'

'మళ్ళీ ప్లెస్ పోతుంది. తొరగా రావాలి మరి!' అంటూ పక్క పోల్స్ కి తిరిగింది సుజాత. ఏను ప్రభువు వెనకాల గొత్ర పిల్లలా వెళ్ళేరు భరద్వాజ గారు.

'ఇంకా చూస్తూ నిల్చుంటారేం సార్, అన్నయ్య పెటెలయ్యాడు కదా, పదండి ఇప్పటికే ఆలస్యమై పోయింది!'

'ఒకే పదండి !'

* * *

'తల్లీ నీ మాటే సమ్మతి ఆరా ఆరా బీ పోస్తానన్నావు. రెండుగంటలైంది బీ కాదుకదా... మంచినీళ్ళు కూడా లేవు. బీ లేకపోతే నా బుర్ర పన్నేయదు దాంతో మీ ఆయన మూడుసార్లు ఆట కట్టించాడు నన్ను.'

'సో ... సారీ చిన్నమావయ్యా! కానీ నీకో జోక్ తెలుసా? కాఫీలూ ... టిఫిన్లూ సన్నె చేసేస్తుంటే .. నువ్వు అర్థరాత్రినా లేవవని పెద్ద మావయ్య మంచినీళ్ళు కూడా ఇవ్వద్దని ఆర్డరు వేశారు - కదూ పెద్ద మావయ్య?'

'నూటికి నూరుసాళ్ళూ అంతేరా! ఆ... సారీ మూర్తిగారూ మావాడితోపాటు మీకు కాఫీ బీ లేకుండా చేశాను' భరద్వాజగారు నొచ్చుకున్నారు.

'ఫరవాలేదు సార్ .. నాకలవాట్లేదు!'

'ఆయనలాగే అంటార్లేమ్మా ... నువ్వెళ్ళి అర్జెంటుగా కాఫీలు ఏర్పాటు చేయ్! వాళ్ళతోపాటు నాకూ . ఓ గ్లాసుడు కాఫీ పోశానంటే ..'

'యస్ .. ఇస్ వన్ మినిట్ -' సుజాత మాయమై పోయింది

'మాడండి మూర్తిగారూ .. కాఫీ త్రాగిన తర్వాత మన తడాకా చూడండి. వరసగా ఆరుసార్లు ఆటకట్టిస్తా మిమ్మల్ని!'

'అలాగే!'

మదర్పిత... తాంబూలాది...

'ఒకే దేవ్; బ్రూతుంకెట్టన్నా ... వెన్ మినిట్ల పస్తా!'

'హోస్నీ ... మీరు 'అలాగే' అనేకారా? ఆందోళనగా అన్నారు భరద్వాజగారు.

'ఏం సార్ అనేశాను.'

'దొరికిపోయారు మూర్తిగారూ ... ఇంక అర్థరాత్రినా పదల్చు మిమ్మల్ని. అవతల మనకి ముహూర్తం దగ్గరపడిపోతోంది కదా ... !'

'వేరీక్ కాఫీ లవర్ చిన్న మావయ్యా?' అంటూ టేబుల్ మూడు కాఫీలు పట్టుకొచ్చింది సుజాత. భరద్వాజగారు నాకకటిచ్చి ఆయనకటి తీసుకున్నారు.

'చిన్న మావయ్యేడండి బాబూ?'

'బ్రూతుంకెట్టేమ్మా!'

'కాఫీ... కాఫీ అని గొంపెట్టేడు- చల్లారి పోతోంది.'

'టైముకి లేకపోతే అంతేమరి! వాడూయూ సే మూర్తిగారూ?'- నవ్వాను.

'ఆ...! సర్... నేనే మిమ్మల్నడుగుదామను కుంటున్నాను. సుబ్బారావుగారోస్తే ఏం చెప్ప మంటారు సార్?'

'అమ్మో... భలే గుర్తుచేశారు కాఫీ ధ్యాసలో'

అద్దె తల్లులు

ప్రమాదకరం !

భార్య వంద్యురాలైతే భర్త వీర్యంతో కృత్రిమ సంపర్కంవలన మరో స్త్రీవల్ల సంతానాన్నిపొందే అద్దె తల్లుల కార్యక్రమాన్ని పశ్చిమ జర్మనీలోని ఒక మహిళా డాక్టరు తీవ్రంగా విమర్శించారు. ఇటీవల జరిగిన జర్మను మెడికల్ అసోసియేషను సమావేశంలో మాట్లాడుతూ డా. హెల్గెర్డే, పత్రికా ప్రకటనలద్వారా అద్దె తల్లిగా సంతానాన్ని కంటానికి ఒక స్త్రీతో ఒప్పందం కుదుర్చు కున్న సంఘటనను తెలియజేశారు. ఈ ఒప్పందం ప్రకారం ఆమెకు 30 నేల మార్కులు(సుమారు రు. 1,20,000లు) చెల్లించాలి. ఆవిడ ౩ విధంగా సంతానాన్ని కనటానికి కారణం డబ్బు తప్ప మరో యితర కారణం లేదు. దీని వలన సంతానంకూడా వాణిజ్య వస్తువుగా మారిందని ఆమె తెలియ చేశారు. ఇది తల్లీ, బిడ్డా సంబంధాలకు వ్యతిరేకమని, తల్లికి, బిడ్డకు మధ్య మానసిక అనుబంధం లేనందున, ఈ రకమైన పిల్లల్లో మానసిక సమస్యలేర్పడగలవని ఆమె తెలియజేశారు. ఇందులో వీతివరమైన సమస్యలకూడా వీర్యదగలవని, ఈ పద్ధతికి స్వస్తి చెప్పటానికి అవసరమైన చట్టాన్ని చేయాలని ఆమె సూచించారు.

ఎడి దాని సంగతె మర్చిపోయాను. మీరే ఎలాగో మేనేజ్ చేసుకుండి- నా మాట వినడ మావాడు.'

'అసలు విషయమేమిటి?'

'ఏముందమ్మా... ఘస్సు! మీ ఆయన్ని వరసగా ఆటలు ఓడిస్తాట్ట. పాపం ఆయన దొరికిపోయారు. ఓ వక్కన ముహూర్తం టైము దగ్గరకాచేస్తోంది కదా... అదీ..'

'ఒకే సార్... ఓపని చేస్తా, తప్పదు ఎత్తులు వేసి నేనే చెక్ అయిపోతా గబగబా...!'

'చ... తప్పండి...చిన్న మావయ్యకి చప్పంటే వెళ్లి ప్రాణం. మోసం చెయ్యడం దారుణం!'

'దారుణం లేదూ... గిరుణం లేదూ... మచ్చుండు! బాబూ, మూర్తిగారూ... ఆ పని చేసి పుణ్యం కట్టుకోండి!'

'యస్సార్!'

'సుజాతా .. విడిదిక్కాఫీలు వెళ్ళాయా . '

'అంతా రెడీ అత్తయ్య!'

'ఇంకా మీ మావయ్యలా కూంటడి కూర్చుంటే నన్ను జరగవు- రెమ్మను!'

'నే నవమీదే ఉన్నానోయ్ అరవకు!'

* * *

'సుజాతా... ముహూర్తం దగ్గరకాచేస్తున్న కొద్దీ నాకు దడగా ఉందమ్మా. ఎవరికి వాళ్ళు కాళ్ళు జావుక్కూర్చుంటే భోజనం ఎప్పుడు జాతాయి, ఎప్పటికీ తెమల్తాము?'

'బ్లడ్ ప్రెషర్ కాదుగానీ... నువ్వు ఊరికే వ్రీ అయిపోతున్నావు అత్తయ్యా!'

'నీకలాగే అనిమిస్తుందమ్మా! సంబంధం కుదురిన దగ్గర్నుంచి మొగపెళ్ళివాళ్ళంటే హడలి చస్తున్నానా అలాగే జరుగుతోంది. బాబిగాడికి ఏం రోగమని చెప్ప, మొగపెళ్ళివాళ్ళు కారు పంపించ మంటే సంపదం మానేసి బిస్కెలు తియ్యడానికి పోయాడు. ఇంట్లో శుభకార్యంతో నతమతమవు తుంటే ఓ రోజు మానేసేనే బోడి కనరత్నా వీడూమా- ఉన్న రెండు కార్డుతోపాటు అద్దెకార్డ్ రెండు పెట్టుకున్నది పూజ చెయ్యడానికా? పెళ్ళి కొడుకు బావగారు మీ ఆయన ప్రెండు కాబట్టి సమయానికి ఆయన వుకం అద్దువేసి గొడవరాకుండా చూసేడు గానీ... లేకపోతే వాళ్ళు అలిగి కూర్చుంటే వచ్చేవాళ్ళం కదా!'

'ఇలాంటి చిన్న చిన్న విషయాలు పట్టించుకో కూడదత్తయ్యా!'

'నువ్వు వెనకేసుకురాకమ్మా వీళ్ళందర్నీ! అక్కయ్య పెళ్ళి అన్న జ్ఞానముండా విమలకి.. ఊరికే ప్రండ్లు ప్రండ్లు అంటూ వాళ్ళని పట్టుక్కూర్చుంది. విమ్మగాడేమా... వాళ్ళ అసీను వాళ్ళవరో వస్తారు... స్నేహముకి పోయి కూర్చు న్నాను. మీ మావయ్య వరేసరి... పందిట్లో కూర్చుని బాతాఖానీ!'

'అత్తయ్య... మై డియర్ అత్తయ్యా నీ పేరు శాంత! కనీసం దానికోసమన్నా శాంతంగా ఉండాలి నువ్వు.'

'అదొక్కటే తక్కువ ఈ బతుక్కి. ఆ.. చూడు సుజాతా... పొద్దున్నంబి ఒకటే ప్లైరాన్స్ ఉన్నావు. చేసీ... చేసీ నీకు శోషించిందంటే నాకు కాళ్ళు చేతులా అడవు. నువ్వు ముందు అర్జెంటుగా

వేస్తేళ్ళు స్నానం చేసి ముందే నాలుగు
మెతుకులు తిని మేడమీదకెళ్ళి నడుం వాల్చు కాసేపు
ఈ పూటకీ వడ్డనా ఇక్కడి మమ్మ మిగతా
అంతా మానుకుంటారు ముహూర్తం ఒకటిన్నరకీ
కాబట్టి పదకండంటికీ నువ్వు మేడ దిగివస్తా చాలు!
వెండి, బంగారం, లాంచనాలు నువ్వక్కలా
మనం ఇచ్చుకునేవీ వుచ్చుకునేవీ అన్నీ దగ్గరుండి
నువ్వు మానుకుంటేనే నిబ్బరంగా ఉంటుంది నాకు—
పీటలమీద కూర్చున్నాక నే లేవగన్నా ఏవన్నానా?
'అలాగే అత్తయ్యా!'
'అలాగే కాదు ముందు అత్తైంటుగా స్నానం
చేసి రా సగం చిరాకొడులుండి'
'ఇదిగో ఇప్పుడే వెళ్తున్నా!'

* * *
'నీ చదరంగం పాడుగానూ సుబ్బారావు
ఇంక అబ్బాయిని వదులొనా, భోజనాల వేళ్లైంది ?'
'ఉండదినా, ఆట మంచి పట్టులో ఉంది'
'పట్టు కాదు, నీకు పిచ్చి పట్టింది! బాబూ
మూర్తి మా మరిదితో కూర్చుంటే తెల్లారి
పోతుందిగానీ నువ్వు లే నాయనా, భోజనాల
క్యూర్చుంటున్నాడు అందరూ!'
'అలాగేనండీ!'
'అన్యాయం మూర్తిగారూ!'
'డోంట్ వరీ మళ్ళీ కూర్చుందాం!'
'సరే ఎత్తు అలాగే ఉంచెయ్యండి భోజనం
అయిపోగానే మళ్ళీ కూర్చుందాం!'

* * *
'పెళ్ళైపోయింది కదా అని మీరూ జారు
కుంటే ఎలా సార్ ? రేపు మధ్యాహ్నం లంచీ
సాయంత్రం రిసెప్షనూ పాట కప్పేరి అన్నీ అయిన
తర్వాత ఎల్లండి వెళ్తురుగాని స్త్రీక్!'
భరద్వాజగారి మాటకీ ఎలా ఎదురు చెప్పాలా అని
నే నందిగ్గంలో ఉండగా

'నేనాయువు ఫన్ కోసం రెండ్రోజాలు కిడ్నాస్
చేసిస్తుంటే ఎక్కడికో వెళ్ళిపోతాడని వ్రరి
అయిపోతావేమిటి అన్నయ్యా?' అంటూ తగులు
కున్నాడు సుబ్బారావు
'ఇప్పుటికైనా ఓ మంచి పనిచేస్తున్నందుకు
నిన్ను అభినందించకుండా ఉండలేనా సుబ్బీ'
అన్నారు భరద్వాజగారు అర్థం కానట్టు మాతాడు
సుబ్బారావు
'మానాడు చిన్న ట్యూబ్ లైట్లైండి!'
అన్నారు భరద్వాజగారు నావైపు చూసి

'వదండి మూర్తిగారూ ఎత్తుకి టైమ్మై
పోయింది కాదు కాదు లేట్మైపోయింది' అంటూ
జరజరా లాక్కుపోయాడు సుబ్బారావు

* * *
ఇరవై నాలుగంటల్లో దాదాపు ఇరవై
గంటలు ఫస్టు అడితేగానీ వదిలిపెట్టేడుకాదు
సుబ్బారావు విసుగొచ్చేసింది నాకు భరద్వాజగారి
మాట కాదన్నేక ఉండిపోయానుగానీ లేకపోతే
జారుకునేవాడే! స్టేషనుకి వెళ్ళిస్తా అని సుబ్బారావు
బైటెక్కడం ఏంకోరిలి చ్చింది నాకు ఇదే టైము
పారిపోదాం అనుకుంటే సుజాత కనపడ్డేదు బిజీగా
ఉంది లోపల

కాఫీ త్రాగుతూ పేపరు తిరగేస్తున్నా!
'మూర్తిగారూ' అంటూ ఎదురుగా
నిల్చున్నారు భరద్వాజగారు
'సార్!' అని లేవబోయాను
'కూర్చోండి కూర్చోండి' అంటూ ఖరీదైన
ప్యాంటూ, షర్టుగుడ్డలు నా భుజంమీద కప్పేరు
ఎదురుచెప్పే టైములేదు ఒంగి నమస్కారం
పెట్టేసు 'మేగాడ్ బ్లెస్ యూ డియర్' అంటూ
లేవదీసి, 'షేక్ హ్యాండ్స్' ముంచండి
మిమ్మల్ని చాలా ఇబ్బంది పెట్టేసు' అన్నారు
'ఛ ఛ అదేంలేదు సార్ ఇట్టే ప్లెజర్!'
'ఓకే! ఇంకో చిన్న కోరిక మన్నిస్తారు కదూ!
స్త్రీక్!'

'అజ్ఞాపించండి సార్!'
'ఏంలేదు ఊళ్ళోనే అనుకోండి అమ్మాయి
మనుగుడుపుటుకీ వెళ్ళాలి దాంతో సుజాతని
వంపిద్దామని నేనూ మా శాంతా అనుకుంటున్నాము
స్త్రీక్!'
'తప్పకుండా సార్, అలాగే!'
'మరో బుల్లి కోరిక్కుడా కోరనా?'
'మీరలా అంటుంటే బాధగా ఉంటుంది నాకు
శాసించండి సార్!'

'మరి మీరీ మూడ్రోజాలూ ఇక్కడే ఉండాలి!'
'లేదుసార్ మళ్ళీ వస్తా!'
'ఇంతలోనే మాట తప్పతున్నారూ'
'అబ్బే లేదు సార్ అలాగే అలాగే
సార్, ఇక్కడే ఉంటా!'
'ధాంక్యూ వెరిమచ్' — భరద్వాజగారు
వెళ్ళిపోయారు

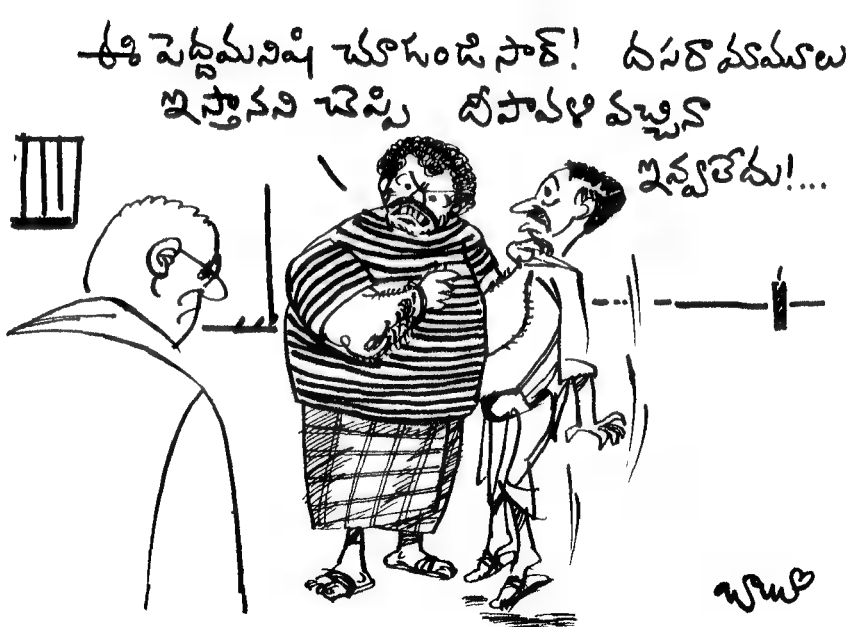
* * *
జీఎం ఇల్లన్న భయమూ పెద్దవాళ్ళు
ముందర వినయమూ రెండూ చేరి సీగిరెట్టు
తాగే కోరిక అణచివేశాయి పిచ్చైపోయినట్లైంది
జేబులో నలిగిపోయిన ఒకే ఒక్క చిల్చు సీగిరెట్టు

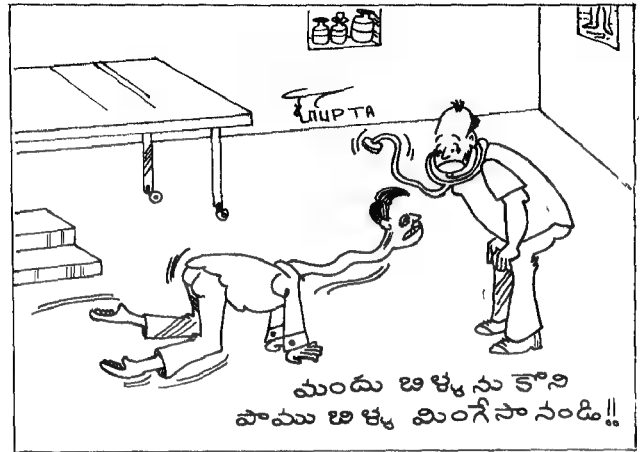
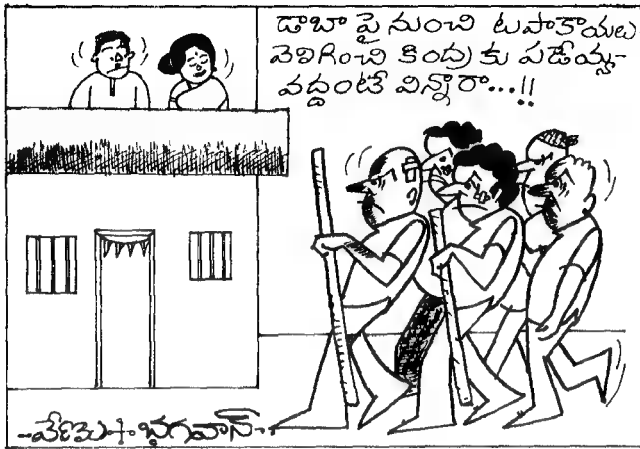
తడిమి చూసుకోగానే అమృతంలా స్ఫురించింది
నెమ్మదిగా మెట్టుదిగి వరండాలోకి వచ్చాను ఎవరూ
చూడకుండా లాస్సులోకి వెళ్ళి వెలిగించాను
నా సుజాన్ని వర్షించలేను హోయైన చాలా
వర్షంలో చాలా హాయిగా ఎం జాయ్ చేశాను
సిగిరెట్టుతో! వెనక్కి తిరిగి వస్తూంటే భరద్వాజగారి
గొంతుక నన్నగా వినిపించింది గుండె ఆగినంత
వస్తేంది నాకు చుట్టూ మాతాను లాస్సులోలేరు,
మళ్ళీ వెనక్కి తిరిగి చూస్తే పక్కరూము కిటికీ
లోంచి కనిపిస్తున్నారు ఆయన వెనక్కి తిరిగి
ఉన్నాడు కాబట్టి నన్ను 'మా డ క పో వ డం నా
ఆద్యష్టంగా భావించాను

సుబ్బారావు రాజారావు భరద్వాజగారు
కబుర్లు చెప్పకుంటున్నారు
'అన్నయ్య ముందు నా డౌటు తీర్చు
సుజాతెవరు? అది చిన్న మానవయ్యా చిన్న
మానవయ్యా అంటూ కలుపుకోరుగా వచ్చేస్తే
'ఎవరమ్మాయ్?' అనడం దారుణంగా భావించి
'హల్లో హవ్వార్యూ సుజాతా అనడం మొదలెట్టి
ఏమే కోడలు పిల్లా దాకా చెప్పింది నా వ్యవహారం
హం ఈక్ షీ?'

'వైటి మొహమా మూత్రం తెలిదురా
నీకు మన పురుషోత్తం బావగారి కూతురు
అన్నాడు రాజారావ్ నవ్వుతూ!
'నీ మొహం పురుషోత్తం బావకూతురు
పెళ్ళి అమెరికా వెళ్ళి మూడ్చెల్లైంది— ఇది
సుబ్బరామయ్య కూతురనుకుంటా!'
'అనుకుంటా ఏమిటి అన్నయ్య నీకూ
తెలిదా?'

'సరి, సరి అది హల్లో పెద్ద మానవయ్య
అంటూ నన్ను గుర్తుపడుతూ రచ్చి సుజాత
మానవయ్యా అంటూ కాళ్ళకి దణ్ణం పెట్టేస్తే
మే గాడ్ బ్లెస్ యూ డియర్ అన్నానేగానీ
ఎవరమ్మా సువ్వా అనేకపోయాను ■ డౌట్

నాకలా ఉండేపోయింది. బాబిగడ్డినిమల్లి అడిగేను... తెలిదవ్వారు. మీ వదిన్నడుగుదామంటే వంటంట్లో... పెరట్లోనే ఎక్కడో కూర్చుంటుంది. పెగ్గా మేడమీదకి ఎక్కలేదు. ఆవిడ కనవడ్లవ్వుడు నాకు గుర్తురాదు..., గుర్తించినవ్వుడు మీ వదిన కనవడదు— ఆ తర్వాతంలా పొడవిడి...

'వదినికి అరదజను అన్నదమ్ములూ... మరో డజన్ కజన్ (బడర్నూ...) ఎవరమ్మాయో నీకూ తెలీదూ... మాకూ తెలీదూ.., ఫన్నీగా భలేగా ఉందికదన్నయ్యా...?'

'ఇంకా ఈ డౌటు బుర్రలో ఉండుకోడం దారుణం... వెళ్ళ నుల్లి... ఆర్డెంటుగా వదిన్ని మీ— డౌటు తీరిపోతుంది.'

'అలాగే అన్నయ్యా!'

'పిల్లారా' అంటూ వచ్చింది శాంతమ్మగారు.

'సుజాతెవరూ...?'

'ఏమిటండీవోద్యం...రామారావుగారమ్మాయి!'

'ఏ రామారావుగారూ..?'

'నిశాఖవల్లుం రామారావుగారు— సరేనా!'

'నిశాఖవల్లుం రామారావా?'

'అబ్బా... అన్ని మతిమరుపే మీకు. ఇరవై ఏళ్ళకింత అక్కడ చంగల్లాపైటలో మనం అద్దె కుంటున్నప్పుడు పక్క ఇంటిలో ఉండేవారే, వాల్చింటిలో మనం మంచినిళ్ళు కూడా పట్టుకునేవాళ్ళం— ఎంతో కలుపుగోరుగా ఉండేవాళ్ళు శాంతమ్మగారూ ... రామారావుగారూ—వాళ్ళమ్మాయండీ! ఏదెనిమిదేళ్ళు దానికప్పుడు—

'పెద్ద మావయ్య ... పెద్ద మావయ్యా అంటూ ఎప్పుడూ మీ దగ్గరే ఉండేది కదండీ సుజాత— దానికి రోజూ తిళ్ళూ ... తిన్నట్టుగా తెచ్చేవారు మీరు ...!'

'ఆ...ఆ...ఆ... ఆ అమ్మాయీ! ఓసీ ఎంత దైపోయింది. నా మతిమరుపు మందా. ఛ ... అది పెద్ద మావయ్యా ... పెద్ద మావయ్యా అంటూ అత్తయింగా నా దగ్గరకు రావడం ... నేననలు గుర్తే పట్టుకోవడం ... దారుణం! ఇంకానయం 'ఎవరమ్మాయి వచ్చు?' అన్నేడు నేను. లేకపోతే పిల్లి తల్లి ఎంత నొచ్చుకునేదో?'

మదర్పిత... తాంబూలాది...

'ఆ...నాకూ గుర్తొస్తోంది అన్నయ్య! చిన్న మావయ్యా చిన్న మావయ్యా... గవ్వకాయలాదవా అంటూ వచ్చేది. ఇంతలో ఎంతైపోయింది?'

'మొన్న విశాఖవల్లుం వెళ్ళినప్పుడు వాల్చింటికి వెళ్ళినా ... (ప్రాణం పెట్టేరు శాంతమ్మగారూ, రామారావుగారూ!'

కొత్త కొత్తగా చూసింది సుజాత నన్ను— 'నేనమ్మా... శాంతమ్మని, 'పెద్దత్తయ్యని' అంటే ఓ క్షణం తలవటాయిస్తూ చూసి...లిలగా జ్ఞాపకం తెచ్చుకుని అంతలోనే సంబరపడిపోయి అత్తయ్యా అంటూ కావటేనుకుంది పిప్పిపిల్ల. అనలు మిమ్మల్ని తలవని రోజాండదు. కాకపోతే మీరు బాగా మారిపోయారత్తయ్యా! అందుకే వెంటనే గుర్తుపట్ట లేకపోయాను. మేము పాల్ద్రాబాదకి (ట్రాన్స్)వరై వచ్చి కూడా మిమ్మల్ని కలవలేకపోయాను. క్షమించండత్తయ్య ... ఎప్పుటి కప్పుడు ఏదో వీలుకాకపోవడం...అంటూ నొచ్చుకుని ఇరవై ఏళ్ళునాటి ముచ్చట్లన్నీ గుర్తు తెచ్చుకుని నిన్నా మొన్న జరిగినట్టు మరి చెప్పిందండీ— 'పెద్ద మావయ్యలా ఉన్నాడూ ... చిన్న మావయ్యలా ఉన్నాడూ ... సుభద్రాపు బాబాయీలా ఉన్నాడూ అంటూ మనిషి మనిషి గురించి అడిగిందండీ...మన మంతా గుర్తే దానికి—

'వేరీగుడ్ ... ఆ...ఇంతకీ ఆ మూర్తెం చేస్తూంటాడూ?'

'అరె మీ మతి మ్రోడాపెళ్ళిపోయిందండీ ... వైజాగ్గేనుంచి రాగానే చెప్పినా ... అతను మీ ఆఫీసులోనే ఓ దాంట్లో గుమాస్తా అని—'

'రియల్లీ!!!' ఆశ్చర్యం కాదు; దాదాపు అరిచేరు భరద్వాజగారు.

'ఎవరు పిల్లారు వాళ్ళని ...?'

'ఎవరు పిలవడమేమిటండీ ...? వారంరోజులు ముందే రావారే తల్లి అని నేను బొట్టుపెట్టి మరి చెప్పిన దానికి— కార్డు నలుగురొస్తాటూ పంపేడు బాబిగాడు.'

'అతనెవరో మన ఆత్మబంధువనుకుని మర్యాదలు చేశాను. రేపు ఈ పరిచయం పెట్టుకుని ... ఒక

గుమాస్తా ... ఆఫీసర్ ఓ బ్రాంచిలో...ఓ మూల కూర్చునేవాడు. 'బాబాయ్' అంటూ నా గదిలోకి చొరబడితే ... నా గతం కావాలి?' వాట్ ఎల్ ది మై పాజిషన్?'

'అవునన్నయ్యా. 'ప్రెమోషన్లకీ... కాకాంకి ఇలాగే వస్తారు జనాలు!'

'నో ... అయిపోయిందేదో అయిపోయింది. పంపించేయే వాళ్ళని. ఊరి అర్జెంటుగా పంపించెయ్యే! దాదాపు అరుస్తున్నారు భరద్వాజగారు.

'"బా గుం దం డి వోద్యం పిల్లతో మనుగుడువులకి వెళ్ళేదాన్ని ...'

'అదేం వెళ్ళక్కర్లేదు ...!'

'లేకపోతే ఎవరెలా...?'

'ఎవరో ఒకరు వెళ్తారు. మద్దీగాడి భార్య వెళ్తుంది— సరేనా!'

'సారీ అన్నయ్య ... నేనూ శ్యామలా బెంగుళూరెళ్ళాలి!'

'మీ ఆవిడ్డి పంపించరా రాజారావ్!'

'తనక్కడర్దన్నయ్యా...'

'ఓకే... ఓకే అయితే నువ్వే వెళ్ళు...'

'నేనా?'

'అవునువ్వే! నీ కూతురి మనుగుడువులేగా!'

'ఈ బ్లడ్ పెవర్లో ఈ డయాబిటీస్తో...'

ఈ కీళ్ళజబ్బుతో... నేనా వెళ్ళేది— మతుండే మాట్లాడున్నారా?'

'దామిట్ ...! అనలు మనుగుడువులే లేదు అమ్మాయి నొక్కదాన్నే పంపు.'

'అదేమిటండీ... దిక్కులేని వాళ్ళలాగా?'

'సరే సుజాతని పంపు. అది మల్టీ, రానక్కర్లే దిక్కుడికి. అట్టుంచి అటే వెళ్ళమను—ఆ మూర్తి గాడ్జెలా పంపిస్తారో నాకు తెలీదు. వాడి మొహం మల్టీ చూడకూడదు నేను. ఓకే ఇంతెళ్ళు.. ఊ! వెళ్ళు; విసిగించక!'

నన్ను నేను గిల్లి చూసుకున్నాను. నిజమే; కల కాదు. ఓ. ఎన్.ఎ. మొహం చింతనివ్వరా ఉంది. సంభాషణ జరుగుతున్నంతసేపూ శింలా విల్పునే ఉన్నాను. చెప్పల్సి ఈ గదికి అంతకంత చేస్తే... నా కళ్ళు మ్రోతం పక్క రూమలో సుజాత మీద

మా విద్యార్థిలోకం ఆశయాలు

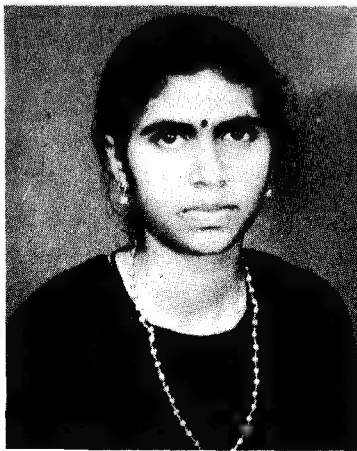
విద్యార్థిగా విద్యను అర్జించటమే నా ఆశయం అయితే నాకు స్కూల్లో చేరటం దగ్గర నుంచి పరీక్ష ఫలితాలు వచ్చేవరకు అడుగు అడుగునా అన్నీ ఆటంకాలే ఎదురవుతున్నాయి కె. జి. క్లాసులో నన్ను చేర్చించటానికి మా పెద్దవాళ్ళు ఎన్ని అవస్థలు పడ్డారో చెప్పగా విన్నాను. రేపు కొరేజీతో చేరాలంటే మళ్ళీ అన్నీ బాధలు పడవలసి వచ్చేట్టుగా ఉంది. ఆశయం ఆకాశంలో ఎగురుతూ ఉంటే, యదార్థం పాతాళంలో పాతుకుపోయింది.

నాకు - పెద్ద చదువులు చదివి డాక్టర్, ఇంజనీర్ కావాలని ఉన్నది అయితే వాటిలో సీట్లు సంఖ్య తక్కువ ఉంటుంది కాబట్టి మంచి మార్కులు వచ్చినవారికే సీటు దొరుకుతుందని కష్టపడి చదివాము. కాని తెలిసిందేమంటే అక్కడ సీట్లలో కొన్ని డబ్బుకు ఇస్తారనీ, మరి కొన్ని మంత్రుల సిఫారసు ఉంటే దొరుకుతాయని, మరికొన్ని బడుగు వర్గాల వారికి కులాన్ని బట్టి ఇస్తారని తెలిసింది. అయినవారు అందరికీ సీట్లు పంచిపెట్టి మిగిలిన కొద్ది సీట్లు పోటీకి పెడితే మాలాగా కష్టపడి చదువుకునే వారికి నిరాశ, నిస్సహాయ కలిగిస్తున్నాయి "సినిమా టిక్కెట్లన్నీ బాగుతో అమ్మేసుకుంటే లైసుతో ఉన్నవాళ్ళకి టిక్కెట్లు దొరకవట్లు"గా తయారైంది పరిస్థితి. మా ఆశయాలకు అది గొడ్డలి పెట్టులాగా ఉన్నది. కష్టపడి చదువుకోవడం మీద మాకు శ్రద్ధ తగ్గి, తగిన విరాళము ఇచ్చి చదివించలేని తల్లి దండ్రులమీద మాకు విసుగు కలుగుతున్నది నాకు తెలిసిన వారితో చాలామంది ధనవంతులున్నారు. వారి బిడ్డలకు ఏ చదువు కావాలంటే అది దొరుకుతుంది విదేశాలకు గూడ పంపుతారు. వారి తల్లిదండ్రులు డబ్బు సంపాదించడము కోసము చాల అన్యాయాలు చేశారని విన్నాను. అందులో ముఖ్యమయినది లంచగొండితనం. పిల్లల చదువులకోసం పెద్దలు అన్యాయాలకు ధీగి లంచగొండులు అయి అన్ని

రకాల అరిష్టములకు కారణము అవుతున్నారని అందువలన మా ఆశయాలు వమ్ము అయి పోతున్నాయి.

సీటు దొరకడం వాక ఎత్తు. చదువు కోవడం మరొక ఎత్తు. పాఠ్య పుస్తకాలు సమయానికి దొరకవు. సిలబస్ పూర్తికాదు సిలబస్ పూర్తి కాకపోవడమువలన పరీక్షలు వాయిదా

రచయిత్ర పరిచయం

"విద్యార్థిలోకం ఆశయాలు వ్యాస రచన పోటీలో నాకు ప్రత్యేక బహుమతి ఇచ్చి ప్రోత్సహించినందులకు కృతజ్ఞులాలను. నా పుట్టిన తేది 25-12-65. నేను హైదరాబాదులో హోలిమేరీ పాఠశాలలో పదవతరగతి వరకు చదివి ఫస్టు క్లాసుతో పాసయితిని. ఇప్పుడు సెయింట్ ఆర్చ్ జూనియర్ కళాశాలలో ఇంటర్మీడియట్ మొదటి సంవత్సరము చదువుచున్నాను."

— ముఘబాల

పడుచున్నవి. పరీక్షల వాయిదాల వలన వేరే ప్రవేశ పరీక్షలు వాయిదాకు ఆ వకాశము లేకుండా పోవుచున్నది. ఆ సిలబస్ కూడ సంవత్సరములో మేము చదవలేనంత, ఉపాధ్యాయులు చెప్పలేనంత ఉన్నాయి వివరలో వోట్సులిచ్చి గైడు కొనుక్కొని పరీక్షలు వ్రాసేయడం జరుగుతుంది కాని మాకు చదువు రాదు. విద్య నేర్చుకున్నవాళ్ళం కావడం లేదు తీరా పరీక్షకు పోతే చాల మందికి ప్రశ్నాపత్రాలు వెల్లడి అయినాయని తెలుస్తున్నది. వాళ్ళ ఆ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు చదువుకొని మంచి మార్కులు తెచ్చుకుంటారు పైగా మంచి సమాధానాలు వ్రాసుకొనివచ్చి, గైడు తెచ్చుకొని కాపీ కొడుతున్నారు. వారితో పోటీ చేయలేక నష్టపడుతున్నాము. మా ఆశలన్ని అడియాశ లవుచున్నవి. ఒక్కోసారి వాళ్ళతోపాటు పరీక్ష వ్రాయాలంటే మాకు సిగ్గు వస్తుంది. కాపీ కొట్టే వాళ్ళకి, మాకు వేరు వేరుగా పరీక్షలు పెడితే బాగుంటుంది. డిగ్రీలు కూడా రెండు రకాలుగా ఇవ్వచ్చును.

ఈ పరీక్షలు ప్రతి సంవత్సరము నిర్ణయించిన తేదీలకు జరిగిన ఏ గొడ్డు వుండదు ప్రతిసారి పరీక్షలు వాయిదా వెయ్యటంతో పరీక్షలు ఎప్పుడు జరుగుతాయో తెలియక, శ్రద్ధగా చదువడం కుదరదు. శ్రద్ధగా చదివి నవ్వుడు పరీక్షలుండవు. వాయిదా పడతాయిలే అని పూరుకున్నప్పుడు పరీక్షలు పెడతారు. ఇట్లా ఉండకూడదు.

సిఫారసు, డబ్బుకోసం మా పెద్దవాళ్ళ తిరగడం, ప్రశ్నా పత్రాలు దొరుకుతాయో, కాపీలు ఎట్లా కొట్టాలో అని మా విద్యార్థులు వీధుల వెంట బడడం, ఉపాధ్యాయులు వాళ్ళ జీతాలు, రాజకీయములతో మునిగి తేలటంతో సరిపోతున్నది. చదువు చెప్పేవాళ్ళు లేరు. వినే వాళ్ళు లేరు. చదువుకున్నామా? అని అడిగేది లేదు. మమ్మల్ని ఈ గొడవలోకి ఇరికించకండి. బాగా చదువుకున్న వాళ్ళకే అన్ని అవకాశాలు ఇస్తే మేము అన్ని మరచిపోయి గట్టిగా చదువు కుంటాం. నాకు బాగా చదువుకోవాలని ఉంది. చదువుకోనియ్యండి. ★

కేంద్రీకరింపబడ్డాయి. లీలగా చమత్కరిన ఆమె కళ్ళలోంచి ఉన్నట్టుండి వచ్చిన వరదంతా కళ్ళారా చూశాను. అదృష్టంగా మా ఇద్దరిమధ్యా సెక్షన్ షేడ్ ఉండకపోతే... తను నన్ను చూసేదే - భగవంతుడా నరకాన్ని తనకి కలిగించవందుకు ఆ షణ్ణంలో ఆనందం వేసింది

సుజాత కిందపడున్న తమలపాకుల్నేరుకుని బేగులో పెట్టుకోడం... కుంకంభరిణిలో కుంకం తీసుకుని తనకి తనే బొట్టు పెట్టుకోడం. చీర కొంగులో కళ్ళు ఒత్తుకుని హాలు నైపుకి నడవడం చూసితర్వాత. నా తూట కర్తవ్యం తెలిపిచ్చింది.

అర్జెంటుగా గేటు దగ్గరకి పరిగెత్తి సిగరెట్టు వెలిగించాను.. అంతసేపూ నేను ■ పనిమీదే ఉన్నట్టు నాకేం తెలియనట్టు! ఓ నిమిషం తర్వాత సుజాత వచ్చింది.

'నద..నద మీ మావయ్యగారి కిందాకే చెప్పేశా! మళ్ళీ సుబ్బారావుగారు పట్టుకుంటారు!' అంటూ చిరునవ్వు నవ్వేను. నిండుగా నవ్వింది సుజాత. నే జీవితాంతం సుజాత నలాగే చూడాలి నవ్వుతూ!

'అటోపిలుస్తా ఉండు!' అంటూ రెండడుగులు ముందుకివేసి రోడ్డునైపు చూస్తూ నిల్చున్నాను.

■ నిమిషం గడిచింది. అటో దొరకలేదు. 'వెళ్ళొస్తా మత్తయ్యా.. రోడ్డుమీద దొరుకు తుందిలే అటో' అంటూ సుజాత గట్టిగా అనడం వినిపించింది. అయినా నే వెనక్కి తిరగలేదు నాకు తెలుసు అక్కడ శాంతమ్మగారు లేరని - సుజాత కదిలింది. నెమ్మదిగా నేనూ ఓ అడుగు ముందు కేశాను

నే ముందు నడుస్తున్నా... వెనకాలే సుజాత నిండుగా కన్నుకుని నడుస్తోంది. 'అటో... అటో' అంటూ రోడ్డుమీదే అటోని అవుచేశాను. ★

కార్టూనిస్టులకు సూచనలు!

- ★ కార్టూన్లను మంచి (డ్రాయింగు కాగితంమీద ఇండియన్ యింకుతో గీసి వంపాలి
- ★ పరి కార్టూన్ వెనుక కార్టూనిస్టు పేరు, చిరునామా ఉండాలి.
- ★ వ్యంగ్య చిత్రాలు (వెనుటంగా సాధ్యమైనంతవరకూ వాటిపై 'వ్యాఖ్య' చదవడానికి ముందే నవ్విం చేచిగా అర్థవంతంగా వుండాలి!
- ★ వ్యాఖ్య చిన్నదిగా క్లుప్తంగావుండాలి అక్షరాలు కుదురుగా మొదటిసారి చదివినప్పుడే అర్థం అవ్వాలి! కార్టూన్ మీద పేరూ పూరు అన్నీ రాస్తే అవి తిరస్కరించబడే అవకాశాలుంటాయి.
- ★ సాంతి చిరునామా గల తపాలాబిళ్లలు అంటించిన కవరుగల కార్టూన్లను తిప్పివంపడంజరుగుతుంది దారిలో సోయేవాటికి మా బాధ్యతలేదు.
- ★ ఎక్కుకొన్న కార్టూన్లలో అన్నీగాక కొన్ని మాత్రమే ఒక్కోసారి వేసుకోడం జరుగుతుంది పరిశీలన బిరుదువారులు వట్టవచ్చు.
- ★ ఎందుగల కార్టూన్లు - బాగా ముందుగా వాటి కవరు మీద ఆ "ప్రత్యేక" సందర్భాన్ని పేర్కొంటూ వంపడం అవసరం
- ★ ఎంగుల కార్టూన్లు, పెన్సిలు బొమ్మలు, తెల్లకాగితంమీద వేసిన బొమ్మలు వంపవదని మనవి.
- ★ మా కార్యాలయానికి స్వయంగావచ్చి కార్టూన్లు అందజేసేవారు కూడా స్వంత చిరునామాగల స్టాంపులతో కించిన కవరు జతచేయాలి. కాపీ కార్టూన్లు వంపరారు.

- సెం॥

వార్తలు

8-12-1982 శుక్రవారం మొదలు
9-12-1982 గురువారం వరకు

I మేషం అధికారం వృద్ధిపందగల వారం ఏదో మేలు ఈవారంలో ముఖ్యంగా ఉద్యోగ రంగంలో కనిపిస్తుంది. దనాదాయం గలవారం పుణ్యకార్యాలతో కొందరుకు వారం గడచి పోతుంది ఉద్యోగంలో కొందరుకు ఆశించిన 'ప్రమోషన్' లభించగలదు స్త్రీలకు ధనలబ్ధి, మాత నోత్సాహానికి అవకాశం గలవారం

రవ్వపథం సూతనగా నష్టాలు పేకరించుటతో వారం గడచి పోతుంది కొందరుకు మ్యాభివృద్ధికి అవకాశం గలవారం వయసు మీరిన వారు మాత్రం 'రక్తసాటు' 'అజీర్ణం' లాంటి యిబ్బందులకు గురికాగలరు. ధనుర్భిక్షి అవకాశాలు కూడా ఏర్పడనున్నవి. స్త్రీలకు కూడా సాహిత్య రంగాలలో అభివృద్ధికర మైన మార్పులు కూడా రానున్నవని గ్రహించాలి.

II మిథునం ప్రజారంగంలో పాటుపడే వారికి, సాంఘికంగా కాలం వ్యయించే వారికి, 'ఆకాశవాణి' లాంటి సంస్థలందు అవకాశాలు లభించుటకు, రచనా వ్యాసంగం ఫలించుటకు అవకాశం గలవారం స్త్రీలకు చగులు కొనుగోలు చేయుటకు, సుభకార్యమకూలతకు ఆనువైన వారం **మెకర్లకం** అహింస ఆదర్శం, క్రయ విక్రయాలలో లాభం, బంధు సద్గమ్యుల రాకపోకలు, సుభ ప్రయోజనాలను గూర్చిన వార్తలు, ఒకనాక వ్యాపార ముఖ్యవిషయం అనుకూలంగా పరిష్కరించే బడటం, యుక్తాధి సుభానుకూల మేయాల అనుచరవయం గలవారం. స్త్రీలకు: సుఖశాంతులు, ఆరోగ్యాభివృద్ధికి అవకాశం గలవారం గృహసంధం, మొత్తానికి లాభదాయక వారమే.

III సింహం ఉత్సాహవంతమైన దినాలు ఆలోచనలు పట్టాయ అధికారుల ఆదర్శం ఆనందోత్సాహాలకు దోహదించేయగల రోజులు వస్తువావాలు కానుగోల చేయుటకు ఋణదాతల నత్తిడినుండి తప్పించుకొనుటకు విలయనంత ఆర్థిక లాభం వెకూరగలదు స్త్రీలకు విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాలలో అభివృద్ధి కనిపిస్తుంది

IV కన్య: శ్రద్ధతో, అనక్తితో, నిబ్బరంతో, మీకు సంబంధించిన వ్యవహారాలను పరిష్కరించుకోగలరు మితిమీరిన ఖర్చులు కూడ భరించవలసి యుండును వాణ్ణాపంతుల ఆదాయం, పదివంతుల ఖర్చు సైత బడుతుంది స్త్రీలకు: కూరంగంలో, రచనా విధానంలో, గౌరవ ప్రతిభలు అతిశయించగలవు ఆర్థికంగా మేలు జరిగే వారం.

VI తూల దూర బంధువులు యింటికి రానున్నారు. జరిగినా జరుగక పోయినా సుభ కార్యాల విషయంలో తర్జనదర్శనలు తప్పవు రాజకీయ రంగంలో కొందరుకు అనుకూలత ఏర్పడుతుంది చాలకాలంగా జరుగక నిలచిన వ్యవహారాలకు కదలిక ఏర్పడుతుంది స్త్రీలకు: ప్రతిష్టా విశేష యింపటం, ధనలబ్ధి వెచ్చదగిన వారం

III వృశ్చికం మాతనంగా ప్రారంభించిన వ్యాపారంలో లాభిస్తున్నదనే ఆశ కనిపిస్తుంది. కూడా వైజ్ఞానిక రంగాలలో ముందుడుగు వేస్తారు. బంధువులకు సహాయం చేయవలసిన పరిస్థితులు కూడా ఉంటాయి. స్త్రీలకు: క్రొత్త సామానులు తీయటం, కుటుంబసంధం గలవారం

గోధుమస్సు అదనపు ఖర్చులు వెల్లెన పడటం, ఆదంబరాలకు ధనం వ్యయం చేయవలసి రావటం, ముఖ్యులతో వివాదాలు ఏర్పడటం, అనవసరమైన ప్రయాణాలు చేయవలసి రావటం, ఈవారం, లక్షణం- స్త్రీలకు సాహిత్య రంగంలో కొందరుకు, రాజకీయంగా కొందరుకు అధికంగా ఆదరణకు అవకాశం గలవారం.

ముగళం: ముఖ్యులు చేసేవారు కొందరు ప్రోత్సాయలు కొందరు మట్టా చేరుతారు. మాతన వస్తువులు కొనుగోలు చేయటం, మాతన వ్యాపారంలో జోక్యం కలుగ జేసికొనుటకు అవకాశం గలవారం. ఆర్థికంగా బాగుంటుందని వేరుగా చెప్పవచ్చురేదు. స్త్రీలకు: వస్తువులు కొనుగోలు చేయటం, కుటుంబంలోని సదావుది సమలతో వారం గడుస్తుంది.

V కుంభం అనాయాసంగా ధనలబ్ధి, అనుకూలంగా ఒకనాక క్రొత్త వ్యాపారం ప్రారంభించటం, అధికారుల నలన జరుగదగిన సమయంతు సుకరంగా నెరవేరుటకు, సాహితీ పరంగా కొందరుకు సూత నావకాశాలు లభించటం ఈవారం లక్షణం. స్త్రీలకు: పెండ్లి సేరంటాంతో, ప్రస్తావనలతో వారం గడచి పోతుంది.

గమినం చాలమంది క్రయ విక్రయాల నిమిత్తం దూర ప్రాంతాలకు ప్రయాణించ గలరు కొందరు రాజకీయంగా మాతన ప్రయత్నాలలో జోక్యం పుచ్చుకో గలరు. కొందరు ఏడు ఏడాదలలో పొట్టనే అవకాశం గలవారుగా ఉంటారు స్త్రీలకు వృత్తి ఉద్యోగాలలో ఆదరణ, ఆదాయం, అనుకూలం లభించే అవకాశ మున్నది

— విద్యాన్ కోట సహా గంగంగుల వారి —

తాజా వార్తలకు, వ్యాఖ్యలకు, కొంగొత్త ప్రత్యేక శీర్షికలకు ఆంధ్రపత్రిక దిన పత్రిక పెట్టింది పేరు...మీరు మీ కాపీ మీకోరి ఏజెంటుద్వారాగాని లేదా మానేజరు, గాంధీనగరం, విజయవాడ-3 లేదా మానేజరు, బహిర్బాగ్, హైదరాబాద్-29 కి గాని వ్రాసి పోస్టులో తెప్పించుకొనండి.

**మీ చిగుళ్లను దృఢంగా వుంచుకోండి
మీ పళ్లకు దీర్ఘ ఆయుస్సునివ్వండి.**

**కేవలం ఫోర్ హెన్స్ లో మాత్రమే
చిగుళ్లను దృఢపర్చగల ఒక ప్రత్యేకమైన
అస్టింజంట్ కలదు.**

దీని ఆద్వితీయమైన రుచియే దీని ప్రభావానికి ఋణాపూ

ఫోర్ హెన్స్ లోని అస్టింజంట్ చిగుళ్లకు విశిష్టమైన రక్షణ నిస్తుంది. ఈ అస్టింజంట్ నాపును అరికట్టి బలహీనమైన మరియు మెత్తబడిన చిగుళ్లను సంకోచింపజేసి వాటిని ఆరోగ్యంగా వుంచుతుంది. మీ పళ్లకు దీర్ఘ ఆయుస్సు

మరియు దృఢమైన ఆధారాన్ని ఆరోగ్యమైన చిగుళ్లే ఇవ్వగలవు. ఆరోగ్యమైన పళ్లకు కూడా కావాలి దృఢమైన చిగుళ్ల ఆధారం అందుకే మీకు కావాలి ఫోర్ హెన్స్...అస్టింజంట్ కలిగిన ఆద్వితీయమైన టూత్ పేస్టు.

ఫోర్ హెన్స్ ను విశ్వసించండి.

ఇది పళ్ల డాక్టరు సృష్టించిన టూత్ పేస్టు

ఫోర్ హెన్స్
కొనండి.
పళ్ల సంరక్షణ
ఇంటికి తెండి.

నీలకాశం

సీరియత్ శైమల

సాయంత్రం ఎక్స్-రే క్లినిక్ కి వెళ్లి ఇరవై రూపాయలు చెల్లించి, ఫోటో తీసుకొని తమ డాక్టరుగారి యింటికి వెళ్ళింది ఇందిర. ఆదివారం సాయంత్రాలు ఆయన సామాన్యంగా పేషంట్స్ ని చూడరు. కాని ఫామిలీ ఫ్రెండ్ గా తనను చూస్తారనుకొని వెళ్ళింది. వెంట ఎవరినీ తీసుకు వెళ్ళలేదు. ఆయన ఏం చెప్పాడో, తను ముందుగా విని, ఆలోచించుకొని, ఇంట్లో వాళ్ళతో ఎంత చెప్పాలో అంతే చెప్తంది. వీలయినంతవరకు బాధలు మరెవరికీ తగలకుండా చేయాలనేది ఇందిర ఆలోచన.

డాక్టరుగారు ఎక్స్-రే పరిశీలించి "నేననుకున్నదే నిజమయిందమ్మా, ఇందిరా! ఉషకి టి. బి. చాలా కొద్దిగా, ప్రారంభ దశలోనే ఉంది. కొన్నాళ్ళ మందులు తీసుకుంటే చాలు—నో ప్రాబ్లమ్! ఈ సంవత్సరానికి బడి మాన్పించాలి. బలమైన ఆహారం, మందులు వాడాలి స్వచ్ఛమైన గాలి లభించే వల్లెటూర్లయితే, త్వరగా నయమయిపోతుంది ఈ జబ్బు ఇక్కడయినా ఫర్వాలేదునుకో—"

ఇందిరకు కాళ్ళకిందనించి భూమి తొలగి పోతున్నట్లే అయింది. ఆయన మాటలు చెవులలో పడ్తున్నాయేకాని మనసులోకి పోవటం లేదు. కళ్ళు విప్పారీ, అలాగే చూస్తున్న ఇందిరకు ఏం చెప్పాలో, ఎలా చెప్పాలో అర్థం కాలేదు డాక్టరుగారికి.

"ఇందిరా, నేను చెప్పేది శ్రద్ధగా వినమ్మా! ఈ రోజుల్లో టి. బి. ప్రమాదకరమైన వ్యాధి కానే కాదు. అద్భుతమైన మందులు ఉన్నాయి. అసలు ఉషకి చాలా మొదటి దశలోనే ఉంది. ఇంకా అసలు అంటువ్యాధి దశకు కూడా రాలేదని నా ఆశ్చర్యం. కళ్ళ పరీక్ష, రక్త పరీక్ష అన్నీ చేయిస్తే ఇంకా సరిగ్గా తెలుస్తుంది ఉష పేషంట్ లాగా బెడ్ మీదనే ఉండవలసిన అవసరం ఏమీ లేదు. మామూలుగా తిరుగుతూ, తన పనులన్నీ చేసుకుంటూ ఎప్పటిలాగానే ఉండవచ్చును. మరి ఎక్కువ అలసట అయితే మంచిది కాదని, ప్రస్తుతానికి బడి మాత్రం

(గత సంచిక తరువాయి)

మాన్పించమన్నాను. అసలు నీవు ఉషతో, 'ఇదిజబ్బు' అని చెప్పవలసిన అవసరం కూడా లేదు. రేపు హాస్పిటల్ కి తీసుకురా, తక్కిన పరీక్షలు చేయించి, మందులు రాసి యిస్తాను. ఏం కంగారు లేదు, అర్థమయింది కదూ?"

అర్థమయిందన్నట్లు తలూపింది ఇందిర. "రేపు హాస్పిటల్ కి తీసుకువస్తాను" అని చెప్పి బయటకు వచ్చింది.

వెంటనే ఇంటికి వెళ్ళాలనిపించలేదు. తన ఆలోచనలన్నీ సరిగా పేర్చుకోక ముందు యింటికి వెళ్ళటం ఇష్టంలేక, బస్ ఎక్కి టాంక్ బండ్ కి వెళ్ళింది. ఆ ట్యాంక్ జనం లేనిపోట ఒక బెంచీపైని కూర్చొని, హాస్పేస్ గేట్ వైపు చూస్తూ మనసు కుదులవరచుకోవటానికి ప్రయత్నించింది.

ఉషకి వచ్చిన జబ్బు ప్రమాదకరమైనది కాదన్నాడు డాక్టరుగారు కాని మందులు, పాలు, ఇటువంటివన్నీ బాగా యివ్వాలి. డబ్బు.. డబ్బు.. కావాలి. తన టెంపరరీ జాబ్ పది రోజుల్లో ముగుస్తుంది ఇంటిపైన వచ్చే అద్దె, నాన్న ప్రొవిడెంట్ ఫండ్ పైన వచ్చే బాంక్ వడ్డీలతో ఇల్లు గడవటమే కష్టంగా వుంది. ఈ పనులయలో ఈ ఖర్చు ఎలాగు? ఏదో విధంగా ఉషకు మంచి వైద్యం చేయించాలి. చిట్టితల్లి ఉషకు, ఎందుకు వచ్చిందో ఈ జబ్బు? అమ్మ, నాన్న వెళ్ళిపోయారు—తమ్ముళ్ళు, చెల్లి సుఖంగా వుంటే చాలనుకుంది. బంగారు తల్లికి ఎలాగయినా నయం చేసుకోవాలి. చెల్లెలిమీద ప్రేమతో ఇందిరకు గొంతు నిండు గొచ్చింది.

"హలో, లిటిల్ గర్ల్! గుడివింగ్."

ఉలిక్కిపడి తలెత్తి చూసింది. డాక్టర్ జాక్సన్ చిరునవ్వుతో కనిపించాడు.

"ఇక్కడ కూర్చోవచ్చునా?" అంటూ బెంచీపైనే మరోవైపు కూర్చున్నారు ఆయన

"ఊరికే షికారుగా ఇటు వచ్చేసరికి నీవు కనపించావు."

ఇందిరకు ఒంటరిగా ఉండాలని ఉంది కాని మాట పైకి అనలేక ఊరికే ఉండిపోయింది.

ఇద్దరూ మృదువైన కూర్చున్నారు కొంతసేపు "ఏదో దీర్ఘాలోచనలో ఉన్నావు, ఏమిటమ్మా? ఏనయింది?" ఆదరంగా అడిగాడు ఆయన

పెద్దవాడు, స్నేహంగా అడుగుతున్నాడు ఇందిరకు చటుక్కున మనసులోని వ్యధనంతా ఆయనకు చెప్పకోవాలనిపించింది. ఉష జబ్బు గురించి ఇంట్లో వాళ్ళకు చెప్పాలా, వద్దా అనేది ఇంకా నిశ్చయించుకోలేదు. ఇట్లా మనసులో బంధించి ఉంచుకోవటం కంటే, ఈ బాధలు వెళ్ళబోనుకుంటే కొంత ఉపశమనం చిక్కుంటుందేమో! ఉద్యోగం విషయంలో కూడా సహాయం కూడా చేయగలడేమో!

తన విషయాలన్నీ చెప్పసాగింది ఇందిర, ఆక్సిడెంట్ లో అమ్మ, నాన్న పోవటం దగ్గర్నుంచి ఈ రోజు డాక్టరు ఉషకి టి. బి. అని చెప్పటం వరకు అన్నీ ఆయనకు చెప్పేసింది. చెప్తున్నకొద్దీ భావావేశం హెచ్చి, తన మనస్సులోని ఆశలు, ఆశయాలు అనుభూతులు—అన్నీ వెలికి వచ్చాయి నిశ్శబ్దంగా అంతా విన్నాడు డాక్టర్ జాక్సన్ ఆయన కళ్ళు సానుభూతిని వర్షిస్తున్నాయి.

అంతా చెప్పాక అన్నది ఇందిర, "నాకు ఇప్పుడు ఉద్యోగం చాలా అవసరం. మీరు ఏదయినా చూపించగలరా?"

ఆయన కాస్తేసేపు ఏం మాట్లాడలేదు. తర్వాత "నేను ఈ ఊరికి ఇప్పుడు ఎందుకు వచ్చానో తెలుసా? నాకు టైప్ రైటర్ అవసరం వడింది ఎవరయినా వచ్చి మా వల్లెలో కొన్నాళ్ళు ఉండి, టైపింగ్ వర్క్ చేస్తారేమో, కనుక్కుందామని వచ్చాను. నీవు హోటల్ బూటల్స్ లో టైపిస్ట్ నే కదమ్మా! ఇష్టమయితే, ఇక్కడ జాబ్ అయిపోగానే వచ్చి నావద టైపిస్ట్ గా చేరవచ్చు."

అనుకోని ఈ ఉద్యోగ ప్రపోజర్ ఇందిరకు ఆశ్చర్యం కలిగించింది.

"కానీ, నేను వేరే ఊరిలో ఉంటే తమ్ముళ్ళు, చెల్లి ఎలాగండి? మేము నలుగురం అయినా కలిసి ఉండాలి—"

"చెల్లెలిని నీతోపాటే తీసుకురావచ్చు. వల్లె గాలి ఆ అమ్మాయికి మంచి చేస్తుంది. తమ్ముళ్ళు శ్రద్ధగా చదువుకొనే పిల్లలే కదా, మీ అమ్మమ్మగారు దగ్గరే ఉంటారు! ఆలోచించి చూడు. ఇప్పటికే వెళ్తాం రా, చీకటి పడుతున్నది. నా కారులో దింపుతాను మీ యింటి వరకు, పద."

జరిగిన కథ — ఆ రోజు రామారావు సుభద్రల సిల్వర్ జూబిలీ సెలబ్రేషన్స్ కి అన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తారు వారి సంతానం ఇందిర, రమేష్, సురేష్, ఉష. దానిలో భాగంగా రామారావు, సుభద్రలను సినిమాకి పంపుతారు పిల్లలు. సినిమా చూసి స్క్రూటర్ మీద వస్తూ యాక్సిడెంట్ లో మరణిస్తారు ■ దంపతులు. మధులో ఇందిర పెళ్లి గతంలోనే ఖాయం చేయడం జరుగుతుంది. తన తమ్ముళ్ళ, చెల్లి భవిష్యత్తు తీర్చిదిద్దడానికి మధుకి యిష్టం లేకపోయినా ఉద్యోగంలో చేరాలనుకుంటుంది ఇందిర. తన స్నేహితురాలు వీణ సహాయంతో డ్రెస్ స్టూర్ హోటల్లో టెంపరరీ పోస్ట్ లో ఇందిర టైపిస్ట్ గా జేరుతుంది. తన కుటుంబాన్ని పైకి తీసుకువచ్చేవరకు ఆగమని ఇందిర ఎన్ని పథాల సవైజిప్సినా వినని మధు ఆమెతో తెగతెంపులా చేసుకోవడానికే నిశ్చయించుకొంటాడు. డాక్టర్ జాక్సన్ తో ఇందిరకు పరిచయం కలుగుతుంది ఆయన వివరాలు తెలుసుకొని ఆశ్చర్యపోతుంది

ఇందిర లేచింది కారు పోనిస్తూ చెప్పాడు డాక్టర్ జాక్సన్ "ఉష్ ఆరోగ్యం గురించి మాత్రం నీవేమీ దిగులు పడవద్దు ఇందిరా! టీ ది అనేది ఈ రోజుల్లో ఏ మాత్రం ప్రమాదకరమైనదికాదు రేపు మీ డాక్టరుగారు చెప్పిన పరీక్షలన్నీ చేయించాక, అవసరమైతే నాకు తెలిసిన పెన్సిల్వేనియా వద్దకు తీసుకువెళ్తాను, సరేనా?"

ఇందిర ఇంటి ముందు కారు ఆపి "నువ్వు అలా దిగులుగా ఇంట్లోకి నడిస్తే, అందరూ ఏమయిందోనని కంగారు పడతారు. కాస్త హెచ్చరికగా ఉండాలి మరి?" అన్నాడు.

ఇందిర నవ్వి "మీరూ రోపరికి రండి. తమ్ముళ్ళు మీతో పరిచయం చేసుకోవాలని ఉంది" అన్నది.

"నాతోనా? నా గురించి వాళ్ళకు ఏం చెప్పానెమిటి?"

"హోటల్లో నివ్వడం చెప్పాను, అంతే. రండి!" రోపరికి దారితీసింది. ముందు గదిలోనే కూర్చోని ఉన్నార రమేష్, సురేష్, ఇందిర కోసం ఎదురు చూస్తూ. ఇందిరతో వస్తున్న డాక్టర్ జాక్సన్ ని ఆశ్చర్యంగా చూశారు. విదేశీయుడు, భారీ మనిషి, వడివయస్సు దాటిన వ్యక్తి - గుర్తు పట్టాను, అన్నట్లుగా సురేష్ వైపు చూశాడు రమేష్. "నేనూ గ్రహించాను" అన్నట్లు చూశాడు సురేష్. వృద్ధాప్యం తొంగి చూస్తున్నా ఆయన ఎంత దృఢంగా కనిపిస్తున్నాడు! ముఖంలో కాంతి, కళ్ళలో కరుణ, పెదవులపై చిరునవ్వు - మొదటి చూపులోనే వాళ్ళను ఆకట్టుకున్నాడు డాక్టర్ జాక్సన్ ఇద్దరూ లేచి నిలబడ్డారు.

"తమ్ముళ్ళు రమేష్! సురేష్! వీరు డాక్టర్ జాక్సన్" పరిచయాలు చేసింది ఇందిర.

పరస్పరం గ్రీటింగ్స్ అయినాక అంజా కూర్చున్నారు.

"అమ్మమ్మ, ఉష్ ఏరి?" అడిగింది ఇందిర.

"గుడికి వెళ్ళారు" చెప్పాడు రమేష్.

ఇందిర రోపరికి వెళ్ళింది, టీ చేయటానికి. డాక్టర్ జాక్సన్ రమేష్ ని, సురేష్ ని స్నేహంగా పలకరించాడు - "మీతో డాక్టర్ కావాలనుకుంటున్నది ఎవరు? ఇంజనీరు కావాలని కోరుకుంటున్నది ఎవరు?"

"ఏమోనండీ ... ఇంతకు ముందు ఎన్నోరకాల ఆశలు ఉండేవి ఇప్పుడు ఆశలు పెట్టుకోవటం మంచిదికాదు - అనిపిస్తోంది. అసలు మాకు చదువులు చెప్పించాలని అక్క తాపత్రయపడ్తోంది కానీ, మాకు ఉత్సాహం పోయింది" సురేష్ చెప్పాడు. ఆయనను మొదటిసారి కలుసుకుంటున్నట్లు వాళ్ళకు అనిపించలేదు. ఎంతో సన్నిహితంగా, అత్యయంగా ఫీలయినారు.

"నాకు అమ్మ ఇంకా ఇంట్లో తిరుగుతున్నట్టే అనిపిస్తున్నది. 'నాన్నా రమేష్' అంటూ ఎంతో ఆస్వాదంతో పిలిచేది" రమేష్ మనస్సు గతంలోకి చూస్తున్నది.

వాళ్ళు అంత త్వరగా ఎవరి ముందు బయట పడరు. కానీ డాక్టర్ జాక్సన్ లోని ఏదో కరుణా రసం వాళ్ళ మనసులు విప్పి చూట్టాడేటట్లు చేసింది.

"పుట్టుక ఎంత సహజమో, మరణించటమూ అంతే సహజం పుట్టుటం ఒక బిందువు అయితే, మరణం మరొక బిందువు. ఈ రెండు బిందువులను కలిపే గీతే జీవితం ఎవరి గీత ముగిసినప్పుడు వాళ్ళు వెళ్ళిపోతారు. అంతేకదా! ఈ నా జీవితంలో, నా చేతులతోనే నాకు ప్రియమైన వారిని విందరినో సాగనంపాను నాకు దుఃఖం, బాధ లేవని కాదు ఇది జీవన ధర్మం అని గ్రహించాను, దానిని అంగీకరించటం నేర్చుకున్నాను"

ఇందిర అప్పడే అక్కడికి వచ్చింది ఆయన మాటలు విని ఆవేశంగా అన్నది, "మీరు చెప్పేది కాదనను డాక్టర్ జాక్సన్! కానీ ఏది జీవన ధర్మం? పసిపిల్ల ఉన్నకి తల్లి, తండ్రి లేకుండా చేయటమేనా జీవన ధర్మం? జీవితం ప్రాప్తిపాలిపోతున్న తరుణంలో ■ మృత్యుకు బిడ్డను దూరం చేయటమేనా? ఇంత క్రూరమైన దేమిటండీ మీరు చెప్పే జీవన ధర్మం? ఇంత మనసులేని వాడే ■ దేవుడు?" బాధతో ఆమె గొంతు పూడుకుపోయి నట్టే అయింది.

డాక్టర్ జాక్సన్ చిన్నగా నవ్వి "ఎంత ఆవేశం ఇందిరా, నీకు? ఈ లేత వయసులో అది సహజమే నేమో! కానీ ఒకటి చెప్తాను విను భగవంతుడి లీలలు బహు చిత్రమైనవి అవి మనకు అర్థం కానంత మాత్రాన అర్థం లేనవని అనకూడదు. చీకటి, వెలుగు ఒకదాని వెంటనే మరొకటి ఉండటం సహజం అని గుర్తు పెట్టుకోవాలి జీవితంలో రకరకాల అనుభవాలు ఎదురయి, మనిషిని ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసి, బెదరగొట్టి, నడిసముద్రంలో పడని లాగా చేస్తాయి మనకు అతీతమైన శక్తి ఒకటి ఉన్నదని నమ్మకం ఉంటే ఆ దృక్పథం మక్కానీ లాగా సాయపడుతుంది మనం వెతికించుకున్న ఓ దీపం గాలికే అరిపోతే, పవనానికి చీకటే సహజమని అనగలమా? ఆరోచించు ఇందిరా, జీవితంలోని గజిబిజి ఆకారాలన్నిటినీ కలిపి అర్థం ఇచ్చే దృక్పథం కోసం వెతుకు! నీ ప్రశ్నలన్నిటికీ సమాధానాలు చెప్పగలిగే భాష్యం నీ మనసులోనే ఉన్నది! అంతర్యుఖంగా దృష్టి మరలించటానికి సాధన చేయి! నీకు మనశ్శాంతి, ఊరట చిక్కుతాయి"

ఆయన మాటలు అర్థం కానట్లు చూస్తున్న ఇందిరలో - "ఏదో ఉపన్యాసం ఇస్తున్నానని పిస్తాడా ? పోనీలే, ముందు టీ తీసుకో - తర్వాత వేదాంతం !" అని నవ్వాడాయన.

"మీరు ఫిలాసఫీ మాట్లాడటం నాకు ఆశ్చర్య కరంగా ఉంది" అన్నాడు సురేష్.

"నిత్యం చావు, పుట్టుక, బాధలు చూస్తూ ఉంటారు కదా డాక్టర్లు ! కొంతయినా వేదాంతం వంటబట్టించుకోకపోతే ఇలా తిరగలేం మరి ! అందులోను నాకు భారతీయ తత్వశాస్త్రంలో చాలా ఆసక్తి ఉంది. భారతదేశంలో నేను నేర్చుకున్న విషయాల గురించి ప్రస్తుతం ఇంగ్లీషులో ఒక పుస్తకం రాస్తున్నాను. దాని విషయంలోనే 'టైప్ రీట్ కావాలని ఇందాక అన్నాను' అన్నాడు ఇందిరవైపు తిరిగి.

"మీరు డాక్టరు, సోషల్ వర్కర్, రచయిత - ఇంకా ఏమేమిటి ?" మెచ్చకోలుగా చూస్తూ అడిగింది ఇందిర.

ఆయన నవ్వాడు "అవన్నీ మరిచిపోయి మంచి స్నేహితుడిగా గుర్తిస్తే చాలు !"

ఒకటి, రెండురోజుల్లో ఆలోచించి నిర్ణయం తెలుపమని ఇందిరకి చెప్పి డాక్టర్ జాక్సన్ వెళ్ళి పోయాడు.

ఉష కంప్లెయిట్ గురించి తమ్ముళ్ళకు చెప్పింది ఇందిర. వాళ్ళిద్దరూ నిర్వాంతపోయారు.

"అక్కా, ఎందుకిలా అయింది ?" సురేష్ స్వరం వణికి, కళ్ళు తడి అయినాయి.

"ఎందుకు అనే దానికి ఏం జవాబు చెప్ప గలరా ?" అతని చేతిని మృదువుగా తన చేతుల్లోకి తీసుకుంది.

రమేష్ శ్రీవంగా ఆలోచిస్తూ గదిలో పచ్చార్లు చేస్తున్నాడు "అక్కా, నేను చదువుచూసేసి ఏదయినా పని వెతుక్కుంటాను. చెల్లెడికి మంచి వైద్యం చేయిద్దాం" అన్నాడు.

నీ లా కా శం

"నీవు చదువు మానేస్తే, ఇంక ఉష గురించే కాక నీ గురించి కూడా దిగులు పడటం ప్రారంభించాలి నేను ! మీ రిద్దరూ కష్టపడి చదివి, మార్కులు బాగా తెచ్చుకొని బి.ఇ.తో, మెడిసిన్ తో సీట్లు సంపాదించుకోవాలి. నేను మంచి జాబ్ కోసం ప్రయత్నిస్తున్నాను కదా ! డాక్టర్ జాక్సన్ ఆయన వల్లెకి వచ్చి, ఆయన వద్ద టైప్ రీట్ గా పని చేయ మన్నాడు. ఉష ఆరోగ్యానికి పల్లెటూరి వాతావరణం మంచిది కూడా. కాని క్రాఫ్ చాట్లో - పల్లెలో - ఎట్లా ఉండటమని ఆలోచిస్తున్నాను. మనమంతా మొదటినుంచి కలిసి ఉండటమే కదా అలవాటు -"

"అక్కా, నువ్వుక్కడే మాతోనే ఉండు ! మేమే ఏవయినా పనులు వెతుక్కుంటాం" అన్నారు రమేష్, సురేష్ ఇద్దరూ. ఇందిర విసిరించుకోనట్లు గదిలోకి వెళ్ళి పడుకొని ఆ లో చించు సాగింది. ఆలోచనలు ఎట్లా తెలుకకముందే అమ్మమ్మ, ఉష వచ్చారు ఉషకోసం లేని ఉత్సాహం తెచ్చిపెట్టుకొని లేచింది.

మర్నాడు ఉదయం "ఈ రోజు నాకు ప్రాద్దున క్లాసులు లేవు. ఉషని టెన్స్ లోకి హాస్పిటల్ కి నేను తీసుకుపోతాను" అన్నాడు రమేష్. ఇందిర 'సరే'నని మామూలు టైముకి హోటల్ కి వెళ్ళిపోయింది.

తన సీటులోకి వెళ్ళి కూర్చోగానే, మైకేల్ కబురు చేశాడు ఒకమారు రమ్మని. అతని గదిలోకి వెళ్ళింది. "డాన్స్ హాల్ రిపేషన్ నిస్ట్ నళిని ఈ రోజు రాలేదుట. డ్యూటీకి మిమ్మల్ని పంపించవన్నారు మేనేజర్" అన్నాడు.

"నేనా ? అక్కడ ఏం చేయాలో నా కపలు తెలిదు !"

మైకేల్ నవ్వాడు. "అక్కడ మిస్టర్ రామన్ అనే ఆయన ఇన్-చార్జ్ గా ఉన్నాడు. అతను అన్నీ చెప్తాడు మీకు. అట్లా ప్రతిదానికీ భయపడకూడదు.

డాన్స్ హాల్ లో ఎలా ఉంటుందో, అక్కడ ఏం జరుగు తుందో తెలుసుకోవాలన్న ఉత్సాహంతో వెళ్ళాలి !"

ఇందిర డాన్స్ హాలువైపు నడిచింది. 'పల్లెలో జీవితం ఎలా ఉంటుందో-ఏమిటో-అదొక ఎడ్యుకేషన్' అనుకొని వెళ్ళగలిగితే బాగుండును' అనిపించింది మనసులో.

హోటల్ బ్రాంకెట్ లో డాన్స్ హాల్ అనబడే హాలు చాలా పెద్దది. హాలంతా ఎర్రటి కార్పెట్ పరిచి ఉన్నది. సీరింగ్ వించి రకరకాల కుండీలు, ఏవేవో మొక్కలతో వేరాడుతున్నాయి. ఒకవైపుగా పెద్ద ఫ్లాట్ ఫారమ్ పైన పీయాన్, బాండ్ మొదలైన సామ్రాజ్య వాయిద్యాలు పెట్టిబడి ఉన్నాయి రామన్ ఇందిరకు ఎదురు వచ్చి "గుడ్ మార్నింగ్ మిస్ ఇందిరా ! ఈ రోజుకి ఈ హాలు రిపెషన్-కమ్-డాన్స్ కి బుక్ అవబడింది. మిస్ నళిని రాలేదు, అందువలన మిమ్మల్ని పంపించారు మేనేజర్. పెద్దగా వసంతేడు అక్కడ ద్వారం వద్ద మీరు నిలబడి, అటుగా ఎవరయినా వస్తే, చిరునవ్వుతో గ్రిట్ చేయండి. ఎక్కువగా ఇవతలే వైపు ద్వారం నించి వస్తారు అందరూ, అక్కడ నేనుంటాను. ఎవరయినా ఏదయినా అడిగితే నా వద్దకు వంపించండి, లేదా నన్ను పిలవండి" అన్నాడు.

"డాన్స్ ప్రాగ్రం ఎవరిది ? ఏమిటి ?" వివరాలు అడిగింది ఇందిర.

"ఒక పెద్ద వ్యాపారస్థుడి కొడుకు పెళ్ళి అయింది నాలుగు రోజుల క్రితం. మామూలి పద్ధతిలో బంధు, మిత్రులకు పెద్దలు విందులు చేశారు. ఇప్పుడు పెళ్ళికొడుకు, తన స్నేహితులకి ఇక్కడ పార్టీ ఇస్తున్నాడు. పార్టీకి, బాల్ రూమ్ డాన్స్ కి బాధ్యత మన హోటల్ కి అప్పగించారు. ఇంకొక అరగంటలో గెస్ట్ రావటం మొదలవుతుం డనుకుంటాను."

కాస్పీనటికి వెళ్ళికొడుకు, పెళ్ళికూతురు వచ్చారు. అతను మంచి మాట్లాడే ఉన్నాడు. ఆ అమ్మాయి లేత పిలంగరం పిల్లు మాక్స్ కో 'స్టైలిష్'గా, అందంగా ఉంది. ఇద్దరూ నవ్వుతూ, గ్రుళ్ళుతూ, చాలా హాషిగా ఉన్నారు. రామన్ వాళ్ళ కూడా తిరుగుతూ, ఏర్పాట్లు అన్నీ చూపించాడు. వాళ్ళను చూస్తుంటే ఇందిరకు ఎంతో ముచ్చటగా అనిపించింది. ఇద్దరూ ఎంత స్మైల్ గా, ఎంత సంతోషంగా ఉన్నారు ! 'మేడె వర్ ఈన్ అదర్' అన్నట్లు ఉన్నారు. రెవ్ వాల్చకుండా వాళ్ళనే చూస్తూ ఉండిపోయింది- కొంతసేపు. క్రమంగా వాళ్ళ స్నేహితులు రావటం మొదలు పెట్టారు. యువతీ యువకులు ఎందరో రకరకాల ఫ్యాషన్ లో అలంకరించుకొని వచ్చారు. అందరూ బాగా ధనవంతులలాగా ఉన్నారు. నవ్వులు చిందిస్తూ, కబుర్లు కలబోస్తూ, హాషిగా, అనందంగా ఉంది వాతావరణం. డబ్బున్నవోల అనందం కూడా ఉంటుంది కాబోలు, అనుకుంది ఇందిర. డబ్బుంటేనే ఉషకు వైద్యం సాగుతుంది. డబ్బుంటేనే తమ్ముళ్ళ చదువులు సాగుతాయి. డబ్బు... డబ్బు. 'ధనమూల మిదం జగత్' అని ఊరికే అనలేదు ! వెనకెప్పుడో మధుతో తను జరిపిన సంభాషణ గుర్తు వచ్చింది.

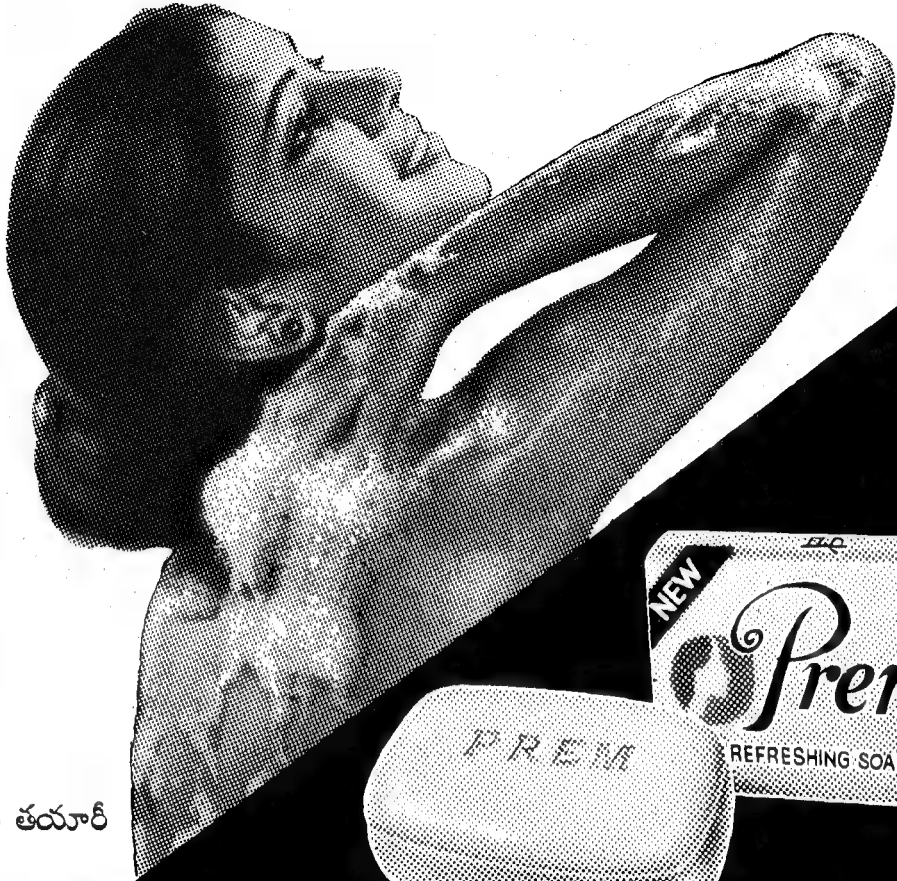
మీ స్నానమునందు ఒక క్రొత్తదనము నిచ్చు
సబ్బు -

ప్రేమ్

సుకుమారమైన మీ చర్మ సౌందర్యమునకు ప్రేమ్.
దీని పరిమళము స్వచ్ఛమైన నురగ మీ శరీరమును
అహోదింపజేయును

మీ శరీరమునకు మృదుత్వమునిచ్చు సబ్బు-ప్రేమ్.

జయలక్ష్మి

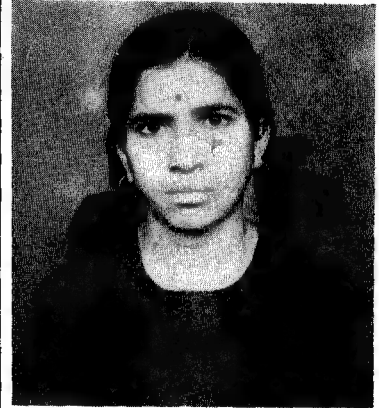
గుంటూరు వారి తయారీ

ప్రేమ్ - తాజాతనము నందించు సబ్బు.

మా విద్యార్థిలోకం కళయాల

రచయిత్ర పరిచయం

"జన్మస్థలం విజయనగరం మొదటి నుండి విజయనగరంలోనే చదివిన ప్రస్తుతం విజయనగరంలో మహారాజా ఫుమెన్స్ కాలేజీలో ఇంటర్మీడియట్ ద్వితీయ సంవత్సరము చదువుచున్నాను.

తెలుగు రచనలు, వ్యాస రచనలు, కథలు చదువుట అలవాటు సంగీతం వినుట చాలా ఇష్టం. అప్పడప్పుడు సినిమాలు చూస్తుంటాను. నా గ్రూపు వయోలిన్, నేను శ్రీ ద్వారం దుర్గా ప్రసాదరావుగారివద్ద అప్పుడుప్పుడు వయోలిన్ నేర్చుకొంటున్నాను భగవంతుడు దయదలిస్తే పై చదువుల చదవాలనుకొంటున్నాను"

— ఇవంగెటి వద్దావతి

పుంటే ఎప్పటికైనా విద్యార్థుల ఆశయాలు నెరవేరటమేకాక, విద్యార్థిలోకానికి వ్యాయం చేకూరుతుంది ★

నేటి బాలలు రేపటి పౌరులన్న విషయం ఎంత నిజమో, నేటి విద్యార్థులు రేపటి నిరుద్యోగులనుటలో కూడ అంతే నిజమని నేటి విద్యా విధానమే ఋజువుచేస్తున్నది. విద్యార్థులకు సామాన్యంగా ఎన్నో ఆశయాలు ఉంటాయి. కాని అవి ఎంతవరకు నెరవేరుతున్నాయి అన్న విషయము వివాదాశ్చముగానే మిగిలిపోవుచున్నది. సమాజ పురోభివృద్ధికి, దేశ ప్రగతికి నేటి విద్యార్థులే వెన్నెముకలు. నేటి విద్యార్థులు వృత్తి విద్యలయందు విముఖత చూపుచూ కేవలం ఉద్యోగాన్వేషణ దృష్టితోనే విద్య నభ్యసించుటవలన నిరుద్యోగ సమస్య రోజు రోజుకీ పెరుగుచున్నది విద్యార్థులను వృత్తి విద్యా శిక్షణామృతాలను చేసేందుకు తగు ఎడంగా నేటి విద్యా విధానము లేకపోవడమే యందుకు ప్రధాన కారణం. గుమస్తా పదవుల వరకే సరిపడే పరిమిత జ్ఞానాన్ని కలిగించే విద్యా విధాన ఎరవడిని సమాజం విడవలేక పాత మోజుతోనే పయనిస్తూ వుంది భాషా బోధన దగ్గర నుండి పాఠ్యాంశాలవరకు అన్నీ వివాదాంశాలుగానే మారిపోయి నిర్దిష్ట రూపం లేక నానాటికి అన్నవ్వన్న స్థితికి విద్యారంగంలోనైంది. ఈనాటి విద్యా విధానం సామాజిక ప్రయోజనాలకు దూరంగా కేవలం ఉద్యోగ లక్ష్యంకే పరిమితమై పరీక్షలలో కృతార్థులగుటవరకే పరిమితమైంది నిజ జీవితాలకు విద్యకి పాఠన లేకుండా వున్నది. విషయ పరిజ్ఞాన తృప్తిగాని, సమగ్ర యోచనామిత పరిశీలనగాని నేటి

విద్యా విధానంలో మృగ్యమైనందునే సమస్యలు ఎదురైనప్పుడు పరిష్కారం కై తపించే విద్యార్థులు ఆశించిన ఫలితాన్ని పొందలేకున్నారు. విద్యార్థుల ఆశయాలకు అనుగుణంగా ప్రభుత్వం కూడ సహకరించి ప్రోత్సహిస్తే వారి ఆశయాలు నెరవేరటానికి కొంత అవకాశం కలుగుతుంది కనీసం వారి వారి తరగతుల పాఠ్య పుస్తకాలను పరీక్షల ముందు కాక తగిన సమయానికి అందజేస్తే వారికి అనుకూలంగా వుంటుంది. వారి ఆలోచనా శక్తికి తగినట్లు పాఠ్యపుస్తకాలు ఉండాలి. ప్రభుత్వ సహకారం లేనిదే వారి ఆశయాలు నెరవేరటం కష్టం. సామాన్యంగా తరగతిలో ప్రథమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణుడయ్యే విద్యార్థి పబ్లిక్ పరీక్షలలో కష్టపడి చదివి వ్రాసినా ఒక్కొక్కప్పుడు కనీసం సామాన్యంగా నైనా ఉత్తీర్ణులుకారు అటువంటి సంఘటనలు చాలా జరుగుతూనే వుంటాయి. అది బాగుగా చదివే విద్యార్థులకు నిరాశ, విస్పృహ కలిగిస్తుంది సాధారణంగా పెద్ద వగరాలతోనే తప్ప ఐ. టి ఐ., ఇంజనీరింగు, మేడికల్ కళాశాలలు వుండవు. దానివలన ఎంతోమంది విద్యార్థులు పై ఊర్లు వెళ్లి చదవడం చాలా కష్టం. అది ప్రభుత్వం గమనించదగిన విషయం. తరచు పైదరాబాదు బోర్డులో అవకతవకలు జరుగుతూ విద్యార్థుల పరీక్ష పేపరులు పోవడం జరుగుతూ వుంటాయి. దీనివలన విద్యార్థులు నష్టపోయి ఒకే తరగతి ఏళ్ళతరబడి చదవడం జరుగుతూ వుంటుంది. ప్రభుత్వం సరియైన చర్య తీసుకుని

నీలాకాశం

డబ్బుకి, ఆనందానికి సంబంధం లేదని తను వాదించింది 'మధూ, నేను అప్పుడు ఎంత అమాయకంగా మాట్లాడాను! ఈ డబ్బువలననే కదూ మనిద్దరం దూరం అయింది. లేకపోతే, అదిగో ఆ సవదంపతులలాగా మనమూ ఉండేవాళ్ళం కదా!'

పార్టీ మొదలయింది హాలంతా అతిథులతో నిండిపోయింది బేరర్స్ ట్రేబుల్ రకరకాల పానీయాల్ని, తినబండారాలు తీసుకువచ్చి అందిస్తున్నారు ప్లాట్ ఫారమ్ పై నుంచి వాద్య సంగీతం వినవస్తున్నది అంతా సందడిగా, సరదాగా ఉన్నారు ఇందిర పెళ్ళికొడుకు, పెళ్ళికూతురు వైపు చూసింది వాళ్ళు అతిథులను వెలకరిస్తూ అటు, ఇటు తిరుగుతున్నారు అంతా ఎవరి సందడిలో వాళ్ళు ఉండటం చూసి పెళ్ళికొడుకు చిన్నగా వంగిని చెక్కిలివైన ఓ చిన్నముద్దు ఇచ్చాడు. ఆ అమ్మాయి ముఖం ఎరబడి, వింత అందం సంతరించుకుంది.

ఇందిర మనసులో ఏవో జ్ఞాపకాలు ముసురు కున్నాయి. తను, మధు ఒకమారు ఫస్ట్ షో సినిమాకి వెళ్ళారు. సినిమా అయిపోయాక థియేటర్ బయట బస్ కాని, ఆటోకాని దొరుకుతుండేమోనని వెయిట్ చేస్తుంటే, సన్నగా వానజల్ని మొదలయింది "మధూ, నాకు నర్సంలో తడవటమంటే ఎంతో ఇష్టం! ఆటో దొరికేవరకూ నడుద్దమా?" అంది సంతోషంగా

"బట్టలు పొడవుతాయి—జుబులు చేస్తుంది—" ఏవో అభ్యంతరాలు లేవదీశాడు మధు

"ఏం కాదు, పద!" అతని చేయి పట్టుకొని బయల్దేరతీసింది ఇందిర

నాలుగు అడుగులు వేసేసరికి ఒక టాక్సీ ఎదురు వచ్చింది ఇందిర మాట వినించుకోకుండా టాక్సీ ఆపి, తనను లోపలకునెట్టి, తర్వాత ఎక్కాడు మధు. ఇందిర మూరి ముడుచుకొని కిటికీలోనించి

బయటకు చూస్తూ కూర్చుంది. ఓ నిమిషం మౌనంగా గడిచాక, అతని పేదవులు చల్లగా ఆమె చెంపని తాకాయి ఉలిక్కిపడింది. ఆ స్వర్గ ఆముద్దు. తన ఉలిక్కిపాటు, కంగారు చలిలో కూడా ఒళ్ళుతా వేడి ఆవిర్భవ మిమ్మిన్నట్లు అవటం ఇందిరకు అంతా గుర్తు వచ్చింది, ఈ రోజు ఆ కొత్త దంపతులను చూస్తుంటే.

ప్లాట్ ఫారమ్ పై నుంచి వాద్య సంగీతం ఇప్పుడు హెచ్చు స్థాయిలో వినవస్తున్నది కొందరు జంటలుగా డాన్స్ ఫ్లోర్ మీదకు వచ్చి లయగా అడుగులు వేస్తున్నారు కొందరు టేబుల్స్ వద్దనే కూర్చొని డ్రింక్స్ సేవే చేస్తున్నారు. పెళ్ళికొడుకు కూర్చొని ఉన్న స్నేహితులను డాన్స్ ఫ్లోర్ పైకి రమ్మని పిలుస్తున్నాడు. ఒకరొకరే వచ్చి డాన్స్ లో కలుస్తున్నాడు భార్య నడుము చుట్టూ చేయివేసి, సంగీతానికి అనుగుణంగా స్టెప్స్ వేస్తున్నాడు పెళ్ళికొడుకు.

వజ్రుల కళిదాసు

పరమ శ్రోతియుడైన వెంకటేశ్వరికి అంటరాని కులంలో పుట్టిన బారిక వెంకడికి ఎలా స్నేహం కలిగిందో, పాలతెలు గ్రామంలోని వాళ్ళెవరికీ అర్థం కాలేదు. కాని శాస్త్రీ శ్రీమతి లక్ష్మీదేవమ్మకి కలుసు వెంకడికి శాస్త్రీకి ఉన్నది స్నేహం కాదనీ కేవలం శైవ్యోపద్యాయక అని. అదేవిటే అని కలిచిచూస్తే తేలే విషయం మరేమంత విడూరమూ కాదు, ఆశ్చర్యకరమైనది కాదు. ఏ పూర్వజన్మ వాననవల్లనో వెంకడికి చిన్నప్పటినుంచీ చదువన్నా చదువుకున్నవాళ్ళన్నారే గౌరవమూ, భక్తి కూడా. వాటితోడు అసక్తి శ్రద్ధా వాడితో మూర్ఖత్వం చేయి శ్రోతియుడైన శాస్త్రీకి చాదసం లేదు కాబట్టి వెంకడిని కూడా తన శిష్యకోటిలో చేర్చు కున్నారు.

అయితే కావ్యాలు, వ్యాకరణం, వేదాలు పగటి వేళ బ్రాహ్మణ శిష్యులకి చెప్పేవారు, రాత్రిళ్ళ తక్కిన శిష్యులకి 'చదువు' చెప్పేవారు. వీరిలో కుమ్మరి బసవయ్య బారిక వెంకటేశ్వరిగారి అభిమానం మారగొన్నాడు. బసవయ్య చిన్న చిన్న పద్యాలు అల్లడం కూడా మొదలుపెట్టేడు. వెంకట వెదాంతపు పాటలు గొలికేవాడు. వెంకట వెదాంత ధోరణికి చుట్టుపక్కల ఉన్న ఊళ్ళైన అలజంగి, ఆనవరం, పెంట, భీమవరం, ముగడల్లోని రైతు లందరూ ఆశ్చర్యపడేవారు; పాటలు వింటూ క్రూరూతుగీవారు.

పాపం, వెంకటకి నలభైయేళ్ళైనా దాటక ముందే అతని భార్య మరణించింది - పురిటిలో. పదిహేనేళ్ళాయ కావరం చేస్తున్నా సంతానంలేదని వెంకట దంపతులు వెయి మొక్కులు మొక్కుకున్నారు కొడుకు పుట్టేదన్న సంతోషం

పట్టులేక కాబోలు వెంకట పెళ్లాం శాశ్వతంగా కన్ను మూసింది భార్య గలిగిందని విచారంతో వెంకటకి వేదాంతం శాంతి కల్గించింది.

శ్రీరామ భక్తి కల వెంకట, కొడుకు పేరు రాముడని పెట్టుకుని సంతోషించేడు.

ఎందరు చెప్పినా మరో పెళ్లి చేసుకోలేదు వెంకట ముసలితల్లిని వసిపెల్లడు రాముడిని కంటికి రెప్పలా కాపాడుకుంటూ వస్తున్నాడు.

రాముడికి ఆరేళ్ళ నిండకముందే చదవడం అభ్యుదంట్ వెంకట శ్రద్ధా, పట్టుదలా రాముడికి కూడా ఉన్నందువల్లనే.

రాముడికి చదువుతోపాటు పాటలు పాడటం కూడా అలవడింది.

రాముడు నన్నుగా చల్లగా పాడుతూ ఉంటే వెంకట పరవశించిపోయేవాడు. వెంకటేశ్వరిగారు మెచ్చుకొనేవారు.

* * *

శ్రీరామ నవమి

పాలతెలులో ఉన్న మూడు రామ మందిరాల తోనూ - వాటిని రామ భజనలనే అనివారు - భజనలు ఆతి భక్తితో పల్లె ప్రజలందరూ చేస్తున్నారు, మాస్తున్నారు. అందరితోటే కలిసి భజనల్లో పాల్గొనలేకపోయినా దూరంగా, వారగా ఓరగా వెంకట ఆ రాత్రింతా కొడుకుని ఒడిలో పెట్టుకుని భజన చేసేడు తెలతెల్లవారుతున్నాడనగా తండ్రి, కొడుకులు అలానే నిద్రలోకి జారుకున్నారు. భజనలు చూడవచ్చిన మాలవల్లి వాసులందరూ, ఉదయాస్తే స్నాన ద్యాలాకి ప్రక్కనే పారుతున్న వేగవతి నదికి వెళ్ళి ఆగజాలివారి తిట్లకి దీవనలకి భయపడి మాలవల్లికి దారితీసేరు. వెంకటన్నీ,

రాముడిని వాళ్ళ లేవలేదు ఏమంటే వెంకట మాలవల్లిలో ఉండటంలేదు, వెలమ దొర గారు గోపాలరాయణంగారి తోట కాపల కాబట్టి తోటలోనే ఓ చిన్నపాక వేసుకొని ఉంటున్నాడు, తనూ, తల్లి, కొడుకూ.

అప్పుడే లీకట్టు విడుతున్నాయి వెలుగు రేఖలు, ఎర్రగా తూరుపు దిక్కున లేచి తెల్లబడుతున్నాయి.

వెంకటేశ్వరి నిండైన విగ్రహం నదికి వెళుతూ ఉంటే, దారినిపాటున్న ఒకళ్ళిద్దరూ దందాలు పెడుతున్నారు శాస్త్రీ చిరునవ్వుతూ, చేమెత్తి ఆశీర్వాదస్త్రా కుశల ప్రశ్నలుచేస్తూ నడక మానలేదు.

శాస్త్రీ కళ్ళ అదమరిచి నిద్రపోతున్న రాముడునీ, వెంకటన్నీ చూచి నవ్వుకున్నాయి.

ఆ కళ్ళల్లోని నవ్వులో ఒక విధమైన చిన్న విరివితనం తొంగిచూసింది.

శాస్త్రీ వెయ్యి అప్రయత్నంగా రెండవ చేతిలో ఉన్న నీళ్ళ చెంబులోకి వెళ్లి నీళ్ళు తీసి ఆ నిద్రాస్థున్న తండ్రి కొడుకులమీద జల్లింది.

"లేదండ్రా, తెల్లరినా ఆ మొద్దునిద్ద రేచిటి లెండి. మీ యింటికి పొండి" అని శాస్త్రీ నోరు గద్దించింది.

అదే ఊరిలో ఓ పెద్ద గోల, అలజడి, "తప్పకొండి. తప్పకొండి" అనే కేకలు వినిపించేయి ఒక ఆపుని పెద్ద ఆందోళనతో తరుముకొని వస్తున్నది. దారి తెన్ను తెలియని ఆ గోలక్ష్మి విహ్వల నేత్రాల్లో నీళ్ళు తిరుగుతూ ఉంటే ఇటూ అటూ పరుగులు పెడుతూ ఉంది.

అప్పుడే కళ్ళు విప్పి చూచిన రాముడు భయంతో కంపించిపోయేడు; అంతో తనమీదికే వచ్చి పడిపోతున్నదనుకున్నాడు; సగ్రుమని బాణంలా పరుగు దీసి వచ్చి శాస్త్రి కాళ్ళని చుట్టేసేడు. వెంకన్న ఉన్నచోట మ్రాస్తూ "రావుడా" అని వెలివాడిలా కేకవేసేడు.

అనుకోని, అతుతెలియని, శ్రేణికమైన అగ్రహారాంతో "ఛీ, ఛండాలా! ఎంత దారుణంరా ఇది. పో" అంటూ వెంకటశాస్త్రి గర్జించడమూ, రాముణ్ణి చాచి రెంపకాయకొట్టి అవతలికివెట్టి వేయడమూ, చేతనున్న వెంకెడు నీళ్ళూ ఆ విస్తూ పోయి చూస్తున్న పసివాడి నెత్తిని దిమ్మరించడమూ కనురెప్పపాటు కాలంలో జరిగిపోయాయి.

రాముడు బిక్కవచ్చిపోయేడు. ఏ ప్రళయం తనమీద విరుచుకొని పడుతుందో అని వెంకడు పొణువులా చేతులు జోడించుకొని నిలబడ్డాడు.

నరసింహవతారంలాగ వెంకటశాస్త్రి కనబడితే, ప్రవోదాడులాగ కనిపించేడు రాముడు.

మూడు శ్రీదాలు విళ్ళబ్బంగా నడివేయి.

ఆ శ్రీదాలు యుగాల్లాగ గడిపేడు వెంకడు.

ఆవు, అంతోతూ మరో ఏడులోకి పరుగు తీసేయి.

వెంకటశాస్త్రి గొంతు గంభీరంగా వినిపించింది— "వెంకా, అలాగ నిలబడిపోయేవే ? ... పాపం రాముడు తడిసి ముద్దయిపోయేడు తుడిచి ఇంటికి తీసుకుపో ... ఊర ... త్వరగా వెళ్ళు."

వెంకటశాస్త్రి హుందాగా, వెమ్మడిగా నది దిక్కుగా నడిచివెళుతూ వుంటే ■ నాలుగు ఏడుల కూడలిలో పోగైన ఆదా మగా అందరూ కళ్ళన్నగించి చూస్తూ నిలబడిపోయేరు.

చైత్ర మాసపు సూర్యోదయ కిరణాలు చురుక్కుమని సోకుతున్నాయి.

ఒక్కక్కరే ఎవరి దారి వార్చి పోతున్నారూ, వెనుదిరిగి వెంకడిని రావుడుని చూస్తూ.

అప్పుడే చీటిలో స్పాన్చేసి నీళ్ళు బిందెలో నింపుకొని, తాను నడుస్తున్న దారివెంబడి నీళ్ళు జల్లుకుంటూ వస్తున్న ఒక విళ్ళన్నని చూడగానే, వెంకడు చచ్చిన రాముణ్ణి ఎత్తుకొని ఇంటి దారి పట్టేడు.

* * *

రోజులాగే రాముడు అనాటి రాత్రి తండ్రి వెంట శాస్త్రి ఇంటి ఎడట కూర్చొని తండ్రి నేర్పుకొనేది వింటూ కూర్చున్నాడేకాని వాడి కళ్ళల్లో ఉత్సాహానికి బదులు భయం చోటు చేసుకున్నది.

ఉదయం తిన్న వెంకటెట్టు జ్ఞాపకం వచ్చి రాముడు మరి బెంబేలు పడిపోయేడు. వెంక తడుము కున్నాడు. తలకూడా తడుముకుంటూ వుంటే శాస్త్రి చూడటం తటస్థించింది.

"ఏరా రాముడా, మీ అయ్య నీ తల సరిగ్గా తుడవలేదా ఏమిట్రా ప్రొద్దుట, బుర్ర తడుము కొంటున్నావు" అని శాస్త్రి ప్రశ్నించగానే రావుడు చచ్చిన తండ్రి ఒక్కో తలదాచుకున్నాడు.

వెంకడు కొడుకు తల నిమరుతూ "లే, బాబుగారికి దణ్ణంపెట్టు తప్ప ఛమించమని ...

32—అ. ప్రవచితవార్త— 3—12—82

వ ర డ

శాస్తుల్లు బాబూ, పసివాడు ... తల్లిలేని బిడ్డడు.. బెంబేలుపడి తనర్ని ముట్టేసుకున్నాడు ... కోపం పెట్టుకోమోకు బాబయ్యా ... "

వెంకడి మాటల్ని మధ్యలోనే ఆపింది శాస్త్రి కంఠస్వరం.

"మరేం బాధపడకు ... పాపం ఎంత భయ పడకపోతే రాముడు నా కాళ్ళకి చుట్టుకునిపోతాడు. ఆ శ్రీదంలో మతిపోయినట్లు. నేను వాణ్ణి చెళ్ళని చెంపమీదకొట్టి వాడి నెత్తిని నీళ్ళు దిమ్మరించేను పాపం ఎంత బాధపడ్డాడో ... తద్దోష పరిహారార్థం వేయమార్చు గాయత్రీ జపం చేసుకున్నాను."

శాస్త్రి గొంతు జీరవోయింది. రాత్రి కాటట్టి ఆయన కళ్ళల్లో మెదిలిన తడి ఎవరూ చూడలేదు. వెంకడు చేతులెత్తి దండం పెట్టేడు; కొడుకు చేతలు రెండు పట్టుకొని దండం పెట్టించేడు.

ఇదంతా గమనిస్తున్న కుమ్మరి బనవయ్య కూడా అవయవంగా కై మోడ్చేడు.

ఇంతలో లక్ష్మీదేవమ్మ భర్త పక్కకి వచ్చి "ఇటు చూడండి, ఈ ప్రసాదపు పాట్లాలు బనవయ్యకి, వెంకడికి, రాముడికి ఇయ్యండి. చాలా రాత్రయింది... ■ పక్కనించి ఆకాశంలో మేఘాలు దట్టంగా క్రమ్ముకొస్తున్నాయి. వాళ్ళని పంపించి మీరు వేగం లోనికి రండి... ఈ పెద్ద పాట్లాం రాముడికి సుమండి" అని ఒక్క గుక్కలో చెప్పేసి ఇంటికి దారితీసింది.

"రాముడా... రా... ఇంద... నీకోసం ప్రత్యేకంగా పెద్ద పాట్లావుడు ప్రసాదం మీ బుగతమ్మ ఇచ్చింది" అంటూ శాస్త్రి రాముణ్ణి పిల్చేరు. రాముడు తండ్రి వెనక్కిపోయి దాంగున్నాడు. ఇంకుతూ, వెనక్కి తగ్గుతున్న రాముణ్ణి వెమ్మడిగా రాక్కోస్తేడు వెంకడు. శాస్త్రి కూర్చొని ఉన్న అరుగుకి రెండు గజాల దూరంలో వాళ్ళ ఆగిపోయేరు.

అరుగుదగ్గరే నేలని కూర్చొని ఉన్న బనవయ్య కూడా లేచి నిలబడ్డాడు.

శాస్త్రి అరుగుదిగి వాళ్ళ దోసెళ్ళలో ఎత్తి ప్రసాదపు పాట్లాలు వడేస్తూవుంటే, చిన్న చినుకులు పడటం ప్రారంభం అయింది.

* * *

మునురు. మూడవరోజుకల్లా మునురు ముదిరింది. చిటచట పడుతున్న చినుకులు క్రమంగా బలం పుంజుకున్నాయి.

మూడవనాటి సాయంత్రానికి ధారాపాతంగా మారింది వర్షం. కుంభవృష్టికి తోడుపడ్డాయి ఝంఝంమారుతాలు.

చెట్లు కూలిపోతున్నాయి. పూరిళ్ళపై ఉన్న తాటాకులు, రెక్కలడి ఎగిరి పోతున్నాయి, పశుల్లాగ.

చెట్లపై గూళ్ళల్లో ఉంటున్న పిట్టలు ఆ పెనుగాలికి అల్లలాడిపోతున్నాయి; రెక్కలు విరిగి నేల కూలుతున్నాయి; నీట ములుగుతున్నాయి; ప్రాణాలు కాపాడుకోవాలికి గిజగిజ కొట్టు కుంటున్నాయి.

పాలతేరు గ్రామం అంతా జలమయం అయి పోయింది. ఊరు నీటిమీద తేలుతున్నదా అనిపిస్తున్నది.

కటిక చీకటి.

కన్ను పొడుచుకున్నా కనపడని చీకటి.

నల్లటి నీటి కుండల్లాగ, ఆకాశం నిండా అలముకొనిపోయి ఉన్న కారునలుపు మేఘాలు, భారంగ కదులుతున్నట్లు కనిపిస్తున్నాయి, మెరుపు మెరిసినపుడు.

ఫెళఫెళమని ఉరుములు.

బ్రహ్మాండం బ్రద్దలై పట్లు పిడుగులు ఆర్తనాదాలు— మానవులూ, జంతువులూ, పక్షులూ, కీటకాలు ప్రాణ భయంతో చేస్తున్న ఆర్తనాదాలు.

అర్ధరాత్రికి గాలి వేగం తగ్గింది వర్ష వేగం తీవ్రం అయింది.

అంతలో ఏదో ఒక కొత్త హోరు వివబడింది అందరి గుండెల్లోనూ హోరు లేచింది.

నిమంటే ఏరు పొంగుతూన్నప్పుడు పుట్టే హోరది. వేగవంతిని అనలే దొంగ ఏరని పేరు పడింది. ఉన్న పళంగా ఉన్నప్పుడైన పొంగి పొర్లటం వేగవంతి ■ దిరుదు తెచ్చింది.

పారికెన్ లాంతర్లు పట్టుకొని, అవి ఆరిపో కుండా జాగ్రత్తపడుతూ, ఊరిలోనే పెద్దమనుషులు, ధైర్యులు, పల్లపు ప్రదేశాల్లో ఉన్నవాళ్ళని, కనీసం ప్రాణాలు కాపాడుకోవాలి కేనా, ఎత్తు ప్రదేశాలకి తరలిపోవాలని, అలస్యం చేయటం మంచిది కాదని హెచ్చరించటం ప్రారంభించేరు.

మునపలు నరనన్నాయుడు, మోతుబర్లు అన్నలయాయుడు, లతుంనాయుడు, బుగతలు పెద్దల్ని, వెంకటశాస్త్రి, రామలింగప్పామి, కోమటి పెద్దవెంకట్రాయలు, వెలమ ప్రభువులు నరసింహ రాయణంగారు, గోపాలరాయణంగారు, వెంకట్రాపు గారు, ప్రజలకి ■ చీకటిలో సహాయం అందించ నడుం కట్టేరు.

దివిటీలు వెలిగించి పెంకుటిళ్ళ వరండాల్లో నిలబెట్టేరు.

ఏడులలో నీరు మోకాలుబంటి అయింది.

చీటి హోరు క్రమక్రమంగా హెచ్చుకొచ్చింది. ప్రహార వేగం కూడా ఉద్బుతం అయింది.

సెలవలకని వచ్చిన యువకులు, ముఖ్యంగా తరలింపు కార్మికమంలో అందరికీ సహాయం కాజొచ్చేరు. వాళ్ళని చూచి యువకులందరూ ముందుకురేకు.

ఏడులలో నీరు మొలబంటి అయింది.

రాత్రి నాలుగు గంటలయింది.

ఇళ్ళ వెమ్మకుప్పలమీద చేరిన. కోళ్ళ 'కొక్కుర్కోకో' అని కూసేయి.

ఆ కూతల్లోకూడా విడిదవు జీర వినిపించింది. అందరి మనస్సుల్లోనూ ఒకటే ఆశ. మరో గంట పోతే తెల్లవారుతుంది. ఎందరి బ్రతుకులు తెల్లారిపోతాయో! చీకటి పోతుంది. వెలుగు కావాలి... వెలుగు రావాలి. ఎలాంటి వివత్తు నేనా వెలుగులో ఎదుర్కొనచ్చును. "మార్గభగవానుడా వేగం ఉడయించు, మా బ్రతుకుల్లో వెలుగు నింపు" అని అందరూ మనసుల్లోనే ప్రార్థించుకున్నారు!

పెద్ద మెరుపు మెరిసింది.

ఆ బ్రహ్మాండమైన కాంతికి తట్టుకోలేక అందరి కళ్ళూ మూతలు పడిపోయాయి.

చెవులు చిల్లులు పడేటట్లు, గుండెలు గుభిల్లు మనేటట్లు ఒక పెద్ద పడుగు పడింది.

భూమి దద్దరిల్లిపట్టయింది.

కొంచెం దూరంలోనే ఉన్న కొబ్బరిచెట్టుమీద ఆ పడుగు పడిందో ఏమో? కొబ్బరి కొమ్మలు మండటం చూస్తూ ప్రజలగిపోయారు. కొన్ని క్షణాలపాటు ఆ కొబ్బరిచెట్టు తల విరవోసుకున్న కొరివి దెయ్యంలాగా కనిపించింది.

ఆ దృశ్యం అందరి మనస్కోర్లోను మంటలు రేపింది.

అంధకారం తగ్గటం ప్రారంభించింది.

అందరిలోనూ ఆకా కరణాలు ప్రభవించాయి.

వరద పడి మాత్రం ఎక్కువవుతూనే ఉంది.

భయాందోళనలు ప్రజల్లో ప్రబలించి కాజొచ్చినవి!

తెల్లవారింది.

తమ బ్రతుకులెలా తెల్లవారేయో అని ఎందరో బెంగ పెట్టుకుంటూనే దైర్ఘ్యం తెచ్చుకుంటూ పిల్లలని పెళ్లాలకి అప్పగించి తమ తమ నివాస గృహాల పరిస్థితి చూడాలనే ఆట్రుతతో ఆ మొల బంటి నిటిలో బయలుదేరారు...

రకరకాల పురమాయువులు, అందోళనలు, అభ్యర్థనలు, శాపవార్తలు, వేదాంత దోరణులు, ఏడుపులు, మొరలు... ఎవరిగో వారిదే.

అవత్కాలంలో స్వార్థం విజృంభిస్తుంది.

మాలపల్లి ఉయ్యకి దూరంగా ఉంది. ఏటికి దగ్గరగా ఉన్న చాలా ఎత్తైన ప్రదేశంలో ఉండబట్టి వరదబాధ వాళ్ళకి లేకపోయింది. కాని పూరికొంపలో అన్నీని పెనుగలిలో పూర్తిగా పై కప్ప తెగిపోయాయి. మిగిలిన యిళ్ళు కూడా కూలిపోయాయి.

వెంకన్న రాముణ్ణి భుజంపైద కూర్చోబెట్టుకుని, దూరాన వారిగా నిలబడి ఉన్నాడు. మాలపల్లిలో వాడి చెల్లి పిల్లలు ఎలా ఉన్నారో చూడాలని ఆలమటించిపోతున్నాడు.

వెంకటశాస్త్రి, నరసన్నయ్యలు, పెద్దబ్బి గారు, రాయణంగార్లు, అందరి యోగక్షేమాలు కనుక్కుంటూ, ఉర్రండరూ సురక్షిత ప్రాంతాలకి చేరుకున్నారో లేదో అని కనుక్కుంటున్నారు.

వర్షం ధారాపాతంగా పడుతూనే ఉంది.

అకాశం నిండా కారు వేస్తూలే!

వేగవంతమైన హోరుమంటూ ఉరుమిదే విరుచుకుపడి పారుతున్నది. ఉన్నెత్తుగా కెరటాలు లేస్తూన్నాయి. ప్రవాహ వేగంలో ఎంత శక్తి నిల్చిపోతున్నో ఉన్నదోకాని, మహా వృక్షాలు కూడా సమూలంగా కూలిపోయి కొట్టుకుపోతున్నాయి.

అలా కొట్టుకుపోతున్న ఒక చెట్టు కొమ్మమీద ఓ వృద్ధుడు కూర్చోని ఉన్నాడు. ఆతని ప్రక్కనే అడుగు దూరంలో ఒక పెద్ద త్రాచుపాము కొమ్మకి మట్టుకొని ఉన్నది.

మరొక ప్రక్క, ప్రవాహపు నుడి గుండంలో గిరగిర తిరుగుతూ కొట్టుకుపోతున్న ఒక పూరింటి వెన్నుకున్నమీద చంటిబిడ్డని గుండెలకి హత్తుకొని కూర్చోని ఉన్నదొక లేదావు పిల్లలు.

అటువంటి దృశ్యాలు చూస్తున్న పాలేరు ప్రజ, తమ పరిస్థితి కోరిక నయం అనుకున్నారు. ఇళ్ళ వాళ్ళు ఏమవుతున్నా తాము మాత్రం సురక్షితంగానే ఇప్పుడొకా ఉన్నాడు. కాని ఆ ప్రదేశం కూడా వరదనీటితో పరిపేష్టితం అయిపోతున్నది. నీటిమట్టం క్షణ క్షణం పెరుగుతున్నది.

పిదాలు తడవున్న సిల్లల్లో నిలబడి ఉన్నారాముణ్ణి బుజాన వేసుకొని వెంకన్న, మరో నలుగు రైదుగురు పారిజనులు, తక్కిన ప్రజకి పది గజాల దూరంలో. వారి యోగక్షేమాలు కనుక్కునటానికి వస్తున్న వెంకటశాస్త్రిని చూడగానే వెంకన్న రాముణ్ణి క్రిందికి దించి నిలబెట్టి రెండు చేతులా జోడించి నిలబడ్డాడు.

శాస్త్రి కళ్ళు ఆర్తం అయ్యాయి.

"అలా సిల్లల్లో తడుస్తూ నిలబడలేనిటి. పదండి ఆ పంచన చేరండి... మేమేం మైలపడి పోము. గంగేకి, మృత్యువుకి బ్రాహ్మణ పారిజన విచక్షణకాని కులమత ప్రసక్తికాని లేవు... పదండి!"

కరుణామయు, మానవతా తత్వపూర్ణమూ అయిన శాస్త్రి మాటలతో "పేదమానవులు తమ బ్రతుకుల్లో ఎన్నడూ దూరగని అన్యాయతనిరుచిచూసేరు.

క్షణంలో ఆ పరిసరాల నిండా అపూర్వము అవేద్యమూ ఐన ఒక పవిత్ర వాతావరణం పొడమింది.

కాని భగవంతుడికి మాత్రం ఇదేమీ తెలియ దేమో అనిపిస్తుంది. భీమ ప్రకృతి వికటాత్మకానం చేసిపట్టయింది.

భయంకరమైన హోరుతో, వాళ్ళ వెనక ప్రక్కనుంచి వరద వచ్చిపడింది.

అది కనురెప్పపాటు కాలం.

రాముడు వరదలో కొట్టుకుపోతున్నాడు తక్కినవాళ్ళ ఆ ఆపాతం నుంచి తేరుకొనిపోవునే రాముడు పదిగజాల దూరం కొట్టుకుపోయేడు అందరూ నిర్భంతరపోయేరు.

హాహాకారాలు మిన్నముట్టేయి

"రావుడా" అని అరుస్తు ముందుకి ఉర్రుతున్న వెంకడిని, నలుగురు పట్టుకొని ఆపివేరు "వా కొడుకో" అన్న వెంకన్న ఆక్రందనలో పరమ పాషాణాలని కూడా కరిగింపజాలిన ఆవేదన నిండపోయి ఉన్నది. అందరి గుండెలూ తరుక్కు పోతున్నవి.

క్షణం కూడా ఆలస్యం చేయకుండా శాస్త్రి గామంపా బిగించి, పైమీద తుండుగుడ్డ విసిరినీ, నీటిలోకి ఉరికి, బారలు వేసుకుంటూ, ములుగుతూ తేలుతూ కొట్టుకుపోతున్న రాముడి దగ్గరికి వెళుతూ ఉంటే అందరూ నివ్వెర పోయేరు.

ఉర్రుకులు వేసుకుంటూ పరుగెడుతున్న వేగవంతమైన వరద వేగానికీ, బారలు వేసుకుంటూ వరద లోనే తీవ్ర వేగాన్ని పుంజుకుంటున్న శాస్త్రి ఈత జవానికి, పందెం జరుగుతున్నట్లు అందరూ ఊపిరి బిగబట్టి చూస్తున్నారు.

లక్ష్మీదేవమ్మ పుస్తెలు రెండు కళ్ళకి అడ్డుకొని, కళ్ళ మూసుకొని చేతులెత్తి శ్రుంధం పెట్టింది.

మూతపడి ఉన్న ఆమె కళ్ళ రెప్పల క్రింద నుండి అశ్రుకణాలు రాలిపోగాయి.

వెంకన్న వాళ్ళల్లా కళ్ళు వేసుకొని చూస్తున్నాడు, ఏడుస్తున్నాడు.

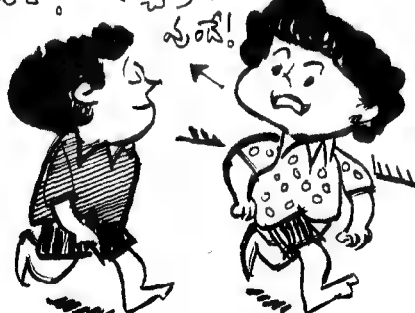
అందరి గుండెలూ ఒక్కమాటు ఆగిపోయాయి శాస్త్రి మురిగిపోయేడు, తేలేడు, మురిగేడు! హాహాకారాలు, గోల.

నుదీర్ణమైన అరవై సెకన్లు గడిచేయి అల్లింక దూరాన రావుణ్ణి ఒక చేత్తో పట్టుకుని రెండవ చేత్తో నీటిని వెనక్కితోస్తూ ఒడ్డుకి చేరుతున్న శాస్త్రిని చూచి సరుగెత్తేడు వెంకన్న... వాడి వెంటనే లక్ష్మీదేవమ్మ... వెంట అందరూను!

వాళ్ళందరి గమనవేగానికి ఈడు కాలేకపోయింది వేగవంతమైన వరద!

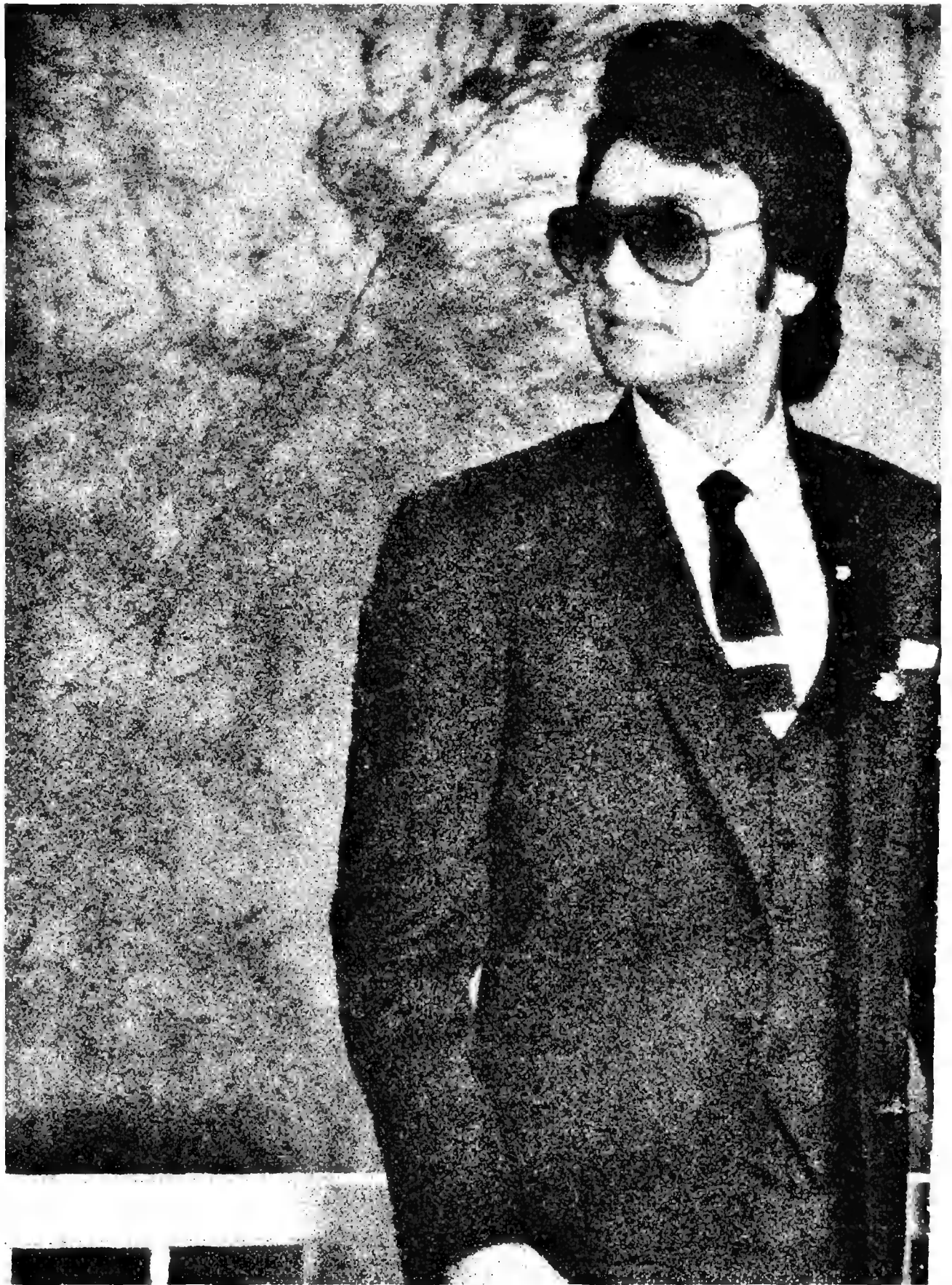

తప్పు చేసినా ఏమిటి గాడుకుర్చు వేయించక? ఇచ్చేటేంకో సుండే!

అవును! ఏమిటి గాడుకుర్చు!

విమల్ ఎక్స్క్లూజివ్ సూట్ లెంగ్త్స్.

అన్నత ప్రమాణాలు గల నేతదారాలు, బట్టల తయారీలో
అత్యంత అభినవమైన సాంకేతిక వైపుల్యం,
కంప్యూటర్ వైజ్ మేడ్ రేయబడిన రంగులు— ఏటన్నిటి
కలియక వర్త అత్యనిలబడే సూటింగ్— విమల్
ఎక్స్క్లూజివ్ సూట్ లెంగ్త్స్.

ప్రతి శిక్షణు పరిమితమైన స్థావర మూత్రమే
లభిస్తుంది.

అద్వితీయ విమల్ వర్సైడ్ సూటింగ్స్

భారతదేశపు అత్యంత అభినవమైన టెక్స్టైల్ ప్లాంట్ నమ్మకం

నరకాసురుడుతో నాలుగు ముఖాలు

'దట్ ట్' సుబ్బారావు పాత్రలో శాగితాలమీద నుంచి తెరమీదికి వచ్చిన గొల్ల వూడి మారుతీరావు నాలుగు పాత్రలతో నరకాసురుడికి కనిపిస్తే....?

నరకాసురుడికి నరకంలో నాలుగు రోజులు కాజావల్ రీట్ దొరికింది! "స్వామీ! నా వాపుని దేశం వండుగ చేసుకుంటోంది. ఒక్కసారి కల్పారా చూసి వస్తాను," అన్నాడు.

ఏళ్ళతరబడి దుర్మార్గులతో కొలుపు తీర్చి అలసిపోయి ఉన్న యమడుగురు "అర్జుంటిగా పోయి రా!" అన్నాడు.

నరకాసురుడు జంబూ ద్వీపానికి, భరత వర్షానికి, భరత ఖండానికి—అందునా అసియాలో హరిపుర్ లాంటి మృదాసుకు వచ్చి, వడవళని వైపు వెళ్ళాడు. ఒకానొక స్వాడియోలో 'దట్ ట్' సుబ్బారావు ఎదురయ్యాడు. "ఎవరు, సార్ తమరు? పౌరాణిక వేషమా? గెటస్ బాగుంది," అన్నాడు సుబ్బారావు.

"నేను నరకాసురుణ్ణి... ఒరిజినల్!" నరకాసురుడు గర్జించాడు.

"అహ... మరలా చెప్పరేం? ఒరిజినల్ నరకాసురుడికి చిన్న నలహా... దుర్మార్గులు దుర్మార్గుల్లాగే కనిపిస్తే, దుర్మార్గునికి విలసన పోతుంది. అధర్వణ వేదంలో ఆరో ఆధ్యాయంలో వడహారో శ్లోకంలో రాశాను. తమరు చూసి ఉండరు. నన్ను చూసయినా వేషం మార్చండి," అన్నాడు సుబ్బారావు.

నరకాసురుడికి ఆ శాస్త్రం, కమామిషూ కొరకరాని కొయ్యగా కనిపించి గుడ్లు తేలేశాడు.

"సార్! మిమ్మల్ని చూస్తే జాలేస్తోంది, సార్! ఎర్రగుడ్డు, బుర్రమీసాలూ, భుజకీర్తులు, పట్టు పీతాంబరాలు—దుర్మార్గులు కట్టుకోవా లన్న పాపం అయిపోయింది, సార్! ఈ రోజుల్లో దుర్మార్గులు సింపుల్ గా, సాదాగా ఉంటూ—గోతులు తవ్వేయాలి. వేషం మారకుండా ఇంట్లో రామయ్యలాగ, వీడితో కృష్ణయ్యలు కావాలి... మీరేమా ఎందరో అమ్మాయిల్ని ఎత్తుకొచ్చి బలవంతంగా అనుభవించారని పురాణం చెప్తోంది. అన్ కోర్—నేను అధర్వణ శాస్త్రం తప్ప అట్టే చదవలేదనుకోండి. నేను చూడండి—ఆందరమ్మాయిల్ని నమ్మిస్తాను; నేను మహాసుభాషుడనిపించుకుంటాను... దట్ ట్ సుబ్బారావు! మనకి దుర్మార్గుడనే పద్ధిసిటీ మంచిదిగాదు, సార్. అప్పడప్పుడు చెప్పబెబ్బలు తగిలితే, సింపుల్ గా కాళ్ళుట్టుకొని—ఆ ఖాతా క్లోక్ చేసేస్తాను. ఏమిటో అనవసరంగా నలుగురి నోళ్ళలో పడిపోయారు. అదే నా బాధ," అన్నాడు సుబ్బారావు జాలి మాపుతూ.

నరకాసురుడు నమస్కారం చేసి దాటుకున్నాడు.

* * * మరో స్వాడియోలో పుణ్యమూర్తి తగిలాడు నరకాసురుడికి. "ఏంటి, గురూ!

వక్క పెట్లో మూటింగా? టీకాట్టు షిట్ వచ్చేదాకా వేరుకనక్కాయలు తిందాం," అన్నాడు పుణ్యమూర్తి. ఆ తర్వాత నరకాసురుడి అసలవ తారం అని తెలియగానే పుణ్యమూర్తి ఆశ్చర్య పడ్డాడు. "గురూ! నీకు బతకడం తెలిదు. ఆడదాని చేతుల్లో అన్యాయంగా చచ్చిపోయావు. నేను చూడు—నా ఆడదాన్ని తెచ్చుకోడానికి ఎదుటి మొగడి బతుక్కి ఆ గ్లెట్టే కాను. నలుగురిలోనూ వాడికి మనశ్శాంతి లేకుండా చేశాను. గట్టిగా కొడతానంటే కాళ్ళు పట్టేసు కున్నాను. నువ్వు తక్కుత్తి నమ్మకున్నావు; అన్యాయమై పోయావు. నేను కాళ్ళను నమ్మ కున్నాను. లక్షణంగా బలికేస్తున్నాను. ఇంట గెలిచి రచ్చ గెలవమన్నాడు పెద్దలు. నువ్వా నీతి మరిచిపోయి, వీధినడచి చచ్చిపోయావు. నేను ఇంటిదానిమీద దర్జాగా బలికేశాను. ఎప్పుడైనా, గురూ! కోర్టులకెళ్ళొచ్చుగాని, రధాలెక్కి యుద్ధాలకు దిగకూడదు—అదీ ఆడవాళ్ళు ఎదురుగా ఉన్నప్పుడు... నా పాయింట్ కేవ్ చేశావా?" అన్నాడు పుణ్యమూర్తి.

తనకంత తెలివితేటలు లేకపోయినందుకు నరకాసురుడు సిగ్గుపడి, పుణ్యమూర్తివంటి మేధావి వర్గ దుర్మార్గుడికి శిరసంచించి, పాదాభి వందనం చేసి నిష్క్రమించాడు.

* * * మూడోరోజు వెంకటనరసింహంరాజాగార్ని కలిశాడు నరకాసురుడు. బుర్రమీసం, జరి పంచె, నగిషిలున్న లాల్మీ—గుర్రంమీద స్వారీ చేస్తున్న రాజాగారు కాస్తలో కాస్త తన స్థితి మనిషనుకొని పలకరించాడు: "మేం రాజ్యంజ్ఞీ ఆర్ట్స్ కొత్త సినిమాలో సరికొత్త దుర్మార్గు పు ప్లాత నిర్వహిస్తున్నాం. మేమేమని శిలవిచ్చాం?" అన్నాడు రాజాగారు.

ఆయన రీనికి కాస్త కంగారుపడ్డాడు నరకాసురుడు.

రాజాగారు గంభీరంగా "మీరు అనవసరంగా రణరంగంలో దిగి అనువులు బాకారు. అందుకు చింతిస్తున్నాం. ఎవరినైనా చంపాల్సినస్తే—అర్హతాతి గుట్టుగా హత్యలు పాత చేతుల్తోనే చేసుకువస్తాం. అంతేకాని, యుద్ధరంగానికి పోము. ఇంకా అత్యవసర స్థితివస్తే—మటన్ కత్తి మసాన్స్, గుమ్మడికాయ గురవయ్యనో హత్యలకి పురమాలుస్తాం. రాజులకి లౌక్యం తెలియకపోతే—రాజ్యాలేకాదు; ప్రాణాలు కూడా పోతాయి. గ్రహించండి... మేమేమని శిలవిచ్చాం?" ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"నేను ఉత్త పనికిమాలిన చెదనని స్థూలంగా శిలవిచ్చారు," అంటూ సెలవు తీసుకున్నాడు నరకాసురుడు.

రాజమండ్రి దానవామిపేటలో రిక్వామీద వెళ్తున్న పెద్దమనిషి తారనవడ్డాడు నరకాసురుడికి. చెవిలో మిషను, గోధుమరంగు పంచె, కండునా, మెడలో దుర్మార్గులు—పెద్ద మనిషనుకొని నమస్కారం చేశాడు నరకాసురుడు.

"ఎవరయ్యా నువ్వు? నవరాత్రుల్లో యేసారేలావా? ఎదవలాగున్నావు. నీకు యేనం కూడా యేసుకోవడం రాదు, ఎలా బతుకు తావురా?" అంటూ చీవాట్లు పెట్టాడు.

"తమరెవరండి?" అన్నాడు నరకాసురుడు బిక్కుబిక్కుమంటూ.

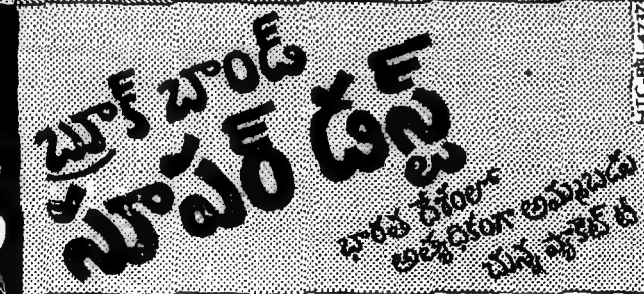
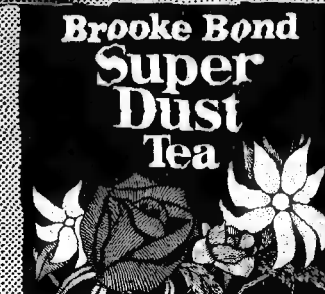
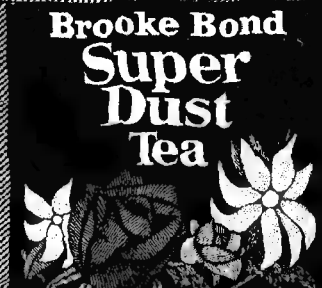
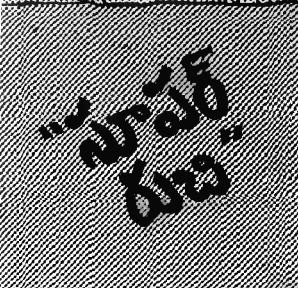
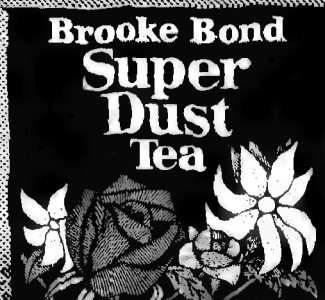
"నన్నెవరని నన్నే అడిగిందే నిన్నే సూశేను. సెంటర్లోకి విశ్వచిత్ర కంపెనీ సినిమాలోని బుజ్జలెనడని అడిగితే—నలుగురూ నిన్ను కీర్తి పెప్పమ్మకు కొడతారు." నరకాసురుడు ఒరిజినల్ అని తెలుసుకుని, మరి ఉగ్రుడైపోయిన బుజ్జలు, "యేలా! యెదవ పని సేసి యీదిన పడిపోయి, మన జాతికే పెద్ద పేరు తెచ్చేసేవు? నిన్ను సూత్రే కాన సిగ్గేస్తోంది. నా దగ్గర రిక్త లాగేవాడికి నీ కంటే తెలివితేటలున్నాయి సైగా—మీసాలూ, కత్తులూ షోకెండుకురా? మవ్వేం యెదవవన్న సేసేవని ఆ అడిదాని సేతుల్లో నచ్చిపోయావు? నేను నాలుగు రూటు బస్సులు నడుపుతున్నాను. నా సేతికింద రకరకాల యెదవవన్న సేసే వోళ్ళున్నారు. ఒకడిసేత కాపుసారా కాంట్లాక్కు పాడించి, యెలెక్ట్రెన్స్ గెలిపించి యెమ్మెల్యే సేసేను. మనం యెనకనుండి వాళ్ళ సేత పనులు సేయించి, సెక్రం తిప్పాల...నీ! నిన్ను సూత్రేనే వోళ్ళ మండిపోతోంది. మళ్ళీ నాకు ముకం సూపించకు. ఒరేయ్, సుబ్బయ్య! రిక్త తిప్పెయ్యరా!" అన్నాడు బుజ్జలూ.

నరకాసురుడు మరి నీరుకారిపోయాడు. యుగాల కిందటి తన దుర్మార్గం మరి చవక బారుడై పోయిందనీ, దుర్మార్గాన్ని రకరకాల కోణాల్లో, రకరకాల పద్ధతుల్లో ప్రాక్టీసు చేస్తున్న ఆధునిక నరకాసురులు ఈ నూతన ప్రపంచంలో చాలామంది ఉన్నారని తెలుసుకుని, సిగ్గుపడిపోయి, కాజావల్ రీట్ అయిపోయినందున నరకం చేరుకున్నాడు.

★
[జి. వి. జి.]

లక్కలాది
ప్రజలకు సూపర్
భావం కలిగించే
టీ!

HIC 4737

కాఫీ హౌస్ లో కాలక్షేపం
నేస్తాలతో వినోదం
చర్చిండానికో కారణం.

కావాలి నాకప్పుడు టోస్టెడ్
పొగాకు కమ్మదనం.

టోస్టెడ్ రుచి ఇప్పుడు మరింత
వృద్ధువు. నాకలాగే ఇష్టం మరి!

CHARMINAR

చార్మినార్ ఫిల్టర్

CHARMINAR

ప్రపంచమంతటా లక్షలాది మంది
అనందించే టోస్టెడ్ పొగాకు కమ్మని రుచిని
మీరుకూడా అస్వాదించండి. ఇప్పుడు ఘాటు
లేకుండా మరింత మృదువుగా చేయబడి మీ
పొగ-త్రాగే అనందం కోసం చార్మినార్
ఫిల్టర్ లో మేళవించబడింది.

CHARMINAR

STATUTORY WARNING:

CIGARETTE SMOKING IS INJURIOUS TO HEALTH

చట్టబద్ధమైన హెచ్చరిక

సిగరెట్ త్రాగడం ఆరోగ్యానికి హానికరం

సినిమా విశేషాలు

-జి. వి. జి. శ్రీరామ్

మాతన తెలుగు దర్శకునితో

తమిళ దర్శకుడు నిర్మించే చిత్రం

“నేటి సమాజంలో స్త్రీ తనకెదురయ్యే విపరీత పరిస్థితులనుంచి తనను తాను రక్షించు కుంటూ, ఎలా బయటపడి బతకగలుగుతుందనే అంశంమీద నేను రాసిన కథకు గత పదేళ్ళుగా ఆదుర్తి, సి ఎన్. రావు, రామచంద్రరావుగార్లతో పాటు నా వద్ద కూడా ఆసాసియేట్ గా పని చేసిన యం. ఆర్. కృష్ణకు దర్శకత్వ బాధ్యతను అప్పగించాను. ఒకే షెడ్యూల్లో పూర్తయ్యే ఈ చిత్రానికి విజయదశమి రోజున పూజా కార్యక్రమాన్ని జరిపిం,” అన్నారు ప్రఖ్యాత తమిళ దర్శకుడు దొరై. ఈయన “పసి” తమిళ చిత్రం ద్వారా రాష్ట్ర స్థాయిలో, జాతీయ స్థాయిలో కూడా అవార్డులు అందుకుని, విదేశాలలో ప్రైతం ప్రశంస లందుకున్నారు.

రాజ్ బాబు నటించే చిత్రాలు

అరుణోదయ డ్రమెటిక్ అండ్ పిక్చర్స్ నిర్మించే “జమీందారు జగ్గారావు” చిత్రంలో రాజ్ బాబు ద్విపాత్రలు నిర్వహిస్తున్నారు. రమానాథ, నాగభూషణం ఇతర ముఖ్యపాత్రధారులు. సీతారాం సంభాషణలకర్త శ్రీ.శ్రీ., సి. నారాయణరెడ్డి, రామచంద్రరావు గీతాలకు సత్యం బాణీలు కూర్చారు. ఎం వెంకటేశ్వరరావు ఛాయ, త్రినాధరావు శిల్పంతో గారపాటి భాస్కరరావు నిర్వహణ బాధ్యతలు వహిస్తున్నారు. జి. ఎన్. రామచంద్రరావు దర్శకత్వంలో ఆకుల యాదగిరి, పశిధర్ నిర్మాతలు. ఈ చిత్రంలో జయమణి అనే కొత్తనటిని పరిచయం చేస్తారు.

“తెనాలి రామలింగడు” పాత్ర ధరించాలనే రాజ్ బాబు విరకాల వాంఛ త్వరలో నెరవేరబోతోంది. స్వయంగా “నా పేరే లింగడు” అనే చిత్రాన్ని జనవరిలో ప్రారంభిస్తారు.

“హిరోయిన్ కి అనలు బట్టలు లేకుండా తీస్తామని చెప్పాంకదా - అంటే ఇట్లా!”

“ముద్దుల మొగుడు” లో అక్కినేని వాగేశ్వరరావు, త్రిదేవి

ఎల్లారా®
(జనతా సర్క్యూట్)

మాధురి సూపర్
2 బ్యాండ్ల ట్రాన్సిస్టర్

149/- లక్ష
[బ్యాటరీలకు అదనపు ఛార్జ్]

నాణ్యతకు
మన్నికకు
పెట్టింది బేధ
"ఎల్లారా"

SIJVARNA

డిస్ట్రిబ్యూటర్స్:
యన్వైటెడ్ ఎలక్ట్రనిక్స్
పురాణం రోడ్, విజయవాడ-520 002.

సాంకేతిక విజ్ఞాన గ్రంథములు

విశ్రాంతి సమయంలో ఇంట్లోనే వుండి ఆయా పనిముట్లను సరిచేసుకునే వారికి, విద్యా సంస్థలలో చేరి విద్యనభ్యసించేవారికి, వివిధ సంస్థలలో పని చేసుకునేవారికి అతి సులభముగా అర్థమయేటట్లు చిత్రాలతో వివరించబడ్డాయి. ప్రతి ఇంటా వుండి అందిరికీ ఉపయోగపడే ఉత్తమ గ్రంథములు.

వెల రూ.	వెల రూ.
ట్రాన్సిస్టర్ రిపేరింగ్ 4-50	వాల్వ్ రేడియో రిపేరింగ్ 10-00
ట్రాన్సిస్టర్ రేడియో 4-50	టేప్ రికార్డర్ 6-50
హాస్ వైరింగ్ 5-75	టి. వి. మెకానిజం 7-50
మోటార్ రీవైండింగ్ 6-50	మోటార్ మెకానిజం 6-00
లేట్ వర్క్ 6.75	మాడరన్ టెలివింగ్ క్లీలు 8-75
గేస్ & ఆర్క్ వెల్డింగ్ 7-50	మాడరన్ టెలివింగ్ పురుషులు 8.75
మెటల్ & వీల్ మెటల్ 6 50	మాడరన్ టెలివింగ్ పిల్లలు 7-50
కరాటే 200 పైగా చిత్రాలతో 12-00	

మీరు పుస్తకాలకు అర్డర్ చేసేటప్పుడు పుస్తకాల వెలలో తప్పనిసరిగా నగం అడ్వాన్సుగా పంపాలి. మిగతా సొమ్ముకు వి.పి గా పంపుతాము.

Also learn all our National Languages
in 30 days through your mother tongue

Balaji Publications
103, Pycroft's Road, Madras-600 014.

సినిమా

జంధ్యాల దర్శకత్వంలో ఎ.ఎన్.ఆర్.

"జనన రిల్" పాటలు రికార్డ్ చేస్తూ అన్నపూర్ణా స్టూడియోలో బి.వి. 13వ షూటింగ్ ముహూర్తం నిశ్చయించాం," అన్నారు భీమవరపు బుచ్చిరెడ్డి. ఈయన నిర్మించే జ్యోతి ఆర్ట్స్ క్రియేషన్స్ తాజా చిత్రంలో 'ఎ.ఎన్.ఆర్.', జయప్రద నాయక నాయికలు. చక్రవర్తి సంగీతం, ఎస్. గోపాలరెడ్డి చాపు, భాస్కరరాజు శిల్పం, పృథ్వీరాజ్ ప్రొడక్షన్స్, జి.జి. కృష్ణారావు కూర్పు, టి. ఆంజిరెడ్డి నిర్వహణతో జంధ్యాల రచన, దర్శకత్వ బాధ్యతలు వహిస్తారు.

మోహన్ బాబు "దర్శనోరాటం"

"నవంబర్ 20 నుంచి డిసెంబర్ 15 వరకు తిరుపతి పరిసరాలలో ఒకే షెడ్యూల్లో పూర్తవుతుంది," అన్నారు హిరో మోహన్ బాబు. ఈయన "ప్రతిజ్ఞ" అనంతరం నిర్మించే శ్రీ లక్ష్మీ సనన్సు పిక్చర్స్ "దర్శనోరాటం" ద్వితీయ చిత్రంలో జయసుధ, జగ్గయ్య, సత్యనారాయణ, గిరిబాబు, త్యాగరాజు, ఎన్. వి. రామదాసు, పూర్ణిమ, పుష్పలత అదిగా గల వారుంటారు. ఎం. డి. సుందరం కథ, స్క్రీన్ ప్లేకు సత్యానంద్ సంభాషణలకర్త. సత్యం స్వరకల్పనలో ఆలేయ గీతాలు రాస్తారు. పుష్పలత గోపీకృష్ణ చాపు, రవి కూర్పు నిర్వహిస్తారు. "మోహన్ బాబుది నిలక్షణమైన రాయర్ ప్లేయర్," అన్నారు డైరెక్టర్ బోయిన సుబ్బారావు.

ప్రముఖ దర్శక నిర్మాత శ్రీ సత్యగాత్యకారి కుమారుడు దర్శకుడు చి. కె. నాను, చి. పి. రత్న కుమారిగార్ల వివాహం విజయదశమి వర్సదినాన (27-10-82) విజయవాడలోని నటాల్ హోటల్లో అభ్యుదయ వందో విరాడంబరంగా జరిగింది సీనియర్ శ్రమకీ చెందిన ప్రముఖులు, పలువురు పురస్కారములు, బంధుమిత్రులు అనేకులు హాజరై వధూవరులని ఆశీర్వదించారు.

Hallmark DELUX

హోల్మార్క్ డీలక్స్ స్టైన్లెస్ స్టీల్ గ్యాస్ స్టవ్

IS 4246

GUARANTEED
FOR

5

FULL YEARS

అన్ని సదుపాయాలతో మరెంతో మన్నిక
కలిగి మీ గృహానికి అందానిచ్చే స్టవ్

- శుభ్రపరచటానికి ఏలుగా తీసిపెట్టగల
Spill trays
- ఇతర స్టాండులతో అవసరంలేని
Rubber feet
- ఇంధనాన్ని పొదుపు చేయుటకు అత్యధిక
సామర్థ్యంగల Burners
- మీ హాత్రలకు స్థిరమైన ఆధాగాన్ని ఇచ్చే
Pan Supports

- సౌకర్యం కొరకు మధ్యలో ఒక
Pan Support

- అయిదు పూర్తి సంవత్సరముల గ్యారంటీ

తయారు చేయువారు

ORIENTAL APPLAINCES (P) Ltd.,

Madras-600 013, Ph : 555874

పంపిణీదారులు .

NISCHA-DEEP ENTERPRISES

8, VICTORIA CRESCENT,

MADRAS-600 105, Ph : 811403

6-1-67/19, Saifabad,

Hyderabad-500 004, Ph : 36719

2, Nanjappa Rd, Shanti Nagar,

Bangalore-560 027

Hallmark గృహ పరికరాలలో - ప్రత్యేక తరహా

జి.వి.కె.కొంబెన్స్

సవాల్

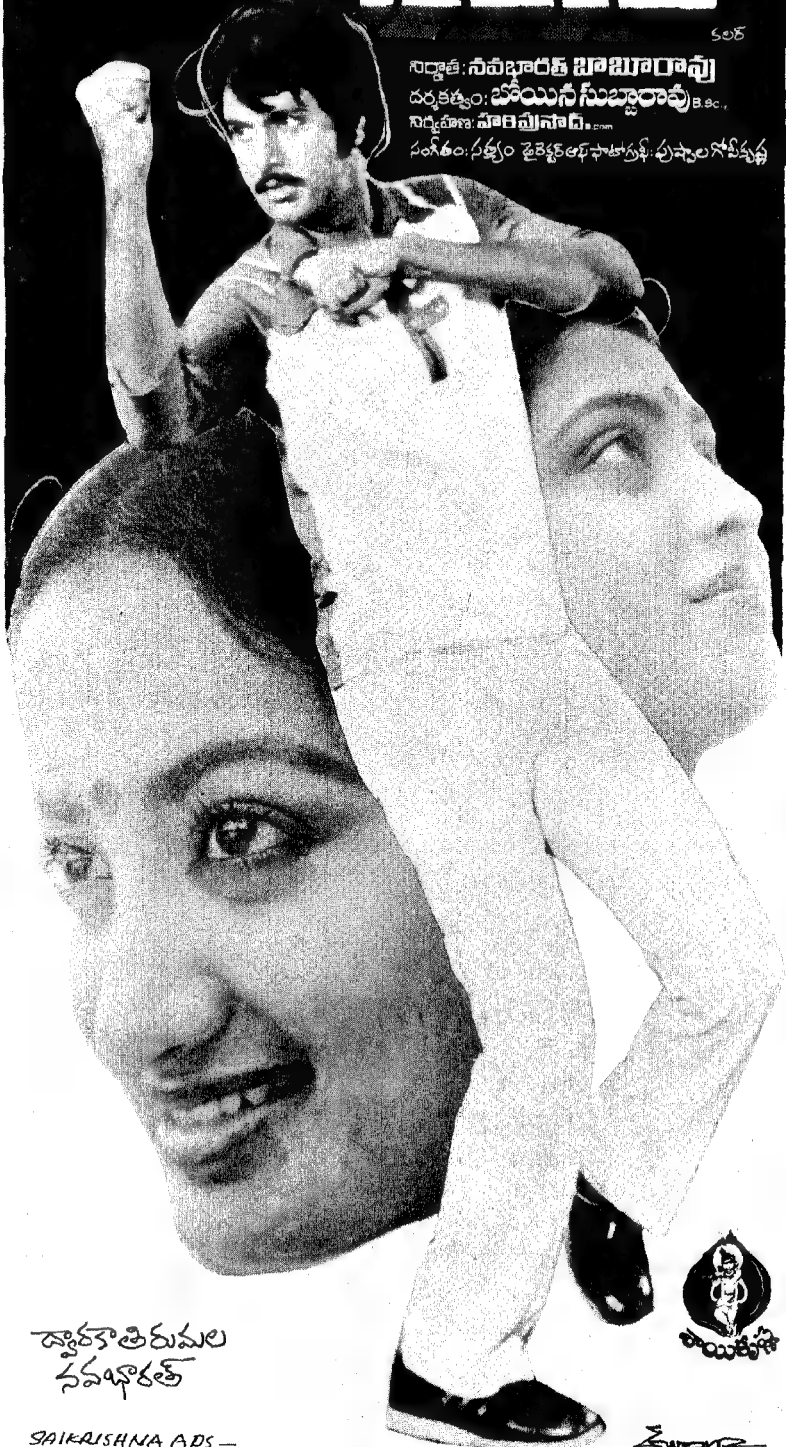
508

నిర్మాత: సచిన్ బాల్ గోపాల్

దర్శకత్వం: బి.వి.ఎస్. సుబ్బరావు

నిర్మాణ సంస్థ: మోడర్న్ టెలివిజన్

సంగీతం: సత్యం ఫైన్ ఆర్ట్స్ ఫ్యాబ్రిక్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

హ్యాండ్ టైరుమల
సవభాకత్

SAIKRISHNA ADS -

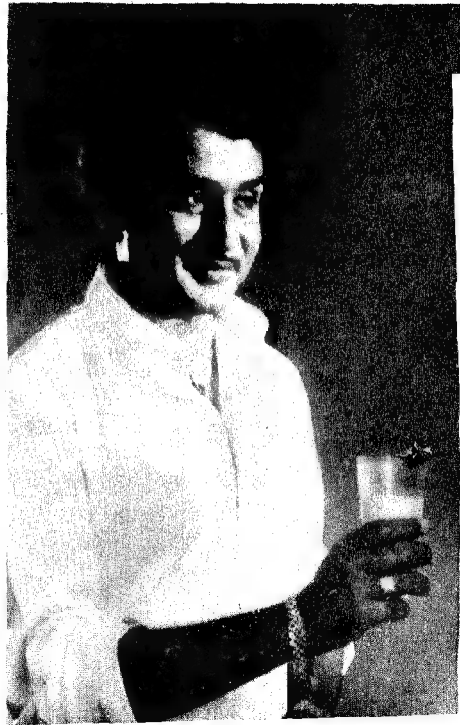

శ్రీ

హిస్టరీ

“ఈ దేశంలో ఒక రోజు”

“ఈ దేశంలో ఒక రోజు ఒకే బస్సులో ప్రయాణిస్తున్న ఆరవై మంది ప్రయాణికుల్లో ఒక్కరే, సంఘభావం కనిపించవచ్చు - కలకాలం బలకవలసిన కొన్ని కోట్లమంది భారతీయుల్లో ఒక్కరే, సంఘభావం ఎలా కనిపిస్తాయి? ఒక్కరే, సంఘభావం ఇప్పుడెలా ఉన్నాయి? - అనలెలా ఉంటే ఈ దేశం సగర్వంగా తలెత్తుకుని మనగలదు?” అన్నారు నమ్మకపాటి పిలిచే సమర్థులలో కుమారరాజు పిక్చర్స్ నిర్మించే “ఈ దేశంలో ఒక రోజు” చిత్రానికి స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వ బాధ్యతలు మోస్తే వేజెట్ట సత్యనారాయణ. విజయదశమినాడు పాటల రికార్డింగ్ తో ప్రారంభింపునం జరిగిన ఈ చిత్రంలో శివకృష్ణ, గుమ్మడి, మాతన్ ప్రసాద్, జ్యోతి, గీత, శేషబాబు, రాజేంద్ర ప్రసాద్, పి. ఎల్. నారాయణ, హేమసుందర్, రాజ్ కర్, రాజా, రాళ్ళపల్లి, డాక్టర్ శివప్రసాద్, కిరీట్ బాబు, రమణారెడ్డి, పాశ్చి రంగారావు, వీరభద్రరావు, వల్లం నరసింహారావు, జయభాస్కర్, రాళ్ళబండి, అనంతి, లిందుమార్దవి, మల్లాది విజయలక్ష్మి, సత్యచిత్ర, విజయకళ పాత్రధారులు. పరుమారి గోపాలకృష్ణ రచయిత. ఆలేయ, పి. నారాయణరెడ్డి, నెల్లూర్, రోహిణికుమార్ గీతాలకు శివాజీరాజు స్వరకర్త. ఆర్. కె. రాజు ఛాయ, కె. రామలింగేశ్వరరావు శిల్పం, బాబూరావు కూర్పుతో ఎస్. భావనారాయణ నిర్వహణ బాధ్యతలు మోస్తున్నారు. “ఒక రోజు ఒక బస్సులో ప్రయాణం చేసే విధిన్న మనస్తత్వాల ప్రయాణకుల కుద్య జరిగే ఈ కథ నవంబర్ 20 నుంచి డిసెంబర్ 20 వరకు ఒకే షెడ్యూల్లో చిత్రీకరింపబడుతుంది.” అన్నారు నిర్మాత ఉప్పలపాటి సూర్యనారాయణబాబు.

“ప్రజా శక్తి” లో ఒక దృశ్యం

సురేష్ ప్రొడక్షన్స్ ముందడుగు

“అక్షన్ సెంటిమెంట్ తోపాటు అధ్యుడయి భారత కూడిన ఇతివృత్తం. జనవరిలో షూటింగ్ పూర్తవుతుంది. ఫిబ్రవరి రిలీజ్,” అన్నారు నిర్మాత డి. రామానాయుడు. సురేష్ ప్రొడక్షన్స్ “ముందడుగు” చిత్రానికి అక్టోబర్ 22న తొలి గీతం ధ్వనిముద్రితమైంది. కృష్ణ సరసన జయప్రద, శోభన్ బాబు సరసన శ్రీదేవి నాయకులు సత్యనారాయణ, ప్రభాకరరెడ్డి, గుమ్మడి, రావు గోపాలరావు, నూతన్ ప్రసాద్, గిరిబాబు, చలపతిరావు, జయంతి, సూర్యకాంతం వగైరా తారా సందోహం

“శ్రీ సత్యనారాయణ ప్రొడక్షన్స్”

తొలి చిత్రంలో మురళీమోహన్, సరిత

సినిమా

పరుచూరి సోదరుల రచన, చక్రవర్తి సంగీతం. వెంకట్ ఛాయ, ఎన్ కృష్ణారావు శిల్పం, మార్తాండ్ కూర్పు, దొనపల్లి కోటేశ్వరరావు, సాన్సుస్వామి నిర్వహణతో కె. బాపయ్య దర్శకుడు. జితేంద్ర హీరోగా కె. రామచంద్రరావు దర్శకత్వంలో “దేవత” చిత్రాన్ని హిందీలో సురేష్ ప్రొడక్షన్స్ జనవరి 1న ప్రారంభిస్తుంది. ఆ తర్వాత కొత్త వారితో తయారుచేసే చిత్రానికి నిర్మాత దర్శకత్వం వహించవచ్చు.

జంధ్యాల దర్శకత్వంలో సంగీత, నృత్యమయ చిత్రం

“తరతరాలుగా భారతీయ సంస్కృతిని దేశ విదేశాల ప్రభావితం చేసిన భరతతాత్రం ఆధునిక నాట్య ప్రభావంతో అట్టడుగుకు దిగజారుతున్న సమయంలో - తిరిగి ఊపిరిపోసి, ఊరూరా వాడ వాడలా ఆ చిరుమువ్వల మరుసవ్వడిని పునరుద్ధింప గావించిన ఓ మహా కలాకోవిదుని అపూర్వగౌరవం. ఓ వారపు తికతో ధారావాహికంగా వెలువడి, సాతకులను విశేషంగా రంజింపజేసిన ప్రాసెసర్ కొండముది శ్రీరామచంద్రమూర్తిగారి ‘చిరుమువ్వల మరు సవ్వడి’ ఆధారంగా తయారవుతుందీ చిత్రం,” అన్నారు జంధ్యాల ఈయన రచన, దర్శకత్వంలో “నాలుగు స్తంభాలూ” అనంతరం కల్యాణి ఆర్ట్స్ ఫిల్మ్స్ నిర్మించే ద్వితీయ చిత్రానికి అక్టోబర్ 27న తొలిగీతం ధ్వనిముద్రితమైంది. దైవదత్తమైన లలిత కళలు కులమత తత్వాలకు అతితమని చాటి చెప్తు, సర్వమానస సమభావాన్ని ప్రేరేపిస్తూ, వసుధైక కుటుంబానికి వాంది పలికే ఈ చిత్రానికి వేటూరి గీతాలు, రమేష్ నాయుడు సంగీతం, గోపాలరెడ్డి ఛాయ, భాస్కరరాజు శిల్పం, గౌరవ రాజు కూర్పు, శేషు నృత్యాలు, కెయన్నార్ నిర్వహణ, య. వి. పాణి సహ దర్శకత్వ బాధ్యతలు వహిస్తారు. కె. రమేష్ నాథ్, శ్రీమతి టి సునీత నిర్మాతలు.

అన్నపూర్ణా స్టూడియోస్ 6వ చిత్రం

“డిసెంబర్ లో పాటు రికార్డువుతాయి,” అన్నారు ఎ కోదండరామిరెడ్డి. ఈయన దర్శకత్వంలో శ్రీమతి అక్కినేని అన్నపూర్ణ సమర్పించే అన్నపూర్ణా స్టూడియోస్ చిత్రంలో ఎ. ఎన్. ఆర్. సరసన శ్రీదేవి నాయిక. రావు గోపాలరావు కొత్తరకం పాత్రను పోషిస్తారు సత్యానంద్, చక్రవర్తి, నవకాంత్, భాస్కరరాజు తెరవెనుక కృషి చేస్తారు జనవరి నుంచి మార్చి వరకు ప్రతి నెలా 1-12 తేదీల మధ్య జరిగే నూడు షెడ్యూల్స్ తో షూటింగ్ పూర్తవుతుందని నిర్మాతలు వెంకట్ అక్కినేని, నాగార్జున అక్కినేని తెలియజేశారు

“వల్లె టూరి మొనగాడు” లో విరంజీవి, రాధిక

“త్రి శూలం” లో శ్రీ దేవి, కృష్ణం రాజు

మాయగాడులో మంచివాడు

వాణి (సుమంగళి), గోపి (సారథి)— ఇద్దరూ పూలదండలు వేసుకొని ఉన్నారు. ప్రెసెంటేషన్స్ తో కుమార్ (సుధాకర్), మల్లిక (పూర్ణిమ) వచ్చారు. కుమార్ వంక మల్లిక ఓరగా చూస్తూ “వాణీ! నువ్వు అదృష్టవంతురాలివి. కనీసం ధైర్యమున్న మొగుడ్ని ప్రేమించావ్. వెంటనే పెళ్ళివేసుకున్నావ్” అంది.

గోపి మందహాసంతో “అదేంకాదు, తల్లీ! అదృష్టమిచ్చిన ప్రాధ్వానార్థం దరూ ఈవిడ అసలు రూపం పసికట్టేసి, పిక్కర్లు తీయటం మాను కున్నారు వెంటనే నన్ను పట్టుకుంది,” అన్నాడు.

“నువ్వు చేసిన పనికి అలాగే చెయ్యాలో,” అంటూ ప్రెసెంటేషన్ ను మల్లిక అందజేసింది.

ఇంతలో రాజేష్ (మోహన్ బాబు), జ్యోతి (కవిత) కూడా కానుకలతో వచ్చారు. చెల్లెల్ని చూడగానే రాజేష్ కళ్ళు అల్పమయ్యాయి. “గోపి,

44—అంధులపరిచయం— 3—12—82

సినిమా

నీ జీవితం సుఖంగా గడిచిపోవాలని కోరుకుంటున్నాను,” అన్నాడు కానుకను అందజేస్తూ.

మల్లిక కాస్త నీరయన్ గా “వాణీ, ఇక ముందైనా నీ భర్తను స్నేహం చేసే ముందు కొంచెం ఎదుటి మనిషి ప్రవర్తన చూసి చెయ్యమని చెప్పి!” అంది.

జ్యోతి కూడా “వాణీ! నాగరికత తెలియని మనుషులతో స్నేహం అంత మంచిది కాదు,” అంది

“మర్యాదగా మాట్లాడు. నిన్నటిదాకా నీకు చెడ్డగా కనిపించిన ఈ మనిషి— ఈ రోజు నీకు నచ్చినంత మౌన మంచివాడైపోతాడా?” అంది మల్లిక

“మంచితనం చూసే వాళ్ళను బట్టి, అర్థం చేసుకునేవాళ్ళను బట్టి ఉంటుంది,” అంది జ్యోతి.

“రెండు రోజులు తిరిగేసరికి అతని ముఖం మీద ‘నేరస్తుడు’ అన్న ముద్రపోయి, ‘మంచివాడు’ అన్న పతకం కనబడిందా నీకు?”

“ఒక్క షణం అలోచించి అతని ఆరా అర్థం చేసుకుంటే— నీకే తెలుస్తుంది. నీకేమవుతాడో తెలుసా?”

రాజేష్ కలుగజేసుకుని, “జ్యోతి! ఏమిటో తెలియనివాళ్ళను నమ్మించాలని ప్రయత్నం కూడదు... అమ్మా, మల్లికా! అనురాగం అను తెప్పిస్తుంది. వాళ్ళల్లో శ్రమపూర్వకంగా ఉన్నంత అన్నాడు.

“నీలాంటివాడికి నీతులు చెప్పడమే తెల మాకు ఆచరించడంకూడా తెలుసు... కుమార్!” అంటూ కుమార్ చెయ్యి పట్టు వడివడిగా వెళ్ళిపోయింది మల్లిక.

సుమన్ (కియేషన్స్) “మా య గా డ సినిమా స్కోప్ చిత్రాన్ని సమర్పించే ఎం. రామకృష్ణ రెడ్డి “మూడు పాటల చిత్రీకరణ తప్ప— దాని పూర్తయిపోయినట్లే,” అన్నాడు. ధైర్య క్తి. ఎల్. వి. ప్రసాద్ “గుర్రాలపై పైడి గాజుగోలపై పీర్ మోహన్ బాబు, ఏ జట్టుతో చేసే పైట్స్ ప్రత్యేక ఆకర్షణలు అన్నాయి. కాంతారావు, ప్రభాకరరెడ్డి నూతన్ ప్రసాద్, గిరిబాబు, ఈశ్వరరాం మోదుకూరి సత్యం, జి. ఎన్. స్వామి, పండరీబాం అల్లి లక్ష్మి ఇతర పాత్రధారులు. ఎం. సుందర్ కథకు పరుచూరి సోదరులు సంభాషణ రాశారు. చక్రవర్తి సంగీతం, ఎన్. ఎన్. లా వాయి, భాస్కరరాజు శిల్పం, రవి కూర్పు, శ్రీమతి శ్యామలా రెడ్డి నిర్మాత.

అతిథి! నీకు జోహారు

“నేటి అనన్యస్థ స్థితిలో అవస్థపడుతూ: ఈ వ్యవస్థను ప్రతిబింబిస్తూ ఒక విప్లవ కథ: కడప— అలిండియా రేడియో కేంద్రంలో ప చేస్తున్న ఆర్. ఇ. టి. శ్రీనివాసులు రాశారు. దా ఆధారంగా అభ్యుదయ రచయిత, రంగస్థల పాసకుడి ఎం. వి. ఎన్. హరనాథరావు చిత్రకథ, మాటలు రాశారు. నవంబర్ 26 నుండి డిసెంబర్ 3 వరకు నిర్దిష్టంగా తిరుపతిలో షూటింగ్ పూర్తయింది,” అన్నారు రాజ్యలక్ష్మి కంబైన్స్ అధినే యు. ఎన్. ఆర్. మోహనరావు. నూతన్ ప్రసాద్ ప్రభాకరరెడ్డి, గిరిబాబు, పాక్షి రంగారావు, పి ఎల్ నారాయణ, కె. విజయ వర్మ రా నటవర్గం. చంద్ర శేఖర్ స్వరకల్పనతో అదృష్టవశాత్తూ తొల రాస్తున్నారు. మోహనకృష్ణ వాయి, ప్రకాశరాజు శిల్పంతో ఎన్. రామచంద్రరావు దర్శకుడు

చెన్నైపురి అంధ మహాసభ

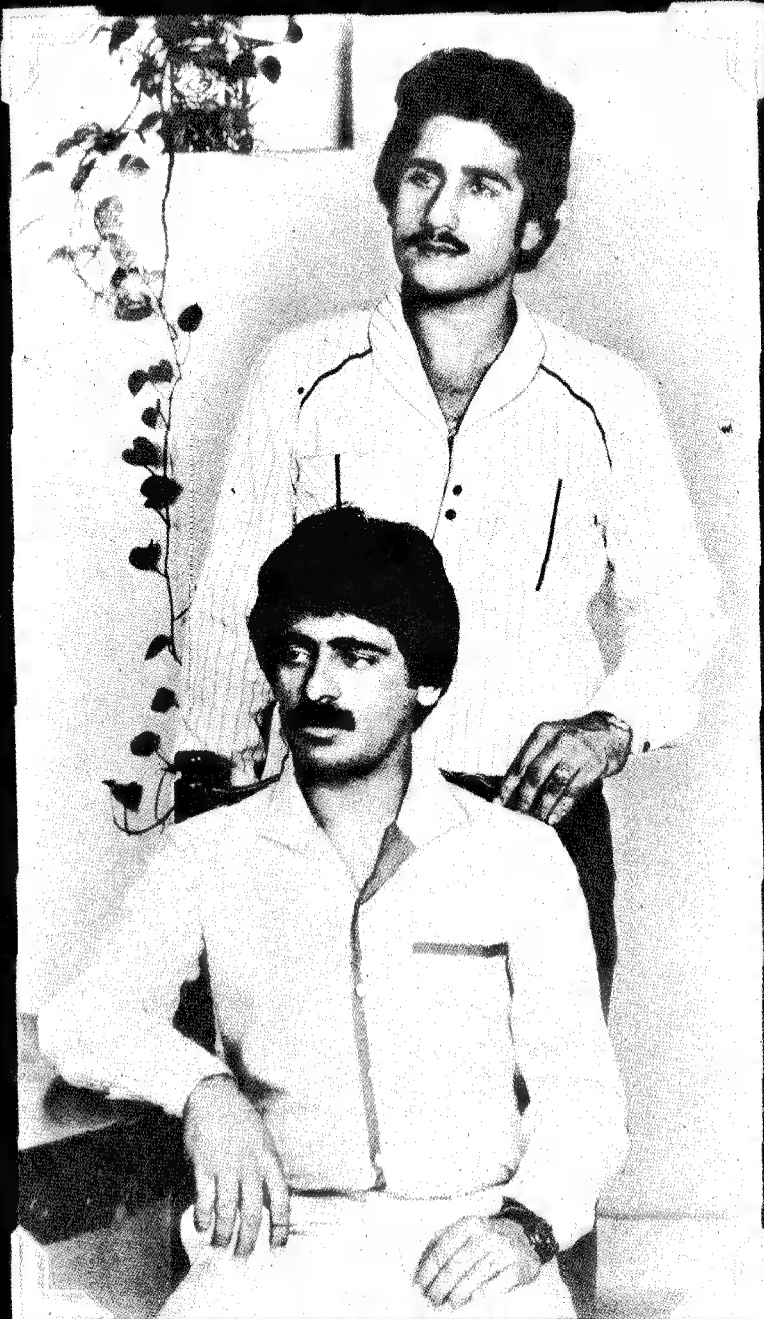
నూతన తార్యవర్గం

ఇటీవల జరిగిన చెన్నైపురి అంధ మహాసభ 66వ సర్వసభ్య సమావేశంలో 1982-83వ సంవత్సరానికి సంస్థ అధ్యక్షులుగా శ్రీ జె. వి. సోమయాజులు; ఉపాధ్యక్షులుగా శ్రీయ్యతులు పి. వెంకటస్వామి, బి. వి. ఎన్. ఎన్. మణి, వి. దేవరాజులునాయుడు, పి. ఎ. రాజారామయ్య, డి. వి. ఎన్. రాజు; గౌరవ కార్యదర్శులుగా డా. జి. రామచంద్రమూర్తి, శ్రీ ఎం. డి. బాలకృష్ణ; గౌరవ కోశాధికారిగా శ్రీ ఎం. కుప్పస్వామి ఎన్నికైనారు.

ఐ సి జి యొక్క అనుభూతి. మీరు మాటల్లో పెట్టలేరు...

...చిత్రాలలో మాత్రమే.

100% పోలియెస్టర్ & క్లెయిన్ పత్తింగ్స్
మీరు ఆ వసుభూతి పొందుతారు

ఐ. సి. గాంధీ సిల్క్ మిల్స్ లిమిటెడ్
అశ్వనీకుమార్ రోడ్, సూరత్-395 006

Bidhan-ICG-9-TEL

జీవన్మృతులు

ఇంగ్లీషుమూలం: డ్రామాస్టర్
స్వేచ్ఛనునాథం: కిలను పంకట దుర్గప్రసాద్

(గత సంచిక తరువాయి)

మే 15 : డ్రాకులా ఆలా బల్లిలా పాకుతూ కోటలోంచి బయటకెళ్ళడం మరొకసారి చూసాను. అతను దాదాపు పంద అడుగుల క్రిందకు పాక్కుంటూ దిగి, తర్వాత ఎడమవేపుకు వెళుతున్నాడు. తర్వాత కిటికీలోనో, కన్నం లోనో దూరి మాయమయిపోతున్నాడు. అతను అట్లా మాయమయ్యేటప్పుడు, కిటికీలోంచి వంగి చూడడానికి ప్రయత్నించాను, అతను ఎటు వెళ్ళేది కనిపెట్టడానికి. కానీ నేను పున్న చోటునుంచి ఎంత వంగి చూసినా, అతను వెళ్ల మార్గం ఓ పక్కకుండడంవల్ల, చూడలేకపోయాను. ఈసారికి అతను కోట దాటిపోయివుంటాడు. నేను నా గదిలోకి

వెళ్లాను. అక్కడ- దీపం ఒకటి పుచ్చుకుని అన్ని తలుపుల దగ్గరకుపోయాను. అన్నీ తాళాలువేసి పున్నాయి - నేను పూహించి నట్టుగానే. తాళాలన్నీ కొత్తవిలా కనిపించాయి. ఈసారి మెట్లమీదుగా క్రిందికి వెళ్లాను. నేను ఈ కోటకు ఏ గుమ్మం ద్వారా వచ్చానో, అక్కడికి చేరుకున్నాను. ఆ పెద్ద తలుపుకున్న గడియ తీసాను. గొలుసులు లాగగలిగాను. తలుపు తీయబోయానుగానీ, రాలేదు. దానికి తాళంవేసి వుంది. దాని తాళంచెవి బహుశా డ్రాకులా గదిలో వుండి వుంటుంది. అతని గది తెరిచి వుంటే, తాళం వెదికి నేను పారి పోవచ్చు. అక్కడ్నుంచి వెనక్కివచ్చి కనపడిన మెట్లన్నీ ఎక్గాను. కనపడిన తలుపులన్నీ తీయడానికి ప్రయత్నించాను. కొన్నిగదులు తెరిచే పున్నాయి. అందులో దుమ్ముకొట్టుకు

పోయిన పాత కర్రసామాను తప్ప ఏమీలేదు. వివరకు మెట్లమీద నుంచి ఓ పక్కగాపైకి వెళ్ళి- ఓ తలుపు దగ్గరకు చేరుకున్నాను. దానికి తాళం వేసిలేదు. మెల్లగా తోసాను. తెరుచు కోలేదు. కాస్త బలం ఉపయోగించాను. అయినా తలుపులు తెరుచుకోలేదు. సరిగా చూస్తే, ఆ తలుపులు కాస్త మేరకు నేలలో దిగబడిపోయివున్నాయి. కాస్త కష్టపడితే తియ్యగలసనిపించింది. నా బలం అంతా ఉపయోగించి ఇతరత్రా కష్టపడి ఆ తలుపును వెనక్కితొయగలిగాను. గదిలోకి అడుగు పెట్టాను. కోటకు కుడివైపు భాగంలో ఒక గది అది. దానికి పడమరవైపు, దక్షిణం వైపు కిటికీలు వున్నాయి. దక్షిణంవైపు వున్న కిటికీ క్రింద అంతా అగాధం. ఆ కోట కొండకు ఒక మూల కట్టబడివుంది. కోట మూడువైపులా అగాధం. ఆ వైపునున్న కిటికీలోంచి ఏమీ లోపలికి రాలేవు. నిజానికి ఇటువైపు అసలు ఎవరి కావలా అక్కర్లేదు. కోట పడమరవైపు ఒక పెద్దదొంగ వుంది. లోయ తర్వాత ఎత్తైన కొండలు పగుళ్ళు విచ్చివున్నాయి. అక్కడక్కడా కొండరాయి రాలి పడివుంది. పూర్వం కోటలోని ఆడవాళ్ళు ఊమంగా ఇక్కడే వుండేవాళ్ళు అనుకుంటా. ఆ గదిలో చక్కటి కర్రసామానులున్నాయి. అక్కడి కిటికీలకు తెరులు లేవు. బయటి వెన్నెల కిటికీలోగుండా పసుపు వచ్చగా కురుస్తోంది. నా చేతిలో దీపం ఆ వెన్నెలవెలుగులో అనవసరం అనిపించింది. కానీ దీపం వున్నందు వల్ల, అటువంటి నిర్మానుష్య ప్రదేశంలో భయభ్రాంతులను దూరం చేసుకోవచ్చు. డ్రాకులాతోపాటు గడిపేకన్నా, ఈ గదిలో ఒంటరిగా వుంటేనే హాయిగా వుందనిపించింది.

జరిగిన కథ-3 : జోనాథన్ హార్కర్ తన డైరీలో (వాసుకొన్న కథనం రచయిత వివరిస్తున్నారు. అతను “డ్రాకులా ప్రభువు”ను కలుసుకోవడానికి బండిలో బయలుదేరుతాడు. అక్కడివారు చాలామంది ముఖ్యంగా ముసలిబిడ డ్రాకులా దగ్గరికి వెళ్లవద్దని ప్రాదేశికపడుతుంది. కానీ అతని నిర్ణయం మార్చుకోడు. కొంత దూరం ప్రయాణం అయ్యాక అతను డ్రాకులా వంపించిన బండిలోకి షిప్ట్ అవుతాడు. ఆ బండి తోలేవాడు చాలా క్రూరంగా పున్నట్లు అతనికి అనిపిస్తుంది. సరిగ్గా సమయం వస్తేందు గంటలు అవబోతున్న సమయంలో ‘ఏం జరుగుతుందో’ అనే సందేహం అతనిలో కూడా భయాన్ని కలిగిస్తుంది. కానీ హార్కర్ అనుకున్నట్లు ఏమీ జరగకుండానే కోటకి చేరుకుంటాడు. అక్కడ డ్రాకులా అతనికి ఘనస్వాగతం ఇస్తాడు. హార్కర్ పకీలు హాకిన్స్ వంట్రో బాగోలేని కారణంగా అతన్ని తన దూతగా ఇక్కడికి పంపుతాడు. డ్రాకులా ఆకారం, అతని ప్రవర్తన హార్కర్ లో వింత భయాల్ని కలిగిస్తుంటాయి. ‘పర్ఫెక్ట్’లో తను కొనబోయే ఎస్టేట్ గురించిన వివరాలన్నీ హార్కర్ ద్వారా తెలుసు కొంటాడు డ్రాకులా. అతనికి కావల్సిన అన్ని వసతులు డ్రాకులానే సమకూరుస్తుంటాడు. అంత పెద్ద కోటలో మరో మనిషి వున్న జాడలేదు. ‘తను ఇక్కడ బంది’ అని తెలుసుకొన్న హార్కర్ లో భయంకరమైన ఆలోచనలు కలుగుతుంటాయి.

కాస్త మనసు కుదట పడసాగింది. అక్కడ పాత వ్రాత బల్లవుంది. అక్కడికెళ్లి కూర్చున్నాను. బహుశా ఇక్కడ ఓ సుందరీ మణి కూర్చుని ఎన్నో మధుర హాసాలతో తన ప్రేయుడికి పుత్తరం వ్రాసి వుంటుంది. నేను ఇప్పటివరకు జరిగినదంతా డైరీ రాసాను.

మే 16, ఉదయం: దేవుడు నా ఆరోగ్యాన్ని కాపాడాలి. నేను బాగా తగ్గిపోయాను. బ్రతుక్కి రక్షణ లేకుండా పోయిందనిపిస్తోంది. కానీ ఇంతవరకు పిచ్చి ఎక్కినందుకు సంతోషపడాలి. తెలివిగా ఉన్నా ఇక్కడ జరిగే గందరగోళపు వ్యవహారాలు, ఈ డ్రాకులా నాకు ప్రాణం సంకటం కాదనుకోటం నా పిచ్చి. దేవుడూ నువ్వు చాలా గొప్పవాడివయ్యా. నీ దయవల్లే ఇట్లా ఆలోచించగలుగుతున్నాను. నెమ్మదిగా వుండగలుగుతున్నాను, పిచ్చి ఎక్కుకుండా. జరిగినదంతా డైరీ రాసే అలవాటు వుండడంవల్ల, కాస్త ఆలోచిస్తూ రాయగలుగుతున్నాను. అదే నాకు పూరణ.

డ్రాకులా చేసిన హెచ్చరిక నాకు భయం కలుగచేస్తోంది. అతను హెచ్చరిక చేసినప్పటికన్నా, ఆలోచనతో ఇప్పుడే నాకు భయం ఎక్కువవుతున్నది. నా భవిష్యత్తు అతని చేతిలోవుంది.

నా డైరీ రాసి, అదృష్టవశాత్తు నా జేబులో పెన్సిల్ పాటు పెట్టుకుని వదులుకున్నాను. అప్పుడు డ్రాకులా చేసిన హెచ్చరిక నా బుర్రలోకి వచ్చింది మళ్లా. కానీ దాన్ని పట్టించుకోకుండా తిరగ గలిగినందుకు కాస్త సంతోషంగానే వుంది. ■ సంతోషంవల్ల నాకు కాస్త నిద్రవట్టేట్టుగావుంది. బయట వెన్నెల ఆహ్లాదకరంగా వుంది. నేను స్వేచ్ఛగా గాలి పీల్చాను. మళ్లా ఆ చీకటిలో నిండిన గదుల్లోకి వెళ్లకుండా ఇక్కడే వదుకుండా మనుకున్నాను. ఆ రోజుల్లో ఇక్కడ ఈ గదుల్లో ఆడవాళ్ళు కూర్చుని హాయిగా పాటలు పాడుకుంటూ వుండేవారు కామోను. వారి ప్రేయులు యుద్ధంలో పోరాడుతున్నప్పుడు, ఇక్కడ కూర్చున్న ఆడవాళ్ళ గుండెల్లో ఎంత

విషాదం వుండేదో! ■ వాలుకుర్చీ లాంటిది లాక్కుని వదులుకున్నాను. నేను వదులుకున్న చోటునుంచి తూర్పు, దక్షిణం వైపు అందమైన పక్కతిని చూడగలుగుతున్నాను. దుమ్ము ధూళి వదులుతున్నా పట్టించుకోలేదు. మెల్లగా నిద్రలోకి జారిపోయాను. బాగా నిద్రపోయివుంటాను. మెలకువ వచ్చేసరికి గదినిండా సూర్యకాంతి. అంత నిద్రపోయానంటే నాకే నమ్మకం కలగలేదు. కానీ ఇంతి ఏదో జరిగింది నిజంగా!...

నేను అదే గదిలో ఒంటరిగా వున్నాను. ఎటువంటి మార్పు లేదు గదిలో. నేలమీద చూసాను నేను వచ్చినపుడు నేలమీద దుమ్ములో పడ్డ నా అడుగుల గుర్తులు అట్లాగే వున్నాయి. వెన్నెల కాంతిలో, నా ఎరురుగుండా ముగ్గురు యువతులను చూసాను. వాళ్ళ చేష్టలు, దున్నులనుబట్టి వాళ్ళు ప్రేమ! వాళ్ళను చూసినప్పుడు కలేమో అనుకున్నాను. ఎందుకంటే, వెన్నెల తాలుకు

కళ్లు చెదరే తెల్లదనంకోసం పాల్ డిటర్జెంట్ సబ్బు బిళ్ల

తెల్ల బట్టలు కళ్లు మిరుమిట్లు గొలిపే తెలుపు తేవడమే
కాదు—పాల్ డిటర్జెంట్ సబ్బు బిళ్ల మీ రంగు బట్టలు
ఉత్కణానికి పనికి వస్తుంది.

వాడుకలో సౌకర్యం, లాభం తెచ్చే పాల్ డిటర్జెంట్
సబ్బు బిళ్ల - ప్రతి విషయాన్ని ప్రత్యేకంగా చూపే
గృహిణుల తొలి ఎన్నిక అనాలి.

నిజమైన తెల్లదనానికి పాల్ డిటర్జెంట్ సబ్బు బిళ్ల.

ఆల్ ట్రా మరైన్ అండ్ పిగ్ మెంట్స్ లిమిటెడ్
రాజ్ పేట-642 403 తమిళనాడు.

జీ వన్ మృ తు లు

నీడ వాళ్ల మీదనుంచి క్రింద పడడంలేదు.
వాళ్ళు నాకు దగ్గరగా వచ్చారు. కాసేపు
చూసారు. తర్వాత ఏవో గుసగుసలాడు
కున్నారు. ఇద్దరు పాడుగాటి ముక్కుతో,
నల్లగా కనిపించారు. కళ్ళు ఎర్రగా వుండి
వాళ్ళ చూపులు తీక్షణంగా వున్నాయి. మూడో
ఆమె చక్కగా వుంది. జాతు బంగారపు
రంగుతో నొత్తుగా వుంది. కళ్ళు తేలిపోయిన
నీలపు కాంతిలో వున్నాయి. ఆమెను
చూస్తుంటే ఎక్కడో చూసినట్టు అనిపిం
చింది, కానీ గుర్తురాలేదు. వాళ్ళ ముగ్గురి
పళ్ళు మోహం పుట్టించే పెదాల మధ్య
తెల్లగా ముత్యాలలాగ మెరుస్తున్నాయి. వాళ్ళని
చూడగానే మనసులో ఏదో గుబులు బయలు
దేరింది. ■ పక్క వచ్చేంత దిగులు -

ఏమవుతుందోనని. వాళ్ళు నన్ను ముద్దు
పెట్టుకుంటే బాగుండును అనిపించింది.
ఈ విషయాలు రాయకూడదు డైరీలో.
ఎప్పుడైనా మీనా ఇది ఇదివరకే బాధపడు
తుంది. కానీ నా కోరిక నిజం కదా! వాళ్ళు
గుసగుసలాడుకున్నారు. నన్ను చూసి నవ్వారు.

వాళ్ళ నవ్వులో సంగీతం పలికింది. కానీ అది
మనిషి నవ్వులా సున్నితంగా లేదు. నీళ్ళతో
నింపిన గ్లాసులతో భరించలేని చప్పుడు చేస్తే
వచ్చే సంగీతంలా వుంది. అందంగా వున్న
అమ్మాయి తల వూపింది. మిగతా ఇద్దరూ
ఆమెను తొందరపెట్టారు. 'వెళ్ళు. మొదట
సువ్వే వెళ్ళు. మేం తర్వాత వస్తాం. (ప్రారం
భోత్వం నీదే' ఒకామె అంది.

'ఇతను యువకుడు. బలంగా వున్నాడు.
ఇక మనకి ముద్దులే ముద్దులు' అన్నది
మరొక ఆమె.

నేను కదలకుండా పడుకుని కనుసన్నల
లోంచి తీయని బాధతో వాళ్ళను చూస్తు
న్నాను, వారికోసం ఎదురుచూస్తూ. అందంగా
వున్న అమ్మాయి ముందుకుచ్చింది. ఆమె నా
మీదకు వంగింది. ఆమె ఊపిరి నాకు తలుగు
తోంది. తీయని, అతి తీయని భావం నా
సరాలోకి వెళుతోంది. కానీ అది సుఖంగా
లేదు.

నేను కళ్ళు పూర్తిగా తెరవడానికి భయ
పడ్డాను. కనుసన్నలలోంచి మాత్రమే గమ
నిస్తున్నాను. ఆమె మోకాళ్ళమీద కూర్చుని నా
మీదకు వంగింది మోహంతో. ఆమె మోహం

చూస్తుంటే వాళ్ళు జలదరించింది. ఏకారం పుట్టసాగింది. మెల్లగా తన మెడను వంచింది, ఎర్రటి పెదాలను తడుపుతూ. అది జంతువు లక్షణంగా అనిపించింది. వెన్నెల వెలుగులో ఆమె ఎర్రటి నాలుకను, మూడిలాంటి తెల్లని పళ్ళను చూసాను. ఆమె మెల్లమెల్లగా నా మొహం మీదికి వంగి, నా పెదాలను, గడ్డాన్ని దాటి, నా గుండెమీద తన మొహాన్ని వుంచింది. కాస్త ఆగింది. ఆమె తన పళ్ళను, పెదాలను తడుపుకుంటున్న చప్పుడు వినగలుగుతున్నాను. నా మెడదగ్గర ఆమె వేడి ఊపిరి అనుభవిస్తున్నాను. ఆమె స్పర్శకు ఒళ్ళు జలదరిస్తోంది. ఆమె వణుకుతున్న పెదాలు నా గుండెమీద నిలిచాయి. ఆమె రెండు కోరలు నా గుండెకు తగిలాయి. నేను కళ్ళు మూసుకున్నాను, తీయని బాధతో ఎదురుచూస్తూ. గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటోంది.

అదే సమయంలో మెరుపులాంటి కదలిక నాలో కలిగింది. స్పృహ లోకి వచ్చాను. ద్రాకులా కోపంతో నిలబడ్డాడు. నేను బాగా కళ్ళు తెరిచి చూసాను. అతని బలమైన చెయ్యి నా మీద వంగిన అమ్మాయి మెడను పట్టుకుని లేవనెత్తి వెనక్కి లాగింది. ఆమె కళ్ళు కోపంతో ఎర్రబడ్డాయి. తెల్లటి పళ్ళు పటపటలాడాయి. బుగ్గలు మోహంతో మండు తున్నాయి. కానీ ద్రాకులా! ఊహించని విధంగా మండిపోతూ కనిపించాడు. అతని కళ్ళు నిప్పులు కురిపిస్తున్నాయి, అతని మొహం చచ్చేతలా పాలిపోయింది. నరాలు బయటకు కనిపించాయి. అతని కనుబొమలు ముడుచుకున్నాయి. తన చేతిలోని అమ్మాయిని దూరంగా విసిరేసాడు. మిగతా ఇద్దరి దగ్గరి కెళ్ళాడు, కొడదామనుకున్నట్లుగా. అతని చర్య, దారిలో తోడేళ్ళను అదిరించినట్లుగా అనిపించింది. గుసగుసలాడినట్లు నెమ్మదిగా అన్నా అతని మాటలు వినిపించినయి :

'అతన్ని తాకేంత శ్రేయమా మీకు? నాకు తెలియకుండా, మీరు అతనిమీద కన్ను వేయడమా? ఇక్కడ్నించి పొండి, ముందు. ఇతను నా వాడు. అతని జోలికి వెళ్ళారంటే, మీ పని పడతా' అన్నాడు. దానికి అమ్మాయి నవ్వింది.

'నీ మీద నీకే ప్రేమలేదు. నీకు ప్రేమించడం చేతకాదు!' అంది. ఆమెతోపాటు మిగతా ఇద్దరూ కలిసి, వికటంగా నవ్వారు, ఆ గది దద్దరిల్లేట్లుగా. నాకు స్పృహ

తప్పినంత పని అయింది. ద్రాకులా నన్ను చూస్తూ నెమ్మదిగా అన్నాడు 'నేనూ ప్రేమించగలను. ఎట్లా ప్రేమించాలో నాకు చెప్పనక్కర్లేదు. అతనితో నా పని అయిన తర్వాత, అతన్ని మీరు ముద్దు పెట్టుకోవచ్చని మాట ఇస్తున్నాను. కానీ ఇప్పుడు వెళ్ళిపోండి. నేను అతనికి స్పృహ తెప్పించాలి. అతనితో చాలా పనివుంది!' అన్నాడు.

'అయితే ఇవాళ్ళికి మాకేం లేదా?' అడిగింది ఒకతి, మెల్లగా నవ్వుతూ, మూలగా నేలమీద పడివున్న నంచి నొకదాన్ని చూపిస్తూ.

భయంకరమైన ఈ సంఘటనకు నేను స్పృహతప్పి పడిపోయాను.

* * *

పక్కమీదనించి లేచాను. క్రితం రాత్రి జరిగినదంతా నిజమే అయితే, నేనిక్కడకు ఎలా వచ్చాను? ద్రాకులా ఎత్తుకునివచ్చి వుంటాడు. అసలు అది కరో నిజమా అర్థం కాలేదు. నా బట్టలు కుప్పకొండ పడేయడం వల్ల బాగా నలిగివున్నాయి. అది నా అలవాటు కాదు. నేను నిద్ర పోయే ముందు నా గడియారానికి 'కీ' ఇస్తాను. కానీ, దానికి

ఆ నంచి మెల్లగా కదుల్తోంది, ఏదో ప్రాణ మున్నట్లు. అతను తలవూపాడు 'వుంది' అన్నట్లు. ఒకామె ఆ నంచి దగ్గరకు గెంతి దాన్ని తెరిచింది. పసిపాప సన్నటి రోదనలాంటి శబ్దం వినపడింది నా చెవులకు. నాకు భయంతో ముచ్చెనుటలు పోసినాయి. నేను చూసేలోగా వాళ్ళు అదృశ్యమయ్యారు, సంచితో సహా. వాళ్ళు ఏదైనా తలుపుద్వారా వెళ్ళినట్లు తోచలేదు. కిటికీలోంచి వెన్నెల్లోకి మాయమయినట్లు అనిపించింది. అతి

'కీ' ఇచ్చిలేదు. ఇట్లా చాలా విషయాలు సాక్షిగా నిలిచాయి, రాత్రి జరిగినదంతా కల కాదని చెప్పడానికి. కానీ వీటిని లెక్కలోకి తీసుకోకూడదనిపించింది. ఈమధ్య నా బుర్ర సరిగా వుండడం లేదుకదా. కాబట్టి సరైన ఆధారంకోసం వేచి చూడాలిందే. ఒక విషయం మాత్రం సంతోషాన్ని కలగజేసింది. నయం, ద్రాకులా నన్ను ఇక్కడికి తీసుకోచ్చి నా బట్టలు విప్పిన తర్వాత నా జేబులు వెతక లేదు. నా డైరీ చూసాడో లేదోగాని, చూసినా

అర్థమయ్యడేది కాదు (షిర్డుహొండులో రాయడం వల్ల). అర్థమయితే పూరుకునే వాడు కాదు, దాన్ని నాశనంచేసి పారేసేవాడు. నా గదిలో చుట్టూ చూసాను. రాత్రి ఆ ఆడవాళ్ళు, నా రక్తం పీల్చడానికి ఎదురు చూస్తూవున్న రాత్రి- అంత భయంకర వాతావరణం లేదు ఇప్పుడు.

మే 18 : మళ్ళీ ■ క్రింద గదిలోకి వెళ్ళి చూద్దామనుకున్నాను. ఎందుకంటే నిజ మేషిటో తెలుసుకోవాలి కదా ! నేను మెట్ల దగ్గరికి వెళ్ళేసరికి, అక్కడ దారి తలుపులు మూసి వున్నాయి. అది చాలా బలవంతంగా మూసివేసినట్లు అక్కడ పరీక్షగా చూస్తే తెలిసింది. బయట తాళం వేసి లేదుగానీ, లోపల బిగించినట్టు కనపడింది. అయితే రాత్రి జరిగింది కలకాదని తెలుస్తోంది.

మే 19 : నేను నిస్సందేహంగా కష్టాల్లో ఇరుక్కున్నాను. క్రితం రాత్రి డ్రాకులా నన్ను మూడు ఉత్తరాలు వ్రాయమని ఎంతో సామ్యంగా అడిగాడు. ఒకటి నా పని దాదాపు అయిపోయినట్టు. రెండోది, నేను మరునాడు (రెండో ఉత్తరానికి మరునాడు) బయలుదేరి వస్తున్నట్టు, మూడోది, నేను కోట వదిలి, బిస్ట్రెట్స్ కు వచ్చినట్టు. ఏమీ జరగకుండా ఈ ఉత్తరాలు ఎట్లా రాయడం ? అతనితో పోట్లాడదామనుకున్నాగానీ, అతని ఆదీనంలో వున్న నేను ఎట్లా పోరాడగలను ? నేనుగనుక అతని మాట వినకపోతే, అతనికి అనుమానం వచ్చి ఉగ్రుడైపోతాడు. నాకు ఇక్కడి

జీవన్ మృతులు

విషయాలు చాలా తెలుసునని అతనికి తెలుసు. అందుకని బ్రతకనివ్వడు. నేను ఆ తని కి ప్రమాదకారి కాదని అతను అనుకోవాలి. ■ అవకాశం కోసం వేచి వుండాలి. నేను తప్పించుకుని వెళ్ళే మార్గం ఏదో ఒకటి తగ్గొచ్చు. అతని కళ్ళు చూసాను. రాత్రి ఆ అమ్మాయిని చేత్తో విసిరేసినవ్వడు వున్న కోపపు చాయలు కనిపించాయి. ఇక్కడ్నుంచి పోస్టు పరిగా వెళ్లదని, అందువల్ల ఉత్తరాలు ఒక్కసారే రాస్తే, నా మిత్రులు నా గురించి ఆందోళన చెందరని చెప్పాడు. రెండు మూడు ఉత్తరాలను సరయిన వేళలో పోస్టుచేస్తానని చెప్పాడు. అదంతా నమ్మకుండా అతన్ని ఎట్లా ఎదిరించడం ? కాబట్టి ఆ తను చెప్పినట్టు వింటున్నట్లుగా నటించాల్సిందే. అందుకే ఉత్తరాలమీద ఏయే తారీకులు వెయ్యాలని అడిగాను మొదటి ఉత్తరంమీద జూన్ 12, రెండోదానిమీద జూన్ 19, మూడోదానిమీద జూన్ 29' వెయ్యమని చెప్పాడు.

అంటే, నా జీవిత కాలం ఎంతవరకో తెలిసింది. ఓ దేవుడా, నన్ను రక్షించు !

మే, 28 : బయటకు పారిపోవడానికి అవకాశం లేకపోయినా, కనిసం ఒక మాట చేరవేయడానికి అవకాశం వచ్చింది. కోట క్రింద ఆవరణలో 'జూన్' తెగవారు కొంత మంది మజిలీ చేసారు. వాళ్ళు జిప్పీల్లాంటి

దేశదమ్మిరులు. వాళ్ల గురించి నేను ఇంతకు ముందు రాసుకుని వుంచాను. ఈ తెగ ఒక ప్రత్యేకమైనది. ఈ తెగవారు హంగిరీలోనూ, ట్రాన్స్ లేన్స్ లోనూ ఎక్కువ విచ్చు ఏ చట్టం పరిధిలోకి రారు. ఎవరో ఒకరిని తమ ప్రభువుగా భావించుకుని అతని మాటే వింటారు. వాళ్ళు నిర్భీతులు. మతం అంటూ తెలిదుగానీ, మూఠ నమ్మకాలు మాత్రం వున్నాయి. వాళ్ల 'రోమన్' భాషలో రకరకాలుగా మాట్లాడుకుంటారు.

నేను కొన్ని ఉత్తరాలు ఇంటికి వ్రాసి, ఎట్లాగైనా పోస్టు చెయ్యాలనుకున్నాను కీటికి దగ్గర నిలబడి వాళ్లతో చనువుగా మాట్లాడాను. వాళ్ల టోపీలు తీసి ఏవో సైగలు చేసారుగానీ, వాళ్ల భాషకన్నా నాకెక్కువ అర్థంకాలేదు.

మీనాకు షిర్డుహొండులో ఉత్తరం వ్రాసాను. విషయాలు మీనాను అడుగు అంటూ హాకిన్స్ కు రాసాను. మీనాకు నా పరిస్థితి పూర్తిగా వివరించాను, ఎక్కువగా భయపడే విషయాలు రాయకుండా. నిజంగా ఇక్కడ విషయాలు వున్నదన్నట్టు రాస్తే, మీనా చచ్చేంత భయపడుతుంది. ఉత్తరాలు ఎక్కువసేపు నా దగ్గరుంటే ప్రమాదం. అందుకని వాటిని కీటికి వూచలగూరిడా, వాళ్లకు అందేట్టు విసిరేసాను. దానితోపాటు ఓ బంగారు నాణె కూడా వేసాను. ఉత్తరాలు పోస్టు చెయ్యమని సైగలు చేసాను. ఉత్తరాలు తీసుకున్న వ్యక్తి వాటిని గుండెలకు హత్తుకుని తలవంచాడు తర్వాత వాటిని కనపడకుండా తలమీద టోపీ క్రింద పెట్టాడు. నా పని నేను చేసేసాను. వెంటనే పుస్తకాల గదిలోకి వచ్చి చదవడం మొదలెట్టాను. డ్రాకులా రాలేదు, అందువల్ల జరిగినదంతా పుస్తకంలో రాసుకున్నాను...

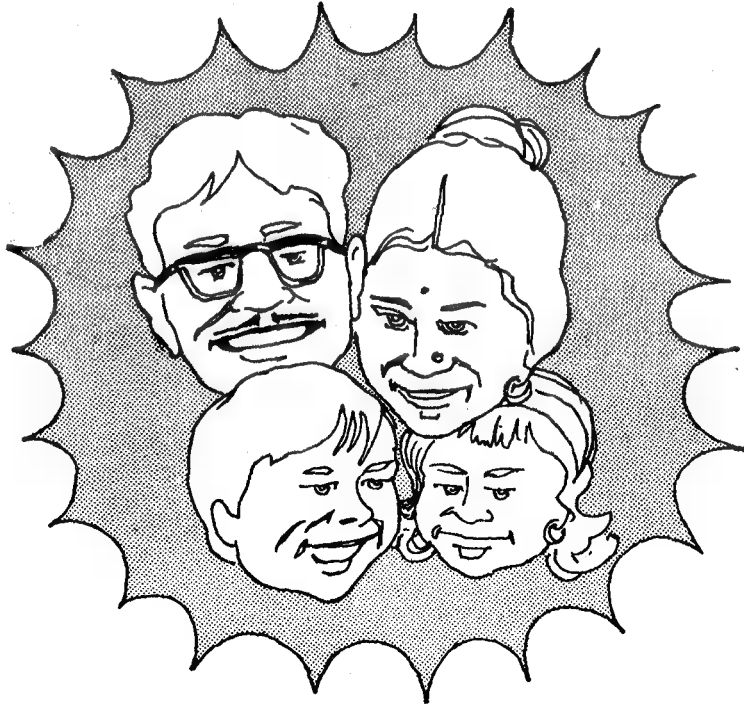
డ్రాకులా వచ్చాడు. నా పక్కన కూర్చుని రెండు ఉత్తరాలను తెరిచి, ఎంతో సామ్యంగా మాట్లాడాడు.

"ఈ ఉత్తరాలు జూన్ ఇచ్చాడు. అతని దగ్గరికి ఎప్పుడు వచ్చాయో తెలిదుగానీ, జూన్ గతచేసి తీసుకోవాను. ఒక ఉత్తరం నుపు నా మిత్రుడు హాకిన్స్ కు రాసింది. రెండోది..." రెండో కవరు తెరిచి అందు లోంచి కాగితం తీసాడు. దానిమీద అన్నీ వింత చిహ్నాలు గమనించి నా వంక క్రూరంగా చూసాడు. 'ఇది చాలా మిత్రద్రోహం. అతిధి

రేఖా బాల నాట్యమండలి (విజయవాడ) వారు ఇటీవల విజయవాడలోని శ్రీ వరద వినాయక భక్తజన సభ ఆధ్వర్యంలో "శ్రీకృష్ణ రాయబారం" నాటకం ప్రదర్శించిన సందర్భంగా అందులో పాల్గొన్న బాలబాలికలని చిత్రంలో చూడవచ్చు.

ఆనందమయ జీవితానికి ఆరుమార్గాలు

★ రాష్ట్ర వైద్య, ఆరోగ్యశాఖ అందిస్తున్న పేదా కార్యక్రమాలు. ★

మాతా శిశు సంరక్షణ :— తల్లి బిడ్డలు ఆరోగ్యంగా ఉన్నప్పుడే కుటుంబాలు ఆనందంతో కళకళలాడుతాయి. నేడు కుటుంబ నియంత్రణ, సంక్షేమ కార్యక్రమాలలో మాతా శిశు ఆరోగ్య పరిరక్షణకు అధిక ప్రాధాన్యం లభిస్తున్నది. పసిపిల్లలను, వివిధ వ్యాధుల బారి నుంచి కాపాడడానికి రోగ నిరోధక చర్యలు అమలు జరుగుతున్నాయి. గర్భిణీస్త్రీల, బాలింతల, పసిపిల్లల తల్లిల ఆరోగ్య పరిరక్షణకు పదుపాయా లున్నాయి. ఇది ప్రధాని ఇరవయ్య స్మారక కార్యక్రమంలో ప్రాధాన్యం పొందుతున్నది.

వైద్య చికిత్స :— గ్రామస్థాయినుంచి పట్టణస్థాయి వరకు ప్రజలందరికీ వైద్య చికిత్స సౌకర్యం కోసం ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రాలు, తాలుకా ఆసుపత్రులు, జిల్లా ఆసుపత్రులు, వైద్య కళాశాల ఆసుపత్రులు, ఇనర్ట్ ఆసుపత్రు లున్నాయి.

వ్యాధి నిరోధక చర్యలు :— మశూచి వంటి భయంకర వ్యాధి మహం నిర్మూలించగలిగింది. కుష్టు, క్షయ, మలేరియా, అంధత్వం తదితర వ్యాధుల నిరోధానికి పెద్ద యెత్తున చర్యలు తీసుకుంటున్నారు. వ్యాధులను నిరోధించి, 2 వేల సంవత్సరం నాటికి అందరికీ ఆరోగ్యం కల్పించాలన్నది మన లక్ష్యం. ప్రధాని ఇరవయ్య స్మారక మాతన పథకంలో వ్యాధి నిరోధక చర్యలను ప్రాధాన్యం లభించింది.

పోషక ఆహారం :— పోషక ఆహారం లేమిదని ఏర్పడే లోపాన్ని దూరం చేయడానికి తల్లిలను, పిల్లలకు బలవర్ధకమైన 'సారన్ పోలిక్'

అసిడ్' మాత్రలను కుటుంబ సంక్షేమ కార్యక్రమంలో భాగంగా పంపిణీ చేయడం జరుగుతున్నది. పోషక ఆహార పదుపాయానికి గూడ ప్రధాని ఇరవయ్య స్మారక కార్యక్రమం ప్రాముఖ్యం ఇచ్చింది.

పరిమిత కుటుంబం :— జనాభా వివరాలపై పెరుగుదలను నిరోధించి, దేశోభ్యుదయాన్ని సాధించి, ప్రతి కుటుంబాన్ని ఒక వచ్చు తోటలాగా రూపొందించడానికే పరిమిత కుటుంబం. పరిమిత కుటుంబం లోనే సంక్షేమం ఇమిడి ఉంది. పరిమిత కుటుంబం కోసం ప్రభుత్వం కుటుంబ నియంత్రణ సౌకర్యాలను (తాత్కాలిక, శాశ్వత విధానాలను), ఉచితంగా కల్పిస్తున్నది. కుటుంబ నియంత్రణ కార్యక్రమాన్ని ప్రజా ఉద్యమంగా రూపొందించాలని ప్రధాని ఇరవయ్య స్మారక మాతన కార్యక్రమం ఉద్దేశిస్తున్నది.

ఆరోగ్య విస్తరణ విద్య :— దేశ ప్రజలకు, విశేషించి కార్యకర్తలకు వివిధ వైద్య, ఆరోగ్య, కుటుంబ నియంత్రణ, సంక్షేమ కార్యక్రమాల సందేశాన్ని అందించడంలో, ఈ కార్యక్రమాల అవసరాన్ని, ప్రాధాన్యాన్ని తెలియజేస్తూనే ఈ కార్యక్రమాలు కల్పిస్తున్న సౌకర్యం గురించి వివరించడంలో ఆరోగ్య విస్తరణ విద్య కీలకపాత నిర్వహిస్తున్నది. కుటుంబ సంక్షేమ విధానాలను గురించి, ఆరోగ్య విధానం గురించి స్థానిక నాయకులకు, ప్రజా ప్రతినిధులకు, సమాజ సేవకులకు తెలియ జేపుడానికి శిక్షణ శిబిరాలు నిర్వహించబడుతున్నాయి. అజ్ఞానాన్ని, అనారోగ్యాన్ని దూరం చేయడమే ఆరోగ్య విస్తరణ విద్య ప్రధాన ఆశయం.

రాష్ట్ర కుటుంబ సంక్షేమ శాఖ అండ్రప్రదేశ్ హైదరాబాద్

చెయ్యవలసిన పనికాదు. దీనిమీద సంతకం లేదు, కాబట్టి దీన్ని అంతగా పట్టించుకోను' అంటూ ■ ఉత్తరాన్ని దీపానికంటించి బూడిద చేసాడు.

'హాకిన్స్ కు మీరు రాసిన ఉత్తరం వంపుతాను. మీ ఉత్తరాలు నాకు చాలా పవిత్రమైనవి! ఇచ్చించాలి. మీ ఉత్తరం కవరు అనుకోకుండా చించాను. మళ్ళీ అంటిస్తారా?' అంటూ మరొక కొత్తకవరు ఇచ్చాడు. మళ్ళీ రాసి అతనికిచ్చేసాను. గది బయటకెళ్ళిపోయాడు. బయట తాళం వేసిన చప్పుడయింది. ఓ నిమిషం తర్వాత తలుపు దగ్గరికెళ్ళి లాగి చూసాను. తాళం వేసివుంది.

గంటకో, రెండు గంటల తర్వాతనో, డ్రాకులా మళ్ళీ నా గదిలోకి మెల్లగా వచ్చాడు. సోఫాలో నిద్రపోతున్న నన్ను లేపాడు. అతని చర్యలలో ఎంతో నెమ్మదితనం కనిపిస్తుంది. నేను నిద్రపోతూ వుండడం చూసి 'మీరు బాగా అలసి పోయినట్టున్నారు. సరే పడుకోండి. హాయిగా పడుకోండి. ఇవాళ రాత్రి మీతో మాట్లాడుతూ సంతోషంగా గడిపే అవకాశంలేదు. బోళ్ళన్నీ పనులున్నాయి. మీరు దయచేసి నిద్రపోండి' అన్నాడు. నేను నా పడక గదిలోకి వెళ్లాను. నిద్రలో మునిగి పోయాను. ఆశ్చర్యం ఏమిటంటే, ఒక్క కల రాలేదు. నిరాశతో కూడా కొంత ప్రశాంతత వుంటుంది!

మే 31 : ఉదయం నిద్రలేచాను. నా సంచీలో నుంచి కొన్ని కాగితాలు, కవర్లు తీసుకుని నా జేబులో పెట్టుకుందామనుకున్నాను. ఎందుకంటే, అవకాశం వచ్చి నప్పుడు వెంటనే ఉత్తరం రాసుకోవచ్చు, కానీ జరిగింది చూసి నిశ్చేష్టుడనయ్యాను.

నా సంచీ మాయమయింది. అందులో నేను రాసిన కాగితాలు, రైలు ప్రయాణానికి సంబంధించిన కొన్ని ఉత్తరాలు, నాకు అరుపు దొరికే సౌకర్యం ఉన్న ఉత్తరాలు, నేను కోట దాటి బయటికెళ్తే పనికోచ్చేవన్నీ వున్నాయి. కాసేపు కూర్చున్నాను. తర్వాత అటూ ఇటూ తిరిగాను. వెంటనే ఒక ఆలోచన వచ్చింది. వెంటనే నా పెట్టె, బట్టలు పెట్టిన చోటు చూసాను. నేను ప్రయాణం చేసినప్పుడు వేసుకున్న సూట్ కనపడలేదు. దుప్పటి, ఓవర్ కోటు కూడా కనపడలేదు. ఎక్కడున్నాయో అంతుపట్టలేదు. ఇదంతా బహుశా డ్రాకులా ...

జీవన్ మృతులు

జూన్ 17 : ఉదయం. బుర్ర బద్దలు కొట్టుకుంటూ మంచం చివర కూర్చున్నాను. కోట ఆవరణలో రాలి మార్గంమీద గుర్రపు డెక్కల చప్పుడు, వినవచ్చింది. సంతోషంతో కిటికీ దగ్గరకు పరుగెట్టాను. అవి రెండు పెద్ద పెద్ద గుర్రపు బగ్గీలు. ఒక్కో బగ్గీకి, ఎనిమిదేసి గుర్రాలున్నాయి. అవి నడుపుతున్న వాళ్ళ స్లోవాక్ తెగవారు. వాళ్ళ టోనీ నెడల్గుగా వుంది. నాడాలతో నిండిన బెల్టు నడుంకి బిగించారు. పెద్ద బూట్లు వేసుకుని వున్నారు. చేతుల్లో పాడుగాటి బద్దలున్నాయి (బెల్టాలు). నేను గబగబా క్రిందికి పరుగెత్తాను పెద్ద హాలులోకి. అక్కడ తలుపు తీసి బయటకు పరుగెత్తి వాళ్ళను కలుసుకుందామనుకున్నాను. వాళ్ళ కోసం తలుపు తెరుద్దామని తీస్తే అవి రాలేదు. నిశ్చేష్టుడయ్యాను. తలుపులు బయట బిగించి వున్నాయి.

మళ్ళీ కిటికీ దగ్గరకు పరుగెత్తి వాళ్ళ కోసం అరిచాను. వాళ్ళ నన్ను చూసారు. అప్పుడు 'జూన్' పెద్దవాడు బయటకు వచ్చి, వాళ్ళకు నన్ను చూపించి ఏదో అన్నాడు. వాళ్ళు నన్ను చూసి నవ్వారు. వాళ్ళు నా పరిస్థితి గమనించేస్తే తిలో లేరు. బళ్ళలో పెద్ద ఖాళీ పెట్టెలను తెచ్చారు. అవి పట్టుకోడానికి వీలుగా తాళ్ళలో కట్టివున్నాయి. స్లోవాక్స్ వాటిని దించారు. అవన్నీ ఆవరణలో ఒక మూలగా పేర్చారు. 'జూన్' స్లోవాక్ లకు డబ్బు ఇచ్చాడు వాళ్ళు దానిమీద నోటి తుప్పరతో తడి చేసారు. అట్లా చేస్తే అదృష్టం. వాళ్ళు బళ్ళను మళ్ళా వెనక్కు తోలుకుంటూ వెళ్ళిపోయారు.

జూన్ 24 : ఉదయానికి ముందు : రాత్రి డ్రాకులా నా దగ్గర్నుంచి తొందరగా తన గదిలోకి వెళ్ళి తలుపులు బిగించుకున్నాడు. నేను గబగబా మెల్ల దగ్గరకు పరుగెత్తాను. దక్షిణ కిటికీలోంచి బయటకు చూసాను, డ్రాకులా కోసం. 'జూన్' వాళ్ళ కోటలో పనిచేస్తున్న శబ్దం వినపడుతోంది - గొడ్డలి, పొర, లాంటి వస్తువుల చప్పుళ్ళు. ఏదో క్రూరమైన పని కప్పిపుచ్చుతున్నారనుకుంటాను.

దాదాపు అర్ధగంటసేపు కిటికీ దగ్గర వున్న తర్వాత డ్రాకులా గది కిటికీలోంచి ఏదో

బయటికి రావడం గమనించాను. నేను కనపడకుండా కొద్దిగా వెనక్కి వచ్చి జాగ్రత్తగా చూడడం మొదలెట్టాను. అతను డ్రాకులా! నేను ఇక్కడకు ప్రయాణం చేసినప్పుడు వేసుకున్న నా బట్టలే అతను వేసుకున్నాడు! అది చూసి నిశ్చేష్టుడనయ్యాను. అతని భుజాన ఒక సంచీ వుంది. ఆ రోజున ■ గదిలో డ్రాకులా ఆడవాళ్ళకు ఇచ్చిన సంచీ లాంటిది అది. అతను చెయ్యబోయే పని అర్థమయ్యింది. ఇదో కొత్తరకం దుష్ట చర్య. అతను నా బట్టలతో బయట తిరిగి, నా ఉత్తరాలు పోస్టు చేస్తాడు. వూళ్ళోవాళ్ళు అది నేనే అనుకుంటారు. అతను ఏదైనా క్రూరమైన పనిచేస్తే, అది కూడా నేనే చేసినట్టు అనుకుంటారు.

నేనిక్కడ బండిగా ఈ గోడల సుధ్య వుంటే అతను ఇవన్నీ చేస్తూ వుండడం నాకు కోపాన్ని తెప్పించింది. కానీ చేసే దేముంది? నాకు ఎటువంటి రక్షణ లేకుండా పోతోంది.

డ్రాకులా కోసం ఎదురు చూస్తూ కిటికీ దగ్గరే వుండిపోయాను, చాలాసేపు. వెన్నెల వెలుగులో ఏదో పాడి గాల్లో చూసాను ఆకాశంలో చల్లిన ధాన్యపు పిండిలా వుంది - అస్పష్టంగా. నేను నా బాధ మరచి దాన్ని చూడడం మొదలెట్టాను. ఫిరంగులు కోల్పోయే రంధ్రం దగ్గర కాస్త సుఖంగా వెనక్కి వారి ఆకాశంలోకి బాగా చూడసాగాను.

వెంటనే మళ్ళీ లేచి సరిగ్గా నిలబడ్డాను. ఎక్కడో దూరంగా లోయలో, కుక్క అరుపు ఒకటి దీనంగా వినిపించింది. ఆ శబ్దం ఎక్కువ కాజొచ్చింది. రోదన ఎక్కువ అవుతున్నకొద్దీ, ఇందాక చూసిన గాలిలోని దుమ్ము రోదన కనుగుణంగా వెన్నెలవెలుగులో నాట్యం చేస్తున్నట్టు కనిపించింది. నేను నిద్రలోంచి మేల్కొంటున్నట్టుగా లేచాను. నాకు బాగా మగతగా వుంది. ఏదో చెయ్యాలనే ప్రయత్నం! కానీ చెయ్యలేక పోవడం. నా మనస్సు నా స్వాధీనంలో లేదు. దుమ్ము నాట్యంలో వేగం పెరిగింది. వెన్నెల కిరణాలు చూసి వణికిపోతున్నట్టు అనిపించింది. ఆ దుమ్ము కణాలు బాగా దగ్గరయి దయ్యం రూపం దాల్చాయి. అది చూడగానే నా మగతా పూర్తిగా వదిలింది. వెంటనే అరుస్తూ అక్కడ్నించి పరుగెట్టాను.

(ఇంకా వుంది)

ఆసియా క్రీడలు

ఇదు మోహములు
భక్తుల చెయ్యందొస్తే
ఆసియా క్రీడలు
చూట్టేదికెళ్ళి!

నిన్న! ఈ సారి ఆసియా
గేమ్స్ లో 'జాతీయ'
హంసలో చూడు నిన్న!

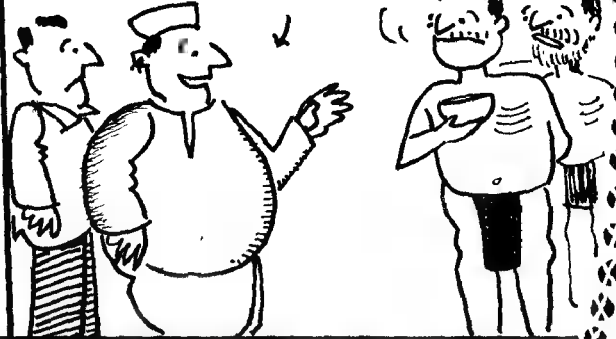

'అప్పు' ఎలా
ప్రాంటుందంటే?

అప్పు నీలో
హంటుంది!!

ఓట్లని నమ్మగలిగిందంటే...
వచ్చే పదిది మీ పట్టా
ఆసియా క్రీడలు జరిపిస్తా!!

ఆసియా క్రీడలు
అవ్వాలా అప్పువే
ఎన్నడు
నీకేం

అప్పు చేసి క్రీడలు
నిర్వహిస్తున్నాం
నీకేం కాబట్టి!

ఇకతే బుడియ... ఇవ్వే ఆ బాబు
పట్టిక బోవ చూట్టేదికెవరూ
కావేదంటే!

టోవీలా
ఆసియా
క్రీడలు
చూపబడును
టికెట్ 2/-

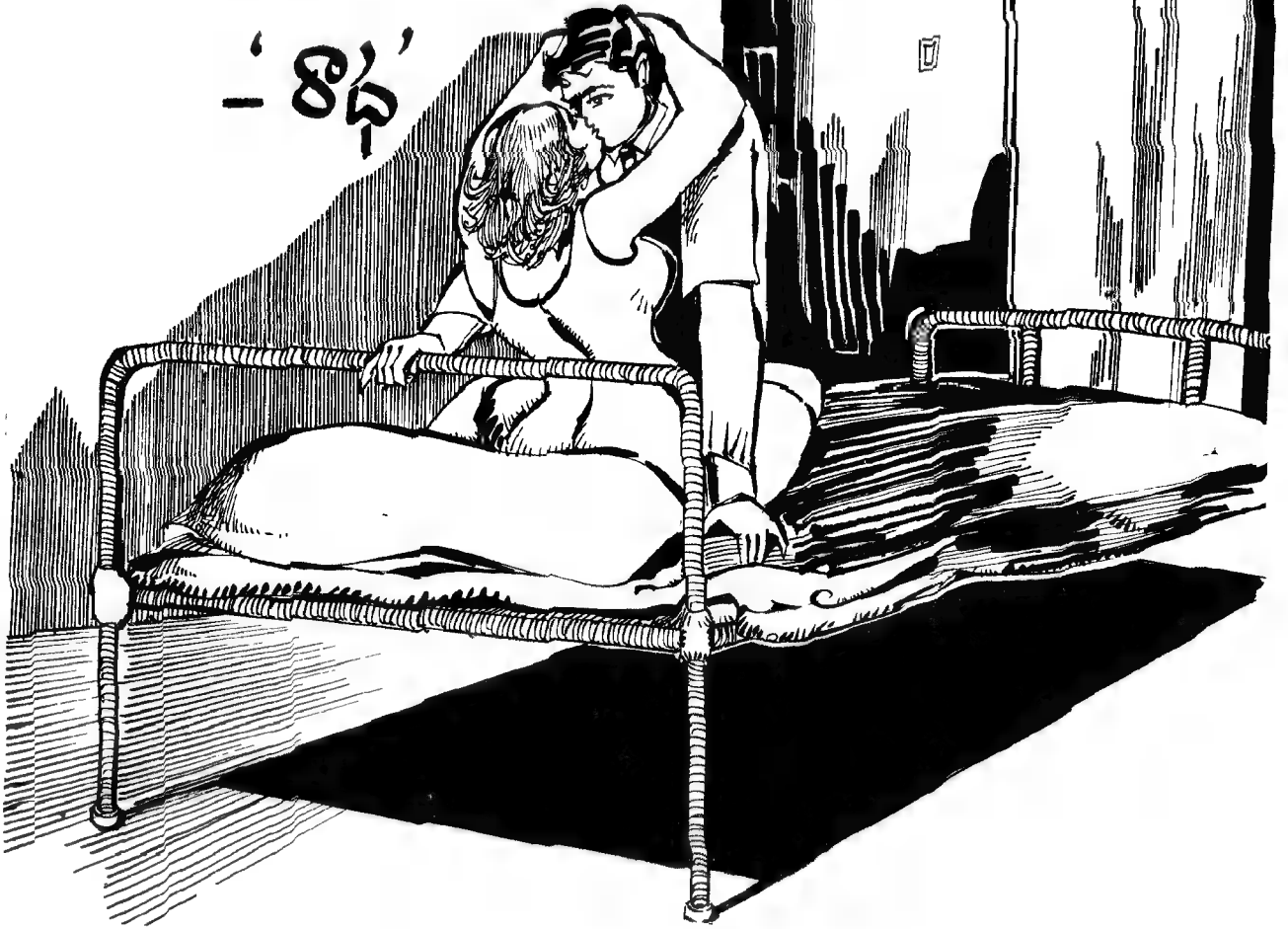

PRASAD

భైతాభుడు మరచిప మరొకధ

— 80 —

“డాక్టర్ అంటే మంత్రగాడు కాదు, దేముడు అంతకంటే కాదు అదృశాలుచేసి మాపించ బానికి... పాదు ప్రాణాన్ని వెనక్కి లాగబానికి ప్రయత్నిస్తాడేకాని మెడకి త్రాడుచేసి మేకపెల్లని కట్టిపడేసినట్లు ప్రాణాన్ని కట్టిపడేయలేడు సుమా... ఆ సమయం వస్తే ఎన్ని సంతకృయినా తెంచుకు పోతుంది ఆరే ప్రాణం... ఎవరు అవగలరు చెప్పండి దాన్ని.”

పది మనుషుల బరువు మోస్తున్న ఒక
54—అంధసాహసానికి—3—12—82

అంగ్లేయ భారీవిగహం ■ వేద వాక్కులు శలవిచ్చి విరగబడి నవ్వింది.

“బాగా చెప్పారు... వాస్తవానికి ఈ డాక్టర్లు ఏమీచేయలేరనే చెప్పాలి. గుండె రోతులు కనిపెట్ట బానికి ఎన్నెన్నో యంత్రాలు కనిపెట్టారు. గుండెలోకి గొట్టాలు పంపి ఏ కవాటం ఎలా తెరుచు కుంటుందో చూస్తున్నారు. క్రమం తప్పితే కంప్యూటరుపెట్టి గుండెనే కొట్టిస్తున్నారు వాళ్ళకి నచ్చిన విధంగా. మనిషిని బ్రతికిస్తానీకే అనుకోండి యిదంతా. కాని ఏం లాభం? మనిషి శాశ్వతంగా

అలా వుండిపోగలుగుతున్నాడా పుట్టాక. బాల్యం, యవ్వనం, ముసలితనం క్రమం తప్పకుండా వాటంతట అవి రావటం మానేశాయా చెప్పండి? మనిషి ఎప్పటిలా ఈ తనువు శాలిస్తూనేవున్నాడు అందులో ఏమీ మార్పులేదు... మార్పురాదు” తోటి దొర వంతపాడాడు చదువుతున్న పేదరుమూసి.

“మీరు గుర్తించాలో లేదోకాని మానవుడి సుఖం కోసం నానాకష్టాలుపడి పేంకువేలు నోరులేని జీవాల్ని ప్రయోగాల పేరిట బలిచేసి ఏదో సాధించామని అబ్బుర పడుతున్నారేకాని. ఈ డాక్టర్లు మాత్రం

రాళ్ళకోసం ఏం మిగుల్చుకుంటున్నాడు చెప్పండి.”
 నట్టేటిలో పున్నా చలాకీగా ఈది తేలగల
 సన్నట్లు పొగిపారలుతున్నాడు నడివయసులో పున్న
 ఆ దొరసాని అందాలు ఆమె మాటలతోపాలు.

“నర్తేండి కసాయివాడిచేయి కత్తికి...నైద్యుడి
 విజ్ఞానం మనకి అంకితం అయ్యూక వాళ్ళకి విశ్రాంతి
 ఎక్కడ వుంటుంది. మన ఆశికి అంతు ఎక్కడ
 వుంటుంది” యవ్వనం చాలి పరుగులు తీస్తున్న
 యింకో ఆంగ్లేయుడు ఆక్షేపించాడు.

“అది నిజమేనా” నా పూచాల్లో ఆ ప్రశ్న
 మార్పుమోగటంలో ఏమీ ఆశ్చర్యం లేదేమో
 అనుయంతో.

ముందు నీట్లో కూర్చుని ఆ నలుగురి
 ఆంగ్లేయుల సంభాషణ వింటున్నాను అసక్తిగా.
 బండన్ నుంచి లివర్ పూర్ పరుగెడోంది మేము
 ఎక్కిన ఆ రైలు నూరుమైళ్ళ వేగంతో నా
 ఆలోచనలతో పోటీపడ్డా!

ఆ భారీ విగ్రహం అన్న మాటల్లో నిజం
 లేకపోలేదు. ఆ నిజం ఏమిటో చెప్పాలంటే మీకు
 ఓ కథ చెప్పాలిమరి.

నేను యింగ్లాండ్ వచ్చిన రెండు సంవత్సరాలకే
 న్యూ కేజెల్ జనరల్ హాస్పిటల్లో మెడికల్
 రిజిస్ట్రార్ అవ్వగలిగాను. అదృష్టవశాత్తు అనుకో
 కుండా మెంబర్షిప్ పరీక్షలు పానవ్వటమే అనలు
 కారణం అయ్యుండొచ్చు నా విషయంలో.

ఆంగ్లేయులు ఎన్నో విషయాల్లో ఎంతో
 ముందుకు వచ్చారకాని స్పార్టంలో, తమ పరభేదాలు
 చూపించటంలో యింకా భారతదేశాన్ని పాలిస్తున్న
 రోజుల్లోనే వుండేసాయారు అనిపిస్తుంది ఒకసారి.
 ఏదైనా పెద్ద పదవికాని, ప్రతిభనికాని ఒక
 వారతీయుడి చేతిలో పెట్టేముందు పదిసార్లు
 ఆలోచిస్తాడు ఆంగ్లేయుడు. దానికి కారణాలు
 అనేకం వున్నా జాతి మత వివక్షణతో భారతీయుడ్ని
 వేరుపరచటం, వెలివేయటం ఒకటి అని అందరూ
 అంటుంటే విన్నాను. కాని నాకు సంబంధించినంత
 వరకూ అది ఒక అద్భుతమనే చెప్పాలి. పిచ్చికాని
 అరిచే కుక్క కరుస్తుండా, కరిచే కుక్క ఆరుస్తుండా
 క్రమం తప్పకుండా?

అనలు కథకి వద్దాం.
 ఆ రోజు నేను డ్యూటీ చేస్తున్నాను. రాత్రి
 తొమ్మిది గంటలు దాటింది. డాక్టర్ల కామన్
 రూమ్లో కూర్చుని టి.వి.లో వస్తున్న అమెరికన్
 సీరీస్ చూస్తున్నాను.

నా బ్లీప్ మోగింది.
 “రింగ్ కేజాయాల్మీ స్పీక్” అందాల కేరల్
 గొంతుక నాజాకుగా వినిపించింది ఫోన్లో.
 “డాక్టర్. రాజేష్ స్పీకింగ్” అంటూ మళ్ళి
 ఫోన్ ఎత్తి రింగ్ చేశాను.

“యి. సి. జి. చూసి ఒపియన్ చెప్తారా...
 పేషెంట్ గుండె నా పేషెంట్ వచ్చింది.” అన్నాడు
 కేజాయాల్మీ హోస్ అఫీసర్.

పరుగెత్తాను అటువైపు.
 ఆ ట్రైసింగు చూసి ఎంత ఆశ్చర్యపడ్డానో
 అంతకంటే ఎక్కువగా దిగ్భ్రమచెందాను ఆ నవ
 యవ్వన యువతిని చూసి. ఆమె పేషెంట్ అంటే
 సమ్మత్యం కాలేదు పలకరించేవరకూ.

“యిప్పుడు ఎలా వుంది మీకు” అని అడిగాను
 ఆంగ్లంలో నన్ను నేను పరిచయం చేసుకుంటూ
 “అయి థింక్ అయూవ్ ఆల్ రైట్... ఒట్
 రిటర్ పెయిన్ డేర్” అంది ఏదో మీటిసట్లు
 తియ్యని కంఠానికి శృతి పెడుతూ.

“మిస్ పామర్” కేస్ షీటు చూసి పేరు
 తెలుసుకున్నాను.

“తెరిసా అని పిలవండి ఫర్వాలేదు” అంత
 భాధతో కూడా అంత అందమైన ముసీముసీ నవ్వులు
 పూల జల్లులా ఎలా వెదజల్ల గలిగిందా ఆ ఆంగ్లేయ
 యువతి! అనిపించింది.

“మ్యూర్... థ్యాంక్యూ... చూడండి తెరిసా
 మీరు కాస్తేపు ఓపికపడతే అంతా నర్సుకుంటుంది
 నా ప్రి తగ్గటానికి చిన్న యింజెక్షన్ యిస్తాను..
 స్లీప్ వెయిట్” అన్నాను నెమ్మదిగా.

“యింజెక్షన్ యిచ్చి తీరాలా... నాకు నీడిల్స్
 అంటే చాలా భయం.”

“డోంట్ వరీ...నా ప్రిరేకుండా యిస్తాను...”

“ఆల్ రైట్...”

“మీ వయసు యిరవై ఆరు సంవత్సరాలా,
 నిజమేనా.”

నా కళ్ళల్లో ఆశ్చర్యం కొట్టవచ్చినట్లు
 కనిపించి వుంటుంది. తెరిసా ఫక్కున నవ్వింది.

“ఏ లా కనిపించటంలేదా.”

“యవ్వనం వయసు తెలుసుకోటం చాలా
 కష్టమే మరి” మాటల్ని అడ్డు పెట్టుకున్నాను,
 కంగారు కప్పిపుచ్చుకోటానికి.

“ఏమీ కంగారు పడకండి. అది నా అనర్తన
 యవ్వనం వయసే.”

ఎందుకో నా వైపు గుచ్చిగుచ్చి చూసింది
 నాక్కో పలుకుతూ.

చూపులు త్రిప్పకోటం నావంతు అయ్యింది.

“చూడండి మిస్ పామర్... యిదొకరకమైన
 గుండెపోటు... యింత చిన్న వయసులో మీకు అది
 రావటం చాలా చిత్రంగా వుంది...మీరు హాస్పిటల్లో
 కొన్నాళ్ళు వుంటే అన్ని పరీక్షలుచేసి కారణం తెలుసు
 కోటానికి ప్రయత్నించండి...” అన్నాను.

“బ్రతుకుతానుకదా కొన్ని రోజులు” మాటల్లో
 అలజడిని కళ్ళల్లో కురిసే నవ్వులతో కొట్టిపారేయ
 టానికి ప్రయత్నించింది.

“నోనో...మీ ప్రాణానికి ఎటువంటి ప్రమాదం
 లేదు... నేను హామీ యిస్తున్నాను సరేనా.”
 నున్నితంగా నుడిగుండాల్ని తప్పించటానికి ప్రయ
 త్నించాను.

“మీమీద నాకు నమ్మకం వుంది” ఎర్రని
 పెదిమలమీద చిరునవ్వు విరబూనిన మందారాల్ని
 మరిపించింది.

‘యింత అందమైన ఈ అబలకి ఈ జబ్బేమిటి
 పరమాత్మా’ అంది పిరికి గుండె.

“ఆల్ రైట్... అయితే మిమ్మల్ని వెంటనే
 యింటెన్సివ్ కరొనరీకర్ యూనిట్కి పంపించే
 ఏర్పాటు చేస్తాను...మిన్ వైల్. యు స్లీప్ రిలాక్స్
 అండ్ టేక్ యిల్ ఈజీ... ఏత్ యు” సముదా
 యించాను

“మ్యూర్ మ్యూర్... ఏత్ యు విష్ డాక్టర్”

అంటూ అనుకోకుండా నా చేయి అది దుకు
 ఆప్యాయంగా నొక్కి వదిలింది.

ఆంగ్లేయులు కృతజ్ఞతని కొంచెమైనా
 దాచుకోలేరు అనుకుంటూ

మర్నాడు వార్డ్ రౌండ్స్కి వెళ్ళేముందు
 తెరిసాపామర్ని పలకరించటానికి యింటెన్సివ్ కేర్
 యూనిట్కి వెళ్ళాను.

“ఎలా వుంది యిప్పుడు.”

“ఓ.. అయూవ్ ఒకే. నో ప్రాబ్లమ్”
 అంది చిరునవ్వుతో.

అధునిక వనతులలో అత్యద్భుతంగా ఏర్పాటు.
 చేయబడ్డ అంపతయ్యమీద హాయిగా సేద తీర్చు
 కుంటున్న అనరదేవకన్యలా కనిపించింది తెరిసా
 ఆ నిమిషంలో. నవయవ్వనంతో నిండి పొగిపారలు
 తున్న ఆమె లేతగుండెని ఒక యంత్రానికి అతికించి
 పదిమంది నర్సులు ప్రతి షణం పర్యవేక్షణ సాగిస్తు
 న్నారు ప్రక్క గదిలోంచి. గుండె కొట్టుకోటం
 క్రమం తప్పితే డాక్టర్ల దాన్ని స్వక్రమపరచటానికి
 ఆమె నరనరాల్లో ప్లాస్టిక్ నూదులు బిగించి
 అన్నింటికీ సిద్ధంగా వుండాలి.

ఆగే గుండెని ఆగకుండాచేసి నవయవ్వని
 ప్రాణాన్ని ప్రమాదంనుంచి తప్పించాలనే ఆ తపనంతా
 “నా ప్రి ఏమీ లేకుండా.”

“నో... థింక్స్ ఫర్ వాల్ యు హేవ్ డన్”
 నాడి పరీక్షిస్తున్న నా చేయి తన చేతిలోకి తీసుకుని
 ఆప్యాయంగా నొక్కింది.

ఆమె కళ్ళు చిత్రంగా మెరుస్తున్నాయి.

“దర్ట్ మై డ్యూటీ మిస్ పామర్...”
 చిరునవ్వుతో సమయస్ఫురించి ప్రదర్శించి చేయి
 వెనక్కు తీసుకున్నాను.

“యు ఆర్ ఏ వైస్ మేన్”

“థింక్యూ..”

సంఘటల్ని చిత్రాలుగా మార్చటంలో
 ఆంగ్లేయులు ఎంత అరితేసినవారో నాకు బాగా
 తెలుసు. అందుకే చేతికి అందనంత దూరంలో
 వుండటం నేర్చుకున్నాను అన్ని విషయాల్లో.

“నేను కొన్ని ప్రశ్నలడుగుతాను చెప్తారా?”
 అన్నాను మాట మారుస్తూ.

“ఓ... మ్యూర్... మీలాంటి మగవాడు ఏది
 అడిగితే కాదనగలడు... ఏ ఆడదైనా...”

అందాలు తెరిసా విరజల్లినట్లు నవ్వింది తెరిసా.

“ఆ సంగతి యింతవరకూ నాకు తెలిదే.”

“తెలిస్తే ఏంచేసి వుండేవారు...”

“దానికి సమాధానం నాకంటే మీకే బాగా
 తెలుసునుకుంటాను.”

“నేనే మీరైతే ఏం చేసివుండేదాన్నో తెలుసా?”

“ఏం చేసి వుండేవారట?”

నాకు తెలుసు సంభాషణని అనవసరంగా
 పొడిగిస్తున్నానని. కాని అదొక రకమైన ఆకర్షణ.
 మగవాడికి, ఆడదానికి మధ్య ఎప్పుడూ ఆరని
 చిచ్చులా రలుకునే కోరిక నన్ను మాటల్లోకి
 దింపింది ఆ షణం.

“కమాన్... ఆ మాత్రం పూహించేతరా”

తను ఒక పేషెంట్ అన్న సంగతి మరిపొయి
 పుల్లానంగా మాటలాడింది తెరిసా.

"అసలు విషయం మర్చిపోతున్నారు."

"ఏమిటది?"

"కథ మీరు చెప్తున్నారు.. నేను వింటున్నాను."

క్షణకాలం నివ్వెరపోయింది తెరీసా నా మాటలకి.

"మీ యిండియన్ మగవాళ్ళు యింత తెలివిగా మాట్లాడగలరని నాకు యింతవరకూ తెలీదు సుమా"

అంది మునిపంటితో పిదప కొరుకుతూ.

కథ చేయకారి కాలంలోకి ప్రవహిస్తోంది అని పసిగట్టును. నా జాగ్రత్తలో నేను పుండలం మంచిది అనిపించింది.

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు" నమ్మదిగా అడిగింది తెరీసా.

"అదే నేను అసలు మిమ్మల్ని అడగాలను కున్నది ఏమిటా అని.."

"సేక్ యిట్ డాక్టర్...ముందు నన్నో ప్రశ్న అడగనివ్వండి"

ఏమిటప్పట్లు చూశాను.

"మీకు పెళ్ళి అయ్యిందా?"

"మీరు ప్రశ్న ఎందుకు అడుగుతున్నారో తెలుసుకోవచ్చా?"

"మీరు కంటికి ముచ్చటగా కనిపిస్తుంటేను."

అదే తేడా హిందూ స్త్రీకి, ఆంగ్లీయ యువతికి సిగ్గు మనకి తెర అయితే తెగింపు వాళ్ళకి తెరవాప. జీవితంలో ఎలాంటి చోటకైనా తేలికగా చేరుకోగలుగుతున్నార అందుకేవాళ్ళు.

"ఎవరి కంటికి .."

"ఫలానా కంటికి అని చెప్పే ఏం చేస్తారు?"

"ఏముంది చేయటానికి."

"వోంట్ యు ఈవేన్ కిన్ హెర్."

నాకు అర్థమయ్యింది, పరిస్థితి చేతిలోంచేకాదు చరిత్రలోకి కూడా ప్రాకుతోందని.

"నో. అయ్ వోంట్."

"అది చాలా తప్పు సుమా."

"తప్పించుకోవానికి మీ ఆంగ్లీయులు ఉపదేశించిన మంత్రం వుంది కదా"

"వ్యాట్"

"అదే, థేంక్స్ చెప్పే సరిపోతుందనుకుంటాను..."

"మై గుడ్ నెస్... యు మెన్ ఆర్ రియల్లీ సెన్సిటివ్."

"నన్ను కూడా కలుపుతున్నారా వాళ్ళలో" మొదటిసారిగా గట్టిగా నవ్వాను.

క్షణకాలం మౌనం నాట్యం చేసింది. పుల్కాపాంగా సాగుతున్న టి. వి సీరియల్ మధ్య చిన్న కమర్షియల్ ప్రకటనలా,

"ఇంతకీ మీరు నా ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పలేదు" అంది తెరీసా.

"ఏ ప్రశ్నకి."

"మీ పెళ్ళి గురించి" వెటకారం ధ్వనించింది ఆమె గొంతుకలో.

"ఏముంది చెప్పటానికి."

"ఏమీ లేదా..."

"లేదనే చెప్పింది."

"అంటే మీకు యింకా పెళ్ళికాలేదన్నమాట..."

భేతాళుడు మరచిన మరో కథ

యిప్పుడు నాకు చాలా పోయిగా వుంది సుమా..."

"పెళ్ళి అయ్యిందంటేనో..." కావాలనే అడిగాను.

"మీరు కనికరంలేని డాక్టరనీ... పేషెంట్ అని కూడా కాస్త జాలివడరనీ, కనాయిపాడిలా ప్రవర్తిస్తారనీ అందరికీ చెప్తాను."

ఆమె కళ్ళలో పిదో తెలియని వింత అనుభూతి చిరునవ్వుల మధ్య దోబూచులాడింది.

"మీరు చెప్పినంత మాత్రాన వాళ్ళు నమ్ముతారని ఎందుకు అనుకోవాలి..."

"నేను ఈ డాక్టర్ చేతిలో చచ్చిపోయినా కూడా నమ్మరంటారా."

"స్కీత్... మనం ఈ సంభాషణ యింతటితో ఆపేస్తే మంచిదనుకుంటాను."

కంగారుపడటం నావంతు అయ్యింది.

"ప్రస్తుతానికి మీరు చెప్పినట్లు చేయటం తప్పించి నేను చేయగలిగింది ఏమీ లేదు అనుకుంటాను..."

నేను చురుకుగా చూశాను— "ఏమిటి మీ ఫుద్దేశం" అన్నట్లు.

"అదే మీరు డాక్టరు. నేను పేషెంట్. మీరు చెప్పినట్లు వినవద్దా మరి" చిరిపిగా అంది ఆ మాటలు.

"ఆల్ రైట్ మిన్ పావర్ ... అయ్ విత్ ఏ యు లేవర్" అన్నాను అక్కడనుంచి కదిలే ప్రయత్నం చేస్తూ.

"వెయట్ ... వోంట్ యు కిన్ మీ బెహిర్ యు గో" అంది గొంతుగా చూస్తూ.

"మీరు పేషెంట్, నేను డాక్టరు అని ఇప్పుడే గుర్తుచేశారు. మర్చిపోయారా అప్పుడే" మాటలతో త్రోసిపుచ్చాను.

"పేషెంట్ అయినా—డాక్టర్ అయినా ముద్దు మంచితనాన్నే గుర్తుచేస్తుంది. మనసుకి నచ్చిన వాళ్ళని ముద్దుపెట్టుకోటంలో ఏమీ తప్పలేదు. ఎవరూ తప్పు పట్టలేరు."

"అయ్యో..."

"అయితే ఆలోచనదేనికి?"

"మనం కాస్త మితిమీరి ప్రవర్తిస్తున్నాం అనుకుంటాను."

"చూడండి డాక్టర్ రాజేష్...పసిపాప చేతులు చాపి ఎత్తుకోమని ఎగిరి గెంతేస్తుంటే చూసే చూడనట్లు ప్రక్కకు తప్పకునే మనిషిని ఏమంటారో మీకు తెలుసా?"

"ఏమంటారట ..."

"మొండివాళ్ళకి చెప్పినా ప్రయోజనంలేదు. చెవిటివాడి చెవిలో శంఖం వ్రాదినట్లే అవుతుంది."

"మీ బాడేమిటో నాకు అర్థం అయ్యిందికాని, దానికి దీనికి తేడా లేదంటారా చెప్పండి."

"మీ దేశంలో తేడాలు వుంటే వుండొచ్చు నేమోకాని.. మాకు అలాంటి భేదాలు, భావాలు లేవు. ఈపాటికి మీరు గుర్తించే వుండాలే ఆ విషయం."

"బోసినవ్వులు నవ్వే చివ్విరి పాపని ముద్దు పెట్టుకోటంలో అర్థం వుందికాని...మాటలు నేర్చిన

చిలకని ముద్దాడటంలో నాకేమీ ప్రత్యేకత కనిపించటంలేదు, కేవలం ఆకర్షణ తప్పించి."

"అదే పారపాలు ముద్దుకి చాలా అర్థం వుంది. మనసులో పుప్పొంగే మంచితనాన్ని, గుండెల్లో పొంగి ప్రవహించే ప్రేమనీ, మాటల్లో చూపించలేని అభిమానాన్ని ముద్దులో ఎంతో తియ్యగా అందివ్వవచ్చు మాటలు నేర్చిన చిలకయినా—అటలు నేర్చిన గోరింకకయినా—అది కేవలం మాటలు రాని పసిపాపలకే పరిమితంకాదు మహాశయా! విన్నైనా ముద్దు విలువ తెలుసుకోవాలంటే మనిషిలో కాస్త చైతన్యం, మనసుకి కాస్తంత స్వర్ణజ్ఞానం వుండాలనుకుంటాను" ఆ ప్రసంగంలో పున్న ఎత్తిపాడుపు గుర్తించకపోలేదు నేను

"అలాగా... ఏంటానికి చాలా ఆసక్తిగా వుంది విన్నైనా మన యిద్దరిమధ్య మాటల్లో చెప్పకోలేనంత ఏమీలేదుకదా ముద్దుతో మభ్యపెట్టుకోటానికి.. నిజానికి మన యిద్దరిమధ్య వున్న పనంతా మాటలలోనే అనుకుంటాను. డాక్టర్ గా అడగటం నా పని.. పేషెంట్ గా చెప్పటం మీ వంతు. ఏమంటారు..." అన్నాను తేలికగా.

"ఏమా నాకు మాత్రం చెప్పలేనిది ఏదో చాలా వుంది అనిపిస్తోంది."

ఆమె చూపులు నన్ను కలవరపెట్టాయి "సేక్ యిట్ మిన్ పావర్. కలుసుకున్న ప్రతి ఆదా మగా రోమియో జూలియట్ లాకారేరు... అన్ని సంఘటనలూ ప్రేమ కథలూ కారేవు..."

"మీ అభిప్రాయంతో ఏకీభవించాలని ఏమీ రూల్ లేదుగా."

"అయితే ఏమంటారు యిప్పుడు?"

"ఆడదాని అభిమానాన్ని కాలదన్నటం మగతనం అనిపించుకోదనుకుంటాను."

ఆమె మనసంతా ఆ మాటల్లో వుండా అనిపించింది. ఆ చూపుల్లోంచి చూపు తప్పించుకోటం నాకు కాని పనే అయ్యింది.

"ఆల్ రైట్... మీరు పేషెంట్... నేను డాక్టర్ ని... మిమ్మల్ని కోలుకునేటట్లు చేయటం నా కర్తవ్యం... దానికి మందు ముద్దే అయితే... వై ఫుడ్ అయ్ సే. నో" అంటూ ఆమె చేయి అందుకుని సున్నితంగా ముద్దుపెట్టాను వణకే పెదవులతో.

"నో... నాట్ లైక్ దట్... ఎదిగిన మనుషులు ముద్దు పెట్టుకునే తీరే వేరు" అంటూ వారాత్తుగా నా మెడమట్టా చేయిసేసి మీదకు లాక్కుని ఎర్రని పెదిమలతో నా పెదవులు మూయించింది, పుక్కిరి దిక్కిరి చేసే ఆ గాఢ చుంబనతో.

ఆ క్షణం ఆ దృశ్యం ఎవరి కంటేనా పదిపుంటే?

ఆ వాతావరణంలో నా పిరికి మనసులో కలవరపాలు బెదిరిన లేదేపిల్లలా పరుగు తీయటంలో ఆశ్చర్యం లేదేమా!!

* * *

మా బాస్ డాక్టర్ హెండర్ సన్ వయసులో యాభై ఐదు ఏళ్ళు పైబడ్డా యింకా యవ్వనం అంచులమీద ఒంటికాలుతో నేర్పుగా నడుస్తున్నట్లే కనబడుతోంటాడు. అతను వయసులో పున్నప్పుడు అనేక సుందరంగాలు అతని చుట్టు ప్రదేశా

చేస్తుండేవారని, ఆపదవస్తూ చంద్రగ్రహణంతో పాటు సూర్యగ్రహణాలు కూడా అతని జీవితంలోకి తొంగి చూశాయని, కథ కంచికి చేరేముందు ఒక నెరజాణ అతడ్ని చేజిక్కించుకుని పేరుకి సమీపణి అయి పెర్మనెంట్ గా అతడి ముక్కుకి త్రాడు వేసిందని ఒక పుకారు.

నిజం దేముడికే తెలియాలి!

గతంలోని అనుభవాల సారం యిప్పటికీ డాక్టర్ హెండర్సన్ లో కొట్టవచ్చినట్లు కనిపిస్తూనే వుంటుంది, ఆడవాళ్ళతో అతను ప్రవర్తించే తీరుతో.

కొత్తగా నర్స్ మ్యూడెంట్ మా వార్డ్ కి వస్తే బుగ్గమీద చిటికవేసి, భుజాలమట్టు చేతులు వేసి ఆస్వాయంగా ఆహ్వానిస్తాడు, పారాలు చెప్పినా చెప్పకపోయినా, అన్న పునత డాక్టర్ హెండర్సన్ దక్కించుకున్నాడని వేరే చెప్పక్కర్లేదు.

అతనిలో ఏమి ఆకర్షణ వుందోకాని ముద్దు పెట్టుకుండా అతనికి వీడ్కలు చెప్పిన యువతిని నేను యంతవరకూ చూడలేదనే చెప్పాలి మరి.

ఒకసారి ఎప్పుడో మా వార్డ్ సిస్టర్ అంటుంటే విన్నాను- "హెండర్సన్ కి జేమ్స్ బాండులా ఒక ప్రత్యేకమైన సెక్స్ అప్రీట్ వుంది- దాన్ని తప్పించు కోటం ఎవరి తరం?"

వార్డ్ రౌండ్స్ కి వచ్చాడు డాక్టర్ హెండర్సన్ "హెల్లో... యు ఆర్ మిస్ సామర్... నేను సరిగ్గా గుర్తుపెట్టాననుకుంటాను."

ఎప్పటిలా తన చిరునవ్వులు చిందిస్తూ ఎలకరించాడు డాక్టర్ హెండర్సన్.

"ఓ హెల్లో" ఏదీ మీటినట్లు ప్రత్యుత్తరం యిచ్చింది తెరిసా సామర్.

తనని తాను పరిచయం చేసుకుని "ఎలా వుంది వంట్లో" అని అడిగాడు

"అయోహ్ ఒకే. ఐ సపోజ్. డ్యాంక్యూ"

"నా ఎంగ్ అసిస్టెంట్ డాక్టర్ రాజేష్" అని నావైపు ఒక చిత్రమైన చూపు విరిచి విసిరి-

"చెప్పుంటే విన్నాను, నువ్వు చాలా ఎక్కువ సిగరెట్లు కాలుస్తావట నిజమేనా?" అన్నాడు హెండర్సన్

"నిజమేనని కాస్త భయపడ్డా చెప్పాలను

కుంటాను" కాస్త వెక్కిరింపు ధ్వనించింది దొరసాని దొరణితో.

"అబద్ధం చెప్పలేనప్పుడు నిజాన్ని వెళ్ళగక్కటమే మంచిది. భయపడి దాచుకుంటే అదికూడా ఒకోసారి గొంతుక్కి అద్దం పడవచ్చు. వూపిరాడకపోతే ఎంత ప్రమాదమో నీకు తెలుసుగా" తన హాస్యదోరణితో మూలలు ప్రారంభించాడు హెండర్సన్.

"అఫ్ కోర్స్. వునయోగపడితే అబద్ధానికి కూడా చాలా విలువ వుంటుంది మరి సిక్కిడ దాచినా."

తెరిసా అంత తెలివిగా తెగింపుతో సమాధానం చెప్పుందని అనుకోలేదు నేను పెద్ద డాక్టర్ వస్తే గడగడా వణికిపోతూ వున్న జబ్బు మరిచిపోవటం మన దేశ సాంప్రదాయం. ఎంత పెద్దమనిషి వచ్చి ఎదురుగా నిలబడినా వాక్ స్వతంత్ర్యాన్ని వదులుకోకుండా ఎదిరించి నిలబడగలగటం వీళ్ళ ఆచారం చిత్రంగా వుంటుంది. ■ రెండింటిమధ్య నిలబడి ఏంచేయాలో తోచక తిక్మకపడే నాలంటివాడికి

"అఫ్ కోర్స్. నువ్వు అన్న మూలల్లో కూడా నిజం లేకపోలేదు. ఇంతకీ ఎన్ని సిగరెట్లు కాలుస్తూంటావు మై డియర్." అంటూ నాడి చూస్తున్నట్లు చేయి పట్టుకుని చివరికి తన అరచేతిలో ఆమె అరచేతిని ఆస్వాయంగా నొక్కాడు

"రోజుకా. నెలకా" ఫక్కున నవ్వింది తెరిసా హెండర్సన్ చేతిని అలాగే పట్టుకుని.

"నీదంత కంప్లూటర్ బ్రెయిన్ అయితే సంవత్సరానికి ఎన్ని కాలుస్తావో చెప్పు సోని..." ఆమె చేతిని రెండు చేతుల్లోకి తీసుకుని బెడ్ మీద ఆమె ప్రక్క చోటు చేసుకుని కూర్చుని మరింత ఆస్వాయంగా నొక్కాడు.

"మ్యూర్ వై నాట్..." అంటూ ప్రక్క చూపులు మా వైపు విసిరింది, మేము గమనిస్తూ న్నామో లేదో ఆమె అమోహమైన నటనని అన్నట్లు చిరిపిగా చూస్తూ.

"డోంట్ వర్రీ... ముందు రోజుకి ఎన్ని సిగరెట్లు కాలుస్తావో చెప్పు... నీ సంవత్సరం ఎకౌంట్స్ తరువాత ఎన్నడో తీరుబడిగా కూర్చుని

చూడొచ్చు..." హెండర్సన్ నావైపు, సిస్టర్ జోన్స్ వైపు చూసి కన్నుగీలాడు పరిహాసానికే యిదంతా అన్నట్లు.

"సుమారు యిరవై అనుకుంటాను." నావైపు చూసింది తెరిసా, అదేదో నా ఒక్కడికే తెలుసున్న విషయం అన్నట్లు "ఏవీ ఐ రైట్" అని అడుగుతూ.

నేను విసివినట్లు వూరుకున్నాను

"యిరవై సిగరెట్లూ... యు మస్ట్ లి వెరీ రిచ్... మై గుడ్ నెస్... చూడు సుందరీ యంత కంటే మంచి అవకాశం దొరకదు కానీ సిగరెట్లు త్యాగం చేయ నా మూల విని."

"త్యాగమా" వెలుకరించింది తెరిసా

"అదే లెట్టి... కాల్యటం మానేయమని అభ్యర్థిస్తున్నాం."

హెండర్సన్ లాంటి పెద్ద డాక్టరు ఒక సర్వసాధారణమైన రోగిలో మాట్లాడుతున్నతీరుకు నవ్వాలో ఏదాలో అర్థం కాలేదు.

"అదేమంత పెద్ద కష్టమైన పని కాదను కుంటాను. మంచి తోడు ఒకరు దొరకాలేకాని సిగరెట్లు త్యాగం చేయటం ఎంతసేపు"

ఆ మూలలంటూ తెరిసా గ్రుచ్చిగుచ్చి నావైపు చూస్తోంది అన్న సంగతి గుర్తించకపోలేదు నేను, ఎవరిమూల ఎలావున్నా.

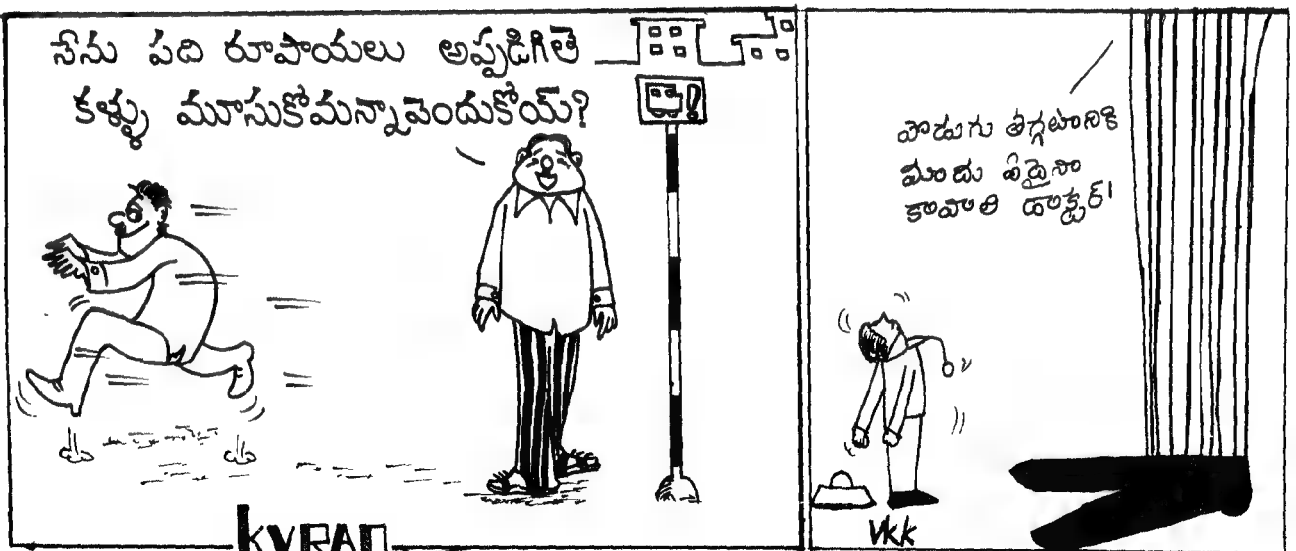
"ఏం నీ బోయ్ ఫ్రెండ్ ఆ మాత్రం సహకరించలేదా నీతో. ఒక చేయిచేయమను సరిపోతుంది"

"సహకారం మూల దేముడెరుగునుకాని - ఒక రెగ్యులర్ బోయ్ ఫ్రెండ్ అంటూ ఒకడు వుంటే - నాకి జాధరే వుండేవాణేమో."

పొద్దులు దాటి దండయాత్ర సాగిస్తున్న వాళ్ళమూలల్ని శ్రద్ధగా విసటంకంటే నేను చేయ గలిగింది ఏమీలేకపోయింది.

"మై గుడ్ నెస్ .. ఈ కాలం ఆడపిల్లల్ని కాస్తంతైనా అడుపులో పెట్టలేమంటే నమ్మండి. కనిసం మాట్లాడా వినిపించుకోరుకదా ఏం చెప్పటానికై నా."

హెండర్సన్ మారుతోన్న వాతావరణాన్ని వెంటనే పసిగట్టాడు.

“మగపిల్లలు మాత్రం తీసిపోయారను కుంటున్నారా” అప్పటివరకూ మౌనం పోవట్లా వచ్చిన సిస్టర్ జోన్స్ విరుముకు వడివంత పని చేసింది.

“అఫ్ కోర్స్... అఫ్ కోర్స్... ఓ పని చేద్దాం. ముందు నువ్వు ఓ పెర్సనెంట్ బోయ్ ఫ్రెండ్ ని సంపాదించి పట్టుకో. ఆ తరువాత నీ సిగరెట్లు మాట ఆలోచిద్దాం.”

“అయిడియో బాగానేవుందికాని - పున్న పళంగా బోయ్ ఫ్రెండ్ ఎక్కడ దొరుకుతాడబ్బా.”

“నువ్వు కాస్త గట్టిగా ప్రయత్నించాలేకాని ఆదేశంపని?”

“పాండర్ నన్ ఫలోకి విసిరి తెరిసా భుజాల మట్టా చేతులువేసి మెల్లగా తట్టాడు.

“ఎవరో ఒకరు ప్రత్యక్షం కాకపోరు నన్నీ ప్రమాదం నుంచి కాపాడటానికి - ఏమంటారు?”

“నీజమే ఎవరికి తెలుసు - అయినా యింత సుందరాగిని ఏ మగడు మాత్రం తప్పించుకు పోగలడు చూపులు కలిశాక” పాండర్ నన్ మనసుని మాటల్లో పెట్టుకుండా పుండలేకపోయాడు.

“ఈజ్ డట్ సో” తెరిసా చూపులు నా మీద నిలిచాయని గుర్తించగానే గుండె డడడలాడింది.

సిస్టర్ జోన్స్ ఆ మాత్రం పసికట్ట లేని అమాయకురాలు కాదు.

సావైపు చూసి చిన్నగా నవ్వింది. అంధుల్లో ఎలాంటి వెలుకారం, ఏమ్యలావంలేదు. ఏవో తెలిసి తెలియని పూసాలకి అప్పవట్టమైన గుర్తింపు తప్పించి.

* * *

తెరిసా చూడటానికి ఆమె పుంటున్న వార్డ్ లోని ప్రత్యేక గదిలోకి వెళ్ళాను. ఆ చిత్రంచూసి చివుక్కుమంది వంటరి మనసు.

“అయావ్ సారి” చాలా కాలంగా దొరల దేశంలో పుండటం వలన అనుకుంటాను. ఆ మాటలు యాంత్రికంగా గొంతు చీల్చుకుని పూడిపడ్డాయి, ఎదురుగా హాస్పిటల్ బెడ్ మీద సరసాలు అడుకుంటున్నంత పనిచేస్తున్న ఆ జంటని బెదిరిస్తూ -

వాళ్ళు యిద్దరూ ఏదో లోకంలోంచి భూమి మీద పూడిపడ్డట్లు తెప్పరిగారు.

“ఓ... హేయ్” తెరిసా ఎంతకైనా తెగించగల ఆడపిల్లేనని వేరే చెప్పక్కర్లేదు ఆ పలకరింపు వింటే.

“అయ్ డోంట్ మీన్ టు యింబర్స్ట్ యు... సారి.”

అక్కడ ఓ ఊణంకూడా నిలబడబుద్ధి కాలేదు. గిరుక్కున వెనక్కు తిరిగాను.

భారతదేశంలో పుట్టి పెరిగిన మనసేమో అతి తెలికగా అమాంతో రగులుకుంది. ఆ మనసుకి పెట్రోలు కిరసనాయలతో ఏమీ పని పుండదను కుంటాను యిలాంటి విషయాలల్లో.

“స్లీప్ డోంట్ గో” తెరిసా గొంతుక వణికింది.

అది తడబాటో, తప్ప కప్పపుక్కుటమో నా ఆలోచనలకి అందలేదు.

“ఓ డాక్టర్ రాజేష్... అయావ్ డాక్టర్ లాయ్డ్... తొరాసిక్ సర్జరీ రిజిస్ట్రార్... మీన్

భేతాళుడు మరచిన వ:రో కథ

పామరని చూడమని రిక్వెస్ట్ చేసింది చేసింది మీర అనుకుంటాను...”

ఆ యువకుడు తెరిసా భుజాలమీద నుంచి చేతులుతీసి బెడ్ మీద నుంచి లేచి నావైపు తిరిగాడు తీరుబడిగా.

“ఓ ఎన్... ఎన్” కంగారు పడడం నావంతు అయింది.

“మీతో మాట్లాడాలి... బయటకు వెళ్దామా” అంటూ నా దగ్గరకు వచ్చి చనువుగా భుజంమీద చేయి వేశాడు డాక్టర్ లాయ్డ్.

“స్యూర్...”

చురుకైన నా చూపులు సూటిగా తగిలినట్లు వున్నాయి. చటుక్కున చేయి వెనక్కు తీసుకున్నాడు డేవిడ్ లాయ్డ్ తప్ప తెలుసుకున్నట్లు.

“మీతో నేనూ మాట్లాడాలి... మీ పని అయ్యాక ఒకసారి యిలా వస్తారా?”

వెనుకనుంచి తెరిసా గొంతుక స్పృతి చేసిన ఎలక్ట్రానిక్ ఆర్గన్ లా మృదువుగా వినిపించింది.

లాయ్డ్, నేనూ ఒకసారి వెను తిరిగి చూశాం ఆశ్చర్యంగా.

“మిమ్మల్నే డాక్టర్ రాజేష్...”

లాయ్డ్ నావైపు చూసి చిరునవ్వు నవ్వి మెల్లగా వీపుతట్టి బయటకు నడిచాడు.

పుత్రాసాంగా నాటకం సాగుతుంటే పొరపాటున ఎవరో తెర వేసినట్లు అంతా అయోమయంగా తోచింది ఆ ఊణం.

“యు మీన్ మి...” అన్నాను పిచ్చిగా.

“మీ పేరే తలచాను అనుకుంటాను” చిలిపిగా నవ్వింది ఒంటరితనానికి వంతపాడుతూ.

“అదేమిటో యివ్వడే చెప్పొచ్చుగా... అవలల నాకు చాలా పని వుంది. మీరు ఎలా వున్నారో చూసిపోదామని వచ్చానంతే” అన్నాను.

“అహ... ఆశ.. చూసిపోటానికి నేనేమైనా ఎగ్జిబిషన్ లో వస్తువును అనుకున్నారా ఏమిటి... అదేం కుదరదు... మీరు మళ్ళీ రావాలిందే, నాతో చాలాసేపు మాట్లాడాలిందే ఎన్ని పనులు వున్నా నరే... స్లీప్” చిప్పిపిల్లలా మారాం చేసింది.

“లక్ మీన్ పామర...”

“అహ... తెరిసా... పేరైనా గుర్తుంచు కోండి మహాశయా...”

“ఆల్ రైట్... తెరిసా... ఓ విషయం చెప్తాను వింటారా?”

“నాకు తెలుసు మీరు చెప్పబోయేది ఏమిటో... తెరిసా యిది హాస్పిటల్... నువ్వు రోగిని... నేను పెద్ద వైద్యవేత్తను... యిలా మంతనాలు సాగించటం చాలా తప్పు - అంతరంగిక వ్యవహారానికి అమూల్యమైన మా సేవలకి మధ్య పాతు కుదరటం అనంభవం...”

“అన్నీ తెలిసివుండినాకూ మీరు యిలా ఎందుకు ప్రవర్తిస్తున్నారో నాకు అర్థం కావలసిందే.”

ఆమె మాటలకి అడ్డుపడి కథకి చిన్న మెలిక పెడదామని ఆవేశపడ్డాను. మాటలు క్రుంచి విసిరి చేతనైతే ప్రాగుచేసుకుని మాలలు కట్టుకోమన్నట్లు చురుకుగా చూస్తూ,

“పిలిచినా పలికే ప్రాణి లేని ఓ ఎడారిలాంటి దీనిలో మిమ్మల్ని ఏ కంచెకో వెట్టుకో కట్టిపారేస్తే తెలుస్తుంది ఆ బాధ ఏమిటో.”

చుక్క మాట దేముడెరుగును కనీసం కామా గుర్తుకైనా చోటు లేకుండా కథని పాడిగించింది, వయ్యారిభామ తన తెలివైన మాటలతో.

“ఐ సీ.”

కోలుకోటానికి కాస్త టైమ్ కావాలివచ్చింది నాకు.

“మనిషి మొండివాడియితే నయాన్ భయాన్ నవ్వుచెప్పవచ్చు. మనసు మొండిదయితే...”

“మనసు మొండిదని తెలిశాక దాని జోలికి పోవటంలో అర్థం పుండదనుకుంటాను.”

అదంతా వ్యర్థ ప్రసంగమేనని నాకు బాగా తెలుసు. కాని తెరిసాలో ఏదో తెలియని నిశ్చిన్మైన ఆకర్షణ వుంది. అది నన్ను అన్నివిధాలా కట్టిపడేసి మాటలతో ఆటలాడిస్తోంది అని తెలుసుకోటానికి ఊణకాలం పట్టలేదు.

కాని ఆమె కంటిలో ఏమి కనికట్టు వుందోకాని ఆ చిక్కుకున్న పలయంలోంచి బయట పడటం నాకు చేతకాని పనే అయ్యింది ఆ నిమిషం.

“మొండిదని చెప్పే మంచి మనసుని గాలికి వదిలేయమంటారా చెప్పండి... స్పార్కి చేసే వాడికి కాస్త ఓర్పు, నేర్పు పుండాలేకాని అడవిగుర్రాన్నైనా మచ్చిక చేసుకోటం ఎంతసేపు...”

“మనసు గుర్రమే అయితే మీరు ఆ పనే చేయొచ్చు.”

“డోంట్ వర్రీ ... వరుగెట్టి మనసుకి హగ్గుల ఎలా వేయాలో నాకు తెలుసు.”

“కంగారులో కాలుజారితే చాలా ప్రమాదం మరి.”

“ఎవరికట ...”

“చూడండి యివ్వడు మీతో వాదించేటంత ఒపికలేదు. టైమ్ అంతకంటే లేదుకాని దయచేసి నన్ను విడిచిపెడారా” అన్నాను అసహనంగా.

ఫక్కున నవ్వింది తెరిసా. ఎలాంటి ప్రవరాణ్య డై న నవ్వే చూపుల్లో మంచులా కరిగిపోవలసిందేనేమో.

“మిమ్మల్ని ఎవరూ కట్టేసి కూర్చోపెట్టలేదే. యు ఆర్ ఫ్రీ అంట్ యు?”

“మై గుడ్ నెస్.”

విసురుగా బయటకు నడిచాను.

“మీ కోసం చూస్తుంటాను మరి ...”

గుమ్మం దగ్గరకి వచ్చాను.

“స్లీప్ ... డోంట్ డిజిస్ట్రాయింట్ మి.”

ఊణం గుమ్మందగ్గర అగి ఏదో చెప్పాలను కున్నాను. కాని అలాంటి ఆడదానితో మాటలు పెంచడం చిన్నమొత్తంమీద పెద్దవడ్డి చెల్లించటమే అవుతుందని గ్రహించటానికి అదృష్టవశాత్తు రెప్పలాలు కాలం సరిపోయింది.

బయట వరండాలో డాక్టర్ లాయ్డ్ నా కోసం ఎదురుచూస్తూ విలువలేని చిరునవ్వు ఒకటి విసిరాడు గాలిలోకి!

(ముగింపు పై వారం)

వేలాది కుటుంబాలు అనాదిగా వాడబడుతున్న
లవంగనూనె ప్రభావాలన్నింటినీ ప్రామిస్ లో మళ్ళీచూసారు.

లవంగనూనెతో కూడిన సాటిలేని టూత్ పేస్ట్ ప్రామిస్

మీరూ ఎందుకు వాడి చూడకూడదు మరి!

ప్రామిస్
దంతక్షయంనుండి రక్షణకు
తోడ్పడుతుంది నోటినితాజాగా
రూపొందించి
దుర్వాసనను అరికడుతుంది.

బల్వారా ఉత్పాదన

ఆరోగ్యంచందే పళ్ళు,
చిగుళ్ళు, తాజాశ్వాస-
అదే మరి ప్రామిస్ వాగ్దానం

CHAITRA BLS-453R TEL

ఇవ్వడు ఖాళీ టూత్ ఆఫరును 31 డిశంబరు 82 వరకు అఖరిసారిగా పొడిగించబడింది

బుద్ధి పదునెక్కిన జీవులు జీవితంలో తమకు అందవలసినవన్నీ అందలేదనీ, అన్యాయం జరిగిపోతున్నదనీ భావించినప్పుడు ఏ దోషన పోతార్ అందులోకే అడుగు పెట్టాను నేను.

మనోమా

చైతన్య
చువావళికథల
ప్రొటోటైప్
రూ.600/- బహుమతి
సాందిన
కథ

కృష్ణవర్ణ యిట్లా కుళిపోతున్న దేమిటి? అది సక్రమంగా ఎందుకు లేదూ? అంటూ తెగ మదనపడిపోతున్నాను. అబద్ధం, మోసం, అవినీతి సర్వత్రా సామాన్యమైపోయాయి నీతిగా బ్రతికి పైకి రావటం యీ దేశంలో యీ కాలంలో కల్ల నీతిపరులు అడుక్కే పోతున్నారు.

అక్షమంది నీతిపరుల్లో ఏ ఒక్కడో పైకి తేల్చారేమో! పైకి తేలే పాళ్లలో చాలాభాగం అవినీతి పరులేనన్నది ప్రత్యక్ష సత్యం. అంచనూ, నల్ల డబ్బూ, దొంగ లెక్కలూ లేకుండా బాగుపడ్డ పాళ్లు అరుదు.

ఈ య న గ రు ప్రభుత్వం వారికి నమ్మకస్థుడైన పుద్యోగిగా పాతికేళ్లనుంచి పని చేస్తున్నారు. పుద్యోగంలో ఆఫీసరే. అయినా రిటైరమ్యేనాటికి మాకు నెత్తిమీద అద్దెకప్పేగాని సొంత కవ్వం ఉదాని స్పష్టమైంది లోకరీతిగా పోయింటే కథ

మరొకటిగా వుండేది! శిబిరకవర్తి, రింజి దేవుడూ, హరిశ్చంద్రుడూ కూడా చాలా కష్టాలు పడ్డట్లు మా చిన్నబ్బాయి తెలుగు నాచుకంలో మంచి వల్లెవేస్తుంటాడు. మేము చిన్నప్పుడు చదివిన పాటలే! పాళ్లకు లాగా మాకూ దేవుడు ఆఖర్లో నశించవడం

దయచేసిపొద్దు అనుమానం కూడా లేదు నాకు! వాచకాల పీఠికీ ఆనందానికి అవినాభావ సంబంధమున్నట్లు, నీతికి తోబుట్టువేళ్ళు. అయినట్లు, నీతిమంతులకు ఆఖరికి ప్రతిఫలం దీరికే తీరుతుందన్న భ్రమలూ ఎందుకంటే కల్పించబడుతున్నాయన్న పళ్ళు అంతా తురిచి.

ఇప్పుడు టున్స్ అలోచనల్లా వాచుట్టు ముగిసి నన్ను పీడిస్తున్నాయంటే దానిక్కారణం ఏమిటో నా అమ్మాయి ఇంటరు పరీక్షలు రాసున్నది. రోజూ ననుకుడే - "నే నైతిక రోజూ కష్టపడి పుస్తకాలన్నీ అర్థరీతివారా చదివాలి! మా క్లాస్‌మ్యాటలు చక్కగా అవులుయిన ప్రశ్నాపత్రాలు చూసుకుని ఎనిమిదింటికే నిద్రపోతున్నారు. నాకేమో ఎవరూ పేసర్లు తెచ్చినారు!... నిర్భయంగా స్నేహితురాలు లక్ష్మికి ఎంత కోపం ఎచ్చిందో. 'రెపు రాబోయే జవాబుజీ పేసరు ఇచ్చి పెది నొరలెడు, తెలుగుది దీరికే చచ్చింది, దీన్ని ఇంగ్లీషులోకి మార్చుకోవాల్సివచ్చింది' అని తెగతిట్టుకుంది... వాలాగా మొత్తం చదవాల్సివుంటే పినిపేదో!" ఈ ప్రకారంగా రోజుకోరికంగా గోణి క్లుంఠున్నది పాప. దాని అనన్యతను గురించి దానికి మాధానం చెప్పలేక నేను బాల్య ఆలోచనలు చేస్తున్నాను ఏదో ఒక సందర్భం గా యిలాటి ఆలోచనల్ని చాలాసార్లు చేశాను. ఈ వ్యవస్థలో ఇంత అన్యాయం యిలాగా పండిపోయింది గనుక, ఇహ యిది పాపంమై పోవాలిందన్న నిశ్చయానికి వచ్చాను...

నేను యిలాగా ఆలోచించుకుంటూ బాధ పెడుతూ వుండగా పనిమనిషి హాసీనా ధనధనా లోపలికి వచ్చింది. ఆ మనిషి నడక తీరే అంత. అటునున్న అడగుల ఎత్తు, నలుచగా వుండి గట్టితనం గల భృతమైన శరీరమూ, పోషణలేక మోటు తేలినా అకర్ణబేరుమైన ముఖవలెకలూ, మెడని కొవలించుకున్న బహునల్లని పూసలదండ, బంగున మోగే గొంతు- ఒకసారి చూసిన వారెవరైనా ఆనక్కితో రెండోసారి చూసి తిరుగుహాసీనాను దానికి ముప్పైవళ్ళదాటి పుణ్యభూమిని ఇరవైవళ్ళ బాం కుమారి నన్నట్లు చక చకలాడిపోతూ, తనలో వివరికి తెలిసిన సేగూడమైన గొప్పదనమున్నట్లు పిరిగిబడిపోతూ వుంటుంది.

'ధన ధనా నడుస్తూనే గిన్నెలు బయటే శారా?' అన్నది. యజమానురాలి నన్ను గౌరవంలేదు. అడగులంతో వినయంలేదు!

'సాయెబులంతే!' అన్నాడు జవాను కొండయ్య.

'దూడకల వాళ్ళ కూడానా?' అంటూ కొక్కిరించాడు ప్రక్కింటి జవాను త్రిమూర్తులు మెల్లగా.

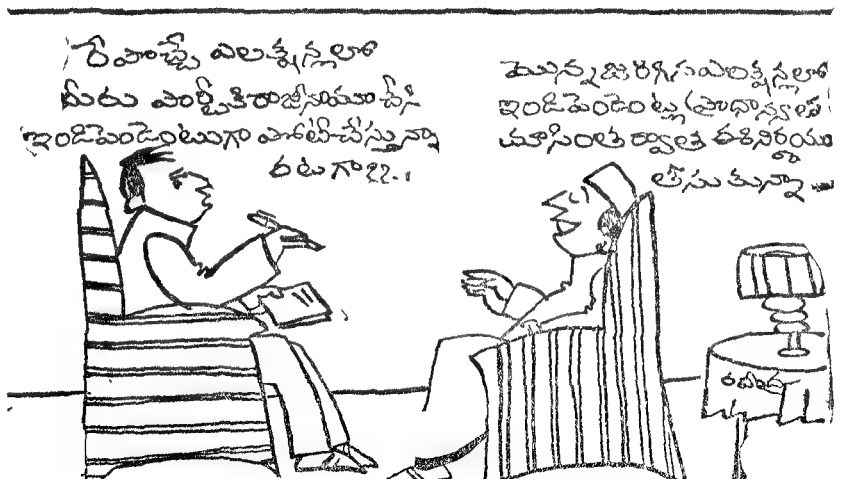
హాసీనా ఎదురుగా దివరూ ఏమీ అనరు! రంజాన్ నెలలో భర్త, పిల్లల డేమం కోసమంటూ నగలంతా వునవాసముడి, వింగిలి కూడా మింగకుండా వుమ్మేస్తుంది హాసీనా. గారిపి వెల్లో ధన్నగిర్ స్వామి మొక్కు తీర్చుకోవడానికి పకీర్లని పిలిచి, మేలా చేయించి, ఒక మేకను కొని విందు చేసింది... చెయ్యాలనుకున్న ప్రతి పనినీ ఎలాగో పూర్తిచేస్తుంది మేకని ఏవూళ్ళో రోజుకి రోజు దొంగిలించి తెచ్చివుంటుందని నాకు అనుమానం. ఎందుకంటే వండుగ ఖర్చుకు లేదని అంతకు ముందు రోజే నన్ను అయిదురూపాయలు ఎడ్వాన్సు అడిగింది. మేకను కొనడం సామాన్యమా? యాభై రూపాయలు లేనిదే పిల్ల మేక కూడా రాదు! అయినా అలాగా వాళ్ళకి నీతినియమాలేమిటి? ఇహ సినిమాల సంగతి నడసరి! వారానికో సారైనా పిల్లాజెల్లాలో ఒక సినిమా చూస్తుంది. మర్నాడంతా చాలా హుషాగా వుంటుంది. డబ్బులా? గేటు కీపరు తెలిసిన వాడై పిల్లలందర్నీ టికెట్టు లేకుండానే లోపలికి ఒదులాడటం సినిమాకథ, జోకులు, పాటల కూనిరాగాలు- అబ్బో, రెండురోజుల వరకూ మాటాడానికీ చాలా సరుకు. నిజం చెప్పాలంటే హాసీనాని చూస్తే నాకు కొంత

అమామ కలగుతుంది కూడా. వేను సినిమా చూసేవన్నీ విచుర్చిస్తానుగాని సంతోషించ లేను. హాసీనా కంటే ఎక్కువగానే పండుగలు చేస్తాను గాని అందులో తృప్తిలేదు!... ఆ ఒక ఆలగా మనిషిని గురించి యిన్ని ఆలోచనేమిటి?

'అబ్బో, పెద్దబాబు! అదనలేవరో అడగండి!' అన్నాడు త్రిమూర్తులు ఒక నాడు హాసీనా లేనప్పుడు.

నేనడిగినప్పుడు ఒక్క నిమిషం సమాధానం చెప్పకుండా నావేపు నూటిగా చూసింది. దాని సొంత విషయాల అడిగే హక్కు నాకు లేదని ఆ చూపుతో ఆ నిమిషంలో నాకు తోచింది తరువాత పొమ్మంగానే వెప్పింది: 'నేను గెడ్డ పిల్లని' అని. మిగతాది కొండయ్య చెప్పాడు తర్వాత. ఇది మొగుణ్ణాగిలేసి దూడకుల నుబానీతో లేచాచ్చింది. నుబాని యక్కడ వెల్ పేర్ పొస్తల్లో నడచేస్తాడు. వాళ్ళకు ఆరుగురు కొడుకులు. అబ్బో, వాళ్ళు అసాధ్యం. పిల్లడికి వదేళ్ళైనాని డకుండానే ఏ హోటల్‌లో నీ నసి పెట్టేస్తారు. నాడి తిండి జరగా బీతం యింటికొస్తుంది అంతా నంపాదనే వాళ్ళకి అందుకే అంత పైలా వహానుగా కన్నుస్తుంది హాసీనా

రెండు నెలల కితం నుబానీ వాపెక్కిమి ఆనకేషన్ చేయించుకోగా ఏదో గొడవై పోయి బరువు సనులకు పనికి రాకుండా పోయాడు. వుదోగం పోయింది అన్నడే వాణ్ణి చూశాను. చూసి రుడునుకున్నాను. పొట్టిగా, నల్లగా, బుంగుని సోల్ పున్నాడు. అందులోనూ అనారోగ్యంతో బాధపడుతున్నాడేమో, నురీ వికారంగా కన్పించాడు నా కళ్ళకి వాడి చిన్న కళా మాత్రం మెరుస్తూవున్నది. వాడిని

Interstellar

చేస్తావా?" అనడిగాను. ఏదో గొప్ప రహస్యాన్ని దాని పెద్దన్నట్టు గుంభనగా నగ్గంది వాసీనా "మాకో వద్దతి వుంది తెండి. ఆ పనిచేస్తే చిరేచనాలు పది గెత్తుకు పోవాల్సిందే!" అన్నది "అహ! అదేమిటో నాకు చెప్పింది?" అన్నాను బావంత పెద్దన్నా. కాసేపు బెట్టుచేసి ఆఖరికి చెప్పింది: "ఒక వస్తువు తీసుకోవాలి... దాని పేరు చెప్ప కూడదు... దాన్ని నిప్పుమీద కాల్చి మణికట్టు మీద వాత పెట్టే లగ్నిపోతే..." అన్నది ఇంతకీ ఆ వస్తువేమిటో చెప్పడేమిటి? అది మనింట్లో వుండేదో, వుండనిదో. దాన్ని

సంపాదించుకొని చికిత్స పొరబించుటానికి ఆలస్యమౌతుండేమో! కొంతసేపు బతి మాలాక నా మీద దయతలచి వరమిస్తున్న రాణి లాగా మొఖం పెట్టి పెంపిచ్చింది: "దాని పేరు చెప్పకూడదు! పేరు చెప్పే ముందు పనిచెయ్యదు! అది వన యింట్లో వుండేదే. చారులో వేసేది. తెల్లటిది" అన్నది. కొంచెంసేపు ఆలోచించి "వెల్తుల్లిపాయా?" అన్నాను అడిగితే అవుననదు, కాదనదు. ఆఖరికి నవ్వుతూ దయగా అన్నది: "నేను రేపు దాన్ని తెచ్చి మీకు చూపిస్తానులేండ" అని.

దేవుడి దయకల్ప బాటగాడి విరేచనాలు ఆ రాత్రికి లగ్నినై దాక్కురుగారి మందు పని చేసింది. వైద్యవిజ్ఞానం యంతగా వగతి సాదించాక విరేచనాలు లగ్నికపోవటం ఏమిటి! చాలా సంతోషంగా వున్నాను హాసీనా నవ్వుకుంటూ వచ్చింది "దానికి ఎలా వుంది?" అన్నది రాగానే. నిన్నటి మాట జ్ఞాపకం వచ్చి "ఆ వస్తువు తెచ్చావా?" అన్నాను. బొడ్డో మంచి వెల్తుల్లి రెబ్బ తీసి చూపించింది నాకు నవ్వు ఆగలేదు అంక వాళ్ళ మూర్ఖత్వం యిట్లా వుంటుందన్నమాట! "దీన్ని కాల్చి వాత

ఇదిమిక్కు చాలాఉపయోగం

మానిత్య వ్యవహారాలకు "వ్యవహారదర్శిని" అనే తెలుగుపుస్తకం చాలాఉపయోగం. అందులో ఏదైనా అస్తి కొనేటపుడు తనుకోవలసిన జాగ్రత్తలు, ఏదైనా ఉత్పత్తి, వ్యాపారం చేయాలంటే, దేనికేవరి వద్ద ఎలా తైసన్న, తేసు కోవాలి, వివిధ జాతుల వివాహ, విదాకులని బంధనలు, స్త్రీ పురుషుల అస్తి హక్కులు, ఎవరితోనైనా ప్రమాదం రాబాత పోవసరక్షణకు ఎవరికెలా వ్రాయాలి. ప్రభుత్వ ఉచిత ఇండస్ట్రీలూ పాండటానికి ఎవరికెలా ధర ఖాస్తు వ్రాసి పంపుకోవాలి, నోట్లు, దస్తావేజులు, ఒప్పందాలు, వత్రాలు, పిటిషన్లు, ఫిర్యాదులు, ఉత్తరాలు ఎలా వ్రాయాలి వాటి వివిధ నమూనాలు, అనేక చట్టాల వివరాలు ఇలాంటివెన్నో మిక్కు ఉపయోగపడేలా, తెలిసేలా వ్రాయబడ్డాయి. 300 పేజీల పుస్తకం. ధర రూ. 12. పోస్టు ఖర్చులదనం. దేశ సేవ ప్రచురణలు, 2. ఇందిరా నగరు, వెంగళరావు నగరు వద్ద, ప్రాదరాబాదు-500890 ము ఉత్తరం వ్రాసి మిక్కు ఉపయోగానికోపుస్తకం వి.పి. పోస్టు ద్వారా పొందండి

Grams : TECHMINE

Phone . 576

Visveswaraiah Memorial Institute of TRAINING TECHNOLOGY & MINE SURVEYING

Z. P. HIGH SCHOOL ROAD, GUDUR - 524101, Nellore Dt. A. P.

ADMISSION NOTIFICATION

1. MINE SURVEYING (Mine Surveyor's Competency Examination)
2. MINE FOREMAN. (Foreman Competency Examination)

విద్యార్హతలు : S. S. O (ఇంటరు, గ్రాడ్యుయేట్లకు ప్రాధాన్యత)

విగ్నామినేషన్ అధారిటీ : బోర్డ్ ఆఫ్ మైనింగ్ ఎగ్జామినేషన్స్, ధన్ బాద్.

(కోర్సు కాలపరిమితి : రెండు సంవత్సరములు. పై ఉద్యోగములు భారతదేశంలో చాలా కంట్రీ.

విదేశాలలో మరెన్నో. వెంటనే వెలకు రూ. 1000/- పైబదు ఉద్యోగము పొందగలరు.

పై విషయములు వినిపియమెంటు అధికారులతోను, మైనింగు అధికారులతోను సంప్రదించి దృవీకరించుకొనవచ్చును. అప్లికేషన్, ప్రాన్ సెక్యన్ కొరకు రూ. 5/- వెంటనే ఏం. ఓ. చేయండి.

అఖరు తేదీ 30-11-82

V. V. REDDY, Director

పోదరాబాద్ గాట్ బుక్

తిరుమల రామచంద్ర

కుండుర్తి కాలధర్మం:

'సయాగరా' డూకుతూ, 'సగరాగా' (మోగి 'యూగే యుగే' నిలవగల వచన కవితను చెప్పి వచన కవితా పితామహుడుగా ప్రశంసలు అందుకొన్న మిత్రుడు శ్రీ కుండుర్తి ఆంజనేయుల అక్టోబర్ 25 వ తేదీన పాడరాబాద్ లో స్వగృహంలో కన్ను మూశారు. కుండుర్తి ఒక్కమాటలో మంచిమనిషి, కవితను— ఎచన కవితను సొంత అస్తిగా భావించే వారు. పరిచయమయిన పది నిమిషాలకే పూర్వములో చొచ్చుకొని పోయేవారు. మెదడులో నరాలు తెగి మరిపోయేవరకు కవిత చెప్పారు. వచన కవితే పూరిగా, ద్వేయంగా, బ్రతుకుగా భావించి, దానిని ఉద్యమంగా నడిపిన ఏకాగ్రుడు కుండుర్తి. యువ కులలో ఏ మాత్రం కైతరస్య కనిపించినా, వెన్ను తట్టి నన్నుతించే ఉదారుడు. ఏ గతిరచియిందీరని సమకాలము వారలు మెచ్చురేగదా— అనేమేమకూర వేంకటకవి అనేవనకు అవవాదం కుండుర్తి. ఆయన గుంటూరు జిల్లా, నరసిరావు పేట తాలూకాకాటి వారి సొంత గ్రామంలో 1922 డిసెంబర్ 16వ తేదీన జన్మించారు. వినుకొండలో శ్రీ జాషువా కవి వద్ద, విజయవాడలో కవి సమాఖ్య శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణ వద్ద విద్యాభ్యాసం చేశారు. గుంటూరు ఆంధ్ర కైస్తవ కళాశాలలో చదివి, ఆర్థిక శాస్త్రంలో బి. ఏ. పట్టం పుచ్చుకొన్నారు. బెల్లం కొండ రామదాసు, ఏలూరి సుబ్రహ్మణ్యంగార్యులతో కలిసి 'సయాగరా' అనే కవితా సంపుటితో కవితా రంగంలో డూకారు. గుంటూరు పాగాకు బోర్డులో కొంత కాలం పనిచేసి, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం సమాచార పౌర సంబంధ శాఖలో చేరారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడిన తర్వాత పాడరాబాద్ కు వచ్చి "ప్రే వర్స ప్రంటు"ను స్థాపించి, ఏటా బహుమానాలు కూడా ఏర్పాటు చేశారు. తెలంగాణ ప్రజల సోదాన్ని "తెలంగాణ" అనే వచన కవితాకావ్యంగా రూపొందించారు. 1970 లో ఆయన రచించిన 'సగరంలో నాన' అనే కావ్యానికి రాష్ట్ర సాహిత్య అకాడెమీ బహుమతి లభించింది. 'కుండుర్తి కృతులు' కవితా సంపుటి కేంద్ర సాహిత్య అకాడెమీ బహుమతి

పొందింది. మరొక కావ్యానికి సోనియల్ ల్యాండ్ అవార్డు లభించింది. సమాచార శాఖ ప్రమోదించే ఆంధ్రప్రదేశ్ పత్రికకు సంపాదకుడుగా పుండి ఉద్యోగ విరమణ చేశారు. ఆయనకు కుమారుడు, ఇద్దగురు కుమార్తెలు పున్నారు. రచనలు— సయాగరా, తెలంగాణ, యుగే యుగే ప్రాచీన భండో బద్ధ కవిత, సగరంలో నాన, నాలోని నాదాలు, దండియాత్ర, భగవంతునికి బహిరంగ లేఖ, భవిష్యత్కవిత, సాహిత్యం, కుండుర్తి కృతులు, హంస విగిరి పోయింది (భార్య మరణించినపుడు రచించిన కావ్యం) మేఘమాల, పెమ్మ వ్యాసాలు. నవంబర్ 4వ తేదీన కృష్ణ దేవరాయాంధ్ర భాషా నిలయంలో శ్రీ సోమసుందర్ అధ్యక్షతన జరిగిన సంతాన సభలో పలువురు కుండుర్తిని ప్రశంసించారు. శ్రీ గోపాల చక్రవర్తి మాట్లాడుతూ కుండుర్తి సమాచార శాఖలో పని చేయడం ఆ శాఖకు గర్వకారణమని, ఆయన పాఠాలకు హలాలు, చేనేతకు చేయూత— వంటి కవితానుమయశీర్షికలు పెట్టేవాడని, ఆయన చిరంజీవి అని అన్నారు. కుండుర్తి పేరుతో అవార్డు పెట్టాలని డాక్టర్ దాశరథి సూచించారు. కుండుర్తి కవిత ఆలోచనలు రేకెత్తించేది, జ్ఞాన బోధ కలి

గించేదని, శ్రీ గజల్ల మల్లాగెడ్డి అన్నారు. ఆయన కవితలో శృంగార, తత్వం మేళ విలసతయని డాక్టర్ కొత్తపల్లి వీరభద్రరావు అన్నారు. కుండుర్తి సామాన్యుని కోసం, సంఘం కోసం సాహిత్యం శ్రీ ఎల్లారా అన్నారు. ఆయన మంచి మనిషి, తరచు కవుల వలె పదవుల కోసం పాటులాడకపోవడమే ఎటులాడాలని శ్రీ సోమకూచి పాఠశాలకు అప్పలవ్వారు. ఆయన ప్రభుత్వాన్ని ఏమీ అర్థంపరచమి శ్రీ పల్లా భట్ల వెంకటేశ్వర్లు అన్నారు. తెలంగాణా సోదరుల గురించి మరెవ్వరూ కావ్యం వ్రాయలేదని డాక్టర్ చేమూరి రామారావు అన్నారు. గనన ఉపకృతులతో పొందుకు పరచడం పెట్టడమే శ్రీ శివరెడ్డి అన్నారు. కవితను సొంతంగా భావించేవారని డాక్టర్ ఎస్. గోపీ అన్నారు. కుండుర్తి, ప్రణా కవి, విశలభాగ్యుల ఆయన అపస్తంభ స్థితి చందోగడ్డ స్నేహితుల కవిత చెప్పారని డాక్టర్ వాసా ప్రభాకర్ అన్నారు. భాషం ఎక్కువయినందు చల్లవో ఏమో ఎల్లారా చాల మంచి అధ్యక్షుణ్ణి సంగటింపించే ముగ్ధులైనారు. దానిని చూచి విధానవిభాగ స్నేహితులు సరకులయ్యక మాటాడే విధానసభ సభ్యులు జ్ఞానా చచ్చారు.

శ్రీమతి మౌర్య సునహితా:

విఖ్యాత ఒరియా కుటుంబ శ్రీమతి మౌర్య రమా సునా సాతా నవంబర్ 16 వ తేదీన కళాభవన్ లో తన ఒరియా పితామహుని వివిధ చారు. అభినవ ఒరియా సాహిత్య రంగాను వివరించారు. శ్రీమతి భారతా శాస్త్రి ర్మన్, శ్రీ ఎల్లారా, శ్రీ తిరుమల శ్రీనివాసాచార్యులు తమ కవితను ఆమెకు వివరించి కంగలం గల నివరించారు. ఒరియాలో వ్యంగ్యం తప్పక నవీ, కల్పనకల ఎక్కువని శ్రీమతి మౌర్య అన్నారు. ఆమె పుగ్, తీతరాత్రి, మొదలయిన తన ఉపకృతులు వివరించారు. ఒరియా సాహిత్య రంగాలో మహిళలు చాలతక్కువలవ్వారని సాహిత్య అకాడెమీ కార్యదర్శి డాక్టర్ ఇరివెంకట్ల సుమారి, ప్రారంభంలో ఆమెన ఎరివరూం చేశారు. చివరన ధన్యవాదాల చెప్పారు.

ఉపశ్రుతి:

ఏంసార్ ఏవారంగా పున్నారే ? ఆరణిగానూ, ఒక అత్యాంధ్ర నాయకుణ్ణి. ఏ ఉద్యమం గొర్రెలలో నైనా మనది అగ్రస్థానమా అంటే దానినికా సారి రాజస్థాన్ కి అర్హునింబి అన్నారు ఆయన వివారంలో. ఏమిందో, భగవదండం. సుఖదోగాలలో మనదే ప్రమాణ్య స్థానమని డాక్టర్ ధరమ్ పాల్ అన్నారు. ఆంధ్రుల పౌరుషం వానలేదని అని మన విరాట పరాక్రమం అన్నారు. మా సంధాక్షణ మిట్టాన్ని ఒకటే చేద్దామని

B. Ed., (అంధ్ర)
LAW/MBA (న్యూఢిల్లీ)
M. A / M Com (ఒక
సిటింగ్, '83) ఎస్ రోల్ మెంటు
కోరువారు వెంటనే సొంత చిరునామా గల
విన్యూక్ వంపండి.

ప్రసాద్ ట్యూటోరియల్స్
గుంటూరు - 6

HEMA PUBS

సంతానము గర్భాశయ
 స్వాధుల, పెక్స్ ఆంత
 గంగిక నమస్కలు, నుఖ
 స్వాధుల, మేలల, చర్మ
 స్వాధులకు అనుభవ
 విశిష్టసోష్టద్వారాకూడా
 విశిష్ట కలదు.

సర్వాజ్ నర్సింగ్ హోమ్,
డాక్టర్ యన్. వరోజిని, డాక్టర్ వి. సుధు
H.O. కొత్తపేట చావు, కె. టి. రోడ్,
విజయవాడ-1.
హాఫి: శిలంవారిపేడి, జిన్నాలవర్, గుంటూరు.

ఉత్తరం

పూర్వీకులు - నేటివారు

అంధ్రప్రదేశ్ దనరా సంవికల్ ప్రచురించిన
 "ధర్మ రక్షతి రక్షితః" సీరియల్ పై శ్రీ పి. వి
 ఎస్. కృష్ణబాబు, శ్రీ రాజారావుగార్ల అభిప్రాయా
 లతో బాటు అంతకుమునుపు ప్రచురించిన రచ
 యిత అభిప్రాయాలను చదివిన తరువాత నాకు కలి
 గిన భావాలను వెల్లడిస్తున్నాను. ప్రజాస్వామ్య స్వత
 స్థతా ఏ ఇద్దరి అభిప్రాయాలూ ఒక్కటిగా వుండ
 నవసరం లేదు. దీనికి రచయిత కూడా మినహాయింపు
 కాదు. అలా అని ఈ ఉత్తరంఉద్దేశ్యం రచయితను
 నమర్చించడం కాదు. "3000 సంవత్సరాల నుండి"
 అంటూ ఉదహరించడం అంతే గారడీకాదా?
 నమస్కని తప్పదోన పట్టించడం కాదా? ఇది
 "కోడెలు-మేకపిల్ల" కథని జ్ఞప్తికి తెస్తుంది.
 "మీ పూర్వీకుల్లో కొందరు ఏదో చేశారు కాబట్టి
 నువ్వు శిక్ష అనుభవింపి తీరాలి" అనే మనస్తత్వం
 వివరీతపు రోరణి నహించానిది. అలాగే విమర్శ
 కువిమర్శ కానంతవరకు సంగ్రహింపియమే. నేదానికి,
 సవాతన గ్రంథాలకీ "రోకోభివృద్ధి" అని వేరు
 వేరు అర్థాలు కల్పించవచ్చు. ఉదాహరణకి "బ్రాహ్మ
 యదు" అంటే సాధారణమైన "శేష్టుడు" అనే
 ఈ శబ్దం కుల విశేషం కాదు. ఈ శబ్దాన్ని కుల
 మతాల అతీతం. "బ్రాహ్మణ" నేస్థులు నిర్భయా
 గో బ్రాహ్మ: భృశ్శుభమస్తు నిత్యం రోకోఃపు
 మస్తాస్సుఖినోభవంతు" అంటే "శేష్టులైనవారు
 సుఖింతురు గాక" అని తాత్పర్యం. ఇప్పుడు అలో
 చించాల్సింది ఇన్ని విధాలుగా వాదించుకునే వాళ్ళు
 కుల వర్గ రహిత సమాజా వైషమ్యం అతీతం?
 అనే ప్రభుత్వం ప్రచురించే అప్పి కేషన్లలో "కులం"
 "కాస్ట్" ని ఎందుకు వ్యతిరేకించరు? "ధర్మ
 రక్షతి రక్షితః" మీద జరిగిన చర్చకి కులం ప్రాతి
 పదిక కావడం విచారకరం. విజానికి భారతదేశంలో
 పుష్పిని కులాలు, వాటి కాబలు మరే దేశంలోనూ
 లేవు. కులాల సంకుల సమరం ఈనాటిది కాదు.
 ఉజ్వలమైన భారతీయ సంస్కృతిలోని విషపు
 బిందువు కుల వ్యవస్థ అని అందరూ అంగీకరిస్తారు.
 దీనికి అర్థం అగ్ర కులం అని చెప్పబడేవారు తం
 వంతుకు పోవాలనికాదు, దీన్ని అసరాగా చేసుకొని
 మరొకరు ప్రత్యేక సౌకర్యాల పొందుతూ వుండి
 పోవాలని కాదు.

అక్కడ శ్రీనివాసరావు, హిందీ విద్వాన్,
 18-303-7, కపిల రిడ్జింగ్ రోడ్, తిరువనంతపురం
 517807. ★

Printed and Published by
 S. Nageswara Rao at the
 Andhra Patrika Press,
 Mallikarjuna Rao Street,
 Gandhinagar, Vijayawada-3,
 Editor S. Radhakrishna

నూతన యువనం పొందండి! సంతానవంతులు కండి. చర్మవ్యాధుల నుండి
 విముక్తులుకండి. హస్తప్రయోగమువలన కలుగు నరముల బలహీనత, శీఘ్ర
 స్కలనము, అంగము చిన్నదగుట, అవసరకాలమందు అసంతృప్తి, సంతానము
 లేకపోవుట, ననున చర్మవ్యాధులకు అద్భుత చికిత్స! సోష్టద్వారావిశిష్టకలదు.

"క్యాంపులు" :- ప్రతి ఆదివారం "భీమవరం" వజ్రుకలార్డిలో
 ఉదయం 9 గం. నుండి సాయంత్రం 6-30 గం. వరకు. ప్రతినెల 1 మరియు
 16 తేదీలతో "రాజమండ్రి" హోటల్ అప్పరలో సుధ్యావ్నం 12 గం.
 నుండి రాత్రి 9 గం. వరకు.

డా॥ డి. మార్కండేయులు, ఆయుర్వేదభిషక్,
వెస్ట్ & సిక్స్ స్పెషలిస్ట్, పార్కురోడ్, గుడివాడ-521301. ఫోన్: 522 & 540.

16 ఏండ్ల వయస్సునకు మైదినవారు

అధికపక్షము

జ్యోతిషశాస్త్రము
అంగములతో

సంభాషించుటకును,

పరిచయముచేసుకొనుటకును

ప్రసాదా ద్వారా విశ్రాంతి సమయములో

(హిందూమతమునందు కొవి - అక్షరలక్షణ)

సంకీర్తన పద్ధతిగాని

ఇంగ్లీషు

నెప్పుకోవచ్చును.

కునీమి ఏది వేదవేదము వలనగల భావాల విధములుగా మార్చబడదు - అవసర
 పడుతుంది. లోతులు కాదు. ఈ వలనగల సంఘటనలను. ఏదే వర్తించు -
 విద్యుత్తులతోకాక భయంకరములు కుక్కలు మొదలగునవి అంతెంత వేదాభావ
 తమ భావన కాదు పొందుదు. (అంగ సామత) అ వలన చూడాలను విద్య
 లెక్కవంతము. ప్రతిరో రోజునా విద్యుత్తుకు వేదమున్నది విద్య.

G. SHANMUGASUNDARAM

బాబా పద్మలో ప్రతి మానము జీతము చెల్లించి, మానమునకు
 బాబుగి పాపు పాత్య తాగములను పొందవచ్చును. లేదా విశిష్టమైన -
 అవసరపడెన అంగభాషా పాత్య తాగము లన్నింటిని ఒకసారి వేరుగా
 వచ్చి లేదా రిజిస్ట్రు పాపుపార్కులు ద్వారా ఒక మొత్తముగా లేదా తాగ
 తాగములుగా పొందవచ్చును. ఈ విధముగా రోజువారూ పూడ తోటలో
 భార్య తమనే విద్యార్థులుగానే భావించబడెదరు.

INDIAN INSTITUTE OF ENGLISH STUDIES

భారతీయ ఆంగ్లభాషా బోధకసంస్థ

స్టేట్ నెం 76, బాస్కర్ కావి,

ఎరుగంబాకం, మదరాసు 600092

Dogs may bark but Caravan passes on

పూర్తి చెదరములు గల పుస్తకమునకు,
 (Prospectus) రూ 3/3 పైసెవ్యవధికి పంపి.
 తమనకు వెంటనే పుస్తకములను చేరువలెవు.